

P. கிருஷ்ணன்
ஸ்ரீ தியாகராச விலாச வெளியீடு

P. J. Subbar
L.U.C.

உ

கணபதி துணை

சேரர் பரம்பரையினராகிய

ஐயனாரிதனார் அருளிச்செய்த

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

மூலமும்

சாமுண்டி தேவநாயகரியற்றிய உரையும்

இவை

மஹாமஹோபாத்தியாய தாக்ஷிணத்திய கலாநிதி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து நூதனமாக
எழுதிய பல ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

சென்னை

கபீர் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

ஒன்பதாம் பதிப்பு

சோபகிருதுஸ் ஆவணியீ

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

அகநா - அகநானூறு
அடியார் - அடியார்க்கு நல்லாருரை
ஆசார - ஆசாரக்கோவை
இ. வி. - இலக்கண விளக்கவுரை
இளம் - இளம்பூரணருரை
இறை - இறையனாகப்பொருள்
உத்தர - உத்தரகாண்டம்
என் - னின் - என்பது சூத்திரம்
என்னுதலிற்றேவெனின்
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு
கம்ப - கம்பராமாயணம்
கலி - கலித்தொகை
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி
கள., களவழி - களவழி நாற்பது
காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்
குறிஞ்சிப் - குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறுந் - குறுந்தொகை
கூர்ம - கூர்மபுராணம்
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சிறுபாண் - சிறுபாணற்றுப்படை
சீவக - சீவகசிந்தாமணி
சூ - சூத்திரம்
சூளா - சூளாமணி
செய் - செய்யுள்
சே - சேனாவரையருரை
தக்க., தக்கயாக - தக்கயாகப்பரணி
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன்கோவை
திரி - திரிகடுகம்
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்
கோவையார்
திருவாய் - திருவாய்மொழி [ணம்
திருவிளை - திருவிளையாடற் புரா
திருவேங்கடத் - திருவேங்கடத்தந்
திவ் - திவ்யப்ரபந்தம் [தாதி
தொல் - தொல்காப்பியம்

ந - நச்சினுர்க்கினியருரை
நற் - நற்றிணை
நன் - நன்னூல்
நாலடி - நாலடியார்
நாற்கவி - நாற்கவிராச நம்பியகப்
பொருள் விளக்கம்
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை
பட்., பட்டினப் - பட்டினப்பாலை
பதி - பதிகம்
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து
பரி - பரிபாடல்
பரிமேல் - பரிமேலழகருரை
பழ - பழமொழி
பன்னிரு - பன்னிருபடலம்
பு. வெ. - புறப்பொருள் வெண்பா
மாலை
புறநா - புறநானூறு
பெருங் - பெருங்கதை
பெரும்பாண் - பெரும்பாணற்றுப்
பேர் - பேராசிரியருரை [படை
பொருந - பொருநராற்றுப்படை
மணி - மணிமேகலை
மதுரைக் - மதுரைக்காஞ்சி
மயிலை - மயிலைநாதருரை
மலைபடு - மலைபடுகடாம்
மாறன் - மாறனலங்காரம்
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு
யா. கா. - யாப்பருங்கலக் காரிகை
யா-வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி
வ-று - வரலாறு
வி - விசேடவுரை [தம்
வி-பா - வில்லிபுத்தூராழ்வார் பா
விரு - விருத்தியுரை
வெ - வெண்பா

முகவுரை

திருச்சிற்றம்பலம்

என்னையப் பாவஞ்ச லென்பவ ரின்றிநின் றெய்த்தலைந்தேன்
மின்னையொப் பாய்விட் டிடுதிகண் டாயுவ மிக்கின்மெய்யே
உன்னையொப் பாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
அன்னையொப் பாயெனக் கத்தனொப் பாயென் னரும்பொருளே.

(திருவாசகம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

தமிழ் இலக்கணம் ஐந்தனுட் பொருளின் பகுதியாகிய அகம் புறம்
என்னும் இரண்டிற் புறப்பொருளுக்கு இலக்கியமாகிய வெண்பாக்களின்
வரிசை (மாலையையுடையதாகலின் இந்நூல் புறப்பொருள் வெண்பா
மலை என்று பெயர்பெற்றது.

மேற்கூறிய பொருளின் பகுதியாகிய அகம் புறமென்னும்
இரண்டனுள்,

அகமாவது : ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும் தம்முட்
கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்து அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவ
ராலும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக்
கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்
படும் இன்பம் ; இன்பம்பற்றி அகத்தே நிகழும் ஒழுக்கத்தை
அகமென்றது ஆகுபெயர் ; அகம் - உள்.

புறமாவது : மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையார் தாமேயன்றி
எல்லாராலும் அனுபவித்து உணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறு இருந்ததெனப்
பிறர்க்குக் கூறப்படுவதாய் அறனும் பொருளு மென்னும் இயல்பினை
யுடையதாய்ப் புறத்தே நிகழும் ஒழுக்கம் ; அறனும் பொருளும் பற்றிப்
புறத்தே நிகழும் ஒழுக்கத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர் ; புறம் - வெளி.

இந்நூல் புறத்தின் இலக்கணமாகிய சூத்திரங்களையும், அவற்றின்
இலக்கியமாகிய வெண்பாக்களையும், அவ்வெண்பாக்களின் கருத்தைத்
தனித்தனியே புலப்படுத்தி ஒவ்வொன்றன் முன்னும் நிற்பனவாகிய
கொளு (கருத்து) க்களையும் உடையது. கைக்கிளைப் படலத்தில் உள்ள
இலக்கியச் செய்யுட்கள் மருட்பாக்களே. ஒழிபிலுள்ள வெண்பாக்களுக்கு
முன்பு மட்டும் கொளுக்கள் காணப்படவில்லை. 'யாவை? நிரையென
முற்றுகிச் சூத்திரத்திற் கேற்பப் பொருளுரைப்பாரு முளர்' என்று
இந்நூலுரையாசிரியரும், 'ஒலிகடல்வையகத்து, நலிவுகண்டு நயப்பவிந்

தன்று என்னும் வெண்பாமாலையுள் வாகைத்திணையுள் இறுதிச் சூத்திரத்தா னுணர்க' (சூ. 63, உரை) என்று மாறனலங்கார உரையாசிரியரும் கூறுவனவற்றால் இந்நூலிலுள்ள கொளுக்கள் சூத்திரங்களெனவும் வழங்கப்படுமென்று தெரியவருகிறது.

இந்நூலாசிரியராகிய *ஐயனாரிதனார் சேரர் பரம்பரையில் உதித்தவரென்பதும் இதற்கு முதலால், ஆசிரியர் அகத்தியனருடைய மாணாக்கர் பன்னிருவராலும் அருளிச்செய்யப்பட்ட பன்னிரு படலமென்பதும் "மன்னியசிறப்பின்" என்னும் இந்நூற் சிறப்புப் பாயிரத்தாலும், "மெய்யி னூர்தமிழ் வெண்பாமாலையுள், ஐய னாரித னமர்ந் துரைத் தனவே" என்னும் இந்நூலின் 18-ஆம் சூத்திரத்தாலும், "பன்னிரு படல முதலாலாக வழிநூல் செய்த வெண்பாமாலை ஐயனாரித னாரும் இது கூறினார்" (தொல். மரபு. சூ. 94, பேர்.) என்பதனாலும் உணரப்படும்; பன்னிருபடலத்தின் வழி நூலென்பதற்கேற்ப வெட்சிப் படலமுதல் பெருந்திணைப் படலம் இறுதியாகப் பன்னிரண்டு படல உறுப்புக்களை இதன்பாற் காணலாம்.

ஐயனாரிதனார் தமிழ் நூல்களிற் சிறந்த அறிவு வாய்ந்தவர்; சைவ சமயத்தினர். தாம் சேரர் மரபினராயினும் சோழ பாண்டியர்களையும் ஒப்பச் சிறப்பித்தலும், சைவரேனும் திருமாலைப்பற்றி உரிய இடங்களிற் கூறுதலும் இவருடைய நடுநிலையின் உயர்வைப் புலப்படுத்துகின்றன.

இந்நூல் பெரும்பாலும் வெண்பாமாலை எனவே வழங்கப்படும். இதிலுள்ள வெண்பாக்களுட் பலவும், கொளுக்களுட் சிலவும் இளம்பூரணர், பரிமேலழகர், அடியார்க்கு நல்லார், நச்சினர்க்கினியர், புறநானூற்றுரையாசிரியர் முதலியவர்களால் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்படும் உரைநடையாக எழுதப்பட்டும் உள்ளன. இலக்கண விளக்க உரையாசிரியர் இந்நூலைப் பெரும்பாலும் எடுத்தாண்டிருக்கின்றனர்.

இதனால், பண்டைக் காலத்திலிருந்த அரசர் பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்தல் முதலிய போர்முறையும், அரசர் அந்தணர் வணிகர் வேளாளர் முதலியோர் ஒழுகலாறும், பிறவும் புலப்படும். பெரும்பாலும் வீரத்தைப் பற்றிய செய்திகளே இதனுள் அமைந்துள்ளன. இதில் கூறப்பட்ட யுத்தமுறை முதலியவற்றிற்கும் தொல்காப்பியப் புறத்திணையிலிற் கூறப்பட்டுள்ளவற்றிற்கும் ஆங்காங்குச் சிற்சில வேறுபாடுகள் காணப்பட்டனும், சொன் முடிபும் பொருண்முடிபும் வேறுபடாமையின் 'மரபுநிலை திரியாதன' என்று பெரியோர் கூறுவர். புறநானூறு, திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல் உரைகளில் புறப்பொருட் செய்திகளுக்கு இலக்கணம் கூறவந்த அந்நூலுரையாசிரியர்கள் இந்நூலிற் கூறப்பட்ட முறையைப் பின்பற்றியே எழுதுகின்றனர்.

* ஐயனாரிதனாரென்பது திருவிடைக்கழியைச் சார்ந்த குராஞ்சேரியிலுள்ள சாஸ்தாவின் பெயர். இப்படியே சாஸ்தாவின் பெயராக இது பல விடத்தும் வழங்குகின்றது.

இதற்கு முதனூலாகிய பன்னிருபடலச் சூத்திரங்களுட் சில யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, இலக்கண விளக்கவுரை முதலிய பழையவுரைகளில் ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றனவேயன்றி, அந்நூல் முழுவதும் இக்காலத்து அகப்படாமையால் இதிலுள்ள சில திணைகளின் இலக்கணமும் துறைப்பெயர்கள் பலவற்றின் பொருட் காரணமும் புலப்படவில்லை; இந்நூலுரையாலும் அவை விளங்கவில்லை. ஆயினும், தொல்காப்பியப் புறத்திணையியற்குரிய உரைகளால் அவற்றுட் பெரும்பாலான நன்கு விளங்குகின்றன.

இந்நூலுறுப்புக்களாகிய பன்னிரண்டு படலத்தும் முறையே அமைந்த வெட்சி முதலிய திணைகளுள்,

(1) வெட்சித்திணையாவது:—பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்தல்; இதற்கு வெட்சிப் பூவையேனும், மாலையையேனும் சூடுதல் மரபு. வெட்சியென்பது ஒருவகை மரம்; இதன் மலர் செந்நிறமுடையது. இத்திணை வெட்சியரவம் முதலிய பத்தொன்பது துறைகளையுடையது. இதனை அகத்திணைகளுள் ஒன்றாகிய குறிஞ்சியின் புறனென்பர் தொல்காப்பியர்; புறத். சூ. 1.

(2) கரந்தைத்திணையாவது:—பகைவர் கவர்ந்த பசுக்களை மீட்டல்; இதற்குக் கரந்தைப் பூவைச் சூடுதல் உரியது; கரந்தை யென்பது கொட்டைக் கரந்தையென்னும் பூடு; “நாகுமுலையன்ன நறும்பூங் கரந்தை” (புறநா. 261) என்பதனால் அதன் பூவின் இயல்பு பெறப்படும். இத்திணை கரந்தையரவ முதலிய பதின்மூன்று துறைகளையுடையது; இது வெட்சித்திணைக்கு மறுதலைத் திணை; “வெட்சியும் கரந்தையுந் தம்முண் மாறே” (பன்னிரு.); இது வெட்சிக் கரந்தையென்றும் கூறப்படுவதுண்டெனத் தெரிகிறது. கரந்தையென்று ஒருதிணை கொள்ளாது நிரைமீட்டலை வெட்சித்திணையுள் அடக்குவர் தொல்காப்பியர். அவர் கூறும் கரந்தையென்னும் பகுதி தன்னுறுதொழிலாக வேத்தியலின் வழுவியந்த பொதுவியலைக் குறிக்கின்றது.

(3) வஞ்சித்திணையாவது:—பகைவருடைய நாட்டைக் கொள்ள நினைந்து போர்செய்தற்கு மேற்செல்லல்; இதற்கு வஞ்சிப் பூவைச் சூடுதல் உரித்து; வஞ்சியென்பது ஒருவகைக் கொடி; இப்பெயரினதாகிய மரமொன்றும் உண்டு. இத்திணை வஞ்சியரவ முதலிய இருபது துறைகளையுடையது; இதனை மண்ணசையால் மேற்சேறலென்றும், முல்லைத் திணையின் புறனென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்; புறத். சூ. 6.

(4) காஞ்சித்திணையாவது:—போர் செய்தற்கு வந்த பகைவர்க்கு எதிர்சென்று ஊன்றுதல்; இதற்குக் காஞ்சிப் பூவைச் சூடுதல் உரித்து; காஞ்சி யென்பது ஒரு மரம். இத்திணை காஞ்சி யெதிர்வு முதலிய இரு பத்தொரு துறைகளை யுடையது; இது வஞ்சித்திணைக்கு மறுதலைத் திணை; “வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம்முண்மாறே” (பன்னிரு.); இத்திணை வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறு நிலையாமையைச் சான்றோர் சாற்றும்

viii புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

குறிப்பினதென்றும் பெருந்திணையின் புறனென்றும் உரைப்பர் தொல் காப்பியர் ; புறத். சூ. 22.

(5) நொச்சித்திணையாவது :—தம்முடைய மதிலைக் காத்தல் ; இதற்கு நொச்சிப் புவைச் சூடுதல் உரித்து. இத்திணை மறனுடைப்பாசி முதலிய எட்டுத் துறைகளையுடையது ; நொச்சியென ஒருதிணை கொள்ளாமல் இதனை உழிஞைத் திணையுள் அடக்குவர் தொல்காப்பியர்.

(6) உழிஞைத்திணையாவது :—பகைவருடைய மதிலை வளைத்துக் கொள்ளுதல் ; இதற்கு உழிஞைப் புவைச் சூடுதல் உரித்து ; உழிஞையென்பது ஒருவகைக் கொடி. உழிஞையைக் கொற்ற நென்றும் அது குடநாட்டார் வழக்கென்றும் கூறுவர் புறநானூற்றுரையாசிரியர். இத்திணை குடைநாட்கோள் முதலிய இருபத்தெட்டுத் துறைகளையுடையது. இதுவும் நொச்சித்திணையும் மறுதலைத்திணை ; “உழிஞையு நொச்சியுந் தம்முண் மாறே” (பன்னிரு.); இதனை மருதத்தின் புறனென்பர் தொல்காப்பியர் ; புறத். சூ. 9.

(7) தும்பைத்திணையாவது :—பகைவரோடு போர் செய்தல் ; இதற்குத் தும்பைப் புவைச் சூடுதல் உரித்து ; தும்பை ஒருவகைச் செடி. “பொருதல் தும்பை புணர்வ தென்ப” (பன்னிரு.); இது தும்பையரவ முதலிய இருபத்துமூன்று துறைகளையுடையது. தமது வலியினை உலகம் மீக்கூறுதலை தமக்குப் பொருளாகக் கருதிப் பொருவது தும்பையென்றும் இதனை நெய்தற்றிணையின் புறனென்றும் சொல்வர் தொல்காப்பியர் ; புறத். சூ. 14.

(8) வாகைத்திணையாவது :—பகைவரை வெல்லுதல் ; இதற்கு வாகைப்புவைச் சூடுதல் உரித்து ; வாகையென்பது பாலை நிலத்துக் குரியதொரு மரம். இத்திணை வாகையரவம் முதலிய முப்பத்திரண்டு துறைகளையுடையது. அந்தணர் முதலிய நான்குவருணத்தோரும், அறிஞரும், தாபதர் முதலியோரும் தம்முடைய கூறுபாடுகளை மிகுத்தல் வாகைத்திணையென்றும், இதனைப் பாலைத்திணையின் புறனென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர் ; புறத். சூ. 18.

(9) பாடாண்டிணையாவது :—ஒருவனுடைய கீர்த்தி வலி கொடை தண்ணளி முதலியவற்றை ஆராய்ந்து சொல்லுதல் ; இது வாயினிலை முதலிய நாற்பத்தேழு துறைகளையுடையது ; இதனைக் கைக்கிளைத்திணையின் புறனென்பர் தொல்காப்பியர் ; புறத். சூ. 25. பாடாணென்பது பாடப்படுகின்ற ஆண்மகனுடைய ஒழுக்கலாறென்னும் பொருளையுடையது ; இதனை வினைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையென்பர் நச்சினூர்க்கினியர்.

(10) பொதுவியலாவது :—மேற்கூறிய புறத்திணைகட்கெல்லாம் பொதுவாயுள்ளனவும் அவற்றிற் கூறுதொழிந்தனவுமாகிய இலக்கணங்களைக் கூறுவது ; இது நான்கு பகுப்புக்களையும் போந்தை முதலிய முப்பத்தேழு துறைகளையுமுடையது.

(11) கைக்கிளைத்திணையாவது :—ஒரு மருங்கு பற்றிய கேண்மை; இஃது ஆண்பாற்கூற்று பெண்பாற்கூற்று என்னும் இரண்டு பகுப்புக்களையும் காட்சி முதலிய பத்தொன்பது துறைகளையுமுடையது. பிரம முதலிய எண்வகை மணத்தினுள்ளே ஆசுரம் இராக்கதம் பைசாசம் என்னும் இம்மூன்றும் இதற்குரியனவென்பர் தொல்காப்பியர்.

(12) பெருந்திணையாவது :—பொருந்தாக்காமம்; இஃது ஆண்பாற் கூற்று, இருபாற் பெருந்திணையென்னும் இரண்டு பகுப்புக்களையும் செலவழுங்கல் முதலிய முப்பத்தாறு துறைகளையும் உடையது. கைக்கிளையும் அகனைந்திணையுமாகிய ஆறு திணைகளும் பிரம முதலிய எண்வகை மணத்தினுள்ளே ஆசுரம் இராக்கதம் பைசாசம் காந்தருவமென்னும் நான்கு மணங்களைப்பெறத் தான் ஒன்றுமே பிரமம் பிராசாபத்தியம் ஆரிடம் தெய்வமென்னும் நான்கு மணம்பெற்று நடத்தலான், எல்லாவற்றினும் பெரிதாகிய திணையென்று பொருட்காரணங்கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர். இத்திணையிற் கூறப்படும் செய்திகளிற் சிலவற்றிற்கும் நற்காமத்துக்குரிய செய்திகளிற் சிலவற்றிற்கும் உள்ள வேறுபாடு நுணுகி ஆராய்ந்து அறிதற்குரியது.

ஒழிபு :—பாடாண் பகுதியிலும் வாகையிலும் கூறப்படாதொழிந்த புறத்துறைகளை யுணர்த்துவது; கொடுப்போரேத்திக்கொடாஅர்ப்பழித்த லென்னும் துறை முதலிய பதினெட்டுத் துறைகளையுடையது.

மேற்கூறிய பன்னிரண்டு திணைகளுள் வெட்சி முதல் தும்பையீருக வுள்ள ஏழும் புறமென்றும், வாகை பாடாண் பொதுவிய லென்னும் மூன்றும் புறப்புறமென்றும், கைக்கிளை பெருந்திணையென்னுமிரண்டும் அகப்புறமென்றும் கூறப்படும்.

இந்நூலிலுள்ள 19-ஆம் சூத்திரத்தினாலும், “உழிஞையுநொச்சியுந் தம்முண் மாறே” (பன்னிரு.) என்பது முதலியவற்றாலும் உழிஞைப் படலத்திற்குப்பின் நின்றற்குரியதாக அறியப்படும் நொச்சிப்படலம் எல்லாப் பிரதிகளிலும் அதற்கு முன்பே காணப்பட்டமையால் அவ் வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

“ வெட்சி நிரைகவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம்,
வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியாம், - உட்கா
தெதிருன்றல் காஞ்சி யெயில்காத்த னொச்சி
அதுவளைத்த லாகு முழிஞை - அதிரப்
பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர்
செருவென் றதுவாகை யாம் ”

என்னும் பழைய செய்யுளிலும், ‘இவ்வாறன்றி இவற்றினிடையிடை கரந்தை நொச்சி என்பவற்றையும் இறுதியில் பொதுவியல் கைக்கிளை பெருந்திணை என்பவற்றையுங் கூட்டிப் பன்னிரு படலமாக்கி அவற்றிற்கு இருபது, பதினாறு, இருபத்தொன்பது, இருபத்திரண்டு, ஒன்

௨ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

பது, இருபத்தொன்பது, இருபத்துநாலு, முப்பத்துமூன்று, நாற்பத் தெட்டு, முப்பத்தேழு, பத்தொன்பது, முப்பத்தாறு, எனத் திணையும் துறையுமாக விரித்து வெண்பாமாலையாகிய வழிநூலுள் ஐயனாரிதனார் கூறியதூஉம்' (மாறனலங்காரம், சூ. 76, உரை) என்பதிலும் நொச்சிக்குப்பின் உழிஞையை வைத்த முறையே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் உரை பதவுரையாக மட்டும் இருப்பதன்றிப் பெரும்பாலும் அந்வயித்து எழுதப்படவில்லை. பதவுரையின்பின் முடிபுகள் பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. அம்முடிபுகளிற் சில வினாவி விடையிறுக்கு முறையில் அமைந்துள்ளன. இலக்கணக் குறிப்பு முதலியன மிகுதியாகக் காணப்படவில்லை. இது பெரும்பாலும் வடசொற்கள் பயின்றதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரை இல்லையாயின் இந்நூலின் அருமை பெருமைகளும் பாடல்களின் பொருள்களும் நன்கு புலப்படா.

*இவ்வுரையை எழுதிய ஆசிரியர் † ஐயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து மேற்காண்டு மாகதலூர்கிழார் சாமுண்டிதேவநாயகரென்பவர். அவருடைய பெயரால் அவர் வேளாண்மரபினரென்பது பெறப்படுகிறது.

இந்நூலின் முதன் மூன்று பதிப்புக்கள் முறையே 1895, 1915, 1924-ஆம் வருஷங்களில் வெளியாயின. அவற்றைப்பற்றிய வரலாறுகள் அவ்வப்பதிப்புக்களின் முகவுரைகளால் விளங்கும்.

எனக்குக் கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகளுள் திருநெல்வேலி ஹிந்து காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராகவிருந்த ஸ்ரீ சுவர்ணம் பிள்ளை யவர்கள் தந்த பிரதியிலிருந்து வேறு பிரதிகளில் உரையில்லாத சில பகுதிகட் குரிய உரை கிடைத்தது. ஆழ்வார் திருநகரி ஸ்ரீ தே. லக்ஷுமண கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதியொன்றன் இறுதியில் “803-ஆம் ஸ்ரீ ஆவணியீ 11-ம்வ வெண்பாமாலை எழுதிமுடிந்தது” என்பதும், ஆழ்வார் திருநகரிப் பிரதிகளுள் ஒவ்வொன்றன் முதலிலும்,

“தேன ருமகிழ்த் தொடையலு மவுலியுந் திருக்கிளர் குழைக்காதும்
கான ருமலர்த் திருமுகச் சோதியுங் கயிரவத் துவர்வாயும்
மோன மாகிய வடிவமு மார்பமு முத்திரைத் திருக்கையும்
ஞான தேசிகன் சரணதா மரையுமென் னயனம்விட் டகலாவே”

என்னும் அருமைச் செய்யுளும், வேறொரு பிரதியில், “சீயர் திருவடிகளே சரணம்; வைத்தியநாத குருவேநம: பெரிய திருவடி குருவே நம: 877-ஆம் ஸ்ரீ மார்கழியீ சதுர்த்தசியும் புதன்கிழமைமயும் உரோகினியும் பெற்ற சுபதினத்திலே இரத்தின கவிராசர் வெண்பாமாலையுரை எழுதி முற்றும்” என்பதும் வரையப் பெற்றிருந்தன.

இப்புத்தகத்துள் பிரதிபேதங்கள் அவ்வப்பக்கங்களின் கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் வெண்பாக்கள் முதலியவை மேற்கோளாக

எடுத்தாளப்பட்ட இடங்களும் ஒப்புமைப் பகுதிகள் முதலியனவும் அவ்வப்பக்கத்தில் அடிக்குறிப்புக்களாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலுள் ஒவ்வொரு படலத்திலும் கூறப்பட்ட பொருளமைப்பின் சுருக்கம் வசனமாக எழுதி, படிப்போர்க்குப் பயனாகும் வண்ணம் இப்பதிப்பிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

வழக்கம்போல் இப்பதிப்பிற்கும் உடனிருந்து ஒப்புநோக்குதல் முதலிய உதவிகளைச் செய்த அன்பர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகும்படி செய்வித்தருளும் வண்ணம் ஸர்வேசுவரனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

“ தியாகராஜ விலாசம் ”
திருவேட்டசுவரன் பேட்டை
சென்னை 24-12-34.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்

குறிப்பு

இந்நூலின் நான்காம் பதிப்பு எனது பாட்டனாராகிய டாக்டர் ஐயரவர்களால் 1934 ம் ஆண்டில் அச்சிடப்பெற்றது. அவர்களுடைய முகவுரையால் இந்நூலைப் பற்றிய செய்திகளை அறியலாம். அவ்வப்பொழுது கிடைத்த குறிப்புக்கள் உரிய இடங்களில் இப்பதிப்பில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

இப்பதிப்பு திருத்தமாக வெளிவருவதற்கு உதவி புரிந்த சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர் திரு S. சீனிவாசன் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்னை-5 }
22-9-1962 }

இங்ஙனம்
க. சுப்பிரமணியன்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

பொருளமைப்பு

1. வெட்சிப்படலம்

ஓர் அரசன் தன்னுடைய பகையரசனோடு போர் செய்ய எண்ணி அப்பகைவனது நாட்டில் வாழும் அந்தணர் முதலியோரையும் பசு முதலியவற்றையும் அந்நாட்டினின்றும் அகற்றல் வேண்டி, ¹ 'நாம் போர் செய்யப்போகின்றோமாதலின் ஆவும், ஆவினது இயல்புடைய அந்தணரும், மகளிரும், நோயுடையீரும், நுமது குடியில் இறந்தோர்க்குச் செய்தற்குரிய பிண்டோதகக் கிரியையைப் பண்ணும் பிள்ளைகளைப் பெருதீரும் நுமக்குப் பாதுகாப்பாகிய இடங்களைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள்' என்று பறையறைவிப்பான்; அங்ஙனம் பறையறைவதை உணரமாட்டாத பசுக்களைக் கைக்கொண்டு வந்து பாதுகாக்கக் கருதித் ² தன் வீரர்களை ஏவுவான். அதன் பின் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் வருமாறு:—

அரசனது கட்டளையைப் பெற்ற வீரர்கள் துடியை முழக்கி ³ வெட்சிப் பூவையேனும் அதன் மாலையையேனும் சூடித் தாம் மேற்கொண்ட காரியம் வெற்றிதருமா வென்பதை உணர ⁴ நற்சொல்லைக் கேட்டுப் பின்னர்ப் பகைவர்களுடைய பசுக்களுள்ள இடத்தை நோக்கிச் செல்வார்கள். செல்லுகையில் இடையே ஒற்றர்கள் பகைப்புலத்தில் பசுக்கள் நின்ற இடம், அவற்றின் தொகை, அவற்றைக் காத்து நின்ற வீரர்களின் நிலை யென்பவற்றை இருளிற் சென்று அறிந்து வந்து கூறுவர். உடனே, வெட்சியார் பகைப்புலத்தாரின் நிரை நின்றுள்ள குறுங்காட்டின் வாயில்களைச் சுற்றி வளைந்து காவலாளர்களைக் கொன்று அங்குள்ள நிரைகளைக் கைக்கொண்டு எதிர்த்த பகைஞர்களோடு

1. புறநா. 6.

2. அரசனால் ஏவப்படாமல் வீரர்கள் தாமே சென்று நிரை கவர்ந்து வருதலும் உண்டு; அது தன்னுறு தொழிலெனப்படும்.

3. வீரர்கள் அவ்வத்திணைக்குரிய பூவையேனும் அதன் மாலையையேனும் சூடுவதன்றிப் பொன்னாற் செய்த அந்தப் பூவையும் அணிவார்கள். இது போர்க்களத்தில் வேறுபாடறியும் பொருட்டு மேற்கொண்ட வழக்கமென்று தோற்றுகின்றது.

4. இது விரிச்சி பார்த்தலெனப்படும்; இக்காலத்து அசரீரி வாக்கென்று வழங்கப்படுவது இதுவே.

பொருது வெல்வர். பிறகு தாம் கைக்கொண்ட நிரையை அரிய வழியிடத்தும் காட்டிடத்தும் ¹ வருந்தாமற் செலுத்திச் செல்வர்.

அவர்களது வரவைச் சேய்மைக் கண்ணே கண்ட அவர்களுடைய இனத்தினர் மகிழ்வர். வெட்சியார் தாம் கொணர்ந்த நிரையை ஊர் மன்றங்களில் நிறுத்தி அப்பால் அவற்றை வீரர்களுடைய தகுதிக்கு ஏற்பப் பகுத்து அளித்து மதுவை உண்டு மனங்களித்து ஆடிமகிழ்வர். அவ்வீரர்கள் பின்னும் கிணைப்பறை கொட்டும் பொருநன், பாணன், விறலி, கள்விற்பவள் என்பவர்களுக்கு மதுவை வழங்குவார்கள். பகைப்புலத்து நிலைமையை அறிந்து வந்தவர்களுக்கும் கரிக்குருவியின் சொல்லாகிய நிமித்தத்தை அறிந்து சொன்னவர்களுக்கும் தம்மினும் மிக்க பங்கைக் கொடுத்துப் பழங்கால முதற்கொண்டே பரம்பரையாகத் துடிகொட்டி வருபவனுக்குச் சிறப்புச்செய்து வெற்றி தந்ததன் பொருட்டுத் துர்க்கா தேவியை வழிபடுவர். அவ்வீரர்களின் மனைவிய ராகிய மறத்தியர் வள்ளிநாயகியின் வேடம்புனைந்து முருகபூசை பண்ணும் வேலனோடு ² வெறியாட்டு ஆடி மகிழ்வர்.

2. கரந்தைப்படலம்

வெட்சியார் நிரை கொள்ளவந்த காலத்தில் நிரைக்குரிய அரசு ருடைய படைஞர் ³ கரந்தைப் பூவையேனும் அதனாலாகிய மாலையை யேனும் அணிந்து நிரையை மீட்டுவரல் மரபு. அப்பொழுது நிகழ்வன வருமாறு :

பகைவர் தம் நாட்டின் பசுநிரையைக் கொண்டு சென்றதை அரசனிட்ட கட்டளைப்படி அறையப்படும் பறையினால் வீரர்கள் அறிந்த வுடன் அவர்கள் தாம் தாம் செய்துகொண்டிருந்த தொழிலை இருந்த நிலையிலேயே நிறுத்திவிட்டுக் கரந்தையைச் சூடி வீரக்கழலினைப் புனைந்துகொண்டு வில்லையேந்திக் கூட்டமாகக்கூடி நிரையைக் கைக் கொண்ட பகைவர் சென்ற வழியிற் பெருமுழக்கத்தோடு சென்று அவரைக்கண்டு சூழ்ந்து போர்புரிந்து ⁴ நிரையை மீட்டுவருவர்.

அவ்வீரருட் சிலர் முகத்திலும் மார்பிலும் பட்ட ⁵ புண்களுடன் வருவர். சிலர் தம்புகழை நிலைநிறுத்திவிட்டுப் போரிலே பட்டு வீழ்வர்.

1. ஆனிரைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற வெட்சியாரது எண்ணம் இதனாலும் புலப்படுகிறது.

2. இது வள்ளிக்கூத்தெனவும் சொல்லப்படும்; வள்ளிக்கூத்து இழிந்தோராற் காணப்படுவதென்பர் நச்சினூர்க்கினியர்.

3. கரந்தை - கொட்டைக்கரந்தையென்னும் பூடு.

4. இச்செயல், துரியோதனாதியர் கைக்கொண்டு சென்ற விராட நகரத்து ஆனிரையை அருச்சுனன் பொருது மீட்டுவந்த செய்தியோடு ஒப்பிடுதற்குரியது.

5. இவை விழுப்புண்ணெனப்படும்.

நிரையை மீட்டுக்கொள்ளும் ஆற்றலின்றிக் கரந்தையார் மீண்டு செல்லுதலும் உண்டு. அப்பொழுது ஒரு வீரன் தனியேநின்று ஆயுதங்களால் தன்மேற் புண் உண்டாதலை விரும்பிக் கூத்தாடிப் பகைவரை மாளச் செய்து அவர்களுடைய குடர் மாலையைச் சூடித் தன் வேலாயுதத்தைச் சுழற்றி ஆடுவான்.

நிரையை மீட்கும்பொழுது போரில் இறந்துபட்ட வீரர்களைப் பாணர் புகழ்ந்து அவர்களுக்காக இரங்குவர். வெற்றிகொண்ட மறவர்தம் மேம்பாட்டைத் தம் அரசனிடத்தே எடுத்துக்கூறி மகிழ்வர். தீயநிமித்தம் உண்டாதலையும் மதியாமல் பகைவற்பாற் சென்று பொருது வெற்றிபெற்ற வீரர்களுக்கு வயல் முதலிய வரிசைகளை அரசன் வழங்குவான்.

மறவர்கள் தம் அரசனைப் புகழ்வர். இம் மறக்குடியினர் உலகம் உண்டான காலமுதற் கொண்டு வீரத்தோடு தோன்றி விளங்குபவர்களென்று புகழப்படுவர்.

3. வஞ்சிப்படலம்

பகைவருடைய நாட்டைக் கொள்ளக் கருதி வஞ்சி சூடி அரசர் படைகளுடன் மேற்செல்வர். அப்பொழுது நிகழ்வன வருமாறு:

வீரர்கள் பகைவர்மேற் செல்லக்கருதி முரசை முழக்குவர். யானை முதலியன முழங்கும். அரசன் தனது குடையை நல்ல நாளில் தனக்கு முன்னே செல்லவிட்டுத் தனது வாளையும் அதன் பின் நல்ல நாளில் செல்ல விடுப்பான். அக்காலத்தில் அரசனுக்கு வெற்றி உண்டாகும் பொருட்டு வீரர் துர்க்காதேவியை வழிபடுவர்; பிறகு ¹படைவகுப்பில் தத்தமக்கு ஏற்ற நிலையை மேற்கொள்வர்.

வேந்தன் சிறப்பை வீரர் புகழ்ந்து பகைவரது நாடு அழிதலுக்காக இரங்குவர்., போரில் பொருத வீரர்களுக்கு அரசன் பல பொருள்களை வழங்கிச் சிறப்புச் செய்வான்., பகைவர் தனக்கு அஞ்சிப் பணிந்து திறையளப்ப அரசன் சினந்தணிந்து மீளுதலும் உண்டு.,

பகைவரோடு பொருதுவென்ற வீரர்கள் அரசனாற் சிறப்புப் பெற்றதைச் சிலர் புகழ்வர்., பகைவரோடு பொருதகாலத்திற் சில வீரர் தம்முடைய ஆண்மையை மிகுத்துக் கூறுவர், போரிற் பட்டவர்களுடைய புதல்வர்களுக்கு அரசன் விளைநிலம் முதலியவற்றை அளிப்பான்.,

அரசர் சிலர் பகைவருடையநாட்டில் எரியூட்டுவர்; அங்குள்ள பொருள்களைக் கொள்ளை கொண்டு வருவர்; அங்ஙனம் கொணர்ந்த பொருள்களைப் பாணர் முதலியவர்களுக்குக் கொடுத்து உவப்பர். சில அரசர் தம்மை எதிர்த்துப் போர் செய்பவரால் குடிகளுக்கு உண்டாகும் துன்பத்துக்கு அஞ்சிப் பகையரசருக்கு யானை, குதிரை முதலியவற்றைத் திறையாகக் கொடுத்து அத் துன்பம் உண்டாகாதபடி பாதுகாப்பர்.

பகைமேற் சென்றகாலத்தில் அரசன் பாசறையை அமைத்து அதில் படைகளுடன் தங்குவான்.)

போர்செய்யுங் காலத்தில் மேல் எதிர்த்து வந்த சேனையை ஒரு வீரன் தனியே நின்று பெருவெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணையைப்போலக் காப்பதும் உண்டு. வீரர் தமக்குத் தோற்றுப் புறங்காட்டுபவர்மேல் ஆயுதப் பிரயோகம் செய்யார்.)

பகையரசர் திறைகொடுத்துப் பணிந்து பகைமை நீங்கிய பின்னரும் சிலகாலம் அரசன் பாசறையில் இருத்தல் உண்டு. சில அரசர் முதன் முறை தீயிட்ட பின்னரும் தம்மைப் பணியாத பகைவர்களது நாட்டில் மீட்டும் தீயிடுவர், ¹படைவீரர்களுக்குப் போர்க்களத்திலேயே பெறும்படி உணவைத் தருதல் அரசர் வழக்கம்.

பகைவரது நாட்டின்மேற் படையெடுத்துச் சென்று தங்கிய பின்பும் அரசர்கள் சினம் தணியாமல் இருத்தல் உண்டு. அக்காலத்துப் பகைவர் நாடு அழிதலையெண்ணிச் சிலர் இரங்குவர்.)

4. காஞ்சிப்படலம்

தன் நாட்டின்மேற் பகையரசன் படையெடுத்து வந்த காலத்தில் ஓரரசன் தன் படைவீரர்களோடு காஞ்சிப்பூ அல்லது அதன் மாலையைச் சூடி எதிரெழுந்து செல்வான் ; அப்பொழுது நிகழ்வன வருமாறு :

பகைவேந்தன் தன் நாட்டின் புறத்தே படைகளுடன் தங்கியிருத்தலை யறிந்த ஓர் அரசன் துடியைக் கொட்டுவித்து வீரர்களைத் திரட்டிக்கொண்டு எழுந்து பகைவர் படை தன் நாட்டெல்லையுட்புகாதபடி வழிகளைப் பாதுகாத்து நிற்பான். வீரர்களில் சிறந்தவர்களுக்கு அரசன் ஆயுதங்களை வழங்குவான். அவற்றைப் பெற்ற வீரர் மகிழ்ந்து தத்தம் ஆற்றலைத் தோற்றுவிப்பர்.

பகையரசன் அறைகூவியபின் காஞ்சியை அணிந்த மன்னன் தன் வானையும் குடையையும் நல்லவேளையில் முன்பு செல்லவிட்டு, ²“இன்று சூரியன் அஸ்தமிப்பதற்குமுன் பகைவர்களை வெல்லேனாயின் பகைவருக்கு முன் பணிந்து நடப்பவனாவேன்” என்பன போன்ற சபதமொழிகளைக் கூறுவான். அவனாற் கொடுக்கப்பட்ட காஞ்சிப்பூ வாகிய அடையாளத்தை வீரர் சூடுவர்.

1. சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியஞ்சேரலாதனென்னும் அரசன் பாரதப்போரில் பாண்டவர் துரியோதனாதியரென்னும் இரு வகையாருடைய சேனைக்கும் உணவளித்தானென்னும் வரலாறு இங்கே கருதற்குரியது ; புறநா. 2.

2. அருச்சுனன், ‘சயத்திரதனை இன்று சூர்யாஸ்தமனத்திற்குள் கொல்வேன் ; அங்ஙனம் கொல்லேனாயின் எரிபுகுவேன்’ என்று சபதஞ் செய்ததாகப் பாரதத்தில் உள்ள வரலாறு இங்கே நினைவுக்கு வருகிறது.

பகைவர்களை எதிர்த்தகாலத்தில் பட்ட வீரனுடைய தலையைச் சிலர் சிறப்பிப்பர் ; அத்தலையைக்கொண்டு வருபவர்களுக்கு அரசன் பரிசில் வழங்குவான். அங்ஙனம் கொணரப்பட்ட தலையைக் கண்டவுடன் அத்தலைக்குரிய வீரனுடைய மனைவி உயிர்நீப்பாள்.

அரசன் பொரும்பொழுது, பகைவருடைய வன்மையைத் தாங்காத வீரர் சிலர் அவரால் இறந்துபடுதலை விரும்பாமல் தம்மேற்பட்ட புண்ணைத் தாமே கிழித்துக்கொண்டு உயிர்விடுவர்.

வேலினாற்பட்டு விழுந்த வீரரைப் பேய் காத்து நின்றலும், சிலரைப் பேய்கள் அச்சுறுத்துதலும், வீழ்ந்த வீரனது புண்ணை அவை தொடுதலும், தொடாமல் அஞ்சிநின்றலும் உண்டு. பொருதுபட்டவர்களுடைய இயல்புகளைப் பாராட்டிக் கூறிப் பிறர் வருந்துவர்.

வீரர்களுக்கு அரசன் கள்ளைக் கொடுத்தமகிழ்ச்சி செய்வான். போரிற் பட்ட வீரர்களுடைய மனைவியர் தீக்குளிப்பர் ; அன்றித் தம் கணவர் பட்ட வேலினாலே குத்திக்கொண்டு தாமும் இறந்து படுவர்.

‘நின் மகளை மணஞ் செய்துகொடு’ என்றுகூறி இணங்காததை அறிந்து எதிர்த்த அரசனுடன் பொருதலும் தம்நாட்டின்மேற் படையெடுத்து வந்தாரைத் துரத்துதலும் காஞ்சித் திணையினருக்குரிய வேறு செயல்கள்.

5. நொச்சிப்படலம்

பகையரசர் தன்னுடைய மதிலின் புறத்தேவந்து முற்றுகை செய்த காலத்தில் அரசன் நொச்சிப் பூவையேனும் மாலையையேனும் சூடித் தன் மதிலைக் காத்து நிற்பான். அக்காலத்தில் நிகழ்வன வருமாறு :—

நொச்சிப் படையினர் மதிலை முற்றிய படையை எதிர்த்துக் காக்கும்பொழுது வீரர் சிலர் பட்டு வீரசுவர்க்கம் புகுவர். வீரர் தம்முடைய காவற்காடும் அகழியும் சிதையாமல் மேல்வந்த பகைவரது சேனையோடு பொருது வெற்றி கொள்வர். அக்காலத்திற் வீரர் சிலர் இறந்துபடுவர்.

பகைவரால் விடப்பட்ட குதிரை மதிலினுக்குள் தாவிக்கொண்டு வரும். மதிலில் நின்று போர்புரியும் வீரர் சிலர் பட, அவர்களுடைய உடலின் பகுதிகள் மதிலுக்குப் புறத்திலும் அகத்திலும் சிதறி விழும். பகைவருடைய போருக்கு ஆஞ்சி மீண்டு ஒரு சாரார் வர, வேறு சிலர் அச் செயலுக்குச் சினந்து மதிலைக் காப்பர்.

மதிலில் உள்ள வீரர்மகளைப் புறத்துள்ள பகைவர் விரும்பி வேண்ட அதற்கு இணங்காமல் வீரம் பேசுதல் ¹ அவ்வீரர் இயல்பு.

1. கலம்பக உறுப்புக்களுள் ஒன்றாகிய மறமென்பது இச்செய்தியைச் சார்ந்ததே.

6. உழிஞைப்படலம்

பகைவருடைய மதிலைக் கொள்ளக்கருதி மன்னர் உழிஞைப் பூவையேனும் மாலையையேனும் சூடிச் செல்வர். அக்காலத்தில் நிகழ்வன வருமாறு:—

அரசன் தான் செல்லுவதற்குமுன் குடையையும் வாளையும் நன்னாளில் முன்னே செல்லவிடுத்து, முரசத்திற்குப் பூசைசெய்து முழக்கிப் படைகளுடன் ஊக்கம் வன்மை சூழ்ச்சிமுதலியவற்றை யுடையவனாகி எழுவான்.

அக்காலத்தில் திருமால் சோவென்னும் மதிலையும் சிவபெருமான் திரிபுரங்களையும் அழித்த செயல்களையும், முருகவேள் சூரபன்மாவை வெல்லக் கருதிக் காந்தளாகிய அடையாளப் பூவைப் புனைந்ததையும் அரசனுக்கு ஊக்கமுண்டாதற் பொருட்டுச் சிலர் சிறப்பித்துக் கூறுவர்.

அரசன், படைகளுடன் சென்று பகையரசனின் மதிலின் புறத்தே தங்குவான். வீரர்கள் பகைவருடைய மதிலின் இயல்பை அறிந்து கூறுவார்கள். சிலர் கேடகப் படையைச் சிறப்பிப்பர்.

யானையை ஏவி அதன் கொம்பால் மதிற் கதவைப் பிளக்கச் செய்து மதிலைக் கைக்கொள்ளுவதும், காவற்காட்டைக் கடந்து புகுவதும், அக்காலத்திற் கேடகத்தை உடையவர்கள் ஆரவாரித்து ஆடிக்கொண்டு செல்லுதலும் வழக்கங்கள்.

காவற்காட்டைக் கடந்த பின்னர் அகழியின் புறத்தே தங்கி நாவாய் தோணி முதலியவற்றில் ஏறிப் பகைவருடன் வீரர் போர் புரிவர். பின்பு மதிலின் புறத்தே செறிந்த வீரர்கள் கற்பொறி முதலிய மதிற்பொறிகள் பலவகையாகத் தம்மை வருத்தினாலும், அஞ்சாமல் அம் மதிலின்மேல் ஏணியைச் சார்த்தி ஏறி அதற்குள் அமைந்த காவற்காட்டிற் குதிப்பர். சிலர் அம்மதிலின் உள்ளே இருப்பவருடைய மிகுதியை அறிந்து கூறுவர்.

வீரர் அரணிலுள்ளவர்களோடு பொருது வெல்வர். விடியற்காலையில் மதிலிலுள்ள அரசனது முரசம் அதிர, அதனாற் சினமிக்குப் புறத்திலுள்ள அரசன் சமைத்தற்குரிய அகப்பை முதலிய கருவிகளை மதிலினுள் எறிந்துவிட்டு, 'இன்று மாலைக்குள் இம்மதிலைக் கைக்கொண்டு உட்புகுந்து பிறகே சமைத்து உண்போம்' என்று சபதம் கூறுவான்; மதிலை அழித்து யானைகளைக் கைக்கொள்வான்.

இங்ஙனம் புறத்தே ஓர் அரசன் முற்றியிருத்தலை யறிந்து மதிலிலுள்ளவனுக்கு நண்பராகிய அரசர் அவ்வேற்றரசனோடு பொருது துரத்த வருதலும் உண்டு.

மதிலைக் கைக்கொண்டபிறகு அரசன், அதனுள் கமுதையேரால் உழுவித்துக் கவடியையும் குடைவேலையும் விதைப்பான். பின்பு வீரர்

அவனது வாளைத் தீர்த்த நீரால் மஞ்சனமாட்டுவர் ; மன்னன் மதிலைக் கைக்கொண்ட வெற்றியைப் புகழ்வர். மதிலகத்து அரசனுடைய மகளை வேண்டி முற்றுகையிடலும் உண்டு.

சில பகையரசர் பணிந்து திறைகொடுப்ப எதிர்த்த அரசன் முற்றுகையை ஒழிவான். பகைவர் அடிபணிந்த பின்னும் நீண்டகாலம் இருந்த இருப்பிலே அவன் இருத்தலும், பல அரண்களிலுமுள்ள வேந்தர் யாவரும் அவனுக்குமுன் தம் வலியிழந்து தாழ்ந்து நின்றலும் உண்டு.

7. தும்பைப்படலம்

போர்புரியத் தொடங்குகையில் அரசர்கள் தும்பைமாலையேனும் பூவையேனும் சூடிப் பின் போர்புரிவர். அக்காலத்து நிகழ்வன வருமாறு :

போர்செய்வதற்கு முன்பு அரசன் தன் படை வீரர்களுக்குப் போர்ப் பூவாகிய தும்பையையும் நாடு, விளைநிலம், பொருள், யானை, குதிரை முதலிய வரிசைகளையும் வழங்குவான். அக்காலத்தே போரினால் இரு வகைச் சேனைகளும் பொருதுமடியாமற்காத்தல் அரசன் கடமையென்று சிலர் கூறுவர் ; சிலர் காலந்தாழ்க்காமற் போர் செய்வதால் உறுதியுண்டாகுமென்று மொழிவர் ; வேறு சிலர் அரசனுடைய படையின் வீர மிகுதியைப் பாராட்டிப் பகைவர் கெடுவரென இரங்குவர். யானை, குதிரை முதலியன தத்தம் ஆற்றலிற் சிறந்து விளங்கும். வீரருட்சிலர், 'யாம் பகைவர்களுடைய முன்படையைத் தடுக்கும் வன்மையுடையேம்' என்று தம்வீரத்தை எடுத்துக் கூறுவர்.

போர்புரியங் காலத்தில் தனியேநின்ற அரசனைப் பகையரசர் பலர் சூழ்ந்துகொள்ள, அங்கேயுள்ள தனி வீரனொருவன் பொருது அவர்களை வெல்வதுண்டு.

அரசனது தேர் உதிரவெள்ளத்திற் பகைவருடைய பிணங்களின் மேல் ஊர்ந்து வரும். போரில் யானையை எறிந்து பட்ட வீரரைக் குறித்துப் பாணர் நெருப்பை மூட்டிச் சாப்பண்ணாகிய விளரியைப் பாடுவர் ; அவ்வீரர் வீரசுவர்க்கம் புகுவர்.

போரில் இரண்டுபக்கத்து அரசர்களும் தம் படைகளுடன் அழிவதும் உண்டு.

தம் சேனை முதுகிடுங்கால் வீரர் சிலர் அதன் பின்னே நின்று, தூரத்தில் வரும் பகைவரோடு போர்புரிவர். சிலர் தம் கையிலுள்ள வேல்களை யானைகளின்மேல் விட்டு ஆயுதமின்றி நின்றபொழுதும் தம் தோளையே கொம்பாகக் கொண்டு ஆணைருமையைப்போல எதிர்த்து வெற்றி கொள்வர். சிலர் பகைவரைக் கொன்று வேலைச்சுழற்றிக் கொண்டு ஆடுவர். சிலர் தம்மேல் தைத்த வேலைப்பறித்து அதனையே கொண்டு பகைவரோடு போர் செய்வர்.

வெற்றி பெற்ற வேந்தனது தேரின் முன் வீரர்கள் ஆடுவார்கள். அதேதேரின் பின் வீரர்களும் விறலியர்களும் ஆடுவார்கள். அதற்கு முன்னும் பின்னும் பேய்கள் உணவுபெற்ற உவகையாலே ஆடும்.

வீரர் சிலர் தம்முடைய வேல்பட்டு வீழ்ந்த யானைகளின் கீழ் அகப்பட்டு உயிர் நீப்பர். மன்னனோடு வாள்வீரர் முழங்கி ஆடுவர். இரண்டு படையினரும் ஏத்தும் வண்ணம் வீரத்தோடு படைநடுவே மன்னன் நிற்பான்.

வீரர் சிலர் தம் உடம்பில் அம்புகள்பட்டு நிலத்தைத் தீண்டாமற் கிடப்பார்கள். போரிற்பட்ட வீரரை அவர்கள் மனைவியர் வந்து கண்டு தழுவுவர். அவர்களுட் சிலர் தம் கணவர்கள் விழுப்புண்ணோடு பட்டதைக் கண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிவர்.

தம் வேந்தன் போரில் இறந்துபடின் வீரர் தம் உயிரையும் போக்கிக் கொள்வர். போரிற்பட்ட தம் கணவரைக் காணும் பொருட்டுக் குடிப் பிறந்த மகளிர் தம் வீட்டை விட்டுத் தனியே போர்க்களத்தை நோக்கி வருவர்.

யாவரும் புகழை நிலைநிறுத்திப் போர்க்களத்தில் மடிவதும் உண்டு.

8. ¹வாகைப்படலம்

வாகை மாலையைச் சூடிப் பகைவர்பால் வெற்றி கொள்வர் அரசர். இப்படலத்தில் அரசர், அந்தணர், வணிகர், வேளாளர், மறமகளிர் முதலியவர்களின் இயல்பும் சிறப்பும் சொல்லப்படும். அவை வருமாறு :

அரசன் : அரசன் நடுநிலைமையையும் ஓதல், வேட்டல், ஈதல் படைக்கலம் பயிற்சி, பல்லுயி ரோம்பலென்னும் ஐந்து தொழிலையும் நான்கு வேதத்தினையும் மூன்று தீயினையும் இரு பிறப்பினையும் உடையனாகிப் பூமியைப் பாதுகாத்துவருவான். அவனுடைய அரண்மனையில் வெற்றி முரசு முழங்கும். சேனையாகிய வரம்பையுடைய போர்க்கள மென்னும் வயலுள் கோபமாகிய விதைகளை விதைத்து வேலாகிய கோலையும் யானையாகிய எருதையும் உடையவனாகிப் புகழை விளைவிக்கும் உழவனாக அரசன் உருவகஞ்செய்து புகழப்படுவான். போரை வென்ற அரசன் பேய்கள் வயிரூர உண்ணும் வண்ணம் ²களவேள்வி செய்வான் ; அவனுடைய தேரின் முன்னே பேயும், பின்னே விறலியரும் வீரரும் ஆடுவர்.

‘உன்னுடைய கீர்த்தியையும் பெருமையையும் எண்ணித் தருக்கினாற் பிறரை எள்ளுதலை நீக்குவாயாக’ என்று அறிவுடையோர் அரசனுக்குக் கூறுவர். தன்னுடைய மனைவியைப்பிரிந்து போர்மேற் சென்று பாசறையில் தங்கியகாலத்தில் ஐப்பசி கார்த்திகை மாதங்

1. இப்படலத்தில் அங்கங்கே கூறப்படும் செய்திகள் சிலபயன் கருதி ஒருவகைப்படுத்திக் கூட்டி இங்கே எழுதப்படுகின்றன.

2. களவேள்வி பரணி நூல்களில் விரிவாகக் கூறப்படும்.

xx புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

களாகிய ¹கூதிர்க் காலத்திலும் ²வாடை அதிகமாக வீசும் காலத்திலும் தான் மேற்கொண்ட செயலை விட்டு நீங்காமல் அவன் இருப்பான். குற்ற மின்றி மனுநீதியின்படி செங்கோல் செலுத்தி எல்லா வுயிருக்கும் சூரியனைப்போல இருத்தல் அரசனது முறைமை. அவனுடைய காவல் இன்றியமையாததென்று யாவரும் சிறப்பித்துக் கூறுவர். போரிற் பகைவரை வென்றபின் அக்களத்தைத் தனதாக்கிக் கொள்ளல் அரசன் இயல்பு.

அரசனது குடையைப் பலர் பலவாறு சிறப்பிப்பர். ‘தன் பகை ருர்களை அடக்கி உலகில் சமாதானத்தை நிலைநிறுத்தினமையால் இவனுடைய கண்கள் சினக்குறிப்பின்றி உறங்குகின்றன’ என அவன் துயிலுதலைச் சிறப்பித்துப் பாராட்டுவர்.

அந்தணர் : நான்கு வேதங்களையும் கற்ற அந்தணர் வேள்வி செய்வர்; இரண்டு பெரிய வேந்தர்களுக்கு இடையேயுள்ள மாறு பாட்டை நீக்கும் பொருட்டுத் தூதுபோவர்.

வணிகர் : உழுது அதனால் உண்டாம் பயனைக் கைக்கொண்டு பசுவைப் பாதுகாத்துக் குற்றமற்ற பண்டங்களைவிற்பு நான்மறை முதலியவற்றைக் கற்று முத்தீயை ஆராதித்துப் பொருளின் தன்மையைச் சீர்தூக்காமல் வழங்கும் கொடையினையுடையவர் வணிகர்.

வேளாளர் : அந்தணர் அரசர் வணிகரென்னும் மூவரும் விரும்ப அவருக்கு வேண்டிய உதவிகளைச்செய்து கழனியின்கண் உழுவர் வேளாளர்; அவர் பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் உயிரைப் போன்றவராவர். அவர்களுடைய ஏர் வாழ்கவென்று தடாரிப் பறையைக் கொட்டிப் பொருநர் வாழ்த்துவர். அப்பொருநர்களுடைய வறுமை நீங்கும்படி வேளாளர் உபகரிப்பர்.

அறிவன் : சூரியனைப் போல மூன்று காலத்தையும் நன்றாக அறிந்து என்றும் பிறழாதபடி கூறுபவன் அறிவன்.

தாபதர் : தவஞ்செய்பவர்களாகிய தாபதர் நீரிற் பலமுறை மூழ்கு வர்; வெறுந்தரையிலே படுப்பர்; மான்னோலை ஆடையாக உடுப்பர்; சடைகள் பூமியிலே புரள உலவுவர்; அக்கினியை ஆராதிப்பர்; ஊருக் குள் வாராமற் காட்டிலேயுள்ள காய்கனி கிழங்குகளை உண்பர்; தெய்வத்தை வழிபட்டு அதிதிகளை உபசரிப்பர்.

சான்றோர் : அரசனுடைய நியாயசபையில் சான்றோர் இருப்பர். அவர் குடிப்பிறப்பு, கல்வி, நற்குணம், வாய்மை, தூய்மை, நடுவுநிலை, அழுக்காறிலாமை, அவாவின்மை யென்னும் எட்டு இயல்புகளையுடைய

1. தலைவன் தலைவியுடன் இருந்து இன்புறும் குறிஞ்சித்திணைக் குரிய காலம் இக்கூதிரேயென்பது இங்கே நினைவிற் கொள்ளற்குரியது.

2. நெடுநல்வாடை யென்னும் பாட்டில் இச்செய்தி விரிவாகக் கூறப்படும்.

வராதல் முறை. வரும் வழக்கை நியாயந் தீர்த்தற்பொருட்டுப் பன் முறை வினாவிடைகளால் ஆராய்ந்து நிச்சயிப்பர் ; எக்காலத்தும் தம் அமைதி குன்றார்.

சோதிடர் : உரிய நூல்களைப் பலமுறை கற்று அவற்றில் தேர்ச்சி பெற்று வானத்திலும் பூமியிலும் உண்டாகும் நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்ந்து கூறுதல் சோதிடரது இயல்பு.

பிற செய்திகள் : வீரக்குடியிற் பிறந்த மகளிர்கூட வீரமுடைய ராகி இருத்தலும், பரம்பரையாக அக்குடியில் வீரர்கள் இருந்து வருதலும், அவர்களுடைய இடம் பிறராற் சிறப்பிக்கப்படுதலும் மரபு.

வீரர்கள் தம் அரசர் வேண்டியவற்றைத் தமக்குக் கொடுக்கவும் அவற்றைக் கொள்ளாமற் போரில் ஆசையுடையராகிச் சினத்தோடிருத் தலும், செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்த்தற்பொருட்டு வீரர் தம் உயிரைப் போர்க் களத்திற் பலியாகக் கொடுத்து வீரசுவர்க்கத்தையடைதலும் இப்படலத்திற் சொல்லப்படும்.

பூமியிடத்துப் பற்றையொழித்து மெய்ம்மையான பொருளை விரும்புதலும், பூமியிலுள்ள துயரத்தை எண்ணிப் பற்று நீங்குதலும் இத்திணையைச் சார்ந்தனவாகும்.

9. பாடாண்படலம்

அரசர்களுடைய புகழ், வலிமை, கொடை, கருணை முதலிய வற்றைச் சிறப்பித்துச் சொல்லுதலும் பிறவும் இத்திணைக்குரியன. அவை வருமாறு :

அரசனது அரண்மனை வாயிலைக் கிட்டிய புலவர் முதலியோர் தம்முடைய நிலையை அரசனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி வாயில் காவலரிடம் கூறல், திரிமூர்த்திகளுள் அரசனால் தொழப்படும் தெய்வத்தை வாழ்த்தல், காயாம்பூவைத் திருமாலின் திருமேனிக்கு ஒப்பிடல், மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரை அரசனுக்கு உவமை கூறுதல், அரசன்பாற் பரிசில் பெறச் சென்ற புலவர் முதலியோர் அவனுக்கு முன், 'நாங்கள் பெற விரும்பியவை இன்ன பரிசு' என்று கூறுதல், 'இன்னார் இன்ன பொருளைக் கொடுத்தனராதலின் நீயும் எமக்குக் கொடுக்கவேண்டும்' என்றல், அரசனுடைய தன்மையைச் சொல்லிப்புகழ்தல், அவன் துயிலு தலைச் சிறப்பித்தல், அவனைத் துயிலினின்றும் எழுப்புதல், துயிலெழுந்த அரசனுக்கு மங்கலம் இதுவெனக் கூறுதல், அவன் மங்கலப்பொருள்களை மேவினானெனச் சிறப்பித்தல், அவனுடைய விளக்கானது காற்றெறிந்த காலத்திலும் வலமாகச் சுழன்று சோதிவிட்டு விளங்குவதனால் அவனுக்கு வெற்றியே உண்டாகுமென்று விளக்கின் நிலையைப் பாராட்டல், அவனைச் சூரியனோடு ஒப்பிடல், அவன் அந்தணர்களுக்குப் பசுவைத் தானம் செய்தல், தேவர்கள் மகிழ அவன் யாகம் செய்தல், வெள்ளியாகிய மழைக் கோளின் நிலையை உணர்ந்து மழை உண்டாகுமென்று அவன்பால்

அறிஞர் மொழிதல், அவனது நாட்டைச் சிறப்பித்தல், அவனுடைய அரண்மனையில் தடாரிப்பொருநன் பெருஞ்சிறப்புப்பெற்றுத் தனது வறுமை நீங்கல், யாழையுடைய பாணர்கள் தாங்கள் போர்க்களத்தில் அரசனாற் பெற்ற யானை முதலியவற்றைப் பற்றிப் பாராட்டிக்கூறல், அரசன் வேற்றரசர்கள் தன்னைப் பணிந்து நிற்பச் செம்மாந்திருத்தல், அவன் பகைவருடைய மதிலைக் கைக்கொண்டு தீட்சையை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளல், அவன் மணஞ் செய்து கொள்ளல், அவனுக்குப் புதல் வன் பிறத்தல், அரசனது பிறந்த நாள் விழாவைக் குடிகள் கொண்டாடுதல், அரசனாற் பலவகைப் பொருள்களைப் பெற்ற இரவலர் அவன்பால் நெடுங்காலம் இருந்து பின்பு தம் சுற்றத்தாரின் வறிய நிலையைக் கருதி விடை கொள்ள எண்ணல், அரசன் அவர்களுக்கு யானை முதலியவற்றைக் கொடுத்து விடையளித்தல், அவனுடைய இல்லற வாழ்க்கை, வறியவனாக எதிரேவந்த ஒரு பாணனைப் பரிசில் பெற்று வருவானொருவன் அரசனிடத்தில் ஆற்றுப்படுத்தல், அங்ஙனமே கூத்தரைப் பரிசு பெற்ற வேறொரு கூத்தன் ஆற்றுப்படுத்தல், பொருநரையும் விறலியரையும் பரிசு பெற்றுவரும் பொருநனும் விறலியும் ஆற்றுப்படுத்தல்.

சான்றோர் பின்பு உறுதிபயக்கும் சொற்களை அரசனுக்கு அறிவுறுத்தல், அவர் அரசனுக்குரிய ஒழுகலாற்றை அறிவுறுத்தல்.

அரசனது குடையையும் வாளையும் சிறப்பித்தல், அவன் திருமஞ்சனம் செய்துகொள்ளல், இன்னது செய்தல் அரசர்க்கியல்பென்று அரசனிடம் அறிஞர் கூறல், 'நின்னுடைய வழிபடுதெய்வம் நின்னைப் பாதுகாப்ப நீ நீடுழி வாழ்க' என அவனை வாழ்த்தல், அவனது கொடியை மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரது கொடியோடு ஒப்பிட்டுப் புகழ்தல்.

திருமால் சோவென்னும் அரணத்தை அழித்த சிறப்பைக் கூறல், மகளிர் முருகவேளைக் கருதி வள்ளிக் கூத்தாடுதல், ஒரு புலவனை வேறொரு புலவன் ¹தேவருள் ஒருவர்பால் ஆற்றுப்படுத்தல், 'நின்னை வணங்குவதனால் இன்ன பயன் பெறுவோம்' என்று தெய்வத்தைப் பணிதல், பயன்பெறுதற் பொருட்டுக் கடவுளை வாழ்த்தல்.

தலைவி ஒருத்தி தலைவனது மாலையைப் பெற விரும்பியதைத் தானே கூறல், தலைவனுக்கு விருப்பமின்றேனும் அவனை அடைவதற்காகத் தலைவி இருளிற் போதல், பரத்தையின்பாற் சென்று வந்த தலைவனோடு ஊடித் தலைவி கூறல்.

கடவுளிடத்துக் கடவுட் பெண்டிர் காதல் கொண்டதாகக் கூறல், கடவுளரிடத்து மாணிடப் பெண்டிர் காதல் கூர்ந்ததாகக் கூறல், குழந்தைப் பருவத்திலுள்ளாரை மகளிர் பாராட்டல், ஊரிலுள்ளாரது இன்பவாழ்வைக் கூறல் என்பன.

10. பொதுவியற்படலம்

சேரனுடைய அடையாளமாகிய பனந்தோட்டையும், பாண்டியன் புவாகிய வேம்பையும், சோழன் புவாகிய ஆத்தியையும் சிறப்பித்தல் மரபு. அரசனுக்குக் குறைவு வருமாயின் வாடுதலையும் ஆக்கமுண்டாயின் தழைத்தலையுமுடைய உன்னமென்னும் மரத்தின் நிலையைக்கண்டு அரசனது ஆக்கத்தை அறிதலும், ஆட்டுக்கிடாயின் மேல் ஊர்ந்து வரின்மீர் குன்னென அரசனைச் சிறப்பித்தலும், இளம்பருவத்திலேயே நாடுகாவலை அரசர் மேற்கொள்ளுதலும், வீரர்கள் காலில் வீரக்கழலை அணிதலும் பண்டை வழக்கங்கள்.

ஒரு வீரன் போரில் இறந்துபட்டால் அவனுடைய ஞாபகார்த்தமாக நடும்பொருட்டு நல்ல கல்லாகத் தேர்ந்து அதனைக் கொணர்ந்து புனலிலே இட்டு வைப்பர்; பிறகு அதில் அவ்வீரனது பெயரையும் சிறப்பையும் எழுதுவித்து அக்கல்லை நாட்டிப் பூசை செய்து வாழ்த்து வர்; அப்பால் அதற்குக் கோயில் அமைப்பர்.

சிறப்பிற் பொதுவியற்பால

பாலைநிலத்தில் தன் கொழுநனை இழந்த தலைவி வருந்துதல், அந்நிலத்தில் தன் மனைவியை இழந்த கணவன் வருந்துதல், தன் மனைவியை இழந்த பின்னர்க் கணவன் வருத்தத்துடன் தனியே வாழ்தல், தன் கணவனை இழந்தபின்னர் மனைவி கைம்மை விரதம் பூணல், ஒரு பெண் புத்திரனைப் பெறுதலாகிய தன் கடமையை நிறைவேற்றிய பின்னர் இறந்து படுதல், ஒரு குடும்பத்திற் பிள்ளை இறந்துவிட அதனால் கூற்றத்தார் வருந்தல், தலைவன் இறந்த பின்பு மனைவி தானும் இறப்பதற்காக மாலைக் காலத்திலே எரிபுகுதல், தலைவன் இறந்தானெனக் கேட்டவுடன் மனைவி உயிர் நீங்குதல், தலைவன் தான் நினைத்த காரியத்தை நிறைவேற்றாமற் பகைவரால் இறந்துபடல், தலைவன் வருகையை அறிதற்காக நற்சொல் முதலிய நிமித்தங்களை எதிர்பார்த்து நிற்கும் தலைவி அவை வேறுபாடு உணர்த்துவதை அறிந்து நடுங்குதல், போருக்குச் சென்ற தலைவனைப்பற்றி எண்ணித் தலைவி வருந்தல், போரிலே தலைவன் இறந்துபடத் தலைவி வருந்தல், மன்னன் இறந்தானாக உடனிருந்தோர் வருந்தல், இறந்தவனுடைய புகழைப் பாடுதல் என்பன இப்பகுதிக்குரிய செய்திகளாம்.

காஞ்சிப் பொதுவியற்பால

அறிஞர் உலகத்தியலுள் முடிந்த பொருளாகிய அறம் பொருள் இன்பங்களைப்பற்றிக் கூறல், உலகத்து நிலையாமையைச் சொல்லல், முனிவர்களால் தெளியப்பட்ட பொருளை யுரைத்தல், வீட்டுலகத்தைப் பற்றிய செய்தி, மேல்வரும்பொருளை அறிவித்து நிலையாமையை

xxiv புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

உணர்த்தல், எல்லோருடைய நிலையாமையையும் தெரிவிக்கும் மயானத்தை வாழ்த்தல் என்பன இப்பகுதிக்கு உரியனவாம்.

மூல்லைப் பொதுவியற்பால

தலைவன் தலைவியோடு அளவளாவிய இன்பத்தைக் கூறுதல், பாசறையிலுள்ள தலைவன் வருவதற்குமுன் தோன்றிய மேகத்தைக் கண்டு தலைவி துயரத்துடன் சொல்லுதல், பகைவரோடு போர் செய்யச் சென்ற தலைவன் அவர் திறைகொடுப்ப அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு தேரில் வரும்பொழுது அத்தேரின் வரவைச் சிறப்பித்தல், தலைவன் போர்க்குப் பிரிந்த பின்னர்த் தலைவி நானே காவலாகத் தனித்திருத்தல், தலைவி தன் கணவனை வாழ்த்தி இல்லறத்தைச் சிறப்பித்தல், தளராமல் உழைத்து இல்லறம் நடத்தும் தலைவனுக்கு உழவுக்குரிய எருதைத் தலைவி உவமை கூறல், தலைவியோடு அளவளாவிய தலைவன் அதற்குக் காரணமாகிய ஊழை வாழ்த்தல், தலைவி தலைவனது அருளைப் புகழ்தல், தலைவன் ஒரு காரியத்தைக் கருதிப் பிரிந்த காலத்தில் தனியே தன் நிறையே காவலாக இருத்தல், தன் தலைவி தன் வீட்டிற்கு வந்த பின்னர் அவனோடு பொருந்தி இல்லறம் செய்யும் செல்வத்தைத் தலைவி வாழ்த்தல் என்பன இப்பகுதியைச் சார்ந்தனவாம்.

11. ¹கைக்கிளைப்படலம்

ஆண்பாற் கூற்று

ஒரு தலைவன் தலைவி ஒருத்தியை ஒரு சோலையின்கண் கண்டு விரும்பி, 'இவள் திருமகளோ? வேறு தெய்வ மகளோ?' என ஐயுற்றுப் பிறகு அவளது நெற்றியில் வேர்வை உண்டாதலையும் அவள் அணிந்துள்ள மாலை வாடுதலையும் அவள் பாதம் பூமியிற் படுதலையும் கண்கள் இமைத்தலையும் கண்டு, 'இவள் மானிட மகளே' எனத் துணிவான். பிறகு, 'இவள் என் நெஞ்சத்திலே இருந்தும் என்னை அறியாதவளாக இருக்கிறாள்' என்று எண்ணுவான்; 'இவளைப் பெற்றவர்கள் நெடுங்காலம் வாழவேண்டும்' என வாழ்த்தி அவளது பேரழகைப் பாராட்டுவான். அப்பால் அவளது பழக்கத்தை விரும்பி அவளது அருமையை அறிந்து மிகுதியாகப் புகழ்வான். அவளோடு பழகுதற்குக் காலம் நீட்டித்தலால் வருந்துவான். பின்பு வெளிப்படையாக அவள்பால் இரப்பான்.

பெண்பாற் கூற்று

ஒரு தலைவி தலைவனொருவனைக்கண்டு மெலிந்து அவனை விரும்பி, 'இனி மாலைக்காலம்வரின் துயரம் அதிகமாகுமே!' என வருந்துவாள்;

1. கைக்கிளை - ஒருதலைக்காமம்.

தனது வேறுபாட்டைக் கண்டு அயலார் சொல்லும் பழிமொழிக்கு நாணி வாடுவாள். தனது மேனியிற் பசலை உண்டாக அதனால் அழுகுகெட மெலிந்து தலைவனை மீண்டும் காணவேண்டு மெனத் துணிவாள். பகற்பொழுதைக் கோபிப்பாள். இரவிலும் மனமயக்கம் மிகவுடையவளாகி வருந்துவாள். அப்பொழுது உண்டாகும் கனவில் தலைவனைக் கண்டு பின்னர் விழித்து அவனைக் காணாமல் வாய்விட்டுப் புலம்புவாள். பிறகு இரவில் அவனை நாடிச்செல்ல விரும்பி, 'நான் தலைவனைத் தேடிச் செல்லத் துணிந்தேன்; இதனை மகளிர் யாவரும் அறிக' எனக் கூறுவாள்.

12. பெருந்திணைப் படலம்

இதிற் பொருந்தாக் காமத்தைப்பற்றிய செய்திகள் கூறப்படும். அவை வருமாறு :

பெண்பாற் கூற்று

ஒரு தலைவனைக் கண்ட தலைவி ஒருத்தி தனது வேட்கையை அவன் முன்னே சொல்லி இரந்து அவன் பிரிந்த காலத்து ஆற்றி யிருந்து அவன் வருதலை எதிர்பார்த்திருப்பாள். அவனது வரவை எதிர்நோக்கிப் பார்க்கும் நிமித்தங்கள் வேறுபடுவதையறிந்து வாரானென்று எண்ணி வருந்துவாள். பின்பு அவனைக் காணவேண்டுமென்னும் ஆசையினால் தனது வீட்டை விட்டுச் செல்வாள். அவன்பால் இல்லவைகூறி நகைத்து ஊடிப் பிறகு வருந்துவாள். மாலைக்காலத்தில் இரங்குவாள். தலைவனோடு புனல் விளையாடும் பரத்தையை ஏசுவாள். தலைவன் பரத்தையை நீங்கித் தன்பால் வந்தகாலத்தில் அவனுடைய கோலத்தைக்கண்டு சினங் கொள்வாள். அவனோடு அளவளாவி மகிழ்வாள். அவனை மாலையினற் கட்டிக் கொணர்ந்து தன் வீட்டிற் புகுவாள். தலைவனோடு அளவளாவுங் காலத்திற் குழைவாள். ஊடலினால் நெகிழ்ந்து மிக்க துன்பத்தோடு தங்கி இருக்கும்பொழுது அவனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவன் தன் அடியிலே பணிந்த காலத்தில் மனமிரங்குவாள். இரவில் தன் பாயலினின்றும் நீங்கி அவன் உறங்கும் இடத்திற்குச் செல்வாள்.

தலைவன் இரவில் வேறொரு மகளை எண்ணித் தன்னை நீங்கும் காலத்தில் அதனைக் கண்டுகொண்டு 'செல்வாயாக' என விடுப்பாள்.

இருபாற் பெருந்திணை

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்லுதலை முன்பு கருதிப் பின்பு போதலை ஒழிதல், தலைவன் மடலூர்தல், தலைவியினது துன்பத்தைக் கண்ட தோழி தலைவன்பால் தூதாகச் செல்லல், அவள் அவனுக்குத் தலைவியின் நிலையைச் சொல்லல், தலைவியின் தனிமை வருத்தத்தைக் கண்ட தோழி செயலற்று வருந்தல், பருவங்கண்ட தோழி தலைமகளை ஆற்றுவியாமல் இப் பருவம் தலைவன் சொன்னதோ அன்றோவென

xxvi புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

மயங்கல், தலைவி பருவம் அன்றெனத் தெளிதல், காமம் எல்லை கடந்தமையால் தலைவன் மயங்கியிருத்தல், தலைவி தான் விரும்பும் தலைவன் இன்னானென்று ஊரினர் அறியாதிருத்தலைக் கூறல், தலைவனது அருளைப் பெரும் பொருட்டுத் தலைவி வெறியாடல், தலைவனுடைய பாணன் வந்தமையைத் தோழி தலைவிக்குக் கூறல், தலைவன் தனக்கு எளியனென்பதைப் பரத்தை கூறல், தலைவன் பரத்தையரை விரும்புவனென்று தோழி விறலிக்குச் சொல்லல், பரத்தையர் மூப்புடையராயினும் தலைவன் அவரை விரும்புவானென்று இற்பரத்தையின் தோழி கேட்பவிறலி கூறல், தம்சேரிக்குத் தலைவன் தேரில் வருதலைச் சேரிப் பரத்தையின் தோழி இற்பரத்தையின் தோழிக்குச் சொல்லல், தலைவன் பரத்தையர் வீட்டில் துயின்ற படியை விறலி கூறல், தன் மனைவியைக் கணவன் நீக்கி விடுதல், தலைவன் தலைவியின்பால் விருப்பம் ஒழிதல் என்பன இப்பகுதியிற் கூறப்படும்.

ஒழிபு

பாடாண் பகுதியிலும் வாகைப் பகுதியிலும் சொல்லப்படாமல் ஒழிந்தவை இதிற் சொல்லப்பட்டன. அவை வருமாறு :

பாடாண் ஒழிபு

பாணர் முதலியோர் தமக்குக் கொடுத்தவரைப் புகழ்ந்து கொடாதவரைப் பழித்தல்.

வாகையின் ஒழிபு

வாணிகர் பலவகையாற் பொருள் திரட்டிப் பிறர்க்கு உபகரிக்கும் இயல்பாகிய வாணிகவென்றி, மல்லர் தம்முள் மற்போர் செய்து வென்றி பெறுதல், உழவன் பருவங்கண்டு உழுதல் முதலியவற்றை உரியபடி செய்து பயிர்விளைத்தலாகிய உழவன் வென்றி, பறையை யறைந்துவிட்ட ஏறுகளை இடையர் தழுவுதல், கோழிகளை ஒன்றோடொன்று போர் செய்ய விடுதல், ஆட்டுக்கிடாவைப் பொரவிடுதல், யானையின் வீரத்தைக் கூறல், சிவல் குறும்புமென்னும் பறவைகளைப் பொரவிடுதல், கிளியையும் பூவையையும் ஒன்றற்கொன்று மாருகப் பேசவிடுங்கால் பூவையைக் கிளி வெல்லுதல், கிளியைப் பூவை வெல்லுதல், குதிரையேற்றத்தில் ஒருவரை ஒருவர் வெல்லுதல், தேரேற்றத்தில் ஒருவரை ஒருவர் வெல்லுதல், மகளிர் யாழ் வாசித்து ஒருவரையொருவர் வெல்லுதல், சதுரங்கமாடி மகளிர் ஒருவரையொருவர் வெல்லுதல், அவர் கூத்தாடி வெல்லுதல், பாடலில் அவர் ஒருவரை யொருவர் வெற்றிகொள்ளுதல், பெண் யானையைப் போல ஆடுதலிலும் அதனை நடத்துதலிலும் வெல்லுதல் என்பன இதிற் கூறப்படும்.

"அதங்கை கிருஷ்ணபுரம் அங்கிருப் புறங் கைமேல்
குதண்டை" குதக வே அஞ்சின 7. புறஞ்சின 7.
உ
கணபதி துணை
சுழங்குவம் உயம்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

- 1 நடையூறு சொன்மடந்தை நல்குவது நம்மேல்
இடையூறு நீங்குவது மெல்லாம்—¹புடையூறும்
சேனைமுகத் தாளிரியச் சீறுமுகத் தூறுமதத்
தாளைமுகத் தாளைநினைத் தால்.
- 2 கண்ணவனைக் காண்கவிரு காதவனைக் ²கேட்குவாய்ப்
பண்ணவனைப் பாட, பதஞ்சூழ்க - எண்ணிறைந்த
நெய்யொத்து நின்றனை நீலமிடற் றுனையென்
கையொத்து நேர்கூப்பு க.

சிறப்புப் பாயிரம்

- *மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்
தன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்
- 5 பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த
பன்னிரு ³படலமும் பழிப்பின் றுணர்ந்தோன்
ஒங்கிய சிறப்பி னுலகமுழு தாண்ட
வாங்குவிற் றடக்கை வானவர் மருமான்

* 1 - 4. "அகத்திய நென்னும், அருந்தவ முனிவ னுக்கிய முத
னூல், பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர், நல்லிசை நிறுத்த
தொல்காப் பியனும்" (பன்னிரு.) 1 - 6. "இனிப் பன்னிருபடல முத
னூலாக வழிநூல் செய்த வெண்பாமாலை ஐயனாரிதனரும் இது கூறினார்;
என்னை? 'மன்னிய.....பகர்ந்த' எனப் பாயிரஞ் செய்தற்குடம்பட்
டமையினென்பது" (தொல். மரபு. சூ. 94, பேர்.)

(பிரதிபேதம்).—¹ 'புடையூறு' ² 'கேட்கவாய் பண்ணவனைப்
பாடப் பதஞ்' ³ 'படலம்'

2 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

① *ஐய னுரித னகலிடத் தவர்க்கு

10 மையறு புறப்பொருள் வழாலின்று விளங்க
வெண்பா மாலை யெனப்பெயர் நிற்இப்
பண்புற மொழிந்தனன் பான்மையிற் ¹றெறிந்தே.

என்பது பாயிரம். இதனுட் பாயிரமுரைத்தவெல்லாம் உரைத்துக் கொள்க.

இதன் பொருள் : நின்றுநிலைத்த நன்மையினையுடைய தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ளப் பொதியின் மலையிலிருந்த அழகமைந்த இருடி தன்னிடத்துக் குளிர்ந்த தமிழை வருத்தமின்றியறிந்த கிட்டுதற்கரிய மிக்க புகழினையுடைய தொல்காப்பியனென்னும் ஆசிரியன் முதலான் பன்னிருவரான அறிஞரும் பகுதியில் மிகச் சொன்ன பன்னிருபடலமென்னும் நூலினைக் குற்றமின்றியே அறிந்தோன், உயர்ந்த மேம்பாட்டினை யுடைய பூமியை முழுதுமாண்ட வளைந்த வில்லைப் பெருத்த கையிலே யுடைய சேரமான்கள் வழியினுள்ளான் ; ஐயனுரிதனென்னும் பெயரினையுடையவன், பரந்த நிலத்திலுள்ளவர்க்குக் குற்றமற்ற புறப்பொருளை வழுவுதலின்றியே தெளிய வெண்பாமாலையென்னும் நாமத்தினை நிறுத்தி ² நன்மை மிகச் சொன்னான், முறைமையாலே ஆராய்ந்து என்றவாறு.

ஏகாரம் : ஈற்றசை, பான்மையிற் றெறிந்து பண்புற மொழிந்தனன் ஐயனுரிதனைக் கூட்டுக. மன்னிய - தெரிந்தவென்றுமாம். முனிவரன் - இருடிகளில் ³ வரனாயுள்ளான் ; அவன் அகத்தியனென்றறிக.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

முதலாவது

வெட்சிப்படலம்

(சூத்திரம் 1.)

வெட்சி வெட்சி யரவம் விரிச்சி செலவு
வேயே புறத்திறை ⁴யூர்கொலை யாகோள்
பூசன் மாற்றே புகழ்சுரத் துய்த்தல்
தலைத்தோற் றம்மே தந்துநிறை பாதீ

5 ஞண்டாட் டுயர்கொடை புலனறி சிறப்பே
பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி நிலையே
கொற்றவை ⁵நிலையே வெறியாட் டுளப்பட

* 9 - 12. “மெய்யினார்.....தனவே” (பு. வெ. சூ. 18 ; ப. 156.)

(பி - ம்.) ¹ ‘றெளிந்தே’ ² ‘தன்மைமிக’ ³ ‘வரிட்டனாய்’

⁴ ‘யூர்க்கொலை’ ⁵ ‘நிலையொடு’

எட்டிரண் டேனை நான்கொடு தொகைஇ
வெட்சியும் வெட்சித் துறையு மாசும்.

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றேவெனின், வெட்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். வெட்சி, வெட்சியரவம், விரிச்சி, செலவு, வேய், புறத் திறை, ஊர்கொலை, ஆகோள், பூசன்மாற்று, சுரத்துய்த்தல், தலைத் தோற்றம், தந்துநிறை, பாதிடு, உண்டாட்டு, கொடை, புலனறிசிறப்பு, பிள்ளைவழக்கு, துடிநிலை, கொற்றவைநிலை, வெறியாட்டு என இவை இருபதும் வெட்சித்திணையும் துறையுமாம் எ - று.

வெட்சி

வெட்சியென்பது இருவகைத்து ; *மன்னுறு தொழிலும் தன்னுறு தொழிலுமென.

வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின் றியும் சென்றி கன்முனை யாதந் தன்று.

இ - ள். வெற்றியிணையுடைய அரசன் ஏவவும் ஏவலின்றியும் போய் மாறுபாட்டிணையுடைய வேற்றுப்புலத்துப் பசுநிரையைக் கைக்கொண்டது எ - று.

அவற்றுள்,

1. மன்னுறுதொழில் ¹வருமாறு :—

இ - ள். முன்புசொன்ன இரண்டனுள்ளும் மன்னுறுதொழில் ²வருமுறைமை எ - று.

வ - று. ¹மண்டு மெரியுண் மரந்தடிந் ³திட்டற்றாக் கொண்ட கொடுஞ்சிலையன் கோறெரியக்-கண்டே அடையார் முனையலற வையிலேவேற் காளை விடையாயங் கொள்கென்றான் வேந்து.

இ - ள். மிகக் கொளுந்தி எரியாநின்ற நெருப்பினுள்ளே மரத்தை வெட்டியிட்டதன்மைத்தாகக் கையிலே வாங்கிக்கொண்ட கொடிய வில்லை யுடையவன் அம்பை ஆராயக்கண்டும் பகைவர் போர் கலங்க வியக்கத் தக்க இலைத்தொழில்களாற் சிறந்த வேலிணையுடைய காளாய், ஏற்றையுடைய நிரையைக் கொள்கவென்று சொன்னான் அரசன் எ - று.

யாரை? கொடுஞ்சிலையானை. கண்டுமென உம்மை விரித்துரைக்க. ஏகாரம் : ஈற்றைச். கொண்ட - கொள்ளப்பட்டன; யாவை? நிரை என முற்றக்கிச் சூத்திரத்திற்கேற்பப் பொருளுரைப்பாருமுளர். (1)

2. ⁴தன்னுறுதொழில் வருமாறு :—

இ - ள். தன்னுறு தொழில் வருமுறைமை எ - று.

* “தன்னுறு தொழிலே வேந்துறு தொழிலென், றன்ன விருவகைத்தே வெட்சி” (பன்னிரு.); இ. - வி. சூ. 602, மேற்.

† தக்க. 569, உரை, மேற். ‡ பெருங். 3.23 : 20 - 21.

(பி - ம்.) ¹‘வரலாறு’ ²‘வருநெறி’ ³‘திட்டற்றாற்’ ⁴‘இனித் தன்னுறு’

4 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

வ - ரு. அருஅ நிலைச்சாடி யாடுறு தேறல்
மருஅன் மழைத்தடங் கண்ணி - பொருஅன்
கடுங்கண் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலை
நெடுங்கடைய நேரார் நிரை.

இ - ள். கள்ளுத நிலைத்தாழியில் அடுதலுற்ற மதுத்தெளிவை
மருதே; குளிர்ந்த பெரிய கண்ணினையுடையாய், தனிசு பொருள் தறு
கண்வீரன்; காலிலே வீரக்கழலைக் கட்டினான்; காலையிலே நின் நெடிய
வாசலிடத்தனவாம், பகைவர்நிரை எ - ரு.

நிரை காலை நின்கடையவாதலால் மருதே வார்ப்பாயாகவென்க.

நெடியகடையிலே வந்துநின்றன நேரார்நிரையென்று இறந்த
காலப் பொருளாக்கிக் கடுங்கண்மறவன் கழல்புனைந்தவனெனப் பெய
ராக்கிப் பின்பு வார்ப்பேனெனப் பொருனென்றலுமொன்று. (2)

3. வெட்சியரவம்

கலவார் முனைமேற்
செலவமர்ந் தன்று.

இ - ள். பொருந்தாதார் முனையிடத்துப் போதலை விரும்பியது எ - ரு.

வ - ரு. *நெடிபடு கானத்து நீள்வேன் மறவர்
அடிபடுத் தாரதர் செல்வான் - துடிபடுத்து
† வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிரைக்
கட்சியுட் காரி ¹கலுழும்.

இ - ள். சிள்வீடு கறங்குங் காட்டிடத்து நீண்ட வேலினையுடைய
மறவர் காலிலே செருப்பைத் தொட்டுக் கடத்தற்கரிய வழியிடத்துச்
செல்வான்வேண்டித் துடியைக் கொட்டப்பண்ணி வெட்சிப்பூவைச் சூடப்
பகைவர் மணியாற்சிறந்த பசுவினையுடைத்தான காட்டிடத்துக் காரி
யென்னும் புள்ளுத் துந்நிமித்தமாக ²அழாநிற்கும் எ - ரு. (3)

4. விரிச்சி

வேண்டிய பொருளின் விளைவுநன் கறிதற்
கீண்டிருண் மாலைச் சொல்லோர்த் தன்று.

இ - ள். விரும்பியபொருளின் ஆக்கத்து அழகுணர்தற்குச் செறி
யும் இருண்ட மாலையிடத்து நற்சொற் கேட்டது எ - ரு.

* தொல். புறத். சூ. 3, இளம். மேற். † சிலப். 12 : “உட்குடை”
(பி - ம்.) ¹ ‘எழும்’ ² ‘எழாநிற்கும்’

வ - ரு. எழுவணி சீறா ரிருண்மாலை முன்றிற்
குழவினங் கைகூப்பி நிற்பத் - தொழுவிற்
குடக்கணீ கொண்டு வா வென்றாள் குனிவிற்
றடக்கையாய் வென்றி தரும்.

இ - ள். கணையஞ்சூழ்ந்த சீறாரில் இருளையுடைய மாலைக்காலத்து
முற்றத்திலே திரண்ட நம் கூட்டம் கைகுவித்துநிற்பக் கட்சாடியிருக்
கும் ¹ஏணியிற் குடத்துக்கள்ளை நீ எடுத்துக்கொண்டு வாவென்றாள்;
ஆதலால், வளைந்த வில்லைப் பெரிய கையிலே உடையவனே, நமக்கு
வெற்றியைத் தரும் எ - ரு.

‘குடக்கணுகொண்டுவாவென்றாள்’ என்று பாடமோதி மேல்பாற்
றெழுவத்திற் பசுவை அடித்துக் கொண்டுவாவென்றாளென்று பொருளு
ரைப்பாருமுளர். (4)

5. செலவு

வில்லே ருழுவர் வேற்றுப் ²புலமுனி
கல்லேர் கானங் கடந்துசென் றன்று.

இ - ள். வில்லாகிய ஏரினையுடைய உழுவர் மாற்றாடத்தைக்
கருதிக் கற்பொருந்தின காட்டைக் கழிந்துபோனது எ - ரு.

வ - ரு. *கூற்றினத் தன்னார் கொடுவி லிடனேந்திப்
பாற்றினம் பின்படர முன்படர்ந் - தேற்றினம்
நின்ற நிலைகருதி யேகினார் நீள்கழைய
குன்றங் கொடுவில் லவர்.

இ - ள். கூற்றின் குழவினை யொப்பார் வளைந்த வில்லை இடப்பக்
கத்திற்கொண்டு கழுகும் பருந்தும் பின்னே தொடர்ந்துவரத் தமது
வலியானே நெருங்கிப்போனார், வளைந்த வில்லாளர்தம் ஏறுபொருந்திய
பசுநிரைநின்ற நிலையையுடைய உயர்ந்த மூங்கிலையுடைத்தான குன்
றத்தை நினைந்து எ - ரு.

ஏகினார் கூற்றினத்தன்னாரெனக் கூட்டுக.

(5)

6. வேய்

பற்றார் தம்முனைப் படுமணி யாயத்
தொற்ற ராய்ந்த வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். பகைவர் தம்முனையிடத்து ஒலிக்கும் மணியினையுடைய
நிரையிடத்து ஒற்றினைத் தெரிந்த கூறுபாட்டினைச் சொல்லியது எ - ரு.

வ - ரு. நிலையு நிரையு நிரைப்புறத்து நின்ற
சிலையுஞ் செருமுனையுள் வைகி - இலையுனைந்த
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து
†நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்.

*தொல். புறத். கு. 3, இளம். மேற். †பெருங். 3. 24 : 136 - 7.
(பி - ம்.) ¹‘மேனி’ ²‘புலமுன்னிக்’

6 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ - ள். பசுநின்ற இடமும் பசுவினுடைய அளவும் பசுவினுடைய புறங்காத்துநின்ற விற்படையினளவும் போர்ப்புலத்தில் தங்கிப் பச்சிலையுடனே விரவித்தொடுத்த தேன்பொழியுமாலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய போரை விரும்பியோய், வேற்றுப்புறத்திலேபோய் ஆராய்ந்து நடுவிருளிடத்து நம் சுற்றத்தார் வந்தார் எ - று. (6)

7. புறத்திறை

நோக்கருங் குறும்பி னூழையும் வாயிலும்
போக்கற வளைஇப் புறத்திறுத் தன்று.

இ - ள். பகைவரது கண்ணுற் பார்த்தற்கரிய குறும்பின் நூழையும் பெருவாயிலும் யாவரும் புறப்படாதபடி வளைந்து ஊர்மருங்கே விட்டது எ - று.

வ - று. *உய்ந்தொழிவா ரீங்கில்லை யூழிக்கட் டையேபோல்
முந்தமரு ளேற்றூர் முரண்முருங்கத் - தந்தமரின்
1ஒற்றினு னெற்றி யுரவோர் குறும்பினைச்
சுற்றினார் போகாமற் சூழ்ந்து.

இ - ள். பிழைத்திருப்பார் இவ்விடத்து யாவருமில்லை; யுகாந்த காலத்து நெருப்பையொப்ப முற்படப் பூசலில் எதிர்த்தார் மாறுபாடு கெடத் தம்முடைய உற்றராய ஒற்றராலே ஆராய்ந்து மிகுந்தவலியினை யுடையோர் அரணினை வளைந்துகொண்டார், ஒருவரும் தப்பிப்போகாத படி விசாரித்து எ - று.

சூழ்ந்து சுற்றினாரென்க.

(7)

8. 2ஊர்கொலை

விரைபரி கடவி வில்லுடை மறவர்
குரையழ னடப்பக் குறும்பெறிந் தன்று.

இ - ள். கடுகின செலவையுடைய பரியை முடுக்கி வில்லினையுடைய வீரர் முழங்கெரி பரப்ப அரணினை அழித்தது எ - று.

வ - று. †இகலே துணையா வெரிதவழச் சீறிப்
புகலே யரிதென்னார் புக்குப் - பகலே
தொலைவிலார் வீழத் தொடுகழ லார்ப்பக்
கொலைவிலார் கொண்டார் குறும்பு.

இ - ள். மாறுபாடே துணையாக நெருப்பு நடப்பக் கோபித்துப் புகுதற்கரிய இடமென்றுபாராதே உள்புக்குப் பகற்பொழுதே ஒரு வர்க்கும் தோலாதார் படக் கட்டும் வீரக்கழல் ஆரவாரஞ்செய்யக் கொலைத் தொழிலாற் சிறந்த வில்லினையுடையார் அரணினைக் கைக் கொண்டார் எ - று. (8)

*தொல். புறத். சூ. 3, இளம். மேற். † 'இகலே துணையா வெரிதவழச் சீறி' : நன். சூ. 451, மயிலை. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'ஒற்றினு னாய்ந் தாய்ந் துறுவலியோரரணம்' 2 'ஊர்க்கொலை'

9. ஆகோள்

வென்றூர்த்து விறன்மறவர்
கன்றோடு மாதழீஇயன்று.

இ - ள். பகைவர் முனையினைக்கடந்து ஆரவாரித்து வெற்றியினை யுடைய வீரர் கன்றுடனே பசுநிரையைக் கைக்கொண்டது எ - று.

வ - று. *கொடுவரி கூடிக் குழுஉக்கொண் டனைத்தால்
நெடுவரை நீள்வேய் நரலும் - நடுவூர்க்
கணநிரை கைக்கொண்டு கையகலார் நின்ற
நிணநிரை வேலார் நிலை.

இ - ள். புலிகள் தம்மில் இணையொத்துத் திரட்சிகொண்ட தன் மைத்து; உயரிய மலையிடத்து நீண்டமூங்கிலொலிக்கும் ஊரினடுத் திரண்ட பசுவினைக் கைப்பற்றி அவ்விடத்துநின்று நீங்காராய் நிணத் தைக் கோத்த வேலினையுடையார் நின்ற நிலை எ - று.

ஆல் : அசை.

(9)

10. பூசன்மாற்று

கணம்பிறங்கக் கைக்கொண்டார்
பிணம்பிறங்கப் பெயர்த்திட்டன்று.

இ - ள். நிரைத்திரட்சி பெருக்கக் கைப்பற்றின கரந்தையார்தம் பிணம் பெருக்க வெட்சியார் கெடுத்தது எ - று.

வ - று. †சூழ்ந்த நிரைபெயரச் சுற்றித் தலைக்கொண்டார்
வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்தார் விடக்குணியத் - தாழ்ந்த
குலவுக் கொடுஞ்சிலைக்கைக் கூற்றனையா ரெய்த
புலவுக் கணைவழிபோய்ப் புள்.

இ - ள். வெட்சியார் வளைந்துகொண்ட நிரை மீளச் சூழ்ந்து கிட்டின கரந்தையார் பட்டு வீழ்ந்தார்; வீழ்ந்தவருடைய தசையைத் தின்ன வேண்டிப் படிந்தன, வளைந்த கொடியவில்லாற் சிறந்த கையினை யுடைய கூற்றத்தையொப்பார் எய்த புலால் நாளும் அம்பு போன வழியே போய்ப் பறவைகள் எ - று.

(10)

11. சுரத்துய்த்தல்

அருஞ்சுரத்து மகன்கானத்தும்
வருந்தாம னிரையுய்த்தன்று.

இ - ள். அரிய வழியிடத்தும் பரந்த காட்டின்கண்ணும் நோவு படாதபடி பசுநிரையைச் செலுத்தியது எ - று.

வ - று. *புன்மேய்ந்த தசைஇப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னும்
வின்மே லசைஇயகை வெல்கழலான் - †தன்மேற்

* தொல். புறத். சூ. 3, இளம். ந. மேற்.

† தொல். புறத். சூ. 3, இளம். மேற்.

‡ நன். சூ. 301, மயிலை. விரு. மேற்.

8 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

✕ கடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண்டும் உவமை.
நெடுவரை நீழ னிரை.

இ - ள். புல்லை மேய்ந்து இளைப்பாறி இனத்துடன் கூடித் தம்மில் ஒக்கப்போவனவாகவென்று சொல்லாநின்றான், வில்லின்மேல் வைத்த கையினையும் வெல்லும் வீரக் கழலினையுமுடையவன்; தன்மேலே செந்தூக்கான மலையினின்றும் விழாநின்ற நீர்போல் முடுகிவருங்கரந்தையாரைக் கண்டும், நீண்ட வரையினது நீழலிலே ஆனிரையை எ - று. ஆனிரையைப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னுமெனக் கூட்டுக. (11)

12. தலைத்தோற்றம்

உரவெய்யோ னினந்தழீஇ
வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். வலியினை விரும்பினோன் ஆனினத்தைக் கைக்கொண்டு வருதலையறிந்து உறவுமுறையார் மனமகிழ்ந்தது எ - று.

வ - று. *மொய்யண லானிரை முன்செல்லப் பின்செல்லும்
மையணற் காளை மகிழ்துடி - †கையணல் கண்ணைப்
வைத்த வெயிற்றியர் வாட்க ணிடனாட
உய்த்தன் றுவகை யொருங்கு.

இ - ள். செறிந்த அலை தாடியையுடைய பசுநிரை முன்னேபோகப் பின்னே வரும் மயிராற் கறுத்த கபோலத்தினையுடைய காளை மகிழ்ந்து கொட்டுந்துடி நிரைகொண்டுவரப் போன வெட்சியாருடைய நிலைமையை அறியாது வெறுப்பினாற் கையைக் கதுப்பிலேவைத்த வேட்டு விச்சியர் வாள் போன்ற கண் இடந்துடிப்பச் செலுத்திற்று, பிரியத்தை, பலர்க்கு மொக்க எ - று.

மகிழ்துடி ஒருங்கு உய்த்தன்றென்க. மகிழ்துடி : வினைத்தொகை. (12)

13. தந்துநிறை

வார்வலந்த துடிவிம்ம
ஊர்புகல நிரையுய்த்தன்று.

இ - ள். வாராலே கட்டின துடி கறங்க ஊரினுள்ளார் விரும்ப ஆனிரையை மன்றத்திடத்துச் செலுத்தியது எ - று.

வ - று. ‡தண்டா விருப்பின டன்னை தலைமலைந்த
வண்டார் கமழ்கண்ணி வாழ்கென்று - கண்டாள்
அணிநிரை வாண்முறுவ லம்மா வெயிற்றி
ஐமணிநிரை மல்கிய மன்று.

*தொல். புறத். சூ. 3, ந. மேற். †சீவக. 2050.

‡தொல். புறத். சூ. 3, இளம். மேற். §புறநா. 387 : 24.

இ-ள். தணியாத உவகையினையுடையளாகித் தன்னுடைய சுவாமி தலையிலே சூடின வண்டுநிறைந்த நறுநாற்றம் வீசும் மாலை வாழ்வதாகவென்று நோக்கினாள், அலங்காரமுடைத்தாக ஒழுங்குபட்டு ஒளிவிடா நின்ற பல்லினையும் அழகிய பெருமையினை முடைய மறத்தி, மணியணிந்த பசுமிக்க மன்றத்தை எ-று.

எயிற்றி கண்டாளெனக் கூட்டுக.

(13)

14. பாதிடு

கவர்களைச் சுற்றங் கவர்ந்த கணநிரை நிறம்ப அவரவர் வினைவயி நறிந்தீந் தன்று.

இ-ள். கவர்த்த தலையம்பினையுடைய கிளை கொள்ளைகொண்ட பசுநிரையைச் செய்தார் செய்த தொழில்வகையை அறிந்து கொடுத்தது எ-று.

வ-று. *ஒள்வாண் மலைந்தார்க்கு மொற்றாய்ந் துரைத்தார்க்கும் புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும் - விள்வாரை மாறட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சீறாரிற்

கூறிட்டார் கொண்ட நிரை.

இ-ள். ஒள்ளிய வாட்போரினை மேற்கொண்டோர்க்கும் ஒற்றுத் தெரிந்து சொன்னோர்க்கும் நிமித்தம் தப்பாவகை சொன்ன அறிவுடை யோர்க்கும் தம்முடன் வேறுபடுவாரை மாறுபாடு கெடுத்த வெற்றியினை யுடைய மறவினையாளர் தம் சீறாரிடத்துப் பங்கிட்டார் கைக்கொண்டு வந்த நிரையை எ-று.

(14)

15. உண்டாட்டு

† தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர் மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று.

இ-ள். கட்டி ஆர்க்கும் வீரக்கழலினையுடைய தறுகண்ணர் மதுவையுண்டு மனங்களித்து ஆடியது எ-று.

வ-று. **இளிகொண்ட தீஞ்சொ லிளமா வெயிற்றி களிகொண்ட நோக்கங் கவற்றத் - தெளிகொண்ட வெங்கண் மலிய விளிவதுகொல் வேற்றூர்மேற் செங்கண் மறவர் சினம்.

இ-ள். இளியென்னும் இசையினைக்கொண்ட இனிய சொல்லினை யுடைய இளைய சீமதியான வேட்டுவிச்சி களிப்புக்கொண்ட பார்வை வருத்தவும் தெளிவுகொண்ட வெவ்விய கள்ளையுண்ட மகிழ்ச்சி மிகவும் கெடுவது போலும், பகைவர்மேற் சிவந்த கண்ணினையுடைய வீரர் செற்றம் எ-று.

சினம் விளிவதுகொலெனக் கூட்டுக.

இஃது † “ஒருமை சுட்டிய” என்பதனுளமைத்த, “ஏவ லினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப” என்பதுபோலாம்.

(15)

* தொல். புறத். சூ. 3, இளம். ந. மேற். † புறநா. 257 - 8. உரை. மேற். ** தொல். புறத். சூ. 3, இளம். † தொல். எச்ச. சூ. 65, சே.ந.

புறநா. 257 - 8. உரை. மேற். ** தொல். புறத். சூ. 3, இளம். † தொல். எச்ச. சூ. 65, சே.ந.

புறநா. 257 - 8. உரை. மேற். ** தொல். புறத். சூ. 3, இளம். † தொல். எச்ச. சூ. 65, சே.ந.

10 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

16. கொடை

ஈண்டியநிரை யொழிவின்றி
வேண்டியோர்க்கு விரும்பிவீசின்று.

இ - ள். திரண்ட பசுநிரையொன்றும் தப்பாமே தம்மை
வேண்டினவர்களுக்குப் பிரியப்பட்டுக் கொடுத்தது எ - று.

வ - று. அங்கட் கிணையுன் றுடியன் விறலிபாண்
வெங்கட்கு வீசும் விலையாகும் - செங்கட்
செருச்சிலையா மன்னர் செருமுனையிற் சீறி
வரிச்சிலையாற் றந்த வளம்.

இ - ள். அழகிய கண்ணாற் சிறந்த கிணையுடையவனும் துடி
கொட்டுமவனும் பாணிச்சியும் பாணனும் வெவ்விய கள்ளிற்குக் கொடுக்
கும் விலையாகும், சிவந்த கண்ணினையுடையராய்ப் போர்க்கு இடையாத
மன்னர் பூசன்முகத்துக் கோபித்து வரிதலையுடைய வில்லாலே கொண்ட
ஆனிரையாகிய செல்வம் எ - று.

வளம் வெங்கட்கு வீசும் விலையாகுமெனக் கூட்டுக.

(16)

17. புலனறி சிறப்பு

வெம்முனைநிலை யுணர்த்தியோர்க்குத்
தம்மினுமிகச் சிறப்பீந்தன்று.

இ - ள். வெவ்விய வேற்றுப்புலத்தினது நிலைமையை அறிவித்தார்க்
குத் தம்முடைய கூற்றினும் பெருகச் சிறப்புக் கொடுத்தது எ - று.

வ - று. இறுமுறை யெண்ணு திரவும் பகலும்
செறுமுனையுட் சென்றறிந்துவந்தார் - பெறுமுறையின்
அட்டுக் கனலு மயில்வேலோ யொன்றிரண்
டிட்டுக் கொடுத்த லியல்பு.

இ - ள். தாம் இறும்வகையை ஆராயாதே இரவின் கண்ணும்
பகலின் கண்ணும் கொல்லும் பகைப்புலத்துப் போய் ஆராய்ந்துவந்தார்
பெறக்கடவ பங்கின்மேலும் கொன்று எரியும் கூர்வேலினையுடையோய்,
ஒன்றாதல் இரண்டாதல் பசு ஏற்றிக்கொடுத்தல் முறைமை எ - று. (17)

18. * பிள்ளைவழக்கு

பொய்யாது புண்மொழிந்தார்க்கு
வையாது வழக்குரைத்தன்று.

இ - ள். தப்பாமல் நிமித்தஞ் சொன்னோர்க்கு வஞ்சியாதே பெறும்
முறைமையைச் சொல்லியது எ - று.

* கரும்பிள்ளை நிமித்தங் கூறியார்க்கு விதந்து கொடுத்தல் ; இ - வி.
சூ. 603, உரை.

வ - ரு. புல்லார் நிரைகருதி யாஞ்செல்லப் புண்ணலம்
பல்லா ரறியப் பகர்ந்தார்க்குச் - சொல்லாற்
கடஞ்சுட்ட வேண்டா கடுஞ்சுரையா னான்கு
குடஞ்சுட் டினத்தாற் கொடு.

இ - ள். பகைவரது ஆனிரையைக் கொள்ள நினைந்து யாம்போக
நிமித்தநன்மையைப் பலருமுணர்ச் சொன்னார்க்கு மொழியாற் பெறு
முறைமை இதுவென்று கருதவேண்டா; ஒன்றொரு குடம்பால் போதும்
மிக்க மடியினையுடைய பசு நான்கு இனங்கடோறுங் கொடு எ - ரு.

கடஞ்சுட்ட வேண்டா கொடுவென்க.

(18)

திரு. கை. பருவரின் திண்பைக் கருதுவர் (மகாபாரதம்)

19. துடிநிலை

தொடுகழன் மறவர் தொல்குடி மரபிற்
படுக ணிமிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்று.

இ - ள். கட்டும் கழல்வீரர் பழங்குடி முறைமையில், மிக்க கண்
ணினையுடைத்தாய் ஒலிக்கும் துடியைக் கொட்டுமவன் குணத்தைச்
சொல்லியது எ - ரு.

வ - ரு. *முந்தை முதல்வர் துடிய ரிவன்முதல்வர்
எந்தைக்குத் தந்தை யிவனெனக்கு - வந்த
குடியொடு கோடா மரபினோற் கின்னும்
வடியுறு தீந்தேறல் வாக்கு.

இ - ள். என் பாட்டனுடைய பாட்டன் முதலாயினார்க்குத் துடி
கொட்டினார் இவன் பாட்டனுடைய பாட்டன் முதலாயினார்; என் தம்பப்
பனுக்கு இவன் தம்பப்பன் துடிகொட்டினான்; இவன் எனக்குத் துடி
கொட்டுவான்; வழிவந்த குடிமுறைமையோடு பிறழாத முறைமையினை
யுடையவனுக்கு இன்னமும் வடித்தலுற்ற தித்தித்த மதுவினது
தெளிவை வார்ப்பாயாக எ - ரு.

(19)

(*)

20. கொற்றவைநிலை

ஒளியினீங்கா விறற்படையோள் வெற்றி

கருணை அளியினீங்கா வருளுரைத்தன்று.

இ - ள். விளக்கத்தினின்றும் ஒழியாத வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்
தையுடையோளது இரக்கத்தினின்றும் ஒழியாத கருணையைச்
சொல்லியது எ - ரு.

வ - ரு. *ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக் கருண்
கூளி மலிபடைக் கொற்றவை - மீளி வீரன் (அ. 20)
அரண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார்
முரண்முருங்கத் தான்முந் துறும்.

*“இவற் கீத்துண்மதி” (புறநா. 290) என்பது இதனை ஒத்
துள்ளது. தொல். புறத். சூ. 4, இளம். மேற்.

12 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ-ள். சிங்கத்தாற் சிறந்த அழகிய கொடியினையும் பசுங்களி யினையும் பாயுங்கலையினையும் பேய்மிக்க படையினையுமுடைய துர்க்கா தேவி, தலைவன் பகைவர் குறும்புமுறிய ஆனிரையைக் கொள்கையை நினைக்கிற் பகைவர் மாறுபாடு கெடத் தான் முன்னே எழுந்தருளும் எ-று. (20)

(செருந்தி) X 21. வெறியாட்டு (கூத்திரம் 2.)

வாலிழையோர் வினைமுடிய
வேலனொடு வெறியாடின்று.

இ-ள். அழகிய ஆபரணத்தையுடையார் நினைத்த தொழில் முடிய முருகபூசை பண்ணுவனோடு *வள்ளிக்கூத்தை ஆடியது எ-று.

வ-று. காணி லரணங் களிக்குங் கழன்மறவன்
பூணிலங்கு மென்முலைப் போதரிக்கண் - வாணுதல்
தான்முருகு மெய்ந்நிறீஇத் தாமம் புறந்தினைப்ப
வேன்முருகற் காடும் வெறி. 1002

இ-ள். கண்டானாயின் நிருத்தப்பிரியனாகிய நீலகண்டனும் மகிழ் வன்; கட்டும் கழலினையுடைய மறவினையாளன்றன் ஆபரணம் விளங் கும் மெல்லிய முலையினையும் பூப்போன்ற அரிபரந்த கண்ணினையும் ஒளி மிக்க நுதலினையுமுடையவள்தான் நறுநாற்றத்தை உடம்பிலே நிறுத்தி மாலை பக்கத்தே அசைய வேலினையுடைய பிள்ளையார்க்கு ஆடும் வள்ளிக்கூத்தை எ-று.

வள்ளிக்கூத்தைக் காணின் அரணும் களிக்குமென்க. (21)

வெட்சித் திணைப்பாட்டு இரண்டும் துறைப்பாட்டுப் பத்தொன்பதும் முடிந்தன.

முதலாவது வெட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

கரந்தைப் படலம்

(சூத்திரம் 2.)

கதமலி கரந்தை கரந்தை யரவம்
அதரிடைச் செலவே யரும்போர் மலைதல்
புண்ணொடு வருதல் போர்க்களத் தொழிதல்
ஆளெறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே
5 பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே
நெடுமொழி கூறல் பிள்ளைப் பெயர்ச்சி
வேத்தியன் மலிபே மிகுகுடி நிலையென

* வள்ளிநாயகியின் வேடங்கொண்டு ஆடும் கூத்து.

† முருகக்கடவுளுக்கு.

அருங்கலை யுணர்ந்தோ ரவைபதி னான்கும்
கரந்தையுங் கரந்தைத் துறையு மென்ப.

என்-னின், கரந்தைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள். கரந்தை, கரந்தையரவம், அதரிடைச் செலவு, போர் மலைதல், புண்ணொடு வருதல், போர்க்களத்தொழிதல், ஆளெறிபிள்ளை, பிள்ளைத்தெளிவு, பிள்ளையாட்டு, கையறுநிலை, நெடுமொழி கூறல், பிள்ளைப் பெயர்ச்சி, வேத்தியன்மலிபு, குடிநிலை என இவை பதினான்கும் கரந்தைத் திணையும் துறையுமாம் எ-று.

22. கரந்தை

மலைத்தெழுந்தோர் மறஞ்சாயத்
தலைக்கொண்ட நிரைபெயர்த்தன்று.

இ-ள். மாறுபட்டெழுந்தார் மாற்சரியங் கெடக் கைப்பற்றின நிரையை மீட்டது எ-று.

வ-று. * அழுங்கனீர் வையகத் தாருயிரைக் கூற்றம் விழுங்கியபின் வீடுகொண்டற்றாற் - செழுங்குடிகள் தாரார் கரந்தை தலைமலைந்து தாங்கோடல் நேரர்கைக் கொண்ட நிரை.

இ-ள். ஆரவாரியாநின்ற கடல்குழிந்த ஞாலத்துப் பெறுதற்கரிய உயிரைக் கூற்றுவன் உண்டபின்பு மீட்ட தன்மைத்து; வளப்பத்தினை யுடைய மறக்குடிகள் ¹ கொப்புநிறைந்த கரந்தையைத் தலையிலேசூடித் தாங்கொள்ளுமது, பகைவர் கைப்பற்றின ஆனிரையை எ-று.

கோடல் வீடுகொண்டற்றென்க. ஆல்: அசை. தாம் கோடலைப் பொருத வெட்சியார் கையினின்றும் கொள்ளப்பட்டன நிரை; இது வீடு கொண்டற்றென்றுமாம். (1)

23. கரந்தை யரவம்

† நிரைகோள் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய

² விரைவனர் குழுஉம் வகையுரைத் தன்று.

இ-ள். பசுநிரையைக் கைப்பற்றினமை கேட்டுச் செய்யாநின்ற காரியம் தவிரக் கடுகினராகித் திரளுங் கூறுபாட்டைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. ‡ காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட வேலார் வெருவந்த தோற்றத்தார் - காலன் கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே உளர்ந்தார் நிரைப்பெயர்வு முண்டு.

*தொல். புறத். சூ. 5, இளம். மேற். †சீவக. 428, ந. மேற்.

‡ நன். சூ. 354, மயிலை. மேற்.

(பி-ம்.) ¹ 'கொத்து' ² 'விரையினர்', 'விரையுனர்'

14 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ-ள். காலிலே நிறைந்த வீரக்கழலினையுடையார், கொடிய வில்லினையுடையார், கையிலேயெடுத்த வேலினையுடையார், அஞ்சத்தக்க காட்சியினையுடையார், கூற்றுவன் கோபித்தாலுமொப்பார், தடாரி யோசையைக் கேட்டு அசைந்தார்; வெட்சியார் கொண்ட ஆனிரை மீள்கையும் கூடும் எ-று. (2)

24. அதரிடைச் செலவு

ஆற்று ரொழியக் கூற்றெனச் சினைஇப்
போற்றூர் போகிய நெறியிடை யேகின்று.

இ-ள். செருவினைப் பொருதார் ஊரிலே நிற்கக் காலனை யொப்பக் கோபித்துப் பகைவர்போன வழியிடத்தே சென்றது எ-று.

வ-று. சங்குங் கருங்கோடுந் தாழ்பீலிப் பல்லியமும்
எங்கும் பறையோ டெழுந்தார்ப்ப - வெங்கல்
அழற்சுரந் தாம்படர்ந்தா ரான்சுவட்டின் மேலே
நிழற்கதிர்வேன் மின்ன நிரைத்து.

இ-ள். சங்கும் கரிய வீரக்கொம்பும் தாழ்ந்த பீலியையுடைய சில விசேட வாச்சியங்களும் பறையோடு எங்கும் எழுந்து ஆரவாரிப்ப வெவ்விய கல்லினையுடைய அழல்பரந்த காட்டிலே தாம் போயினார், நிரைபோன அடிப்பாடே, நிழல்விடும் சுடர்வேல் ஒளிவிட நிரைத்து எ-று. (3)

25. போர் மலைதல்

*வெட்சி யாரைக் கண்ணுற்று வளைஇ
உட்குவரத் தாக்கி ¹யுறழ்செருப் புரிந்தன்று.

இ-ள். வெட்சியாரைக் கிட்டிச் சூழ்ந்து அஞ்சத்தாக்கி எடுப்பும் சாய்ப்புமான பூசலை மேற்கொண்டது எ-று.

வ-று. †புலிக்கணமுஞ் சீயமும் போர்க்களிறும் போல்வார்
வலிச்சினமு மானமுந் தேசும் - ஒலிக்கும்
அருமுனை வெஞ்சுரத் தான்பூசற் கோடிச்
செருமலைந்தார் சீற்றஞ் சிறந்து.

இ-ள். புலியினதுதிரளும் சிங்கமும் போர்பொருள் யானையு மொப்பார், வலிமிக்க சீற்றமும் அபிமானமும் பெருமையும்; ஆரவாரிக் கும் கிட்டுதற்கரிய பகைப்புலவழியிலே நிரைகொண்டார் வெட்சியா ரென்னும் ஆரவாரத்தாற் கடுகிப் பூசலைச்செய்தார், கோபமிக்கு எ-று. சிறந்து செருமலைந்தாரென்க. (4)

26. †புண்ணெடு வருதல்

மண்ணெடு புகழ்நிறீஇப்
புண்ணெடுதான் வந்தன்று.

* புறநா. 259, உரை, மேற். † தொல். புறத். சூ. 5, இளம். மேற்.
‡ தொல். புறத். சூ. 5, இளம்.
(பி-ம்.) ¹ 'யுளர்செருப்'

இ - ள். பூமியுடனே இசையை நிறுத்தி ஆயுதம்பட்ட புண்ணுடனே வீரன்ருன் வந்தது எ - று.

வ - று. *வெங்குருதி மல்க ிவிழுப்புண் ணுகுதொறு உம் இங்குலிகஞ் சோரும் வரையெய்க்கும்-பைங்கண் இனம்போக்கி நின்ற ரிகல்வாட்டி ிவேந்தன் மனம்போல வந்த மகன்.

இ - ள். வெவ்விய உதிரம் மிக முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட புண்ணினின்றும் விழவிழச் சாதிலிங்கஞ்சொரியும் வரையெய்க்கும்; பைங்கண்ணினையுடைய பசுவினத்தை முன்னே செலுத்திநின்ற வெட்சியாருடைய மாறுபாட்டைக்கெடுத்து மன்னன்நெஞ்சினையொப்ப வந்த வீரன் எ - று.

வீரன் இங்குலிகஞ் சோரும் வரையை யொக்குமென்க.
வேந்தன் மனம் வெற்றியையே நினையும்.

(5)

47 சூது 26 27. போர்க்களத்தொழிதல்
படைக்கோடா விறன்மறவரைக்
கடைக்கொண்டு களத்தொழிந்தன்று.

இ - ள். பகைவராயுதத்திற்குப் புறங்கொடாத வெற்றியினையுடைய வீரரைக் கூட்டித் தான் பூசற்களரியிலே பட்டது எ - று.

வ - று. ிஉரைப்பி னதுவியப்போ வொன்னூர்கைக் கொண்ட நிரைப்பி னெடுந்தகை சென்றான் - புரைப்பின் றுளப்பட்ட வாயெல்லா மொள்வாள் கவரக் களப்பட்டான் றேன்றான் கரந்து.

இ - ள். சொல்லின் அஃது அதிசயமோ? பகைவர் கைப்பற்றின நிரையின்பின்னே பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் சென்றான்; ஒப்பின்றிக் கருதப்பட்ட உடம்பிடமெல்லாம் ஒள்ளிய வாள் கொள்ளை கொள்ளப் போர்க்களரியிலே விழுந்தான், ஒளித்துத் தோற்றுக்கிலன் எ - று.

‘நிரைப்பி னெடுந்தகை சென்றான்’ என்றது, இந்நாள்மீண்ட நிரையென்னும் புகழுடனே சென்றானென்றல்.

(6)

28. ஆளெறி பிள்ளை.

வருவாரை யெதிர்விலக்கி
ஒருதானாகி யாளெறிந்தன்று.

இ - ள். பொருவாரை எதிரே விலக்கித் தானொருவனுமேயாகி வீரரை வெட்டியது எ - று.

வ - று. பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க வாளெறிந்துப் கொள்ளைகொ ளாயந் தலைக்கொண்டார்-எள்ளிப்

*ஒப்பு: களவழி. 7; சீவக. 2239. † குறள். 776. ‡ நன். சூ. 366, மயிலை. மேற். § தொல். புறத். சூ. 5, இளம். மேற்.

16 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

பொருதழிந்து மீளவும் பூங்கழலான் மீளான்
ஒருதனியே நின்ற னுளன்.

இ - ள். விளைவறியாத பிள்ளையையொப்பப் பிணம் பெருக்க
வீரரை வெட்டி வெட்சியார் கொள்ளைகொண்ட ஆனிரையைக் கிட்டினார்
இகழ்ந்து பூசற்செய்து கெட்டு மீண்டுபோகவும் மீளானாகித் தனியே
நின்றான் ஒரு பூங்கழலானுளன் எ - று. (7)

29. பிள்ளைத் தெளிவு .

கண்மகிழ்ந்து துடிவிம்மப்
புண்மகிழ்ந்து புகன்றாடின்று.

இ - ள். துடியின்கண் மகிழ்ந்தொலிப்பத் தன்புண்ணைப் பிரியப்
பட்டு விரும்பிக் கூத்தாடியது எ - று.

அதனைப் புகழ்ந்தாடியது உமாம்.

வ - று. மேவா ருயிருணங்க மேன்முடித்த பிள்ளையன்
பூவா ளுறைகழியாப் போர்க்களத் - தோவான்
1 துடியிரட்டி விம்மத் தொடுகழலார் முன்னின்
றடியிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு.

இ - ள். பகைவர் உயிருலரத் தலையினை நீக்கிக் கவந்தமாக்கி
நின்ற பிள்ளைத்தன்மையை எய்தியவன் பொலிவினையுடைய வாளினை
உறையினின்றும் வாங்கிப் பூசற்களரியிலையொழியான்; துடிகொட்டி
ஆர்ப்பரவ மிகக் கட்டிய வீரக்கழலினையுடையார் முன்னேநின்று இட்ட
வடியின்மேல் அடியிட்டு ஆடுங்கூத்து எ - று.

ஆட்டு ஓவானென்க.

30. பிள்ளை யாட்டு

கூடலர்குடர் மாலைசூட்டி
வேறிரித்து விரும்பியாடின்று.

இ - ள். பகைவர்குடராகிய மாலையைச் சூட்டிக் கையிலே வேலைத்
திருப்பிப் பிரியப்பட்டு ஆடியது எ - று. மலந்து

வ - று. *மாட்டிய பிள்ளை மறவர் நிறந்திறந்து
சூட்டிய வெஃகங் குடர்மாலை - சூட்டியபின்
மாறிரியச் சீறி நுடங்குவான் கைக்கொண்ட
வேறிரிய விம்முந் துடி.

இ - ள். பகைவரை மாளப்பண்ணின் பிள்ளைத்தன்மையை எய்தி
யவன், வீரருடைய மார்பங்களைத் திறந்து தெரிந்து பறித்தவேலைப்
பகைவருடைய குடர்மாலையைச் சுற்றியபின் மாறுபாடு கெடக்
கோபித்து ஆடுமவன் கைக்கொண்ட வேலைத் திருப்பக் கறங்கா
நின்றது துடி எ - று. (9)

*தொல். புறத். சூ. 5, இளம். மேற்.
(பி - ம்.) 1 'துடியு ருட்டி விம்ம'

16 * 31. கையறுநிலை (X) கையறுநிலை

வெருவரும் வாளமர் விளிந்தோற் கண்டு
கருவி மாக்கள் கையற வுரைத்தன்று.

இ - ள். அஞ்சத்தகும் வாட்பூசலிலே பட்டோனைப் பார்த்து யாழ்ப்
பாணர் அவன் பட்டபடியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - ரு. *நாப்புலவர் சொன்மாலே நண்ணுர் படையுழக்கித்
†தாப்பிலி யொப்பத் தலைக்கொண்டான் - பூப்புனையும்
நற்குலத்துட் டோன்றிய நல்லிசையாழ்த் தொல்புலவீர்
கற்கொலோ சோர்ந்திலவெங் கண்.

இ - ள். செந்நாப் புலவருடைய 1 கீர்த்திமாலே, பகைவர் சேனை
யைத் துகைத்து வலிய புலியையொப்பப் பட்டான்; பொற்றாமரைப்
பூவைச் சூடும் நல்ல குலத்திலே பிறந்த அழகிய இசையினையுடைய
யாழாற் சிறந்த பழைய அறிவினையுடையீர், கல்லோ அறியோம், விழுந்
தில எம்முடைய கண்கள் எ - று. (10)

17 * 32. நெடுமொழி கூறல் (X) நெடுமொழி

மன்மேம் பட்ட மதிக்குடை யோற்குத்
தன்மேம் பாடு தானெடுத் துரைத்தன்று.

இ - ள். மன்னரின் மேம்பட்ட நிறைமதிபோலும் கொற்றக் குடை
யினையுடையோற்கு ஒருவீரன் தன்னுடைய மேம்பாட்டைத் தான்
உயர்த்திச் சொல்லியது எ - று.

வ - ரு. †ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவிலக்கி
வாளொடு வைகுவேன் யானாக-நாளும்
கழிமகிழ் வென்றிக் கழல்வெய்யோ யீயப்
2பிழிமகி முண்பார் பிறர்.

இ - ள். வீரராகிய போர்ப்பிரளயம் கைவளரின் அதனை விலக்கி
வாளுடனே அங்கே தங்குவேனாக யான்; நாடோறும் மிக்க உவகையாற்
சிறந்த வெற்றியினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெய்யோனே, நீ
கொடுப்ப நினைவு இயைந்து பிழியுமதுவை நுகர்வாராக, வேறு சிலர்
எ - று.

உண்பாராக, பிறரெனத் தொழிற்படச் சொல்லுக; யான் வாளொடு
வைக, உண்பார் பிறரென்றுமாம். (11)

12 * 33. பின்னைப் பெயர்ச்சி (X) பின்னைப் பெயர்ச்சி

போர்தாங்கிப் புள்விலங்கியோனைத்
தார்வேந்தன் றலையளித்தன்று.

இ - ள். புள்ளைவிலக்கிப் பூசலெத்தாங்கினவனை மாலையினையுடைய
மன்னன் தண்ணளி செய்தது எ - று.

* “மறையவர் சொன் மாலே” (பு-வெ. 189.) “†தாப்பிலி யனைய
வெற்றிச் சராசந்தன்” (கூர்ம. கண்ணன்பூமி. 70.) ‡தொல். புறத்.
சூ. 5, இளம். மேற்.
(பி-ம்.) 1 ‘கீர்த்திமாலையைத் தலைக்கொண்டு பகைவர்’ 2 ‘பிழிமதுவு’

18 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

வ - று. பிணங்கம்ருட் பிள்ளை பெயர்ப்பப் பெயரா
தணங்கஞர்செய் தாளெறித னேக்கி-வணங்காச்
சிலையளித்த தோளான் சினவிடலைக் கன்றே
தலையளித்தான் றண்ணடையுந் தந்து. மருதநிலம்

இ - ள். மாறுபடும் பூசலிடத்துக் காரியென்னும் புள் விலக்கவும்
விலங்கானாய்ப் பகைவரை வருத்துந் துன்பத்தைச்செய்து வீரரைவெட்டு
தலைப் பார்த்து வளையாத மலையினையொத்த தோளான் செற்றத்தினை
யுடைய வீரனுக்கு அற்றைநாளே வரிசைகொடுத்தான், மருதநிலம்
பலவுங் கொடுத்து எ - று. (12)

34. வேத்தியன் மலிபு

தோள்வலிய வயவேந்தனை
வாள்வலிமறவர் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். தோளால்வலிய மறமன்னனை வாளால்வலிய வீரர் மேம்
பாட்டினைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. *அங்கையு ணெல்லி யதன்பய மாதலாற்
கொங்கலர் தாரான் குடைநிழற்கீழ்த் - தங்கிச்
செயிர்வழங்கும் வாளமருட் சென்றடையார் வேல்வாய்
உயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை யுறும்.

இ - ள். உள்ளங்கை நெல்லிப்பழத்தினது தன்மையாதலால் தேன்
மலருமாலையினையுடையான் கொற்றக்குடை நிழலின்கீழே அவதரித்துக்
1 குற்றத்தினைக் கொடுக்கும் வாட்பூசலிலேபுக்குப் பகைவர் தம் வேலின்
வாயிலிலே உயிரைக்கொடுக்குஞ் செல்வம், மிகவும் உறுதியுடைத்து
எ - று.

வாழ்க்கை, நெல்லியதன்பயமாதலால் உறுதியுடைத்தென்க. (13)

35. குடி நிலை

†மண்டிணி ஞாலத்துத் தொன்மையு மறனும்
கொண்டுபிற ரறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று.

இ - ள். மண்செறிந்த பூமியிடத்துப் பழமையும், தறுகண்மையுமுட்
கொண்டு பிறரறியும் குடியின் வரலாற்றினைச் சொல்லியது எ - று.

மண்டிணிஞாலம்: மண்ணுலகு விண்ணுலகென்றப்போலக் கொள்க.

வ - று. பொய்யகல நாளும் புகழ்விளைத்த லென்வியப்பாம்
‡வையகம் போர்த்த வயங்கொலிநீர் - கையகலக்
§தற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே வாளோடு
முற்றோன்றி மூத்த குடி.

* தொல். புறத். சூ. 5, இளம்; நன். சூ. 221, மயிலை. விரு. மேற்.

† புறநா. 2: 1; சிலப். 26: 42; மணி. 11: 95. ‡ பரி. 6: 3.

§ மதுரைக். 4.

(பி - ம்.) 1 'குரோதத்தினைக்'

இ - ள். பொய்ம்மைநீங்க நாடோறும் கீர்த்தியுண்டாக்குதல், என்ன அதிசயமாம், பூமியைமறைத்த தெளிந்துகறங்கும் உகாந்த வெள்ளம் விட்டு நீங்க, முற்பட மலேதோன்றிப் பூமிதோன்றாத அளவிலே வாளுடனே எல்லாரிலும் முற்பட மலையிடத்திலே தோன்றிப் பழைய தாகிய குடி! எ - று.

குடி புகழ்விளைத்தல் என்னவியப்பாம். ¹ எவனென்பது என்னெனக் குறைந்து நின்றது. மூத்தகுடியென்றது பூசலிலே வாளாலே பட்ட குடியென்பாருமுளர். (14)

கரந்தைத்திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டுப் பதின்மூன்றாம் முடிந்தன.

இரண்டாவது கரந்தைப்படலம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது வஞ்சிப்படலம்

(சூத்திரம் 3.)

- வாடா வஞ்சி வஞ்சி யரவம்
கூடார்ப் பிணிக்குங் குடைநிலை வாணிலை
கொற்றவை நிலையே கொற்ற வஞ்சி
குற்றமில் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளை
5 பேராண் வஞ்சி மாராய வஞ்சி
நெடுமொழி வஞ்சி முதுமொழி வஞ்சி
உழபுல வஞ்சி மழபுல வஞ்சி
கொடையின் வஞ்சி-குறுவஞ் சிய்யே
ஒருதனி நிலையொடு தமிழஞ்சி பாசறை
10 பெருவஞ் சிய்யே பெறுஞ்சோற்று நிலையொடு
நல்லிசை வஞ்சியென நாட்டினர் தொகுத்த
எஞ்சாச் சீர்த்தி யிருபத் தொன்றும்
வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையு மாகும்.

என்-னின், வஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். வஞ்சி, வஞ்சியரவம், குடைநிலை, வாணிலை, கொற்றவை நிலை, கொற்றவஞ்சி, கொற்றவள்ளை, பேராண்வஞ்சி, மாராயவஞ்சி, நெடுமொழிவஞ்சி, முதுமொழிவஞ்சி, உழபுலவஞ்சி, மழபுலவஞ்சி, கொடைவஞ்சி, குறுவஞ்சி, ஒருதனிநிலை, தமிழஞ்சி, பாசறைவஞ்சி, பெருவஞ்சி, பெறுஞ்சோற்றுநிலை, நல்லிசைவஞ்சி என இவை இருபத் தொன்றும் வஞ்சித்திணையும் துறையுமாம் எ - று.

20 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

36. வஞ்சி

* வாடாவஞ்சி தலைமலைந்து
கூடார்மண் கொள்குறித்தன்று.

இ - ள். தோலாத வஞ்சியைத் தலையிலே சூடிப் பகைவர் பூமியைக் கொள்கையைக் கருதியது எ - று.

வ - று. செங்கண் மழவிடையிற் றண்டிச் சிலைமறவர்
† வெங்கண் மகிழ்ந்து விழவமர - அங்குழைய
வஞ்சி வணங்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பக்
குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ.

இ - ள். சிவந்தகண்ணினையுடைய இளமைப்பருவத்து ஆனேற்றை யொப்ப மிகைத்தெழுந்து வில்லினையுடைய வீரர் வெவ்விய மதுவை யருந்தி வில்விழாவை விரும்ப, அழகிய தளிரினையுடைய வஞ்சியைத் தன்னைப் பணியாதாரைப் பணிவிப்பான் வேண்டிச் சுரும்பு ஆரவாரிப்ப மயிரிலே சூடினான், எம்முடைய வேந்து எ - று.

வணங்காரை வணக்கிய வேந்து சூடினானென்க.

(1)

37. வஞ்சியரவம்

வள்வார் முரசுமொடு வயக்களிறு முழங்க
ஒள்வாட் டானை யுருத்தெழுந் தன்று.

இ - ள். வலியினையுடைய வாராலேவிசித்த வீரமுரசுடனே வலிய யானை முழங்க அழகிய வாளினையுடைய சேனை கோபித்துக் கிளர்ந்தது எ - று.

வ - று. பௌவம் பணைமுழங்கப் பற்றூர்மண் பாழாக
வெளவிய வஞ்சி வலம்புனையச் - செவ்வேல்
ஒளிறும் படைநடுவ ணாழித்தீ யன்ன

‡ களிறுங் களித்ததிருங் கார்.

இ - ள். கடல்போல வீரமுரசம் ஆர்ப்பப் பகைவர்நிலம் அழியக் கைப்பற்றின வஞ்சியை வெற்றியாகச்சூடச் சிவந்தவேல் விட்டுவிளங்கும் சேனை நடுவே யுகாந்தகாலத்து நெருப்பையொத்த யானையும் மகிழ்ந்து முழங்காநின்றது, மேகத்தைப்போல எ - று. உம்மை: சிறப்பும்மை. (2)

38. குடைநிலை

§ பெய்தாமஞ் சுரும்பிமிரப் பெரும்புலவர் புகழ்பாடக்
கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று.

* மணி. 19 : 119 - 20. † புறநா. 129 : 2. ‡ பரி. 8 : 17 - 8; அகநா. 114 : 12 - 3; புறநா. 81 : 1 - 2; குறிஞ்சி. 162 - 5; நன். சூ. 458, மயிலை. மேற். § சிலப். 5 : 89 - 93, அடியார். மேற்.

இ - ள். தன்மேலிட்ட மாலையிலே வண்டுகளொலிப்ப மிக்க அறிவினையுடையோர் கீர்த்தியைச் சொல்லக் கத்தரிகையால் மட்டஞ்செய்த மாலையினையுடைய வேந்தன் குடையைப் புறவீடு விட்டது எ - று.

வ - று. முன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றூனைத் துன்னருந் துப்பிற் றொழுதெழா - மன்னர் உடைநா ளுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக் குடைநா ளிறைவன் கொள.

இ - ள். தன்முன்னே வீரமுரசு முழங்க, பெரிய கடல்போன்ற சேனையினையும் கிட்டுதற்கரிய வலியினையுடையராய்ப் பணிந்தெழாத வேந்தர் தம்முடைய வாணுள் கெட்டன; ¹திரைமிகுந்த கடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்து, குடையை அரசன் புறவீடுவிட எ - று.

புறவீடு விட உடைநாளுலந்தனவென்க. ஆல் : அசை. (3)

39. வாணிலை

* செற்றார்மேற் செலவமர்ந்து
கொற்றவா ணுட்கொண்டன்று.

இ - ள். பகைவர்மேல் எடுத்துவிடுதலை விரும்பிய வெற்றியினை யுடைய வாளைப் புறவீடு விட்டது எ - று.

வ - று. அறிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தேர் மன்னன்
எறிந்தில கொள்வா ளியக்கம் - அறிந்திகலிப்
பின்பகலே யன்றியும் பேணு ரகநாட்டு

† நன்பகலுங் கூகை நகும்.

இ - ள். சோதிடநூல் வல்லவர் தெரிந்தநாளிலே வட்டக்காலாற் சிறந்த தேரினையுடைய வேந்தன் வெட்டிவிளங்கும் அழகிய வாளினது புறவீடு விடுதலையுணர்ந்து மாறுபட்டு உச்சிக்குப் பின்பன்றியும் பகைவருண்ணுட்டித்து உச்சிப்பொழுதும் கோட்டான் பாடாநிற்கும் எ - று.

(உடை)

40. கொற்றவை நிலை

வெற்றி

நீடோளான் வென்றிகொள்கென நிறைமண்டை வலனுயரிக் கூடாரைப் புறங்காணுங் கொற்றவைநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். நீண்ட தோளினையுடையவன் வெற்றி பெறுவானாகவெனச் சொல்லி நல்ல பொருள்களால் நிரம்பிய பாத்திரத்தை வெற்றியாக வெடுத்து அரசனுடைய பகைவரை முதுகுபுறங்காணும் துர்க்காதேவி நிலைமையைச் சொல்லியது எ - று.

* சிலப். 5 : 89-94, அடியார். மேற். † புறநா. 356 : 2; 362. 17-8.
(பி - ம்.) ¹ 'குளிர்ந்த கடலை'

① [உடை யல் துடைத்து, உடைத்து] [உடை யல் துடைத்து, உடைத்து]
② [உடை யல் துடைத்து, உடைத்து] [உடை யல் துடைத்து, உடைத்து]

22 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்
 வ - று. அணங்குடை*நோலை பொரிபுழுக்கல் பிண்டி
 நிணங்குடர் நெய்த்தோர் நிறைத்துக் - கணம்புகலக்
 1கையிரிய மண்டைக் கணமோடி காவலற்கு
 மொய்யிரியத் தான்முந் துறும். (5)

இ - ள். தெய்வத்திற்குரித்தான எட்கசிவும் நெற்பொரியும் அவரை
 துவரையும் தருப்பணமும் நிணமும் குடரும் உதிரமும் நிறைவித்துத்
 திரட்சி விரும்பக் கையிலே பாத்திரத்தையிருத்திய பூதகணங்களை
 யுடைய துர்க்காதேவி வேந்தற்குப்பகை கெடத் தான் முன்னே எழுந்
 தருளும் எ - று. (5)

41. இதுவுமது

மைந்துடை யாடவர் செய்தொழில் கூறலும்
 அந்தமில் புலவ ரதுவென மொழிப.

இ - ள். வலியினையுடைய வீரர் செய்யுந் தொழிலைச் சொல்லுதலும்
 முடிவில்லாத அறிவினையுடையோர் அத்துறையென்று சொல்லுவர்
 எ - று. (முகனெடுபுகழ்மடை)

வ - று. தமருட் டலையாத றுர்தாங்கி நின்றல்
 எமருள்யா மின்னமென் றெண்ணல் - அமரின்
 முடுகழலின் முந்துறுதன் 1முல்லைத்தார் வேந்தன்
 தொடுகழன் மைந்தர் தொழில். (5)

இ - ள். தம்முடைய சுற்றத்தாரின் மேலாகுதல், தூசிப்படையைத்
 தடுத்து நின்றல், எங்கள் படைவீரருள் யாம் இன்னதன்னமையெமென்
 றெண்ணுதல், போரிடத்து விரைந்து செல்லும் நெருப்புப்போல் முற்
 படப் புகுதல், முல்லைத்தாரினையுடைய மன்னனுடைய கட்டும் வீரக்
 கழலினையுடைய வீரர் செய்தி எ - று.

முல்லைத்தார் கூறியது, ‡ “வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே”
 என்றதனால். (6)

42. § கொற்ற வஞ்சி

வையகம் வணங்க வாளோச் சினனெனச்
 செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று.

இ - ள். உலகத்துள்ளோர் தொழ வாளாலே வெட்டினெனச்
 சொல்லிப் பண்ணின வீரக்கழலினையுடைய அரசனது 2நன்மையைப்
 பெருக்கச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. **அழலடைந்த மன்றத் 3தலந்தயரா நின்றார்
 நிழலடைந்த நின்னையென் றேத்திக் - கழலடையச்
 செற்றங்கொண் டாடிச் சிலைத்தெழுந்தார் வீந்தவியக்
 கொற்றங்கொண் டெஃகுயர்த்தான் கோ.

* சிலப். 5 : 68 - 9. † சீவக. 547. ‡ தொல். புறத். சூ. 6.
 § சிலப். 25 : 141. ** நன். சூ. 440. மயிலை. மேற்.
 (பி - ம்.) 1 ‘கையிரீஇ மண்டை கண’ 2 ‘தன்மை’ 3 ‘தரந்தயரா
 நின்றார்’

இ - ள். நெருப்புப் பொருந்திய பகைவர் நாட்டு அம்பலத்து நொந்து அழியாநின்றவர் நின்னை நிழலாகச் சேர்ந்தேமென்று புகழ்ந்து சீபாதத்தை வந்துசேரச் சினத்தைப் பாராட்டிக் கோபித்து வந்தார் பட்டுத் தம்பெயர் கெட வெற்றியைப் பெற்று வேலை வலமாக உயர்தான், வேந்து எ - று. (7)

43. *கொற்றவள்ளை→

மன்னவன் புகழ்கிளந்
தொன்னூர்நா டழிபிரங்கின்று.

இ - ள். அரசன் கீர்த்தியைச் சொல்லிப் பகைவர்தேசம் கெடுவதற்கு வருந்தியது எ - று.

வ - று. † தாழார மார்பினான் ருமரைக்கண் சேந்தனவாற்
பாழாய்ப் பரிய விளிவதுகொல் - யாழாய்ப்
புடைத்தே னிமிர்கண்ணிப் ‡ பூங்கட் புதல்வர்
நடைத்தே ரொலிகறங்கு நாடு.

இ - ள். ஆரந்தாழ்ந்த மார்பினையுடையவன் தாமரை மலர் போன்ற கண்கள் சிவந்தன, பாழாய்க் கண்டாரிரங்கக் கெடும்போலும் ; யாழையொப்ப முரன்று பக்கத்திலே வண்டுகள் ஆர்க்குமாலையினையும் பொலிவினையுடைய கண்ணினையுமுடைய மைந்தர் சிறுதேரோசை ஆரவாரிக்கும் நாடு எ - று.

நாடு பாழாய்ப் பரிய விளிவதுகொலென்க.

(8)

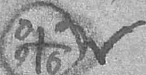
44. பேராண் வஞ்சி

கேளல்லார் முனைகெடுத்த
மீளியார்க்கு மிகவுய்த்தன்று.

இ - ள். உறவல்லாதார் பெருஞ்செருவைத் தொலைத்த தலைமையை யுடைய வீரர்க்குப் பெரிதுங் கொடுத்தது எ - று.

வ - று. பலிபெறு நன்னகரும் பள்ளி யிடனும்
ஒலிகெழு நான்மறையோ ரில்லும் - நலிவொர் இப்
புல்லா ரிரியப் பொருதார் முனைகெடுத்த
வில்லார்க் கருள்சுரந்தான் வேந்து.

இ - ள். பலியிடும் நல்ல கோயில்களும் துறந்தாரிருக்கும் பள்ளி யிடங்களும் ஓசைபொருந்திய நான்கு வேதத்தோர் அகமும் நெருக்கு தலையொழிந்து பொருந்தாதார் கெட்டோடப் பொருத வீரர் செருவை வென்ற தன்னுடைய வில்லாளர்க்கு உபகாரம் பண்ணினான், மன்னன் எ - று. (9)

45. இதுவுமது

அருந்திறை யளப்ப வாறிய சினத்தொடு
பெரும்பூண் மன்னவன் பெயர்தலு மதுவே.

* சிலப். 25 : 145. † முருகு. 104; புறநா. 152 : 10; கம்ப. குளா. 30. ‡ பட். 24-5; குறுந். 61; சீவக. 89.

24 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ - ள். பெறுதற்கரிய பொருளைப் பகைவர் கொடுப்பத் தணிந்த கோபத்தோடு பேரணிகலங்களையுடைய மன்னன் மீண்டுபோதலும் அத் துறையாம் எ - று.

வ - று. கூடி முரசிரங்கக் கொய்யுளைமா முன்னுகளப் பாடி பெயர்ந்திட்டான் பல்வேலான் - கோடி நிதியந் திறையளந்தார் நேராருந் தன்கீழ் முதியமென் ருறி முரண்.

இ - ள். பல வாச்சியத்தோடும் பொருந்தி முரசு அதிரக் கைக் கத்தரிகையிட்டு நறுக்கின தலையாட்டத்தினையுடைய பரிகள் முன்னே சதியாக நடக்க இருந்த பாசறையினை விட்டுப் பெயர்ந்தான், பலவேற் படையினையுடையான்; கோடிபொருளைத் திறையாக இவனுக்குப் பகை வருங் கொடுத்தார், அரசன்றன் அடிக்கீழ்ப் பழையோமென்று சொல்லி மாறுபாடொழிந்து எ - று.

மாறுபாடொழிந்து கோடிநிதியம் திறையளந்தார் நேராரு மென்க.

46. *மாராய வஞ்சி

மறவேந்தனிற் சிறப்பெய்திய
விறல்வேலோர் நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். மாற்சரியத்தினையுடைய மன்னனாலே சிறப்புப்பெற்ற வெற்றி மிக்க வேலினையுடையோர் நிலைமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. நேராரம் பூண்ட நெடுந்தகை நேர்கழலான்
சேரார் முனைநோக்கிக் கண்சிவப்பப் - போரார்
நறவேய் கமழ்தெரிய னண்ணு ரெறிந்த
மறவே லிலைமுகந்த மார்பு.

இ - ள். இனமொத்த முத்தாரங்களையணிந்தன; பெரிய மேம்பாட்டினையும் பொருந்திய வீரக்கழலினையுமுடையான் பகைவர்தம் போரைப் பார்த்துக் கோபித்துக் கண்சிவப்பப் போர்வீரர் தேன்மேவிய நாறு மாலையினையுடைய சத்துருக்களெறிந்த மாற்சரியத்தான் மிக்க இலைத் தொழிலையுடைய வேலை ஏற்றுக்கொண்ட மார்புகள் எ - று.

மறவேலிலைமுகந்த போரார் மார்பு நேராரம் பூண்டனவென்க;
இனி நேராரம் பூண்டபோரார் மார்பு மறவேலிலை முகந்தன வென்றலு மொன்று.

47. நெடுமொழி வஞ்சி

ஒன்னுதார் படைகெழுமித்
தன்னுண்மை யெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தஞ்சேனையைக் கிட்டித் தன்னுடைய ஆண்மைத் தன்மையை உயர்த்திச் சொல்லியது எ - று.

* சிலப். 25 : 142; மாராயம் - அரசனாற் செய்யப்படுஞ் சிறப்பு.

வ - ரு. இன்ன ரெனவேண்டா வென்னோ டெதிர்சீறி
முன்னர் வருக முரணகலும் - மன்னர்
*பருந்தார் படையமருட் பல்லார் புகழ்
விருந்தா யடைகுறுவார் விண்.

இ - ள். இன்னதன்மையாரென்று சொல்லவேண்டா ; என்னுடனே
கோபித்து என்முன்னே பொரவருக மாறுபாட்டினை மிகுக்கும் வேந்தர் ;
பருந்துநிறையும் தானைப்போரிடத்துப் பலரும்போற்ற வீரசுவர்க்கத்
திற்குப் புதியராய் அதனிற் கிட்டுதலைப் பெறுவார்கள் எ - ரு. (12)

48. † முதுமொழி வஞ்சி (புள்ளிப்பெயர்ச்சி)

தொன்மரபின் வாட்குடியின்
முன்னோனது நிலைகிளந்தன்று.

இ - ள். பழையவரலாற்றினையுடைத்தாய வாளினையுடைய மறக்
குடியில் 1தம்பபனுடைய நிலைமையைச் சொல்லியது எ - ரு.

வ - ரு. ‡ குளிறு முரசங் குணில்பாயக் கூடார் முரசுக் குடும்
ஒளிறுவாள் வெள்ள முழக்கிக் - களிநெறிந்து
புண்ணொடு வந்தான் புதல்விற்குப் பூங்கழலோய்
தண்ணடை நல்கல் தகும்.

இ - ள். முழங்கும் வீரமுரசிலே கடிப்புத்தாக்கப் பகைவருடைய
விட்டுவிளங்கும் வாள்வெள்ளத்தைத் துகைத்து யானையை வெட்டிப்
புண்ணுடனே வந்தொழிந்தவனுடைய மகனுக்கு, பொலிந்த வீரக்
கழலினையுடையோய், மருதநிலங்களைக் கொடுத்தல் தக்கதாம் எ - ரு.

மகனென்றமையால் அவன் தம்பபன் பட்டமை விளங்கும். (13)

49. § உழபுல வஞ்சி

நேராதார் வளநாட்டைக்
கூரெரி கொளீஇயன்று.

இ - ள். பொருந்தாதாருடைய நல்ல தேசத்தை மிக்க நெருப்பைக்
கொளுத்தியது எ - ரு.

வ - ரு. || அயிலன்ன கண்புதைத் தஞ்சி யலறி

மயிலன்னார் மன்றம் படரக் - குயிலகவ
ஆடிரிய வண்டிமிருஞ் செம்ம லடையார் நாட்
டோடெரியுள் வைகின வூர்.

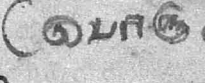
இ - ள். வேலையொத்த விழியைப்புதைத்துப் பயப்பட்டுக் கூப்பிட்டு
மயிலையொத்த குலமகளிர் மன்றென்று பாராதேசெல்ல, குயில்பாட,

* புறநா. 179 : 11, 269 : 11 - 2. † தொல். புறத். சூ. 7, இளம்.
‡ நன். சூ. 458, மயிலை. மேற். § எரிபரந்தெடுத்தல். || கள. 29.

(பி - ம்.) 1 'தனப்பனுடைய'

26 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

ஆளுலாவச் சுரும்பு ஒலிக்கும் தலைமையினையுடைய பகைவர் தேசத்து ஊர்கள் பரந்தோடும் நெருப்பினுள்ளே அவதரித்தன எ - று. (14)

✓ 50. மழபுல வஞ்சி பொருள் கவர்ந்தன

கூடார்முனை கொள்ளைசாற்றி

வீடறக்கவர்ந்த வினைமொழிந்தன்று.

இ - ள். பகைவர் வேற்றுப்புலத்தைக் கொள்ளையூட்டி அகங்கள் பாழ்படக் கொள்ளைகொண்ட தொழிலைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. களமர், கதிர்மணி, காலேகஞ், செம்பொன், வ்ளமனை, பாழாக வாரிக் - கொள்ளன்மலிந்து கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தார் கழல்வேந்தன் நண்ணார் கிளையலற நாடு.

இ - ள். அடியாரையும் ஒளிவிடும் வயிர அரதனங்களையும் ¹முத்து அரதனத்தினையும் சிவந்த பொன்னினையும் அழகிய அகங்களெல்லாம் வறியவாகத் திரட்டிக் கைப்பற்றிக்கொள்ளும் வகைமிக்குக் கண்ணுக்கு நிறைந்த வில்லாளர் கொள்ளைகொண்டார், வீரக்கழலினையுடைய அரசன் நன் பகைவர் சுற்றமிரங்க அவருடைய நாட்டை எ - று.

நாடு கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தாரென்க.

(15)

51. கொடை வஞ்சி

நீடவுங், குறுகவு, நிவப்பவுந், தூக்கிப்

பாடிய புலவர்க்குப் பரிசினீட் டின்று.

இ - ள். உச்சமாகவும் மந்தமாகவும் அதன்மேற் சமமாகவும்

இசையையளந்து பாடின அறிஞர்க்குப் பரிசிலைக்கொடுத்தது எ - று.

செந்தூக்கு முதலான எழுவகைத் தூக்கினாலும் தூக்கியென்று மாம். ஈண்டு நிவப்பவென்றது மந்தத்திலே ஒங்கியசமத்தை; * “ ஒரு சீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிபு நாற்சீர் கோயில், ஐஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் கழாஅல், எழுசீர் தானெடுந் தூக்கென மொழிப ” என்றாராகலின்.

வ - று. சுற்றிய சுற்ற முடன்மயங்கித் தம்வயி

றெற்றி மடவா ரிரிந்தோட - முற்றிக்

† குரிசி லடையாரைக் கொண்டகூட் டெல்லாம்

பரிசின் முகந்தன பாண்.

இ - ள். சூழ்ந்த பெருங்கிளை ஒக்கக் கலங்கித் தத்தம் வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டு மகளிர் கெட்டோடப் பகைவர் நாட்டை வளைத்துத் தலைவன் சத்துருக்களைப் பறித்துக்கொண்ட பொருண்முழுதும் தாம் பெறும் பேருக முகந்துகொண்டன பாண்கிளை எ - று.

(16)

* சிலப். 3 : 16; 14 : 150, அடியார். மேற். † சிறுபாண். 247-8: மதுரைக். 145 - 6; மலைபடு. 71 - 2; பதிந். 2 - ஆம்பத். பதி; 44; (பி - ம்.) ¹ “ முத்திறத்தினையும், ‘ முத்தினையும் ’

[3 - 4.

3. வஞ்சிப்படலம்

52. குறுவஞ்சி

மடுத்தெழுந்த மறவேந்தர்க்குக்
கொடுத்தளித்துக் குடியோம்பின்று.

இ - ள். மண்டி எதிர்ந்த வீரத்தையுடைய மன்னர்க்குத் திறை
யைக் கொடுத்து நாடுடைய அரசன் குடிக்குத் தண்ணளிபண்ணிக் காத்
தது எ - று.

வ - று. தாட்டாழ் தடக்கைத் தனிமதி வெண்குடையான்
வாட்டாணை வெள்ளம் வரவஞ்சி - மீட்டான்
மலையா மறமன்னன் மூல்வரையே போலும்
கொலையாணை பாய்மாக்க் கொடுத்து.

இ - ள். தாளிலே தாழநீண்ட பெரியகையினையும் ஒப்பில்லாத மதி
யினையொத்த கொற்றக்குடையினையுமுடையான் வாளினையுடைய சேனை
வெள்ளம் தங்கள் நாட்டில் வருதற்கு அஞ்சி விலக்கினான்; எதிர்க்க
மாட்டாத மாற்சரியத்தினையுடைய வேந்தன் பெரியமலையினை யொக்கும்
கொலையாணையினையும் சதிபாயும் குதிரையினையும் கொடுத்து எ - று.
கொடுத்து மீட்டானென்க.

53. இதுவுமது

கட்டுரது வகைகூறினும்
அத்துறைக் குறித்தாகும்.

இ - ள். * விட்டிருக்கும் பாசறையினது கூறுபாட்டைச் சொல்லி
னும் முற்பட்ட குறுவஞ்சிக்கு உரிமையுடைத்து எ - று.

வ - று. அவிழ்மலர்க் கோதைய ராட வொருபால்
இமிழ்முழுவம் யாமோ டியம்பக் - கவிழ்மணிய
காய்கடா யாணை யொருபாற் களித்ததிரும்
ஆய்கழலான் கட்டு ரகத்து.

இ - ள். மலர்ந்த பூவாற்சிறந்த மாலையினையுடைய மகளிர் கூத்தாட
ஒரு பக்கத்திலே ¹ முழங்காநின்ற முழுவம் யாழுடனே ² ஆரவாரிப்பப்
பக்கத்திலே ³ கவிழ்ந்தமணியினையுடைய சீறுகின்ற மதத்தினையுடைய
யாணை ஒருபால் மகிழ்ந்து முழங்கும், மேலாக நல்லோர் தெரிந்த வீரக்
கழலினையுடையான் விட்டிருந்த பாசறையிடத்து எ - று.

54. ஒருதனிநிலை

பொருபடையுட் தற்சிறைபோன்
ருருவன்ருங்கிய நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். போரினைச்செய்யும் சேனையிடத்து வெள்ளம் தள்ளாதபடி
கல்லாற்கட்டின கரையேபோலப் பெரும்படையை ⁴ ஒருவீரன் தடுத்த
நிலையைச் சொல்லியது எ - று.

* விட்டிருக்கும் : மதுரைக். 125 - 7, ந. † தொல். புறத். கு. 8;
மதுரைக். 725 - 6; புறநா. 169 : 4 - 5.

(பி - ம்.) ¹ 'முழங்குமத்தளம்' ² 'இசைப்ப' ³ 'நான்ற' ⁴ 'ஒருவன்'

28 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

வ - று. *வீடுணர்ந் தோர்க்கும் வியப்பாமா விந்நின்ற
வாடன் முதியாள் வயிற்றிடம் - கூடார்
பெரும்படை வெள்ள நெரிதரவும் பேரா
இரும்புலி சேர்ந்த விடம்.

இ - ள். முத்தியினை அறிந்து எல்லாப் பற்றுமற்றோர்க்கும் அற்புத
மாம், இவ்விடத்துநின்ற பொலிவழிந்த தன்மையையுடைய கிழவிதன்
மடியகம்; பகைவர் அளவிறந்த சேனை நெருக்கிவந்து மேலிடவும் நின்ற
நிலையினின்று நீங்காத பெரிய புலியனையான் கிடந்த இடம் எ - று.

ஆல் : அசை; ஒரு சொல்விழுக்காடாயினுமாம்.

(19)

✓ 55. † தமிழஞ்சி (காஞ்சிபுரம்)

‡ அழிகுநர் ஓபுறக்கொடை யயில்வா ளோச்சாக்
கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று.

இ - ள். ஒருவீரன் தனக்குக் கெட்டோடுவார் ¹ முதுகுபுறத்துக்
கூரிய வாளோச்சாத மிக்க மறப்பண்பை விரும்பிச்சொல்லியது எ - று.

வ - று. கான்படு தீயிற் கலவார்தன் மேல்வரினும்
தான்படை தீண்டாத் தறுகண்ணன்-||வான்படர்தல்
கண்ணியபி னன்றிக் கறுத்தார் மறந்தொலைதல்
²எண்ணியபின் போக்குமோ வெஃகு.

இ - ள். காட்டிலே தோற்றின நெருப்புப்போலப் பகைவர் தன்னை
மீதுர்ந்துவந்தாலும் ஆயுதந்தொடாத மறவன்ருன், பகைவர் சுவர்க்க
லோகத்தே போதலைக்கருதி எதிரினல்லது அவ்வெகுண்டோர் முதுகிடு
தல் கருதிய பின்பு ஓக்குவனோ வாளினை? எ - று.

(20)

56. பாசறைநிலை

மதிக்குடைக்கீழ் வழிமொழிந்து மன்னரெல்லா மறந்துறப்பவும்
பிபதிப்பெயரான் மறவேந்தன் பாசறை யிருந்தன்று.

இ - ள். நிறைமதிபோன்ற கொற்றக்குடையின்கீழே தாழ்வு சொல்லி
வேந்தர்பலரும் மாற்சரியத்தைவிடவும் அவ்விடத்தினின்றும் போகா
னாகி மறத்தினையுடைய மன்னன் பாடிவீட்டிலே இருந்தது எ - று.

வ - று. †கரும்பொடு காய்நெற் கனையெரி யூட்டிப்
பெரும்புனல் வாய்திறந்த பின்னும் - சுரும்பின்
தொகைமலிந்த தண்குவளைத் தூமலர்த் தாரான்
பகைமெலியப் பாசறையு ளான்.

* புறநா. 86 : 4-5. † குறள். 772-3, பரிமேல். தமிழ்ச்சுதல் தமிழஞ்சி
யென்பர்; தொல். புறத். கு. 8, ந. ‡ குறள். 766, பரிமேல். § அகநா.
4 : 5; புறநா. 8 : 7. || பு. வெ. 47. பிபதிந். 15 : 1. † நான்மணி. 11.
(பி - ம்.) ¹ 'முதுகுப்புறத்து' ² 'எண்ணியபினைக்குமோ'

இ - ள். கரும்பினையும் காய்ந்த நெல்லினையும் முழங்கு நெருப்பினை உண்ணப்பண்ணுவித்துப் பெரிய நீர்நிலைகள் பலவும் உடைத்தபின்னும் வண்டின்கூட்டமிக்க குளிர்த் த செங்கழுநீரின் தூய்தான பூவாற் செய்த மாலையினையுடையோன் சத்துருக்கள் பொலிவழிய விட்ட படை வீட்டிலே இருந்தான் எ - று. (21)

57. * பெருவஞ்சி (பெருவஞ்சி)

முன்னடையார் வளநாட்டைப்
பின்னருடன் நெறிகொள் இயன்று.

இ - ள். தன்னுடைய முன்னே வந்து செறியாதார் நல்ல தேசத் தைப் பின்பும் கோபித்து நெருப்பைக் கொளுத்தியது எ - று.

வ - று. பீடுலா மன்னர் நடுங்கப் பெரும்புகை
ஊடுலாய் வானத் தொளிமறைப்ப - நாடெலாம்
பின்னும் பிறங்கழல் வேய்ந்தன பெய்கழற்கால்
மன்னன் கனல மறம்.

இ - ள். பெருமைபரந்த மன்னர்துளங்கப் பெரியதூமம் நடுவே உலாவி ஆகாயத்தின்கண் விளக்கத்தினை மறைப்பத் தேயமுழுதும் இரண்டாவதும் மிக்க நெருப்பு மூடப்பட்டன, காலிலேயிட்ட வீரக்கழலை யுடைய அரசனுடைய சினம் மூள்கையாலே எ - று. (22)

58. † பெருஞ்சோற்று நிலை

திருந்தார் தெம்முனை தெறுகுவ ரிவரெனப்
பெருஞ்சோ ருடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று.

இ - ள். பகைவர் வேற்றுப்புலத்தை நமக்கு அழித்துத்தருவரிவ ரென்று சொல்லி மிக்க சோற்றை வீரர் கொள்ளும் வகையிலே கொடுத்தது எ - று.

வ - று. இயவர் புகழ் வெறிமுர சார்ப்புக்
குயவரி வேங்கை யனைய - வயவர்
பெறுமுறையாற் பிண்டங்கோ ளேவினான் பேணர்
இறுமுறையா லெண்ணி யிறை.

இ - ள். அரசன் வாச்சியக்காரர் துதிப்பக் கொட்டும் வீரமுரசு முழங்க அரிவாளேபோன்ற வரியினையுடைய புலியையொத்த வீரர் பெறும்படியே சோற்றுத்திரனையைக் கொள்கையை ஏவினான்; பகைவர் படும்வகையால் விசாரித்து அரசன் எ - று. (23)

59. நல்லிசை வஞ்சி (நெல்லிசை வஞ்சி)

ஒன்னுதார் முனைகெடவிறுத்த
† வென்வேலாடவன் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். சத்துருக்கள் வேற்றுப்புலம் அழியவிட்ட வென்றி வேலினை யுடையவன் வெற்றியை மிகுத்துச் சொல்லியது எ - று.

* சிலப். 25 : 143. † தொல். புறத். கு. 8; அகநா. 233 : 9; புறநா. 2 : 16; சிலப். 23 : 55, 25 : 144, 26 : 49, 29 : ஊசல்வரி. ‡ பு - வெ. 62; மணி. 21 : 5.

நல்லிசைவஞ்சி : கொற்றவன்னை வேறுபாடு

30 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

வ - று. *மடங்கலிற் சீறி மலைத்தெழுந்தார் மண்மேல்
இடங்கெடச் சென்றிறுத்த பின்னும் - நுடங்கெரிபோல்
வெல்லப் பெருகும் படையாற்கு வேந்தர்மேற்
செல்லப் பெருகுஞ் சினம்.

இ - ள். சிங்கம்போற்கோபித்து மாறுபட்டெதிர்ந்தார் நிலத்தின்
மேல் வெளிதாரப் படையெடுத்துப் போய்விட்டபின்பும் அசைந்தெரியும்
நெருப்புப்போலச் சயிக்க வளரும் சேனையினையுடைய அரசனுக்குப்
பகைமன்னர்மேல் எடுத்துச்செல்ல மிகாநிற்கும் கோபம் எ - று.

† வென்றோர் விளக்கங் கூறியது. (24)

60. இதுவுமது (கொஞ்சுமது)

இறுத்தபி னழிபிரங்கல்
மறுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். எடுத்துவிட்டபின்பு பகைவர் தேசத்துக் ¹ கேட்டிற்கு
இரங்கலை அழித்துச் சொல்லினும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. குரையமுன் மண்டிய கோடுயர் மாடம்
²சுரையொடுபேய்ப் பீர்க்குஞ் சுமந்த-நிரைதிண்டேர்ப்
பல்லிசை வென்றிப் படைக்கடலான் சென்றிறுப்ப
நல்லிசை கொண்டடையார் நாடு.

இ - ள். ஆரவாரமுடைய நெருப்புக் கொளுத்தின மலையையொப்ப
ஒங்கின மாளிகையெல்லாம் பேய்ச்சுரையும் பேய்ப்பீர்க்கும் மேற்கொண்
டன; ஒழுங்குபட்ட திண்ணிய தேரினையும் பலகீர்த்தியாற் சிறந்த
வென்றியினையும் சேனையாகிய கடலையுமுடையான்போய் எடுத்துவிட,
நல்ல புகழைச் சொல்லி இவனைக் கூடாதார் தேயம் எ - று.

நாடு சுரையொடு பேய்ப்பீர்க்குஞ் சுமந்தவென்க. கொற்றவள்ளை
இவ்வாறன்று. (25)

வஞ்சித்திணைப் பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டு இருபத்து நான்கும்
முடிந்தன.

மூன்றாவது வஞ்சிப்படலம் முற்றிற்று.

நான்காவது

காஞ்சிப் படலம்

(சூத்திரம் 4.)

காஞ்சி காஞ்சி யதிர்வே தமிழஞ்சி
பெரும்படை வழக்கொடு பெருங்காஞ் சிய்யே
வாள்செல வென்ற குடையது செலவே
வஞ்சினக் காஞ்சி பூக்கோ ணிலையே

* கலி. 2 : 3 ; புறநா. 71 : 1. † தொல். புறத். சூ. 8.

(பி - ம்.) ¹ 'கேட்டையிரங்கலை' ² 'சுரையொடுபீரஞ்'

5 புகழ்த்தலைக் காஞ்சி தலைமா ராயம்
தலையொடு முடிதன் மறப்பெயர்க் காஞ்சி
மாற்றரும் பேய்நிலை பேய்க்காஞ் சிய்யே
தொட்ட காஞ்சி தொடாக்காஞ் சிய்யே
மன்னைக் காஞ்சி கட்காஞ் சிய்யே

10 ஆஞ்சிக் காஞ்சி மகட்பாற் காஞ்சி
முனைகடி முன்னிருப் புளப்படத் தொகைஇ
எண்ணிய வகையா னிருபத் திரண்டும்
கண்ணிய காஞ்சி துறையென மொழிப.

என்-னின், காஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

இ - ள். காஞ்சி, காஞ்சியதிர்வு, தமிழ்ச்சி, படைவழக்கு, பெருங்
காஞ்சி, வாள்செலவு, குடைச்செலவு, வஞ்சினக்காஞ்சி, பூக்கோணிலை,
தலைக்காஞ்சி, தலைமாராயம், தலையொடுமுடிதல், மறக்காஞ்சி, பேய்நிலை,
பேய்க்காஞ்சி, தொட்டகாஞ்சி, தொடாக்காஞ்சி, மன்னைக்காஞ்சி, கட்
காஞ்சி, ஆஞ்சிக்காஞ்சி, மகட்பாற்காஞ்சி, முனைகடி முன்னிருப்பு என
இவை இருபத்திரண்டும் காஞ்சித்திணையும் துறையுமாம் எ - று.

61. * காஞ்சி

வேஞ்சின மாற்றான் விடுதர வேந்தன்
காஞ்சி சூடிக் கடிமனை கருதின்று.

இ - ள். வெவ்விய சினத்தையுடைய வேற்றுமன்னன் வந்துவிட
அரசன் காஞ்சியென்னும் பூவை மலைந்து காவலிடத்தைக் காக்க
நினைந்தது எ - று.

வ - று. †அருவரை பாய்ந்திற்றுது மென்பார்பண் டின்றிப்
பெருவரைச் சீறார் கருதிச் - செருவெய்யோன்
காஞ்சி மலையைக் கடைக்கணித்து நிற்பதோ
தோஞ்செய் மறவர் தொழில்.

இ - ள். செருமுனையிற்படப் பொருவாரில்லாதபடியாலே முன்பு
ஏறுதற்கரிய மலையேறி விழுந்தானும் சாவேமென்னும் வீரர், இக்காலம்
இப்பெரிய மலையிடத்துச் சீறாரைக் காப்பான்வேண்டி நினைந்து பூசல்
விருப்பத்தை யுடையோன் காஞ்சிப்புவைச் சூட அணியிட்டு நிற்கு
மதுவோ, குற்றத்தைப்பண்ணும் வீரர் வினை? எ - று.

ஓகாரம் : எதிர்மறை.

(1)

62. காஞ்சியதிர்வு

மேல்வரும் படைவரன் மிகவு மாற்றா
வேல்வ லாடவன் விறன்மிகுத் தன்று.

32 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ - ள். எதிருன்றுஞ் சேனை மேலிடுதலைப் பொருத வேற்றெழிலை வல்ல வீரனுடைய வெற்றியை மிகுத்துச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. மன்மேல் வருமென நோக்கான் மலர்மார்பில் வென்வேன் முகந்த *புண் வெய்துயிர்ப்பத் - தன்வேல் பிடிக்கலு மாற்றாப் பெருந்தகை யேவத் துடிக்கண் புலையன் றெடும்.

இ - ள். மாற்றரசன் தன்மேலே மீதார்ந்துவருமென்று பாரானாகி அகன்ற மார்பிடத்து வென்றி ¹ வேல் பாய்ந்து முதுகுபுறத்துருவிய புண் வெய்தாக உயிர்ப்பத் தன்னுடைய வேலைக் கையாற்பிடிக்கவுமாட் டாத பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் சொல்லத் துடியின் கண்ணைப் புலையன் கொட்டாநிற்கும் எ - று. (2)

63. தமிழஞ்சி (வந்த) வெண்பாடு

பரந்தெழுதருபடைத்தானை
வரம்பிகவாமைச் சுரங்காத்தன்று.

இ - ள். கைவளர்ந்து நடவாநின்ற ஆயுதத்தையுடைய சேனை தங்களெல்லையிற் புகுதாதபடி அருமையுடைத்தான வழியிடத்தைக் காத்தது எ - று.

வ - று. குலாவுஞ் சிலையார் குறும்புகொள வெஃகி உலாவு முழுப்பொழிக வேந்தன் - கலாவும் னைக்கும். இனவேங்கை யன்ன விகல்வெய்யோர் காவல் புனவேய் நரலும் புழை.

இ - ள். ஏறிட்ட வில்லினையுடைய காஞ்சியார்தம் அரணினைக் கைக்கொள்ளவேண்டி இயங்கு முயற்சியை ஒழிவானாக எதிர்மன்னன்; தம்மிற் கலக்கும் இனத்தாலுயர்ந்த புலியையொத்த மாற்சரியத்தை விரும்புவோர் காக்குமிடம் புனத்தின் மூங்கில் ஆர்க்கும் நூழை எ - று.

இகல் வெய்யோரெனப் பிறர்போற் கூறினார். வஞ்சித்தமிழஞ்சி இவ்வாறன்று. (3)

64. படைவழக்கு

†²முத்தவிர்ப்புண் மறவேந்தன்
ஒத்தவர்க்குப் படைவழங்கின்று.

இ - ள். முத்து விளங்கும் ஆபரணத்தையுடைய சினமன்னன் தம்மில் இனமொத்தவருக்கு ஆயுதத்தைக் கொடுத்தது எ - று.

வ - று. †¹ஐயங் களைந்திட் டடல்வெங்கூற் ருலிப்ப
³ஐயிலை யெஃக மவைபலவும் - மொய்யிடை

* சீவக. 2355. † தக்க. 622, உரை, மேற்.

(பி - ம்.) ¹ 'வேல்வேண்டினபடி கொண்டபுண்' ² 'மொய்த்தவிர',
'மொய்த்தபுண்' ³ 'ஐயிலைவேலெஃகம்'

*ஆட்கடி வெல்களிற் றண்ணல் கொடுத்தளித்தான்
வாட்குடி வன்க ணவர்க்கு.

இ - ள். ஐயப்பாட்டை ஒழித்துக் கொலைத்தொழிலையுடைய வெய்ய
காலன் உணவுபெற்றேனென்று ஆர்த்துக்கொள்ள வியக்கத்தக்க இலைத்
தொழிலான்மிக்க வேல் பலவற்றையும் பூசலிடத்து ஆனைக் கடியும் போர்
வெல்லும் யானையினையுடைய தலைவன் வழங்கித் தலையளி செய்தான்
மறக்குடியில் தறுகணவர்க்கு எ - று. (4)

65. இதுவுமது

கொடுத்தபின்னர்க் கழன்மறவர்
எடுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். அரசன் படைவழங்கின பின்னர்க் கழல்வீரர் உயர்த்துச்
சொல்லினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - று. துன்னருந் துப்பிற் றெடுகழலார் சூழ்ந்திருப்பத்
தன்னம ரொள்வாளென் ¹கைதந்தான்-மன்னற்கு
மண்ணகமோ வைகின்று மாலை நெடுங்குடைக்கீழ்
விண்ணகமும் வேண்டுங்கொல் வேந்து.

இ - ள். கிட்டுதற்கரிய வலியினையும் கட்டிய வீரக்கழலினையுமுடை
யார் தன்னைச் சுற்றியிருப்பத் தனக்கு மேவும் ஒள்ளியவானை என்
²கையிலே தந்தான்; அரசற்குப் பூமியிடமோ தங்காநின்றது, முத்த
மாலை யணிந்த கொற்றக்குடைக்கீழ்; சுவர்க்கலோகத்தையும் விரும்புங்
கொல் அரசன் எ - று.

இஃது, †“ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்” என்பத
னானம். ‡“ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து, வேந்தனும்
வேந்து கெடும்” என்பதனால், வேந்து இராச்சியமென்றுமாம். இனி,
வேற்று மன்னர்க்கு மண்ணகமோ வைகுதலில்லை; அவரை விண்ணகத்
தின்கண் ஏற்றலையும் அரசன் வேண்டுங்கொலென்றுமாம். இப்
பொருட்கு மன்னர்க்கென்பது பாடம். (5)

66. §பெருங்காஞ்சி

தாங்குதிறன் மறவர் தத்த மாற்றல்
வீங்குபெரும் படையின் வெளிப்படுத்தன்று.

இ - ள். எதிர்வரும் படையினைத் தடுக்கும் வலியினையுடைய
கொடுவினையாளர் தத்தம் வலியை மிக்க பெருஞ்சேனையிடத்துத்
தோற்றுவித்தது எ - று.

வ - று. வில்லார் குறும்பிடை வேறுவே ருர்த்தெழுந்த
|| கல்லா மறவர் கணைமாரி - ஒல்லா

* சீவக. 321. † தொல். எச்ச. சூ. 64. ‡ குறள். 899. § சிலப்.
25 : 136. || சிறுபாண். 33; மதுரைக். 420.

(பி - ம்.) ¹ ‘கைத்தந்தமன்னர்க்கு’ ² ‘கையிலேதந்த அரசற்கு’

✱ வெருவி மறவேந்தர் வெல்களி நெல்லாம்
இருவி வரைபோன்ற வின்று.

இ - ள். விற்படைநிறைந்த அரணிடத்துப் பலவகையாக ஆரவா
ரித்து வந்த இயற்கையான மறத்தினையுடையாருடைய அம்புமழையைப்
பொருவாய் வெருண்டு சினமன்னர் போரைவெல்லும் யானைபலவும்,
தினையரிந்த தாளினையுடைய மலையையொத்தன, இந்நாள் எ - று. (6)

✓ 67. வாள்செலவு

அருமுனையா னறைகூவினபின்
செருமுனைமேல் வாள்சென்றன்று.

இ - ள். வெல்லுதற்கரிய போரையுடைய வஞ்சியான் போர்க்கு
அழைத்தபின்பு பொருப்படையிடத்து வாள்போனது எ - று.

வ - று. உணங்கு புலவரு வொன்றார் குரம்பை
நுணங்கரில் வெம்முனை நோக்கி - அணங்கிய
குந்த மலியும் புரவியான் கூடாதார்
வந்தபின் செல்கென்றான் வாள்.

இ - ள். உலரும் புலானாற்றம் ஒழியாத பகைவர் பாசறைக்
கைநிலை செறிந்த பிணக்கத்தையுடைய கானத்திடத்து வெய்யபகை
யைப் பார்த்துப் பகைவரை வருத்திய வேலிட்டுப் பண்ணுதன்மிக்க
குதிரையினையுடைய அரசன் சத்துருக்கள் பொர அடர்ந்தபின்பு வாளி
னைச் செல்கவென்று ஏவினான் எ - று. (7)

✓ 68. *குடைசெலவு

முதுகுடி மறவர் முன்னுறச் சூழக்
கொதியழல் வேலோன் குடைசென் றன்று.

இ - ள். பழங்குடிக் கொடுவினையாளர் முன்னே சூழ்ந்துபோக
அழலும் நெருப்புப்போன்ற வேலினையுடையவன் குடையைப் புறவீடு
விடுத்தது எ - று.

வ - று. †தெம்முனை தேயத் திறல்விளங்கு தேர்த்தானை
வெம்முனை வெற்றி ‡விறல்வெய்யோன்-தம்முனை
நாட்டிப் பொறிசெறித்து நண்ணார்மேற் செல்கென்று
கூட்டிநாட் கொண்டான் குடை.

இ - ள். பகைப்புலங்கெட, வெற்றிமிகுந்த தோற்சிறந்த சேனை
யினையும் வெய்ய பூசல்வெற்றியினையுமுடைய கொற்றத்தை விரும்பி
யோன் இருபெருவேந்தர்தாம் பொரும்பூசலை இன்னநாளென்று நிச்ச
யித்துக் கட்டித் தன் இலாஞ்சனையிட்டுப் பகைவர்மேற் போகவெனச்
சொல்லிச் சோதிடவருடனேகூட்டி நல்லநாளிலே குடையைப் புறவீடு
விட்டான் எ - று. (8)

69. *வஞ்சினக் காஞ்சி

வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவர்ப் பணிப்ப
வஞ்சினங் கூறிய வகைமொழிந் தன்று.

இ - ள். வெய்ய கோபத்தையுடைய மன்னவன் பகைவரைத் தாழ்ப் பண்ணுவான் வேண்டி இவ்வாறு செய்வேனெனச் சொல்லிய கூறுபாட் டைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. இன்று பகலோ னிறவாழு னென்னாரை
வென்று களங்கொள்ளா வேலுயர்ப்பின்-என்றும்
அரணவியப் பாயு மடையார்மு னிற்பேன்
முரணவிய முன்முன் மொழிந்து.

இ - ள். இற்றைநாள் ஆதித்தன் படுவதன்முன் பகைவரை வெற் றியைச்செய்து போர்க்களத்தைக்கொள்ளாத வேலை எடுப்பேனாயின் எந் நாளும் யானிருந்த அரண்கெடத் தாக்கும் பகைவர்முன்னே நிற்பேனா வேன் மாறுபாடுகெட முன்னே முன்னே தாழ்வார்த்தைகளைச் சொல்லி
எ - று. (9)

70. †பூக்கோணிலை

காரெதிரிய ¹ கடற்றூனை
போரெதிரிய பூக்கொண்டன்று.

இ - ள். மேகம் பொருந்திய கடல்போல ஒலிக்குஞ்சேனை பூசலை ஏற்றுக்கொள்வான்வேண்டி அரசன் கொடுத்த பூவினைக்கொண்டது
எ - று.

வ - று. பருதிசெல் வானம் பரந்துருகி யன்ன
குருதியா ருவதுகொல் குன்றார் - கருதி
மறத்திறத்தின் மாறு மறவருங் கொண்டார்
புறத்திறுத்த வேந்திரியப் பூ.

இ - ள். ஆதித்தன் படும் அந்திவானம் உருகிப்பரந்தாலொத்த உதிரநதி ஆவதுபோலும், மலேகூழ்ந்த ஊர்; நினைந்து சினக் கூற்றில் தப்பாத கொடுவினையாளரும் கைக்கொண்டார், தங்களுர்ப்புறத்தே விட்ட வஞ்சி மன்னன்கெடப் பூவினை எ - று.

உம்மை : சிறப்பும்மை.

(10)

71. தலைக்காஞ்சி

மைந்துயர மறங்கடந்தான்
பைந்தலைச் † சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். வலியோங்க மாற்றூர்தம் மறத்தொழிலைக் கடந்தவன் பசுந்தலைமதிப்பைச் சொல்லியது எ - று.

* தொல். புறத். சூ. 24. † புறநா. 289 : 9, 341 : 9. ‡ பு - வெ. 88. (பி - ம்.) ¹ 'கடற்றூனையான்'

36 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

வ - ரு. ¹ விட்டிடினென் வேந்தன் ² விலையிடினெ னிவ்வுலகின்
இட்டுரையி னெய்துவ வெய்திற்றால்-ஒட்டாதார்
போர்தாங்கி மின்னும் புலவா ளுறைகழியாத்
தார்தாங்கி வீழ்ந்தான் றலை.

இ - ள். போக்கிடின என்? அரசன் தலைக்குத்தக்க விலைகொடுக்கின் என்? இந்தப்பூமியிற் சிறப்பித்துச் சொல்லும் இசையினுற் பெறுவ வெல்லாம் பெற்றதால்; பகைவர் பூசலைத்தடுத்து ஒளியைவிடும் புலால் நாற்றத்தையுடைய வாளை உறையைவிட்டெடுத்து விட்ட வஞ்சியான் தூசிப்படையைத் தடுத்துப் பட்டவனுடைய தலையினை எ - ரு. (11)

72. தலைமாராயம்

தலைகொடுவந்தா னுண்மலியச்
சிலையுடைவேந்தன் சிறப்பீந்தன்று.

இ - ள். தலையைக் கொடுவந்தான் மனமுவப்ப வில்லினையுடைய மன்னன் செல்வத்தைக் கொடுத்தது எ - ரு.

வ - ரு. உவன்றலை யென்னு முறழ்வின் றி யொன்றார்
இவன்றலையென் றேத்த வியலும் - அவன்றலை
தந்தாற்கு நல்கல் வியப்போ ³ கிளந்தேத்தி
வந்தார்க் குவந்தீயும் வாழ்வு.

இ - ள். உவன் இவனுக்கு நேரென்று சொல்லும் ஒப்பின்றிப் பகைவர் எல்லாரிலும் இவன் தலையானவனென்று சொல்லி வாழ்த்த நடக்கும் அவனுடைய தலையைக் கொடுவந்தவற்குச் செல்வங் கொடுத்தல் அதிசயமோ, மிகப் புகழ்ந்துவந்தார்க்கு மகிழ்ந்துகொடுக்குஞ் செல்வம்! எ - ரு. (12)

73. தலையொடு முடிதல்

மண்டமருண் மாருமைந்திற்
கொண்டான்றலையொடு கோல்வளை முடிந்தன்று.

இ - ள். உற்றபூசலின் ஓவாதவலியினையுடைய கைப்பிடித்தான் தலையுடனே திரண்ட வளையினையுடையாள் இறந்தது எ - ரு.

வ - ரு. *கொலையானாக் கூற்றங் கொடிதே கொழுநன்
தலையானு டையலாள் கண்டே - முலையால்
முயங்கினுள் வாண்முகமுஞ் சேர்த்தினு ளாங்கே
உயுங்கினு ளோங்கிற் ருயிர்.

இ - ள். கொலைத்தொழிலையமையாத கூற்றம் சாலக் கொடிதாயிருந்தது; கணவனது தலையை அமையாளாய்த் தையலானவள் பார்த்தே

* தொல். புறத். கு. 19, இளம். மேற். கம்ப. முதற்போர். 236. (பி - ம்.) ¹ 'விட்டிடினென்' ² 'விலையிடினென்' ³ 'கிளந்தேத்தி'

கொங்கையாலே தழுவினாள் ; ஒளிசிறந்த வதனத்தையும் கூட்டினாள் ;
அவ்விடத்தே வருந்தினாள் ; மேலே பறிந்தது உயிர் எ - று.
ஆதலால் கூற்றம் கொடிதேயென்க. (13)

74. * மறக்காஞ்சி

இலைப்பொலிதா ரிகல்வேந்தன்
மலைப்பொழிய ¹மறங்கடைஇயன்று.

இ - ள். பச்சிலையாலே பொலிவுபெற்ற மாலையாற்சிறந்த வலியினை
யுடைய மன்னன் பகைவர் மாறுபாடு நீங்க மறத்தொழிலைச் செலுத்தி
யது எ - று.

வ - று. கருந்தலையும், வெண்ணிணமுஞ் செந்தடியு மீராப்.
பருந்தோ டெருவை படர - அருந்திறல்
வேறாய மன்னர் வியப்பக் கடாயினான் செலுத்தினான்
மாறா மறவன் மறம்.

இ - ள். கறுத்த தலையையும் வெள்ளைநிணத்தையும் சிவந்த தசை
யையும் இழுத்துக்கொண்டு பருந்தும் கழுகுஞ்செல்ல அரியவெற்றியினை
யுடைய பகைவர் அதிசயிப்பச்செலுத்தினான் நீங்காத கொடுவினையா
ளன் மறத்தொழிலை எ - று. (14)

75. இதுவுமது (1958) March

அருகம்
மண்கெழு மறவன் மாறுநிலை நோனான்
புண்கிழித்து முடியினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். ²ஒப்பனையாற்பொலிந்த மறத்தொழிலையுடைய வீரன் பகை
வருடைய மாறுபாட்டுக்குப் பொருனாகிப் ³பகைவர்வேல்பட்ட தன் மாற்
பிற் புண்ணைப் பிளந்து மரிப்பினும் முற்பட்ட துறையேயாம் எ - று.

வ - று. ¹நகையம ராய நடுங்க நடுங்கான்
தொகையம ரோட்டிய துப்பிற் - பகைவர்முன்
நுங்கிச் சினவுத னோன னுதிவேலாற்
பொங்கிப் பரிந்திட்டான் புண்.

இ - ள். மகிழ்ச்சிமேவும் தன் கூட்டம் குலையக் குலையானாய்ச்
செறிந்த போரைத் துரந்த வலியிணையுடைய மாற்றார் தன்முன்னெல்லை
யைக்கொண்டு கோபித்தலைப் பொருனாகி வேலின்னுதியாலே வெகுண்டு
அறுத்திட்டான், புண்ணினை எ - று. (15)

* தொல். புறத். கு. 19, இளம். மேற். † சிறுபாண். 220.

(பி - ம்.) ¹ 'மறங்கடாயின்று' ² 'பூமியிலே பொருந்திய' ³ 'வேலி
னாலே புண்கிழித்து முடியினும் அத்துறையேயாம்'

76. *பேய்நிலை (19-9)

செருவேலோன் நிறநோக்கிப்
பிரிவின்றிப் பேயோம்பின்று.

இ - ள். போரைச்செய்யும் வேலினையுடையான் திறப்பாட்டை
நோக்கி நீங்குதலொழிந்து பேய் பரிகரித்தது எ - று.

வ - று. ஆயு மடுதிறலாற் கன்பிலா ரில்போலும்
தோயுங் ‡கதழ்குருதி தோள்புடைப்பப் - பேயும்
களம்புகலச் சீறிக் கதிர்வேல்வாய் வீழ்ந்தான்
உளம்புகல வோம்ப லுறும்.

இ - ள். பலருங்கொண்டாடும் கொல்லும் வலியினையுடையாற்கு
அன்பிலாதார் இல்லைபோலும்; நிலமெல்லாம் நனையும் விரைந்த சோரி
தோளிலே அலைப்பப் பேய்தானும் பூசற்களத்துள்ளார் விரும்ப
வெகுண்டு ஒளியினையுடைய வேலின்வாயிலே விழுந்தவன்றன் மன
மகிழ்ப் பரிகரித்தலைச் செய்யாநின்றது எ - று. (16)

77. பேய்க்காஞ்சி

பிணம்பிறங்கிய களத்துவீழ்ந்தாற்
கணங்காற்ற வச்சுநீஇயன்று.

இ - ள். பிணமிக்க போர்க்களத்திலே பட்டாற்குப் பேய் மிகவும்
அச்சமுறுத்தியது எ - று.

வ - று. கொட்கு நிமிருங் குறுகுங் குடர்கூடிப்
பெட்ப நகும்பெயரும் பேய்மகள் - உட்கப்
புனலங் குருதிப் புலால்வாய்க் கிடந்து
கனல விழிப்பவற் கண்டு.

இ - ள். சுழலும், நீளும், குறுகும், குடர்மாலையைச் சூடித் தன்
உள்ளம் விரும்பச் சிரிக்கும், போம், பேய்ப் பெண்; வெருவர அழகிய
உதிரமாகிய நீரிற் புலாலிடத்துக் கிடந்து அழலநோக்கும் வீரனைப்
பார்த்து எ - று. (17)

78. தொட்ட காஞ்சி

வியன்மனைவிடலை புண்காப்பத்
துயன்முலைப்பேழ்வாய்ப் பேய்தொட்டன்று.

இ - ள். அகன்ற இல்லிலே தலைமகனுடைய புண்ணைப் பரிகரிக்க
நான்றமுலையினையும் பெரியவாயினையுமுடைய பேய்மகள் புண்ணைத்
தீண்டியது எ - று.

வ - ரு. கொன்றுருத்த கூர்வே லவற்குறுகிக் கூரிருள்வாய்
நின்றுருத்து நோக்கி நெருப்புமிழாச் - சென்றெருத்தி
ஒட்டார் படையிடந்த வாறுப்பு ணேந்தகலம்
தொட்டாள் பெருகத் துயில்.

இ - ள். கொலைத் தொழில் செய்து வெகுண்ட கூரியவேலினை
உடையவனைக் கிட்டி மிக்க இருளின்கண்ணே நின்று கோபித்துப்
பார்த்து அழலைக் கான்று அணுகப்போய் ஒரு பேய்மகள் பகைவர்
ஆயுதம் பிளந்த தீராத புண்ணைத் தாங்கின மார்பினைத் தீண்டினாள்,
உறக்கம் மிக எ - ரு.

உறக்கமிகுதல் - உயிர்போதல்.

(18)

79. * தொடாக் காஞ்சி

அடலஞ்சா நெடுந்தகைபுண்
தொடலஞ்சித் துடித்து நீங்கின்று.

இ - ள். கொலையஞ்சாத பெரிய நிலையினையுடையவன் புண்ணினைத்
தீண்டுதற்குப் பயப்பட்டு நடுங்கிப் பேய் பெயர்ந்தது எ - ரு.

வ - ரு. †ஜீயவி சிந்தி ‡நறைபுகைத் தாய்மலர் தூய்க்
கொய்யாக் குறிஞ்சி பலபாடி - மொய்யிணர்ப்
பூப்பெய் தெரிய னெடுந்தகைபுண் யாங்காப்பப்
பேய்ப்பெண் பெயரும் வரும்.

நிலையுடைய
பெயர்.

இ - ள். வெண்சிறுகடுகினைத்தூவிக் குங்கிலியமுதலான நறுநாற்
றத்தைப் புகைத்துத் தெரிந்த பூவினைச்சிதறிப் பறியாக்குறிஞ்சிப்பண்
பலவும்பாடிச் செறிந்த தொத்தினையுடைய மலரிட்டுத் தொடுத்த மாலை
யானிறைந்த பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் புண்ணை யாங்கள்
பரிகரிப்பப் பேய்மகள் நீங்கும், அணுகும் எ - ரு.

கொய்யாக்குறிஞ்சி : வெளிப்படை.

(19)

80. §மன்னைக் காஞ்சி

வியலிடமருள விண்படர்ந்தோன்
இயல்பேத்தி யழிபிரங்கின்று.

இ - ள். அகன்ற பூமியினுள்ளார் மயங்க வீரசுவர்க்கத்தே
சென்றவன் பண்பினைப் புகழ்ந்து நொந்து வருந்தியது எ - ரு.

வ - ரு. ||போர்க்குப் புணைமன் புரையோர்க்குத் தாணுமன்
ஊர்க்கு முலகிற்கு மோருயிர்மன் - யார்க்கும்
அறந்திறந்த வாயி லடைத்ததா லண்ணல்
நிறந்திறந்த நீளிலை வேல்.

ப.உ.உ.

இ - ள். பூசலுக்குத் தெப்பமனையவன், உயர்ந்தோர்க்குத் தாணு
வொப்பானவன், தன் பதிக்கும் பூமிக்கும் ஒருயிரை யனையவன்.

*தொல். புறத். சூ. 24. †புறநா. 281 : 4 - 7. ‡முருகு. 239.

§தொல். புறத். சூ. 24; புறநா. 235. ||தொல். வேற்றுமையியல்,
சூ. 15, ந. மேற்.

40 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

யாவர்க்கும் தருமந்தோன்றின வாயிலை யடைத்தது; தலைவன் மருமத்தை வெளிசெய்த நீண்ட இலைத்தொழிலாற் சிறந்தவேல்
எ - று. (20)

81. கட்காஞ்சி

நறமலியு நறுந்தாரோன் தின்.
மறமைந்தர்க்கு மட்டிந்தன்று.

இ - ள். மதுமிகும் கமழுமாலையோன் தறுகணுளர்க்கு மதுவைக் கொடுத்தது எ - று.

வ - று. ஒன்னு முனையோர்க் கொழிக வினித்துயில் மன்னன் மறவர் மகிழ்தூங்கா - முன்னே படலைக் குரம்பைப் பழங்கண் முதியாள் விடலைக்கு வெங்கள் விடும்.

இ - ள். பொருத பகைவர்க்கு இனி ஒழிவதாக உறக்கம்; வேந்தன், கொடுவினையாளர் மதுவையுண்டு களித்தாடுவதற்கு முன்னே தழைக்கற்றையான் வேய்ந்த குடிவிடத்துப் புன்கட்கிழவி பெற்ற வீரனுக்கு வெவ்விதமான மதுவை விடாநின்றான் எ - று. (21)

82. ஆஞ்சிக் காஞ்சி (நெடுப்பு)

காதற் கணவனோடு கனையெரி மூழ்கும்
மாதர்மெல் லியலின் மலிபுரைத் தன்று.

இ - ள். அன்பினையுடைய தன்கொழுநனோடு செறிந்த நெருப்பிலே அழுந்தும் காதலையுடைய மெத்தென்ற தன்மையாற் சிறந்தவவள் தன் மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. தாங்கிய கேளொடு தானு ¹மெரிபுகப் பூங்குழை யாயம் புலர்கென்னும் - நீங்கா விலாழிப் புரித்தானை வெந்திறலார் சீறார்ப் புலாழித் தலைக்கொண்ட புண்.

இ - ள். தரித்தகணவனோடு தானும் நெருப்பிலேபுகுவான் வேண்டிப் பொலிந்த மகரக்குழையையுடையவள் தோழிமாரை அகலப் போமினென்று சொல்லும்; ஒழியாத வாய்நுரையினையுடைய குதிரையாற் சிறந்த சேனைப் பகைவர் சீறாரிடத்துப் புலானுற்றத்தினையுடைய சக்கரத்தாலே எறியப்பட்டபுண்ணை எ - று.

புண்ணைத்தாங்கிய கேளொடு எனக்கூட்டுக. புலவென்பதனுள் அகரம் தொக்கது; ஒற்று இரட்டாமையுமறிக. (22)

83. இதுவுமது (வேல்)

மன்னுயிர் நீத்த வேலின் மனையோள்
இன்னுயிர் நீப்பினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். தலைவன் உயிரினை நீக்கின அயிலாலே மனைக்கிழத்தி இனிய ஆவியை ஒழிப்பினும் முன்சொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - ரு. *கவ்வைநீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை
வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோன் -
அம்பிற் பிறமுந் தடங்க ணவன்காதற் [அவ்வேலே
கொம்பிற்கு மாயிற்றே கூற்று.

இ - ள். ஆரவாரத்தான் மிக்க கடல்குழ்ந்த நிலத்திற் கொடிதே
காண், ஒருமையுடைமை; வெய்தான் அயில்வாயிலே பட்டான்
வெற்றியை விரும்பினான்; அந்த அயிலே பகழிபோல மிளிரும் பெரிய
விழியை உடையவளான அவன் அன்பினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பனையா
ளுக்கும் கூற்றாயிற்று எ - ரு. (23)

84. மகட்பாற் காஞ்சி (மகன்மகன்)
ஏந்திழையாட் டருகென்னும்
வேந்தனோடு வேறுநின்றன்று. (மகட்பாடு)

இ - ள். அழகிய ஆபரணத்தினையுடையானே எனக்குத் தருக
வென்று சொல்லும் அரசனோடு மாறுபட்டு நின்றது எ - ரு.

வ - ரு. அளிய கழல் ¹வேந்த ரம்மா வரிவை
எளியளென் றெள்ளி யுரைப்பிற் - குளியாவோ
பண்போற் கிளவியிப் பல்வனையாள் வாண்முகத்த
கண்போற் பகழி கடிது.

இ - ள். அளியினையுடையகழன் ²மன்னர் அழகிய திருவையனைய
மடவாள் தாம் கொள்கைக்கு எளியளென்று இகழ்ந்துபேசின்,
தையாவோ? பண்ணையொத்த வார்த்தையினையுடைய இப்பலதொடியினை
யுடையவள் ஒளியினையுடைய வதனத்தவாகிய கண்போன்ற அம்பு,
கடிதாக எ - ரு. (24)

85. முனைகடி முன்னிருப்பு

மன்னர் யாரையு மறங்காற்றி
முன்னிருந்த முனைகடிந்தன்று.)

இ - ள். வேந்தரெல்லாரையும் சினத்தைக் காலப் பண்ணி
³அவரை முன்னேயிருந்த பூசற்களரியினின்றும் போக்கியது எ - ரு.

வ - ரு. கடிகமழ் வேரிக் கடைதோறுஞ் செல்லக்
கொடிமலி கொல்களி றேவித் - ⁴துடிமகிழ்
ஆர்த்திட் டமரு ளடையாரை யம்முனையிற்
பேர்த்திட்டான் பெய்கழலி னான்.

இ - ள். மிகநாறும் மதுவினையுடைய மாற்றூர் அரணத்தின் வாயி
லிடந்தோறும் போக வெற்றிக்கொடியால் மிக்க யானைகளையேவித் துடி
கொட்ட ஆரவாரித்துப் போருட் பகைவரைச் செருப்புலத்தினின்றும்
போகத் துரந்தான், இட்டவீரக்கழலினையுடையான் எ - ரு. (25)

காஞ்சித்திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டு இருபத்து நான்கும்
முடிந்தன.

நான்காவது காஞ்சிப்படலம் முற்றிற்று.

*தொல். மொழி. சூ. 24, ந.; ஷெ. புறத். சூ. 19, இளம். மேற்;
'கவ்வை நீர்': நன். சூ. 458, மயிலை. மேற். † நன். சூ. 451, மயிலை.
மேற். (பி - ம்.) ¹'வேந்தன்' ²'மன்னன்' ³'பகைவரை' ⁴'துடியுகள்'

ஐந்தாவது நொச்சிப்படலம்

(சூத்திரம் 5.)

நுவலருங் காப்பி னொச்சி யேனை
மறனுடைப் பாசி யூர்ச்செரு வென்ற
செருவிடை வீழ்த நிண்பரி மறனே
எயிலது போரே யெயிறனை யழித்தல்
5 அழிபடை தாங்கன் மகண்மறுத்து மொழிதலென
எச்ச மின்றி யெண்ணிய வொன்பதும்
நொச்சித் ¹திணையுந் துறையு மாகும்.

என் - னின், நொச்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். நொச்சி, மறனுடைப்பாசி, ஊர்ச்செரு, செருவிடை வீழ்தல், குதிரைமறன், எயிற்போர், எயிறனையழித்தல், அழிபடைதாங்கல், மகண் மறுத்து மொழிதல் எனச் சொல்லப்பட்ட இவ்வொன்பதும் நொச்சித் திணையும் துறையுமாம் எ - று.

86. நொச்சி

ஏப்புழை ஞாயி லேந்துநிலை யரணம்
காப்போர் சூடிய பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். ஏவறையையுடைய முடக்குக்களைத் தாங்கின நிலைமையினை யுடைய எயில்காக்கும் வீரர் மலைந்த பூவைப் புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று. ஆடரவம் பூண்டா னழலுணர்ச் சீறிய
கூடரணங் காப்போர் குழாம்புரையச் - சூடினார்
உச்சி மதி ²வழங்கு மோங்கு மதில்காப்பான்
நொச்சி நுதிவே லவர்.

இ - ள். ஆடும் பாம்பையணிந்தான் நெருப்பு நுகரக் கோபித்த திரிபுரத்தைக்காக்கும் அவுணர்திரளையொப்ப மலைந்தார், மேலே திங்களூரும் உயர்ந்த புரிசையைக் காவல்செய்வான்வேண்டி நொச்சிப் பூவை, ³ நுணையாற் சிறந்த வேலினையுடையவர் எ - று.

வேலவர் நொச்சி சூடினாரென்க.

(1)

✓✓ 87. மறனுடைப் பாசி (மறநுடை)
மறப்படை மறவேந்தர் (மறவந்தர்)
துறக்கத்துச் செலவுரைத்தன்று.

இ - ள். சினச்சேனையையுடைய சினமன்னர் வீரசுவர்க்கத்திடத்
துப்போன போக்கைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. *பாயினார் மாயும் வகையாற் பலகாப்பும்
ஏயினா ரேய விகன்மறவர் - ஆயினார்
ஒன்றி யவரற வூர்ப்புலத்துத் தார்தாங்கி
வென்றி யமரர் விருந்து.

இ - ள். அரணைச் சூழப் பரந்தார் படுமுறையாற் பலகாவலையும்
ஏவினார்; ஏவின மாறுபாட்டையுடைய வீரர் ஆயினார், எதிரதாகக்
கிட்டினவர் கெட ஊரிடத்துத் தூசிப்படையைத் தடுத்து வெற்றியினை
யுடைய தேவர்கட்கு விருந்து எ - று.

விருந்து ஆயினாரென்க.

(2)

88. ஊர்ச்செரு

அருமினையொடு கிடங்கழியாமைச்
செருமலைந்த சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். பகைவராற் புகுதற்கரிய காவற்காட்டோடு அகழி
சிதையாதபடி பூசல்செய்த மதிப்பினைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. 'வனையும் வயிரு மொலிப்பவாள் வீசி
இனையுங் கிடங்குஞ் சிதையத் - தளைபரிந்த
நோனார் படையிரிய நொச்சி விறன்மறவர்
ஆனா ரமர்விலக்கி யார்ப்பு.

இ - ள். சங்கும் கொம்பும் முழங்க வானையோச்சிக் காவற்காடும்
அகழுமழியக் காவற்பிணியை யறுத்த பகைவரான உழிஞையார்
சேனைகெட நொச்சியிடத்து வெற்றிவீரர் ஆனார், போரைவிலக்கி
ஆரவாரிப்பு எ - று.

ஆரவாரிப்பு ஆனாரென்க.

(3)

89. செருவிடை வீழ்தல்

ஆழ்ந்துபடு கிடங்கோ டருமினே காத்து
வீழ்ந்த வேலோர் விறன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். ஆழமுடைத்தான கிடங்கினோடு அரிய காவற்காட்டைக்
காத்துப் பட்ட வேல்வீரர் வெற்றியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. ஈண்டரில் சூழ்ந்த வினையு மெரிமலர்க்
காண்டகு நீள்கிடங்குங் காப்பாராய் - வேண்டார்
மடங்க லனைய மறவேலோர் தத்தம்
உடம்பொடு காவ லுயிர்.

44 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ - ள். திரண்ட பிணக்குச் சுற்றின காவற்காடும் நெருப்புப் போன்ற பூவினையுடைய காணத்தக்க நீண்ட அகமும் காவல் புரிவாராய் வேண்டுகிலர் ; சிங்கமொத்த சினவேலோர் தத்தமுடைய மெய்யுடன் உயிரைக் காத்தலை எ - று.

காத்தலை வேண்டாரென்க.

(4)

90. குதிரைமறம்

ஏமாண்ட நெடும்புரிசை

வாமானது ¹வகையுரைத்தன்று.

இ - ள். எய்யுந் தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட பெரிய மதிவிடத்துப் பாயும் குதிரையது பகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. *தாங்கன்மின் ருங்கன்மின் ருனை விறன்மறவிர் ஒங்கன் மதிலு ளொருதனிமா - ஞாங்கர்
†மயிரணியப் பொங்கி மழைபோன்று மாற்றார் உயிருணிய வோடி வரும்.

இ - ள். தடுத்தற்கரிது ! தடுத்தற்கரிது !! தடாதேகொண்மின் ! தடாதே கொண்மின் !! சேனையிடத்து வென்றிவீரர்களாள், மலைபோன்ற புரிசையிடத்து ஒப்பில்லாததொரு குதிரை பக்கத்தே கவரியிட எழுந்து மேகத்தையொத்துப் பகைவருயிரை உண்பான்வேண்டிக் கடுகிவரும் எ - று.

(5)

91. எயிற்போர்

அயிற்படையி னரண்காக்கும்

எயிற்படைஞ ரிகன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். கூரிய ஆயுதத்தாலே குறும்பினைக் காக்கும் மதிவிடத்துப் போர்வீரர் மாறுபாட்டைச் சிறப்பித்தது எ - று.

வ - று. மிகத்தாய செங்குருதி மேவரு மார்பின் உகத்தா முயங்கியக் கண்ணும் - அகத்தார் புறத்திடைப் போதந் தடல்புரிந்தார் பொங்கி மறத்திடை மானமேற் கொண்டு.

இ - ள். பெருகப்பரந்த சிவந்தசோரி பொருந்தின அகலத்தினின் றும் வீழத் தாம் வருந்தியவிடத்தும் உள்ளுள்ளார் அரணிற்ருப் புறம்பே போந்து கோறலை விரும்பினார், கோபித்துச் சினத்தின்நடுவே அபிமானத்தைமேற்கொண்டு எ - று.

(6)

92. எயிறனையழித்தல்

துணிவுடைய தொடுகழலான்

அணிபுரிசை யழிவுரைத்தன்று.

*புறநா. 299, 303 - 4. † மதுரைக். 391.

(பி - ம்.) ¹ 'நிலையுரைத்தன்று'

இ - ள். தெளிவுடைத்தான கட்டுங்கழலோன் அழகிய மதிலின்கட் கேட்டினைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. *அகத்தன வார்கழ னோன்ற ளரணின் புறத்தன போரெழிற் நிண்டோள் - உறத்தழ் இத் தோட்குரிமை பெற்ற துணைவனையார் பாராட்ட வாட்குரிசில் வாணுலகி னான்.

இ - ள். அரணினுள்ளே வீழ்ந்தன, கட்டுங் கழலாற் பொலிந்த வலிய கால்; மதிலின் புறம்பே வீழ்ந்தன, பூசலைச்செய்யும் அழகிய திண்ணியதோள்; இறுகவணைத்துத் தோட்கு உரியரான இணைவனை யினையுடைய தெய்வமகளிர் கொண்டாட வாளினையுடைய உபகாரி விண்ணிடத்தான் எ - று. (7)

93. அழிபடை தாங்கல்

இழிபுடன் நிகல்பெருக
அழிபடை யரண்காத்தன்று.

இ - ள். தம் படைத்தாழ்விற்குக் கோபித்து மாறுபாடு மிகக் கெட்ட சேனை எயிலைக் காத்தது எ - று.

வ - று. பரிசை பலகடந்து பற்று ரெதிர்ந்தார் எரிசெ யிகலரணங் கொண்மார் - புரிசை அகத்தடி யுய்யாமை யஞ்சுடர்வா னோச்சி மிகத்தடிந்தார் மேனின் றவர்.

இ - ள். கிடுகுபடை பலவற்றையும் வென்று பகையான உழிஞை யார் எதிர்ந்தாராக அழலினைப்பண்ணும் மாறுபாட்டுக்குறும்பினைக் கொள்வான் மதிலினுட் காலிடாதபடி அழகிய ஒளியையுடைய வாளை ஓச்சிப் பிணம்பெருகத் துணித்தார், மதின்மேல் நின்ற வீரர் எ - று. (8)

94. மகண்மறுத்து மொழிதல்

வெம்முரணன் மகள்வேண்ட
அம்மதிலோன் மறுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். வெய்தான பகையையுடையவன் மகளை வேண்ட அழகிய குறும்பினுள்ளோன் மறுத்துச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. ஒள்வாண் மறவ ருருத்தெழுந் தும்பர்நாட் கள்வார் நறுங்கோதை காரணமாக் - கொள்வான் மருங்கெண்ணி வந்தார் மழகளிற்றின் கோடிக் கருங்கண்ணி வெண்கட்டிற் கால்.

இ - ள். நொச்சியில் ஒள்ளிய வாள்¹ வீரரைக் கோபித்தெழுந்து மேனாள் தேனொழுகும் நறுமாலையையுடையவள் பொருட்டாகக்கொண்டு

* தொல். புறத். கு. 11, இளம். மேற்.

(பி - ம்.) ¹ 'வீரர்'

46 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

கொள்வான் வேண்டி இடையின் அழகைக் கருதி வந்தவருடைய இனைய வாரணத்தின் கொம்பு, இந்தக் கறுத்த கண்ணினையுடையாள் வெளுத்த கட்டிலின் கால் எ - று.

“ஆயிரு திணையு மரசர்க் குரிய” என்பதனால் மகட்பாற்காஞ்சி அரசர்க்குரித்து; இது மறவர்க்குரித்து. (9)

நொச்சித்திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டு எட்டும் முடிந்தன.

ஐந்தாவது நொச்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆறாவது

உழிஞைப்படலம்

(சூத்திரம் 6.)

- உழிஞை யோங்கிய குடைநாட் கோளே
வாணுட் கோளே முரசு வழிஞை
கொற்ற வழிஞையோ டரசு வழிஞை
கந்தழி யென்ற முற்றுழி னையே
5 காந்தள் புறத்திறை யாரெயி லுழிஞை
அருந்தோ லுழிஞை குற்றுழி னையொடு
கோட்புறத் துழிஞை பாசி நிலையே
ஏணி நிலையே யிலங்கெயிற் பாசி
முதுவழி னையே முந்தகத் துழிஞை
10 முற்று முதிர்வே யானைகைக் கோளே
வேற்றுப்படை வரவே யுமுதுவித் திடுதல்
வாண்மண்ணு நிலையே ¹மண்ணுமங் கலமே
மகட்பா லிகலே திறைகொண்டு ²பெயர்தல்
அடிப்பட விருத்த ரெகைநிலை யுளப்பட
15 இழுமென் சீர்த்தி யிருபத் தொன்பதும்
உழிஞை யென்மன ருணர்ந்திசி னோரே.

என்-னின், உழிஞைத் திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். உழிஞை, குடைநாட்கோள், வாணுட்கோள், முரசுவழிஞை, கொற்றவழிஞை, அரசவழிஞை, கந்தழி, முற்றுழிஞை, காந்தள், புறத் திறை, ஆரெயிலுழிஞை, தோலுழிஞை, குற்றுழிஞை, புறத்துழிஞை, பாசிநிலை, ஏணிநிலை, எயிற்பாசி, முதுவழிஞை, அகத்துழிஞை, முற்று முதிர்வு, யானைகைக்கோள், வேற்றுப்படைவரவு, உமுதுவித்திடுதல், வாண்மண்ணுநிலை, மண்ணுமங்கலம், மகட்பாலிகல், திறைகொண்டு பெயர்தல், அடிப்படவிருத்தல், தொகைநிலை எனச்சொல்லப்பட்ட இவ் விருபத்தொன்பதும் உழிஞைத்திணையும் துறையுமாம் எ - று.

95. உழிஞை

முடிமிசை யுழிஞை சூடி யொன்றார்
கொடிநுடங் காரெயில் கொளக்கரு தின்று.

இ - ள். தம் முடிமேலே உழிஞைமாலையை அணிந்து பகைவர் கொடியசையும் நிறைந்த குறும்பினைக் கைப்பற்ற நினைந்தது எ - று.

வ - று. உழிஞை முடிபுனைந் தொன்னுப்போர் மன்னர்
விழுமதில் வெல்களிறு பாயக் - கழி¹ மகிழ்
வெய்தாரு மெய்தி யிசைநுவலுஞ் சீர்த்தியனே
கொய்தார மார்பினெங் கோ.

இ - ள். உழிஞைமாலையை முடிமேலே சூடிப் பொருந்தாத போரினைச் செய்யும் ²வேந்தர் சீரிய புரிசையை வெல்லும் யானை குத்த மிக்க களிப்புமேவாத பெரியோரும் மகிழ்ச்சியைமேவிக் கீர்த்திகூறும் பெரும் புகழினையுடையவன், மட்டஞ் செய்த மாலையாற் சிறந்த மார்பினை யுடைய எம் வேந்து எ - று.

அம்மென்றது, சாரியை.

(1)

96. குடைநாட்கோள்

செற்றடையார் மதில்கருதிக்
கொற்றவேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று.

இ - ள். செறுத்துக் கூடாதாருடைய அரணைக்கொள்ள நினைந்து வெற்றி மன்னவன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது எ - று.

வ - று. *நெய்யணிக செவ்வே னெடுந்தேர் நிலைபுகு
கொய்யுளைமா கொல்களிறு பண்விடுக - வையகத்து
முற்றக் கடியரண மெல்லா முரணவிந்த
கொற்றக் குடைநாட் கொள.

இ - ள். நெய்யிட்டு அலங்கரிப்பனவாக, பகைவர் குருதியாடிச் சிவந்த வேல்கள்; நெடிய தேர்களும் நிற்குங்கூடங்களிலே நிற்பனவாக; கொய்த தலையாட்டத்தினையுடைய குதிரையும் கொல்லும் யானையும் போர்க்குச் செய்த பண்ணினைக் களைக; ஞாலத்து அடையக் காவற் குறம்புகளெல்லாம் தத்தம் மாறுபாடு கெட்டன, வெற்றிக்குடையைப் புறவீடுவிட எ - று.

(2)

97. வாணட்கோள்

கலந்தடையார் மதில்கருதி
வலந்தருவா ணட்கொண்டன்று.

இ - ள். கூடிச் சேராதார்தம் அரணினைக் கோடலை நினைந்து வெற்றிகொள்ளும் வாளைப் புறவீடுவிட்டது எ - று.

* தொல். புறத். சூ. 11, இளம். மேற்.

(பி - ம்.) ¹ 'மகிழ்பு' ² 'வேந்தர்தஞ்சீரிய'

48 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

வ - ரு. *வாணுட் கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப்
பேணுர் பிறைதொடும் பேமதிற் - பூணுர்
அணிகொள் வனமுலையா ராடரங்க மேறிப்
பிணிகொள்பே யாடும் பெயர்த்து.

இ - ள். வாளினைப் புறவிடுவிட்டானாக, தாழ்வு சொல்லிவந்து
சேராத பகைவருடைய மதியைத் தீண்டும் அச்சமுறுத்தும் மதிலிடத்து
ஆபரணம் நிறைந்த அலங்காரங்கொண்ட அழகிய கொங்கையினையுடையார்
நிருத்த மண்டபத்தேயேறிக் கைகோத்த பேயாடும், பல கூத்தினை
யும் மாறி எ - ரு.

திணைதோறும் வாணுட்கோள் குடைநாட்கோள் வேறுபாடுடைய. (3)

98. முரசு வழிஞை

பொன்புனை யுழிஞை சூடி மறியருந்தும்
திண்பிணி முரசு நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். பொன்னுலே செய்த உழிஞை மாலையை மலைந்து ஆடு
வெட்டியிடும் பலியை நுகரும் திண்ணிதாக வாராற்கட்டின் முரசின் நிலை
மையைச் சொல்லியது எ - ரு.

வ - ரு. கதிரோடை வெல்களிறு பாயக் கலங்கி
உதிரா மதிலு முளகொல் - அதிருமால்
பூக்கண் மலிதார்ப் புகழ்வெய்யோன் கோயிலுள்
மாக்கண் முரசு மழை.

இ - ள். ஒளியாற் சிறந்த பட்டத்தினையுடைய வெல்லும்பாளை
குத்தக் குலைந்து வீழாத புரிசையும் சில உளபோலும்; முழங்குமால்,
மலர்கண்மிக்க மாலையினையுடைய இசையை விரும்பியோன் மாளிகை
யிடத்துப் பெரிய கண்ணினையுடைய வீரமுரசம் மழைபோல் எ - ரு.

மழைபோல் அதிருமாலென்க.

(4)

99. † கொற்ற வழிஞை

அடையாதா ரரண் ¹கொள்ளிய
படையோடு பரந்தெழுந்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தங் காவற்பதியைக் கைக்கொள்வான் வேண்டிச்
சேனையோடு கைவளர்ந்து சென்றது எ - ரு.

வ - ரு. வெள்வாட் கருங்கழற்கால் வெஞ்சுடர்வேற் றண்ணளியான்
†கொள்வான் கொடித்தாளை கொண்டெழுந்தான் - நள்
அஞ்சுவரு வாயி லருமிளைக் குண்டகழி
மஞ்சிவரு ஞாயின் மதில். [ளாதார்]

*தொல். புறத். சூ. 11, இளம். மேற். † “கொள்ளார்தேங் குறித்த
கொற்றம்” என்பர்; தொல். புறத். சூ. 12. ‡ நன். சூ. 343, மயிலை. மேற்.

(பி - ம்.) ¹ ‘கொளீஇய’

இ - ள். ஒளிபரந்த வாளினையும் வலிய வீரக்கழலாற்சிறந்த காலினையும் வெய்ய சோதியாற்பொலிந்த வேலினையும் தண்ணளியையு முடையவன் கைப்பற்றிக் கொள்வானாகப் பதாகையினையுடைய சேனையை ஒன்றுபடக் கொண்டெழுந்தான் ; பொருந்தாதார் வெருவரு வாயிலினையும் புகுதற்கரிய குறுங்காட்டினையும் ஆழ்ந்த கிடங்கினை யும் மேகம் பரக்கும் ஏவறையினையுமுடைய அரணத்தை எ - று. (5)

100. அரசு வழிகுரு

தொழில்காவன் மலிந்தியலும்
பொழில்காவலன் புகழ்விளம்பின்று.

இ - ள். காவற்செய்தி மிக்குநடக்கும் பூமிகாவலன்றன் கீர்த்தி யைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. ஊக்க முரண்மிகுதி யொன்றிய நற்குழ்ச்சி
ஆக்க மவன்க ணகலாவால் - வீக்கம்
நகப்படா வென்றி நலமிகு தாராற்
ககப்படா வில்லை யரண்.

இ - ள். மனவெழுச்சியும் மாறுபாட்டின் பெருமையும் பொருந்திய நல்ல விசாரமும் செல்வப்பெருக்கமும் அவனிடத்து நீங்காவால் ; பெருமையினையும் பிறரால் இகழ்த்தகாத வெற்றியினையும், நன்மை மலியும் மாலையினையும் உடையவனுக்குக் கையகப்படாதன இல்லை, காவற்குறும்புகள் யாவையும் எ - று. (6)

101. *கந்தழி

மாவுடைத்தார் மணிவண்ணன்
சோவுடைத்த மறநுவலின்று.

இ - ள். வண்டினையுடைய மாலையாற் சிறந்த நீலமணிபோன்ற மேனியையுடையான் வீரசோவென்னும் அரணத்தை அழித்தவீரத்தைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. †அன்றெறிந் தானு மிவனா லரண்வலித்
தின்றிவன் மாறு வெதிர்வார்யார் - என்றும்
மடையார் மணிப்பூ ணடையாதார் மார்பிற்
சுடராழி நின்றெரியச் சோ.

இ - ள். அந்நாள் அழித்தவனும் இவன், அரண்வலிதென்றுதேறி; இந்நாள் இவன்பகையாக எதிர்ப்பார் யார் எக்காலத்தும்? மூட்டார்ந்த மணியணியையுடைய பொருந்தாதாருடைய அகலத்து ஒளிவிடுந் திகிரி நின்று அழலச் சோவென்னும் அரணத்தை எ - று.

இஃது உவமையன்று ; மிகுதி கூறியது.

(7)

* கந்தழி : தொல். புறத். சூ. 33 † தொல். புறத். சூ. 27. இளம். மேற்.

102. முற்றுழிஞை

ஆடிய லவிர்சடையான்

சூடியபூச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். அசையுந் தன்மையினை உடைத்தாய் விளங்கும் வேணியை யுடையான் மலைந்த பூவினது நன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. மயங்காத தார்ப்பெருமை மற்றறிவார் யாரே
இயங்கரண மூன்று மெரித்தான் - தயங்கிணர்ப்
பூக்கொ ளிதழிப் புரிசெஞ் சடையானும்
மாக்கொ ளுழிஞை மலைந்து.

இ - ள். மருளாத உழிஞையின் மிகுதியை வேறுணர்வார் யாவர்
தாம்! திரிபுரங்கள் மூன்றையும் சுட்டான்; விளங்கும் கொத்திற்
பொலிவுகொண்ட கொன்றையையுடைய புரிந்த செஞ்சடையானும்
பெருமை கொண்ட உழிஞையைச் சூடி எ - று. (8)

103. *காந்தன்

கருங்கடலுண் மாத்தடிந்தான்

†செழுங்காந்தட் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். கறுத்த கடலிடத்துச் சூரபன்மாவைக் கொன்றவனுடைய
காந்தட்பூவின் மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. ‡குருகு பெயரிய குன்றெறிந் தானும்
உருகெழு காந்தண் மலைந்தான் - பொருகமுற்
§கார்கருதி வார்முரசு மார்க்குங் கடற்றூனைப்
போர்கருதி யார்மலையார் பூ.

இ - ள். குருகின் பெயர்பெற்ற மலையை எறிந்தவனும் அழகு
மருவின கோடலைச் சூடினான்; வீரக்கழலினையுடைத்தாய் மேகத்தை
யொத்து வாராற் பிணித்த முரசுமுழங்குங் கடல்போன்ற சேனை
யிடத்துப் பூசலை நினைந்து யாவர் சூடார் பூவினை? எ - று.

குருகு பெயரிய குன்று - கிரவுஞ்சகிரி.

(9)

104. புறத்திறை

மறத்துறை மலிந்து மண்டி மாற்றார்

விறற்கொடி மதிலின் புறத்திறுத் தன்று.

இ - ள். சினத்தின் வழிமிக்கு மேற்கொண்டு பகைவருடைய
வெற்றிக்கொடியணிந்த அரணின் சுற்றிலே விட்டது எ - று.

*தொல். புறத். சூ. 5; இத்துறையை அகப்புறமென்பர்; யா - வி.

† காந்தட்பூ : முருகு. 43 - 4. ‡ மணி. 5 : 13. § பு - வெ. 127.

வ - று. புல்லார் புகலொடு போக்கொழியப் பொங்கினனாய்ப்
புல்லார் மருளப் படைபரப்பி - ஒல்லார்
நிறத்திறுத்த வாட்டானை நேரார் மதிலின்
புறத்திறுத்தான் பூங்கழலி னான்.

இ - ள். பகைவர் புகுமிடமும் ஓடிப்போம் வழியும் இன்றியே
யொழியப் பொங்கியெழுந்து பலமன்னரும் மயங்கத் தன் சேனையைக்
கைவளரவிட்டுப் பகைவர் மருமத்திலே குளித்த வாட்சேனையினை
யுடைய பகைவர் அரணத்தின் பக்கத்திலே பாடிவீடு கொண்டான்,
பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையவன் எ - று. (10)

105. ஆரெயிலுழிஞை

வாஅண்மறவர் வணங்காதார்
நீஇண்மதிலி னிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். வாஸினையுடைய வீரர் தம்மைப் பணியாதாருடைய
உயர்ந்த புரிசையின் திண்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. மயிற்கணத் தன்னார் மகிழ்தேற லூட்டக்
கயிற்கழலார் கண்கனல் பூப்ப - எயிற்கண்ணார்
வீயப்போர் செய்தாலும் வென்றி யரிதரோ
மாயப்போர் மன்னன் மதில்.

இ - ள். மயிலின் திரளனையார் களிக்கும் மதுத்தெளிவை உண்
ணப்பண்ண மூட்டுவாயாற் சிறந்த கழலினையுடைய உழிஞையார்விழி
நெருப்பைக் கால அரணித்தார் பலரும்படப் பூசல் செய்தாலும் வெற்றி
யரிது; வஞ்சச்செருவினைச் செய்யவல்ல வேந்தன் புரிசையை எ - று.

மதிலை வென்றியரிதென்க. அரோ : அசை.

(11)

106. தோலுழிஞை

வென்றி யோடு புகழ்வினைக் கும்மெனத்
தொன்று வந்த தோன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். வெற்றியுடன் இசையை உண்டாக்குமெனச் சொல்லிப்
பழையதாகி வந்த கிடுகுபடையைச் சிறப்பித்தது எ - று.

வ - று. *நின்ற புகழொழிய நில்லா வுயிரோம்பி
இன்றுநாம் வைக லிழிவாகும் - வென்றொளிரும்
பாண்டி னிரைதோல் பணியார் பகையரணம்
வேண்டி னெளிதென்றான் வேந்து.

இ - ள். நிலைநின்ற கீர்த்திபோக நிலைநில்லாத உயிரைக்காத்து
இற்றை நாளிலே நாம் இவ்வெயிற்புறத்துத் தங்குமது நமக்குத் தாழ்வு;

* தொல். புறத். சூ. 10, இளம். மேற்; “நின்ற...வேந்து”: தொல்
புறத் சூ. 12, ந. மேற்; நின்ற...உயிர்”: குறள். 235; சூளா. சீய. 204.

52 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

வென்று விளங்கும் கண்ணாடி நிரைத்த கிடுகுபடை வணங்காதார் முனைக் குறும்பினைக் கொள்ளவேண்டிற் கொள்கை எளிதென்று சொன்னான் மன்னன் எ - று.

ஆதலால் இன்று நாம் வைகல் இழிவாகுமென்க. தோலென்பது ஆகுபெயர். (தோலென்பது) (12)

107. குற்றுழிஞை

*கருதாதார் மதிர்குமரிமேல் ஒருதானாகி யிகன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். பகைவர் அரணுகிய அழிவில்லாததன்மேல் தான் ஒரு வனுமேயாகி மாறுபாட்டினைப் பெருக்கியது எ - று.

வ - று. குளிறு முரசினான் கொண்டா னரணம் களிறுங் கதவிறப் பாய்ந்த - ஒளிறும் அயிற்றுப் படைந்த †வணியெழு வெல்லாம் ‡எயிற்றுப் படையா லிடந்து.

இ - ள். அதிரும் வீரமுரசினையுடையான் வென்று கைப்பற்றினான் குறும்பினை; போர்யானைகளும் வாய்தலிற் கதவு ஒடியப் பாய்ந்தன; விளங்கும் வேல்வலிசிறந்த நிரைத்த கணைய முழுதும் மருப்பாயுதத் தாலே பெயர்த்து எ - று. (13)

108. இதுவுமது

வளைஞரல வயிரார்ப்ப மிளைகடத்தலு மத்துறையாகும்.

இ - ள். சங்கம் முழங்கக் கொம்பு குறிப்பக் காவற்காட்டைக் கடந்து புகுமதுவும் முன்னஞ்சொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - று. அந்தரந் தோயு வமையோங் கருமினை மைந்தர் மறிய மறங்கடந்து - பைந்தார் விரைமார்பின் வின்னரல வெங்கணை தூவார் வரைமார்பின் வைகின வாள்.

இ - ள். ஆகாயத்தைக் கிட்டும் மூங்கிலுயர்ந்த அரிய காவற் காட்டிற் பொரும் வீரர் முதுகிட மறத்தை வென்று செவ்விமாலை மணத்தையுடைய அகலத்திலே வின்னாணொலிப்ப வெவ்விய அம்பைச் சிந்துவாருடைய மலைபோன்ற அகலங்களிலே தங்கின, உழிஞை யாருடைய வாள்கள் எ - று.

தூவுவாரென்பது தூவாரென இடைக்குறைந்தது. (14)

109. இதுவுமது

பாடருந்தோற் படைமறவர் ஆடலொடடையினு மத்துறையாகும்.

* “வணங்காதார் மதிர்குமரி” பு. வெ. 122. † புறநா. 14:2. ‡ எயிற்றுப்படை: சீவக. 2164.

இ - ள். சொல்லுதற்கரிய பரிசையினையுடைய சேனைத்தலைவர் ஆடுதலுடனே நொச்சியாருடைய அரணினைக் குறுகினும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - று. நிரைபொறி வாயி னெடுமதிற் சூழி வரைபுகு புள்ளின மான - விரைபடைந்தார் வேலேந்து தானே விறலோன் விறன்மறவர் தோலேந்தி யாட ரெடர்ந்து.

இ - ள். ஒழுங்குபட்ட இயந்திரங்களாலமைந்த ¹புதவினையுடைய உயர்ந்த புரிசைநெற்றியிலே மலையிடத்துச்சென்றுபுகும் புட்களை யொப்பக் கடுகிக்கிட்டினர், வேலினையுயர்த்த சேனையால் நிறைந்த வெற்றியினையுடையோன் வென்றிவீரர்; கிடுகினையெடுத்துத் தாம் ஆடுதலைச் சூழ்ந்து எ - று.

தொடர்ந்து விரைபு அடைந்தாரென்க.

(15)

110. புறத்துழிஞை

விண்டோயு மினைகடந்து

குண்டகழிப் புறத்திறுத்தன்று.

இ - ள். ஆகாயத்தைக் கிட்டும் காவற்காட்டைக் கடந்து ஆழ்ந்த கிடங்கின் கரையிலேவிட்டது எ - று.

வ - று. கோள்வாய் முதலைய குண்டகழி நீராக வாள்வாய் மறவேந்தன் வந்திறுத்தான் - நீள்வாயில் ஓங்க லரணத் தொளிவனையார் வெய்துயிர்ப்ப ஆங்கொ லரிய வமர்.

இ - ள். ஆனைப் பற்றுகை தப்பாத முதலையினையுடைய சூழ்ந்த அகழே தண்ணீராக வாய்த்த வானினையுடைய மறமன்னன் வந்து விட்டான்; நீண்ட *வாய்தலாற் சிறந்த உயர்ச்சியினையுடைய மதிலிடத்து ஒள்ளிய வனையினையுடையார் வெய்தாக உயிர்ப்ப வெல்லுதற்கரிய பூசல் ஆம்போலும் எ - று.

(16)

111. பாசிநிலை

அடங்காதார் மிடல்சாயக்

² கிடங்கிடைப் போர்மலைந்தன்று.

இ - ள். பகைவருடைய வலி கெட அகழியிடத்துப் பூசலை மேற்கொண்டது எ - று.

வ - று. † நாவாயுந் தோணியு மேல்கொண்டு நள்ளாதார் ஓவார் விலங்கி யுடலவும் - பூவார்

* வாய்தல் - வாசல். † தொல். புறத். சூ. 11, இளம். மேற்.

(பி - ம்.) ¹ 'புகலினையுடைய' ² 'கிடங்கினுட்'

அகழி பரந்தொழுகு மங்குருதிச் சேற்றுப்
பகழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்.

இ-ள். ஓடமும் *ஒருமரத்தோணியும் மேல்கொண்டு பொருந்தாதார் ஒழியாராய் விலங்கி வெகுளவும் மலர்நிறையும் கிடங்கிலே மிக்கோடும் அழகிய சோரியளற்று அம்பின் வாயிலே பட்டார் அநேகர் எ-று. (17)

112. ஏணிநிலை

தொடுகழன் மறவர் துன்னித் துன்னார்
இடுசூட் டிஞ்சியி னேணிசாத் தின்று.

இ-ள். இட்ட வீரக்கழலினையுடைய கொடுவினையாளர் செறிந்து செறியாதார் பண்ணின ஏவறைகளையுடைய மதிலிலே ஏணியைச் சாத்தியது எ-று.

சூட்டு - மாலை யென்றுமாம்.

வ - று. †கற்பொறியும் பாம்புங் கனலுங் கடிகுரங்கும்
விற்பொறியும் வேலும் விலக்கவும் - பொற்புடைய
பாணி நடைப்புரவிப் பல்களிற்றார் சாத்தினார்
ஏணி பலவு மெயில்.

இ-ள். இடங்கணியும் அரவும் நெருப்பும் கடிகுரங்கும் வில் இயந்திரமும் அயிலும் இவையனைத்தும் பகைவர் உட்புகுதாதபடி விலக்கவும் பொலிவினையுடைய தாளத்திற்கொக்கச் சதிபாயும் குதிரையினையும் பல யானையினையுமுடைய உழிகளுயார் இட்டார் ; அரணிடத்து ஏணி பலவும் எ-று.

ஏணிபலவும் சாத்தினாரென்க.

(18)

113. எயிற்பாசி

உடல்சினத்தார் கடியரணம்
மிடல்சாய மேலிவர்ந்தன்று.

இ-ள். முனையும் செற்றத்தினையுடையார் காவற்குறும்பு வலிகெட ஏணிமேல் ஏறியது எ-று.

வ - று. ‡சுடும ணெடுமதில் சுற்றிப் பிரியார்
கடுமுர ணெஃகங் கழிய - அடுமுரண்
ஆறினா ரன்றி யரவு முடும்பும்போல்
ஏறினா ரேணி பலர்.

இ-ள். செங்கலாற் செய்த நெடிய புரிசையைச் சூழ்ந்து நீங்காராய்க் கொடிய மாறுபாட்டினையுடைய வேல் மார்பிலேபட்டு உருவிப் போகக் கொல்லும் மாறுபாடு ஆறினாரொழியப் பாம்பும் உடம்பு மொப்ப ஏணிமேல் ஏறினார் அநேகர் எ-று.

* பெரும்பாண். 433. † சீவக. 101-4; சிலப். 15:207-17; திருவிளை. நகர. 24-9. ‡ தொல். புறத். சூ. 11, இளம். மேற் : சுடுமண் : பெரும்பாண். 405; சிலப். 14:146; மணி. 3:127.

அமுரணுறிஞர்-பட்டார்; 'முரணுறிஞர்' என்பதற்கு முரணுதென்றுமாம். (19)

114. முதுவுழிஞை

வேய்பிணங்கிய மிளையரணம்
பாய்புள்ளிற் பரந்திழிந்தன்று.

இ-ள். மூங்கில் தலைமணந்த காவற்காட்டினையுடைய குறும்பிலே இரைகண்டு பாயும் பறவையொப்ப வீரர் கைவளர்ந்து குதித்தது எ-று.

வ-று. *கோடுயர் வெற்பி னிலங்கண் டிரைகருதும்
தோடுகொள் புள்ளின் ¹ரெகையொப்பக்-கூடார்
முரணகத்துப் பாற முழுவத்தோண் மள்ளர்
அரணகத்துப் பாய்ந்திழிந்தா ரார்த்து. (20)

இ-ள். குவடோங்கின மலையினின்றும் இரையைப் பூமியிலே கண்டு கருதிப் பாயும் தொகுதிக்கொண்ட பறவையின் குழுவையொப்பப் பகைவர் மாறுபாடு தம் மனத்தே கெட முழுவபோலத் திரண்ட தோளையுடைய வீரர் அரணித்ததுப்பாய்ந்து இழிந்து ஆரவாரித்தார் எ-று. (20)

115. இதுவுமது

செருமதிலோர் சிறப்புரைத்தலும்
அருமுரணு னத்துறையாகும்.

இ-ள். போரைச் செய்யும் எயிலினுள்ளோருடைய மிகுதியைக் கூறலும் வெல்லுதற்கரிய மாறுபாட்டாலே முன்புசொன்ன துறையே யாம் எ-று.

வ-று. அறியார் வயவ ரகத்திழிந்த பின்னும்
நெறியார் நெடுமதினு ணேரார்-மறியாம்
கிளியொடு நேராங் கிளவியார் வாட்கட்
களியுறு காமங் கலந்து.

இ-ள். உணரார் நொச்சிவீரர்; அரணினுள்ளே புகுந்தபின்னும், முடங்குதல் நிறைந்த நெடும்புரிசையுட் பகைவர், மான்மறியாம் கிளியை யொத்த சொல்லினையுடையார் ஒளியினையுடைய கண்ணின் களிப்புற்ற வேட்கை விரவுதலான் எ-று.

நேரார்மதிலகத்து இழிந்தபின்னும் வயவரறியார் எனவும், மறியாம் வாட்கண் எனவும் கூட்டுக. (21)

116. அகத்துழிஞை

முரணவியச் சினஞ்சிறந்தோர்
அரணகத்தோரை யமர்வென்றன்று.

*தொல். புறத். சூ. 11, இளம். மேற்.

(பி-ம்.) ¹ 'ரெகையேய்ப்ப'

56 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ-ள். மாறுபாடு கெடக் கோபமிக்க உழிஞையார் எயிலினுள் நொச்சியாரைப் போரை வென்றது எ-று.

வ - று. செங்கண் மறவர் சினஞ்சொரிவாள் சென்றியங்க
அங்கண் விசும்பி னணிதிகழும் - திங்கள்
முகத்தா ரலற முகிலுரிஞ்சுஞ் சூழி
அகத்தாரை வென்ற ரமர்.

இ-ள். சிவந்த கண்ணினையுடைய வீரர், செற்றத்தைப் பொழியும்
வாள்போய் உலாவ அழகிய இடத்தையுடைய ஆகாயத்தின் அலங்கார
மிகும் மதியையொத்த வதனத்தினையுடையார் கூப்பிட மேகந்தவமும்
நெற்றியினையுடைய அரணினுள்ளோரைப் போர்வென்றார் எ-று. (22)

117. முற்றுமுதிர்வு

அகத்தோன் காலை யதிர்முர சியம்பப்
புறத்தோன் வெஞ்சினப் பொலிவுரைத் தன்று.

இ-ள். மதிலின் உள்ளோனுடைய முழங்குமுரசு. காலையில்
ஒலிப்பப் புறத்திருந்த உழிஞையானது வெய்ய கோபத்தின் மிகுதியைச்
சொல்லியது எ-று.

வ - று. *காலை முரசு மதிலியம்பக் கண்கனன்று
வேலை விறல்வெய்யோ னோக்குதலும் - மாலை
†அடுக மடிசிலென் றம்மதிலு ளிட்டார்
தொடுகமுலார் மூழை துடுப்பு.

இ-ள். நாட்காலையே முரசு அரணின்கண் ஒலிப்பக் கண்சிவந்து
வேலை வெற்றியைவேண்டுவோன் பார்த்தானாக, மாலைப்பொழுது
அடுவேம் சோறென்று சொல்லி அவ்வரணினுக்குள்ளே எறிந்தார்
கட்டுங்கழலினையுடையார், மூழையினையும் துடுப்பினையும் எ-று.

அம்மதிலுள் இட்டார், இதனை அழித்து இன்றுபோய் உண்பே
மென்று. (23)

118. யானை கைக்கோள்

மாறுகொண்டார் மதிலழிய
‡ஏறுந்தோட்டியு மெறிந்துகொண்டன்று.

இ-ள். பகைகொண்டார் அரணங்கெட யானையையும் காவலையும்
பகைவரை யெறிந்து கைக்கொண்டது எ-று.

வ - று. ஏவ லிகழ்மறவர் வீய விகல்கடந்து
காவலும் யானையுங் கைக்கொண்டான் - மாவலான்
வம்புடை யொள்வாண் மறவர் தொழுதேத்த
அம்புடை ஞாயி லரண்.

* தொல். புறத். சூ. 11, இளம். மேற். காலைமுரசம் : சிலப். 14 : 14;
பதிற். 58 : 5-7.

† புறநா. 304 : 7-8. ‡ பெருங். 1. 37 : 212.

இ - ள். தன் ஏவலைச் செய்யாத வீரர் கெட மாறுபாட்டைக் கடந்து தோட்டியையும் களிற்றையும் கைப்பற்றினான் குதிரைத் தொழிலைவல்லவன்; கச்சினையுடைய ஒள்ளிய வாள்வீரர் பணிந்து வாழ்த்த பகழியினையுடைய முடக்கறையாற் சிறந்த எயிலிடத்து எ - று.
ஏவல் - எவை வல்லவென்றுமாம். (24)

119. வேற்றுப்படை வரவு

மொய்திகழ் வேலோன் முற்றுவிட் டகலப் பெய்தார் மார்பிற் பிறன்வர வுரைத்தன்று.

இ - ள். போர்மிகும் வேலோன் சூழ்தல்விட்டுப் போக இட்ட மாலைமார்பினையுடைய வேற்றுவேந்தன் வரவினைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. உவனின் றுறுதுயர முய்யாமை நோக்கி அவனென் றுலகேத்து மாண்மை - இவனன்றி மற்றியார் செய்வார் மழைதுஞ்ச நீளரணம் முற்றியார் முற்று விட.

இ - ள். உவன் இற்றைநாளிலே பொருந்தும் விதனத்தினின்றும் ஒழியாமையைப் பார்த்து அப்படிக் கொத்தவனென்று சொல்லி உயர்ந் தோர் புகழும் ஆண்மைத்தன்மையினையுடைய இவனல்லது மற்று யாவர் இது செய்யவல்லார்! மேகம் உறங்கும் நீண்ட மதிலைச் சூழப்போனார் வளைவு விட. எ - று. (25)

120. உழுது வித்திடுதல்

எண்ணூர் பல்லெயில் கழுதையே ருழுவித் துண்ணு வரகொடு கொள்வித் தின்று.

இ - ள். பகைவருடைய பலஅரணும் கழுதையாகிய ஏரிட்டுழுது கவடியுடன் குடைவேலை விதைத்தது எ - று.

வ - று. எழுதெழின் மாடத் திடனெலா நூறிக் *கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா-உழுததற்பின் வெள்வரகு கொள்வித் திடினும் விளியாதாற் கள்விரவு தாரான் கதம்.

இ - ள். †சித்திரமெழுதிய அழகிய மாளிகை முழுதும் இடித்துக் கழுதையே ஏராகவும் கையில் விளங்கும் வேலே கோலாகவும் உழுது அதற்குப் பின்பு கவடியும் குடைவேலும் வித்தினும் கெடாதால்; தேன் கலந்த மாலையினையுடையவன் கோபம் எ - று. (26)

121. வாண்மண்ணுநிலை

புண்ணிய நீரிற் புரையோ ரேத்த மண்ணிய வாளின் மறங்கிளந் தன்று.

*.தொல். புறத். சூ. 13, ந; புறநா. 15 : 2-3, 392 : 9-11 : சிலப். 27 : 225-6; காஞ்சிப். நாடு. 28. † “மாடக்குச் சித்திரமும்” (பழைய செய்யுள்.)

58 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ - ள். உயர்ந்தோர் துதிப்பத் தீர்த்தநீராலே மஞ்சனமாட்டிய வானினது வீரத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து திசைவிளங்கக் கூர்த்தவாண் மண்ணிக் கொடித்தேரான் - பேர்த்தும்
†இடியார் பணைதுவைப்ப விம்மதிலுள் வேட்டான்
புடையா ரறையப் புகழ்.

இ - ள். தீர்த்தநீரும் மலரும் சொரிந்து திக்குவிளங்கக் கூரிய வானினை மஞ்சனமாட்டிப் பதாகையாற் சிறந்த தேரினையுடையான் இரண்டாவதும் உருமேற்றையொக்கும் வீரமுரசு ஆர்ப்ப இந்த அரணிடத்தே களவேள்வி வேட்டான், பக்கத்துள்ள மன்னரெல்லாம் தன் கீர்த்தியைச் சொல்ல எ - று. (27)

122. மண்ணுமங்கலம்

‡ வணங்காதார் மதிற்குமரியொடு
மணங்கூடிய மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். பணியாதார் அரணுகிய கன்னியுடன் வதுவைபொருந்திய மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. *எங்கண் மலர வெயிற்குமரி கூடிய
மங்கல நாள்யா மகிழ்தூங்கக்-கொங்கலர்தார்ச்
செய்சுடர்ப்பூண் மன்னவன் சேவடிக்கீழ் வைகினவே
மொய்சுடர்ப்பூண் மன்னர் முடி.

இ - ள். எம்முடைய கண் மலர அரணுகிய கன்னியினை மணந்த மணநாளிலே யாம் மகிழ்ச்சியெய்த மதுவலரும் கோவைமாலையினையும் கையாற்செய்யப்பட்டு ஒளிசிறந்த ஆபரணத்தினையுமுடைய வேந்தன் தாள் நிழற்கீழே தங்கின; செறிந்த சோதியால் நிறைந்த அணிகலத்தை யுடைய அரசர் முடிகள் எ - று. (28)

123. மகட்பாலிகல்

மயிற்சாயன் மகள்வேண்டிய
கயிற்கழலோ னிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். மயில்போன்ற மென்மையினையுடைய மகளை வேண்டிய மூட்டுவாயாற் சிறந்த வீரக்கழலினையுடையான் முறைமையைச் சொல் லியது எ - று.

வ - று. அந்தழை யல்குலு மாடமை மென்றோளும்
பைந்தளிர் மேனியும் பாராட்டித் - தந்தை
புறமதில் வைகும் புலம்பே தருமே
மறமதின் மன்னன் மகள்.

* தொல். புறத். கு. 11, இளம். மேற். † முருகு. 121; குறுந். 270 : 1 - 3 ; பரி. 4 : 19, 22 : 4 ; அகநா. 188 : 1 - 3, 354 : 2 ; புறநா. 350 : 4 ; சீவக. 2900. ‡ பு. - வெ. 107.

இ - ள். அழகிய *தழையாற் சிறந்த நிதம்பத்தினையும் அசையும் மூங்கில்போன்ற மெல்லியதோளினையும் பசுந்தளிர் போன்ற நிறத்தினையும் கொண்டாடித் தம்ப்பனுடைய மதிப்புறத்துத்தங்கும் தனிமையையே கொடா நிற்கும்; வீரமே தனக்குப்புரிசையாகவுடைய வேந்தனிடத்து மகள் எ - று. (29)

124. திறைகொண்டு பெயர்தல்

அடுதிற லரணத் தரசு வழிமொழியப்
படுதிறை கொண்டு பதிப்பெயர்ந் தன்று.

இ - ள். கொல்லும் வலிமிகும் எயிலினிடத்து மன்னரெல்லாம் தாழ்வு சொல்ல முறைமையான திறையைக் கொண்டு இருந்த ஊரின் றும் எடுத்துவிட்டது எ - று.

வ - று. கோடும் வயிரு மிசைப்பக் குழுமினா
ஒடெரி வேய வுடன்றுலாய்ப் - பாடி
உயர்ந்தோங் கரணகத் தொன்றார் பணியப்
பெயர்ந்தான் பெருந்தகையி னான்.

இ - ள். சங்கும் கொம்பும் முழங்கச் செறிந்த குறுங்காட்டைப் பரந்த எரிமூடக் கோபித்துக் கிளர்ந்து பாடிவீட்டினின்று மிக உயர்ந்த எயிலிடத்துப் பகைவர்தாழ எடுத்து மீளவிட்டான், மிக்க அழகினையுடையான் எ - று. (30)

125. அடிப்பட விருத்தல்

பேணாதார் மறங்கால
ஆணைகொண் டடிப்படவிருந்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தாம் சினத்தை உமிழத் தன் ஆணையை ஏற்றுக் கொண்டு நாடு வழிப்பட நெடுங்காலம் இருந்த இருப்பிலே இருந்தது எ - று.

வ - று. ஒன்றி யவர்நா டொருவழித்தாய்க் கூக்கேட்ப
†வென்றி வினையா விழுமதிலோர் - என்றும்
பருந்தார் செருமலையப் பாடி பெயரா
திருந்தா னிகன்மறவ ரேறு.

இ - ள். பொருந்திய பகைவர்தேசம் ஒருவழிப்பட்டு ஏவல்கேட்பத் தங்கள் வெற்றியைத் தங்கள் பக்கல் உண்டாக்கமாட்டாத சீரிய அரணி டத்தோர் எந்நாளும் பருந்துநிறையும் பூசலைச் செய்யாநிற்பப் பாச றையை விட்டு நீங்காது அவ்விருப்பிலேயேயிருந்தான், மாறுபாட்டாற் சிறந்த வீரருக்கு இடியேறனையான் எ - று. (31)

* தழை - செங்கழுநீர்ப்பு முதலியவற்றால் தொடுத்து இனையமகளி ரணியும் உடைவிசேடம்; முருகு: 201 - 4; ஐங்குறு. 72; புறநா. 61: 1, 116: 1 - 2, 248: 1 - 2, 340: 1, 341: 2.

† நன். சூ. 451, மயிலை. மேற்.

126. தொகைநிலை (தும்பைப்படலம்)

எம்மதிலி னிகல்வேந்தரும்
அம்மதிலி னடியடைந்தன்று.

இ - ள். எல்லா அரணிடத்துமுள்ள மாறுபாட்டு மன்னர் பலரும்
அந்த எயிலிடத்தே அவன் பாதத்தைச் சேர்ந்தது எ - று.

வ - ரு. நாவல் பெயரிய ஞாலத் தடியடைந்
தேவ லெதிரா திகல்புரிந்த - காவலர்
வின்னின்ற தாணை விறல்வெய்யோற் கம்மதிலின்
முன்னின் றவிந்தார் முரண்.

இ - ள். சம்புத்தீவினுள் அவன் தாள்நிழலையடைந்து சொன்ன
சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளாது மாறுபாட்டை மேற்கொண்ட மன்னர்
சிலைவலிநின்ற சேனையாற் சிறந்த வெற்றியை வேண்டுவோற்கு அவன்
சூழ்ந்த அரணின் முன்னே நின்று கெட்டார், மாறுபாடு எ - று.

நாவல் பெயரியஞாலம்-நாவலின் பெயர்பெற்றபூமி; சம்புத்தீவு. (32)

உழிஞைத்திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டு முப்பத்தொன்
றும் முடிந்தன.

ஆருவது உழிஞைப்படலம் முற்றிற்று.

ஏழாவது

து ம் பை ப் ப ட ல ம்

(சூத்திரம் 7.)

- துன்னருங் கடும்போர்த் தும்பை தும்பை யரவம்
தன்னிக ரில்லாத் தாணை மறமே
யாணை மறத்தொடு குதிரை மறமே
தார்நிலை தேர்மறம் பாணது பாட்டே
5 இருவருந் தபுநிலை யெருமை மறமே
ஏம வெருமை நூழி லென்ற
நூழி லாட்டே முன்றேர்க் குரவை
பின்றேர்க் குரவை பேய்க்குர வையே
களிற்றுட னிலையே யொள்வா ளமலை
10 தாணை நிலையே வெருவரு நிலையே
சிருங்கார நிலையே யுவகைக் கலுழ்ச்சி
தன்னை வேட்ட றெகைநிலை யுளப்பட
நன்பொரு டெரிந்தோர் நாலிரு மூன்றும்
வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப.

என்-னின், தும்பைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல்
நுதலிற்று.

இ - ள். தும்பை, தும்பையரவம், தாணைமறம், யாணைமறம், குதிரைமறம், தார்நிலை, தேர்மறம், பாண்பாட்டு, இருவருந்தபுநிலை, எருமைமறம், ஏமவெருமை, நூழில், நூழிலாட்டு, முன்றேர்க்குரவை, பின்னேர்க்குரவை, பேய்க்குரவை, களிற்றுடனிலை, ஒள்வாளமலை, தாணைநிலை, வெருவருநிலை, சிருங்காரநிலை, உவகைக்கலுழ்ச்சி, தன்னைவேட்டல், தொகைநிலையென இருபத்துநான்கும் தும்பைத்திணையும் துறையுமாம் எ - று.

127. தும்பை

செங்களத்து மறங்கருதிப்

பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று.

இ - ள். குருதியாற் சிவந்த களத்து மாறுபாட்டை நினைந்து பசுந்தும்பையாகிய *போர்ப்பூவை முடியிடத்துச் சூடியது எ - று.

வ-று. கார்கருதி நின்றதிருங் கெளவை விழுப்பணையான்
சோர்கருதி சூழா நிலநனைப்பப் - போர்கருதித்
துப்புடைத் தும்பை மலைந்தான் றுகளறுசீர்
வெப்புடைத் தாணையெம் வேந்து.

இ - ள். மேகத்தை ஒப்புக்குறித்து ஒழியாதுநின்று முழங்கும் ஆரவாரத்தாற் சிறந்த சீரிய வீரமுரசினையுடையான், ஒழுங்குருதி சூழ்ந்து பொருகளத்தை நனைப்பப் பூசலை நினைந்து வலியையுடைய தும்பை மாலையைச் சூடினான்; குற்றந்தீர்ந்த புகழினையும் வெம்மை மிக்க சேனையினையும் உடைய எம் மன்னன் எ - று. (1)

128. தும்பை அரவம்

பொன்புனைந்த கழலடியோன்

தன்படையைத் தலையளித்தன்று.

இ - ள். அழகணிந்த வீரக்கழற்காலினையுடையான் தனது சேனையைத் தலையளி பண்ணியது எ - று.

வ - று. †வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையும்
கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி
நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபணிப்பப்
பன்மணிப் பூனான் படைக்கு.

இ - ள். போர்வெல்லும் அடையாளமும் ‡பற்றும் சிறந்ததனமும் மருத நிலமும் கொல்லும் யானையும் குதிரையும் வழங்கி அருள்செய்தான்;

*போர்ப்பூ : பு - வெ. 241; மதுரைக். 596, ந. † குறள். 762, பரிமேல். வி. ‡ பற்று - பல ஊர்களையுடைய சிறுநாடு.

62 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

பல பரியினையும் நல்ல மணிமிடைந்த திண்ணிய தேரினையுமுடைய பகைஞர் அஞ்சித் தலைநடுங்க, நவமணி அழுத்தின ஆபரணத்தினையுடையான், சேனைக்கு எ - று. (2)

129. தானை மறம்

தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை
ஓம்படுத்த வுயர்புகூறின்று.

இ - ள். பொர எதிர்ந்த இருவகைச்சேனை தாம் பொருதுமடியாமை பரிகரித்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. கழுதார் பறந்தலைக் கண்ணுற்றுத் தம்முள்
இழுதார்வேற் றுனை யிகலிற் - பழுதாம்
செயிர்காவல் பூண்டொழுகுஞ் செங்கோலார்
உயிர்காவ லென்னு முரை. [செல்வம்]

இ - ள். பேய்மிக்க போர்க்களத்தைக் கிட்டித் தம்மில் தாம் நெய்யணிந்த வேற்படை மாறுபடிற் குற்றமாம்; குற்றத்தை உலகிற் புகுதாமற் காத்து நடக்கும் நீதியையுடைய மன்னர்தம் செல்வமாவது பல உயிரையும் காத்தலென்றறிந்து சொல்லும் சொல் எ - று.

உரை பழுதாம். இகலின் இருவரசர்சேனையும் தோலாது மடியும். இனி ஒருவன்சேனை தம்முள் மாறுபடுதலென்றுமாம். (3)

130. இதுவுமது

பூம்பொழிற் புறங்காவலனை
ஓம்படுத்தற்கு முரித்தெனமொழிப.

இ - ள். பொலிவுபெற்ற பூமிகாவலற்கு உறுதி கூறுதற்கும் பெறும் அதுவென்று சொல்லுவர் எ - று.

வ - று. வயிர்மேல் வளைஞரல வைவேலும் வாளும்
செயிர்மேற் கனல்விழிப்பச் சீறி - உயிர்மேற்
பல்கழியு மேனும் பரிமான்றேர் மன்னர்க்
குலகழியு மோர்த்துச் செயின்.

இ - ள். கொம்போசையின் மேற்படச் சங்கு முழங்கக் கூர்த்த வேலும் வாளும் போரிடத்து நெருப்புப்பரப்ப வெகுண்டு உயிரிடத்துக் கொலைக் குற்றம் பலகழியுமாயினும் செலவையயர்ந்த குதிரையாற் பூட்டப்பட்ட தேர் வேந்தர்க்கு விசாரித்துச்செய்யின் பூமியழியும் எ - று.

படைபடும், கெடுமென்று ஓராது பூசல் செய்யவேண்டும். (4)

131. இதுவுமது

வேற்றானை மறங்கூறி மாற்றர தழிபிரங்கினும்
ஆற்றி னுணரி னத்துறை யாகும்.

இ - ள். வேற்படையினது தறுகண்மையைச் சொல்லிப் பகைவருடைய கேட்டிற்கு நோவினும் முறைமையாக விசாரித்துரைப்பின் அதுவேயாம் எ - று.

வ - று. மின்னார் சினஞ்சொரிவேன் மீளிக் கடற்றூனை ஒன்னார் நடுங்க வுலாய்நிமிரின் - என்னாங்கொல் ஆழித்தேர் வெல்புரவி யண்ணன் மதயானைப் பாழித்தோண் மன்னர் படை.

இ - ள். ஒளிநிறைந்த செற்றம்பொழியும் வேலினையும் தலைமையினையுமுடைய கடல்போன்ற சேனை பகைவர் தலைபணிப்ப நிலை பெயர்ந்து நடப்பின் என்படுமோ! வட்டக் காலாற் சிறந்த தேரினையும் வெல்லுங் குதிரையினையும் தலைமைபெற்ற மதகளிற்றினையும் வலிய தோளினையுமுடைய பகைவர் சேனை எ - று. (5)

132. யானைமறம்

எழுமரவக் கடற்றூனையான்
மழகளிற்றின் மறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். மிகும் ஆரவாரத்தால் நிறைந்த கடல்போன்ற சேனையினையுடையான் இளங்களிற்றினது மறத்தைக் கூறியது எ - று.

வ - று. அடக்கருந் தானை யலங்குதார் மன்னர்
விடக்கு முயிரு ¹மிசையக் - கடற்படையுள்
பேயு மெருவையுங் கூற்றுந்தன் பின்படரக்
காயுங் கழலான் களிறு.

இ - ள். விலக்குதற்கரிய சேனையினையும் விளங்கும் கோவை மாலையினையுமுடைய அரசர் தசையினையும் உயிரினையும் உண்ண வேண்டிக் கடல்போன்ற சேனையுட் பேயும் கழுகும் கூற்றும் தனது பின் செல்ல வெகுளும், வீரக்கழல் வேந்தன் யானை எ - று.

பேயும் எருவையும் விடக்குண்ணப் பின்படரவென்க.

(6)

133. குதிரைமறம் (குதிரை)

எறிபடையா னிகலமருள்
செறிபடைமான் றிறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். எறியும் வேற்படையுடையான்றன் மாறுபாட்டினைச் செய்யும் போருட் செறிந்த கலையினையுடைய குதிரையின் திறப் பாட்டைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. குந்தங் கொடுவில் குருதிவேல் கூடாதார்
வந்த வகையறியா வாளமருள் - வெந்திறல்

64 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

ஆர்கழன் மன்ன னலங்குளைமா வெஞ்சிலை
வார்கணையின் முந்தி வரும்.

இ - ள். பகைவர்தம் சவளப்படையும் கொடியவிற்படையும் உதி
ரத்தை அனைந்தவேற்படையும் வந்தபடி அறியாதவகை தலைமயங்கிய
வாட்போருள் வெய்யவலியினையும் நிறைந்த வீரக்கழலினையுமுடைய
மன்னன் விளங்கும் தலையாட்டத்தினையுடைய குதிரை, கொடியவில்லில்
தொடுத்துவிட்ட நீண்ட அம்புபோல முற்பட்டு வரும் எ - று. (7)

134. தார்நிலை

முன்னெழுதரு படைதாங்குவனென
மன்னவற்கு மறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். தூசிப்படையைத் தடுப்பனென அரசற்கு ஒரு வீரன்
தனது தறுகண்மையைச் சொல்லியது எ - று.

உ - று. உறுசுடர் வாளோ டொருகால் விலங்கின்

சிறுசுடர்முற் பேரிருளாங் கண்டாய் - எறிசுடர்வேற்
றேங்குலாம் பூந்தெரியற் றேர்வேந்தே நின்னோடு
பாங்கலா மன்னர் படை.

இ - ள். மிக்க ஒளியினையுடைய வாளுடனே யான் ஒருகால் தடுப்
பிற் சிறிய விளக்கின் முன்னர் பெரிய இருள்போல இரிந்தோடுங் காண்;
எறியும் கதிர்வேலினையும் மதுமலர்ந்த பூமாலையினையுமுடைய தேர்
மன்னனே, நின்னோடு உறவல்லாத வேந்தர்சேனை எ - று. (8)

135. இதுவுமது

ஒருகுடை மன்னனைப் பலகுடை நெருங்கச்
செருவிடைத் தமிழன் ருங்கற்கு முரித்தே.

இ - ள். ஒரு குடைவேந்தனைக் குடைவேந்தர் பலர் அடையப்
போரிடத்துத் தனிவீரன் தானே தடுத்தற்குமுரித்து அத்துறை எ - று.

வ - று. தாலான் மயங்கிக் கதிர்மறைத்த கார்முகில்போல்
வேலான்கை ¹வேல்பட வீழ்ந்தனவே - தோலா
இலைபுனை தண்டா ரிறைவன்மேல் வந்த
மலைபுரை யானை மறிந்து.

இ - ள். காற்றால் நிலைகுலைந்து ஆதித்தனை மறைத்த கருமுகில்
போல, வேல்வீரன் கையகத்து வேல்படுதலால் வீழ்ந்தன; தோலாத
இலையாற்றொடுத்த குளிர்ந்த மாலையினையுடைய அரசன்மேற் சென்ற
²மலையையொத்த ஆனை கீழ்மேலாய் எ - று.

வந்தவென்பது இடவழுவமைதி
கார்முகில்போற் சென்ற யானையென்க.

(9)

(பி - ம்.) ¹ 'வேல்விட' ² 'மலையையொத்த அயிராபதம்'

136. தேர்மறம்

முறிமலர்த்தார் வயவேந்தன்
செறிமணித்தேர்ச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். தளிர் விரவின பூமாலையினையுடைய வலிய மன்னன்
மிடைந்த மணித்தேரின் நன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. செருமலி வெங்களத்துச் செங்குருதி வெள்ளம்
அருமுர னுழி ¹தொடர - வருமரோ
கட்டார் கமழ்தெரியற் காவலன் காமர்தேர்
ஒட்டார் புறத்தின்மே லூர்ந்து.

இ - ள். போர்மிகும் வெய்ய பறந்தலையிடத்துச் சிவந்த உதிர
வெள்ளம் கிட்டுதற்கரிய மாறுபாட்டினையுடைய தேர்க்காலத்தொடர
வாரா நிற்கும்; சுற்றுதல் நிறைந்த நாளும் மாலையினையுடைய அரசன்
றன் அழகிய தேர், பகைவர் பிணப்புறத்தின்மேல் நடந்து எ - று.

அரோ : அசை.

(10)

137. பாண்பாட்டு

வெண்கோட்ட களிற்றெறிந்து செங்களத்து வீழ்ந்தார்க்குக்
கைவல்யாழ்ப் பாணர் கடனிறுத் தன்று.

இ - ள். விளர்த்த கொம்பினையுடைய யானையை எறிந்து பறந்
தலையிற் பட்டார்க்கு யாழ்வாசிக்கும் கைத்தொழிலில் வல்ல பாணர்
உரிமைசெய்தது எ - று.

வ - று. தளரிய ரூய்புதல்வர் தாமுண ராமைக்
களரிக் கனன்முழங்க மூட்டி - *விளரிப்பண்
கண்ணினார் பாணர் களிற்றெறிந்து வீழ்ந்தார்க்கு
விண்ணினார் செய்தார் விருந்து.

இ - ள். தளர்ந்த இயல்பினையுடைய தம் மனைவி தாய் சிறுவர்
இவர் தாம் போர்க்களத்துப் பட்டவாறு அறியாமையாற் பறந்தலையிலே
நெருப்பை முழங்கமூட்டிச் சாப்பண்ணைப் பாடக்கருதினார் பாணர்,
யானையை எறிந்து பட்ட வீரர்க்கு; துறக்கத்துள்ளார் விருந்திடுதல்
செய்தார் எ - று.

(11)

138. இருவருந் தபுநிலை

பொருபடை களத்தவிய
இருவேந்தரு மிகலவிந்தன்று.

இ - ள். போர்செய்யும் சேனையிரண்டும் களத்திற்பட இருவர்
அரசரும் மாறுபாட்டாற் பட்டது எ - று.

*இரங்கற்பண்; “நுனையர் விளரி நொடிதருந் தீம்பாலை” (சிலப். 7 : 48.)
(பி - ம்.) ¹ ‘துடர’

66 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

வ - ரு. *காய்ந்து கடுங்களிறு கண்கனலக் கைகூடி
வேந்த ரிருவரும் விண்படர - ஏந்து
பொருபடை மின்னப் புறங்கொடா பொங்கி
இருபடையு நீங்கா விகல்.

இ - ள். கனன்று கடிய யானை கண்ணழலக் கண்ணுற்று அரசரிரு
வரும் விண்ணைச்சேர எடுக்கும் போர்செய்யும்படை ஒளிவிட வெண்
னிடாவாகி வெகுண்டு இரண்டுசேனையும் ஒழியாவாயின, மாறுபாட்டை
எ - ரு.

அரசும் படையும் மடிந்தவாம்.

(12)

139. எருமை மறம்

†வெயர்பொடிப்பச் சினங்கடைஇப்
பெயர்படைக்குப் பின்னின்று.

இ-ள். வேரரும்பச் சினத்தைக் கடாவி முதுகிட்ட தன் சேனைக்குப்
பின்னே நின்றது எ - ரு.

வ - ரு. கடுங்கண் மறவன் கனல்விழியாச் சீறி
நெடுங்கைப் பிணத்திடை நின்றான் - நடுங்கமருள்
ஆள்வெள்ளம் போகவும் போகாண்கை வேலூன்றி
வாள்வெள்ளந் தன்மேல் வர.

இ - ள். தறுகண்வீரன் நெருப்புப்போல் விழித்துக் கோபித்து
நெடிய கையையுடைய யானைப்பிணத்தின் நடுவே நின்றான்; கண்டார்
நடுங்கும் போரிடத்துக் காலாள் வெள்ளம் இரிந்தோடவும் போகாணுகித்
தன் கைவேலை ஊன்றி, பகைவர் வாட்படைவெள்ளம் தன்மேலே
அடர்ந்துவர எ - ரு.

(13)

140. ஏம வெருமை

குடைமயங்கிய வாளமருட்
படைமயங்கப் பாழிகொண்டன்று.

இ - ள். மன்னர்குடைகள் தம்மில் தலைமயங்கிய வாட்போருள்
தான் எறிந்தவேல் பொருகளிற்றின் மத்தகத்துக் குளிப்பத் தோள்
வலியால் வெற்றிகொண்டது எ - ரு.

வ - ரு. மருப்புத்தோ ளாக மதர்விடையிற் சீறிச்
செருப்புகன்று செங்கண் மறவன் - நெருப்பிமையாக்
‡கைக்கொண்ட வெஃகங் கடுங்களிற்றின் மேற்போக்கி
மெய்க்கொண்டான் பின்னரு மீட்டு.

இ - ள். தோளே கொம்பாக மதர்த்த எருமையேறு போல
வெகுண்டு போரைவிரும்பிச் சிவந்த கண்ணினையுடைய மறவன், பொறி

*தொல். புறத். சூ. 14, இளம். மேற். † “மெய்யது வியரே”
(புறநா. 100 - 2.) ‡ புறநா. 274 : 3; குறள். 774.

பிறப்ப விழித்துக் கையிலேந்திய வேலைக் கடிய யானைமேல்விட்டு முன்பு வென்றி கொண்டவாறு போல நிராயுதனாகி நின்று மெய்வலியாற் பின்னரும் வென்றிகொண்டான் ; மேல்வரும் படையை விலக்கி எ - று.

* 1 “படையறுத்துப் பாழுகொள்ளுமேமம்” என்றராசிரியர். (14)

141. நூழில்

கழல்வேந்தர் படைவிலங்கி
அழல்வேறிரித் தாட்டமர்ந்தன்று.

இ - ள். வீரக்கழன்மன்னர் சேனையைக்கொண்டு அழலும்வேலைத் திரித்து ஆடுதலை விரும்பியது எ - று.

வ - று. ஆடலமர்ந்தா னமர்வெய்யோன் வீழ்குடர்
சூடன் ²மலைந்த சுழல்கட்பேய் - மீடல்
மறந்தவேன் ஞாட்பின் மலைந்தவர் மார்பம்
திறந்தவேற் கையிற் றிரித்து.

இ - ள். ஆடுதலை மேற்கொண்டான் போரை விரும்பினான் ; வீழ்ந்த குடரைச் சூடுதலை மேற்கொண்டன சுழலும் விழியினையுடைய பேய், மீளுத லொழிந்த வேற்போருள் மாறுபட்டவர் மார்பத்தை உருவின வேலைக் கையிலே திரித்து எ - று. (15)

142. நூழிலாட்டு

களங்கமுமிய படையிரிய
³உளங்கிழித்தவேல் பறித்தோச்சின் று.

இ - ள். பொருகளத்தைப் பொருந்திய சேனைகெடத் தன் மார்பத்தைத் திறந்து வேலைப் பறித்து எறிந்தது எ - று.

வ - று. மொய்யகத்து மன்னர் முரணினி யென்னாங்கொல் ?
கையகத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை - வெய்ய
விடுசுடர் சிந்தி விரையகலம் போழ்ந்த
படுசுட ரெஃகம் பறித்து.

இ - ள். போரிடத்து வேந்தர் மாறுபாடு இனி என்னமோ ! கையிடத்துப்பற்றினான் கழல்வீரன் ; வெய்தான மிகுங்கனலைச் சிதறி மணநாறு மார்பத்தைப் போழ்ந்த ஒளிதோன்றும் வேலைப் பறித்து எ - று. (16)

143. முன்றேர்க் குரவை

எழுவுறழ் திணிதோள் வேந்தன் வெஃறேர்
முழுவலி வயவர் முன்னு டின்று.

* தொல். புறத். சூ. 17. † குறள். 774.

(பி - ம்.) ¹ ‘படைமறுத்து’ ² ‘மலிந்த’ ³ ‘உளங்கழிந்த’

இ - ள். கணையத்தையொத்த திண்ணிய தோளினையுடைய மன்ன னுடைய வெல்லுந்தேர்முன் நிறைந்த வலியாற்சிறந்த வீரர் ஆடியது எ - று.

வ - று. ஆளு வயவர்முன் னுட வமர்க்களத்து
வானூர்மின் னுகி வழிநுடங்கும் - நோனாக்
கழுமணிப் பைம்பூட் ¹கழல்வேந்த னாரும்
குழுமணித் திண்டேர்க் கொடி.

இ - ள். அமையாதவீரர்முன்னேயாடப் போர்க்களத்து மேகத்து நிறைந்த மின்போன்று முறையேயாடும்; பகைபொருத கழுவுமணியான் அமைந்த பசும்பூணினையுடைய கழல்வேந்தன் நடத்தும் திரண்ட மணியினையுடைய திண்ணிய தேர்மேற் கொடி எ - று. (17)

144. பின்றேர்க் குரவை (வணக்க வல்லம்)

கருங்கழன் மறவரொடு வெள்வளை விறலியர்
பெருந்தகை தேரின் பின்னா டின்று.

இ - ள். ²வலிய கழல்வீரரொடு விளர்த்த வளையினையுடைய பாணிச்சியர், பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான்றனது தேரின் பின் ஆடியது எ - று.

வ - று. கிளையாய்ந்து பண்ணிய கேள்வியாழ்ப் பாணும்
வளையா வயவரும் பின்னாக் - கொளையாய்ந்
தசைவிளங்கும் பாடலொ டாட வருமே
திசைவிளங்குந் தானையான் றேர்.

இ - ள். கிளைநரம்பை ஆராய்ந்தமைத்த சுருதியான்மிக்க யாழை வல்ல பாண்கிளையும் தோலாவீரரும் பின்பாக இசையை ஆராய்ந்து தூக்குதல் விளங்கும் பாடுதலுடனே கூத்தாட வரும்; திக்கிலே விளங்கும் சேனையையுடையான்றனது தேர் எ - று.

பாண் என்பது சாதிப்பெயர்.

(18)

145. பேய்க் குரவை

மன்ன னூரு மறமிகு மணித்தேர்ப்
பின்னு முன்னும் பேயா டின்று.

இ - ள். அரசன் செலுத்தும் கொடுமைமிக்க மணியையுடைய தேரின் பின்பும் முன்பும் பேய் ஆடியது எ - று.

வ - று. முன்னரும் பின்னரும் மூரிக் கடற்றூனை
மன்ன னெடுந்தேர் மறனேத்தி - ஒன்றார்
நிணங்கொள்பேழ் வாய *நிழல்போ னுடங்கிக்
கணங்கொள்பே யாடுங் களித்து.

* சீவக. 309.

(பி - ம்.) ¹ 'கழல்வெய்யோன்' ² 'பெரிய'

இ - ள். முன்னும் பின்னும், பெரிய கடல்போன்ற சேனையையுடைய அரசன் நெடியதேரின் மாறுபாட்டை வாழ்த்திப் பகைவரது நிணத்தைக் கொண்ட பெரிய வாயினையுடைய திரண்ட பேய் சாயை போல அசைந்து மகிழ்ந்து நடமாடும் எ - று. (19)

146. களிற்றுடனிலை

ஒளிற்றெஃகம் படவீழ்ந்த
களிற்றின்கீழ்க் கண்படுத்தன்று.

இ - ள். ஒளியையுடைய வேல்படுதலான் வீழ்ந்த யானையின்கீழ்ப் பட்டது எ - று.

ஒளிற்றெஃகம் : விகாரம்.

வ - று. *இறுவரை வீழ வியக்கற் றவிந்த
தறுகட் டகையரிமாப் போன்றான் - சிறுகட்
பெருங்கைக் களிற்றெறிந்து பின்னதன்கீழ்ப் பட்ட
கருங்கழற் செவ்வே லவன்.

இ - ள். பெரியமலை முறிந்து வீழப் போக்கற்றுப் பட்ட கொடுமைத் தொழின் .மேம்பாட்டினையுடைய சிங்கத்தை ஒத்தான்; சிறிய கண்ணினையும் பெரிய கையினையுமுடைய ஆனையெறிந்து பின்னர் அதன் கீழ்ப்பட்ட வலிய வீரக் கழலினையும் சிவந்த வேலினையும் உடையவன் எ - று. (20)

147. ஒள்வாளமலை

வலிகெழுதோள் வாள்வயவர்
ஒலிகழலா னுடனாடின்று.

இ - ள். உரம்பொருந்திய தோளினையுடைய வாள்வீரர் ஆர்க்கும் வீரக் கழலினையுடையானுடன் ஆடியது எ - று.

வ - று. வாளை பிறமுங் கயங்கடுப்ப வந்தடையார்
ஆளமர் வென்றி யடுகளத்துத் - தோள்பெயராக்
காய்ந்தடு துப்பிற் கழன்மறவ ராடினார்
வேந்தொடு வெள்வாள் விதிர்த்து.

இ - ள். வாளைமீன் மிளிரும் மடுவினையொப்ப, வந்து பொருந்தாதார் வீரர் மேவும் வெற்றியினையுடைய கொலைக்களத்துத் தோளைப் பெயர்த்து வெகுண்டு கொல்லும் வலியினையுடைய கழல்வீரர் ஆடினார், அரசனுடனே விளர்த்த வாளை அசைத்து எ - று. (21)

148. தானைநிலை

இருபடையு மறம்பழிச்சப்
பொருகளத்துப் பொலிவெய்தின்று.

70 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ - ள். இரண்டுசேனையும் மறத்தை ஏத்தப் போர்க்களத்துச் சிறப் பெய்தியது எ - று.

வ - று. நேரார் படையி னிலைமை நெடுந்தகை
ஓரா னுறைகழியா னெள்வாளும் - தேரார்க்கும்,
வெம்பரிமா லூர்ந்தார்க்கும், வெல்களிற்றின் மேலார்க்கும்,
கம்பமா நின்றான் களத்து.

இ - ள். பகைவர்சேனையின் உரத்தைப் பெரிய மேம்பாட்டினையுடைய வன் விசாரியான், வாளும் உறையினின்றும் வாங்கான், தேர்வீரர்க்கும் வெய்யசெலவினையுடைய குதிரையைச் செலுத்தினார்க்கும் வெல்லும் யானையின் மேலார்க்கும் நிலைத்தாண்போலக் களத்தின்கண் நின்றான் எ - று.

கம்பம் - நடுக்கமுமாம்.

(22)

149. வெருவரு நிலை

விலங்கமருள் வியலகலம் வில்லுதைத்த கணைகிழிப்ப
நிலந்தீண்டா வகைப்பொலிந்த நெடுந்தகை நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். பகையைத்தடுக்கும் பூசலிடத்து அகன்ற மார்பகத்தை வில் உமிழ்ந்த அம்புபிளப்ப நிலத்தைத் தீண்டாதபடி சிறந்த பெரிய மேம்பாட்டினை உடையான்றனது நிலைமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று வெங்கண் முரசதிரும் வேலமருள் வில்லுதைப்ப
எங்கு மருமத் ¹திடைக்குளிப்பச் - செங்கட்
புலவா னெடுந்தகை பூம்பொழி லாகம்
கலவாமற் காத்த கணை.

இ - ள். வெவ்விய கண்ணினையுடைய முரசு முழங்கும் வேற் போருள் விற்செலுத்த உயிர்நிலையான எவ்விடத்தும் தைப்பச் சிவந்த கண்ணினையும் புலால் நாளும் வாளினையு முடையனாகிப் பெரிய தகைமையாற் சிறந்தவன் பொலிவுபெற்ற பார்மடந்தை மார்பினைக் கூடாதபடி, ஏற்றுக் கொண்டன அம்பு எ - று.

வில்லுதைப்பத் தைத்துருவின அம்பு காத்தவென்க.

(23)

150. சிருங்கார நிலை

பகைபுகழக் கிடந்தானை
முகைமுறுவலார் முயக்கமர்ந்தன்று.

இ - ள். பகைவர் சீர்த்திபண்ணக் கிடந்தானை ²முல்லைமொட்டுப் போன்ற பல்லினார் தழுவுதலை மேவியது எ - று.

வ - று. எங்கணவ னெங்கணவ னென்பா ரிகல்வாடத்
தங்கணவன் றூர்தம் முலைமுகப்ப - வெண்கணசேர்

(பி - ம்) ¹ 'திடைகுளிப்ப.' ² 'முல்லையரும்பன்ன'

புண்ணுடை மார்பம் பொருளகத்துப் புல்லினார்
நுண்ணிடைப் பேரல்கு லார்.

இ - ள். எம்முடைய கணவன் எம்முடைய கணவனென்று சொல்லும் பரத்தையர் மாறுபாடுகெடத் தமது கொழுநன்மாலை தம்முலை முகந்துகொள்ள வெய்ய அம்புபட்ட புண்ணினையுடைய மார்பத்தைப் போர்களத்துத் தழுவினார்; நுண்ணிய இடையினையும் பெரிய அல்கு லினையுமுடைய குலமகளிர் எ - று.

எங்கணவ னெங்கணவ னென்பார் தெய்வமகளிரென்றுமாம். (24)

151. உவகைக் கலுழ்ச்சி

வாள்வாய்த்த வடுவாழ்யாக்கைக்
கேள்கண்டு கலுழ்ந்துவந்தன்று.

இ - ள். வாளால் வாய்ப்புப்பெற்ற விழுப்புண்மிக்க உடம்புடைய கணவனைக்கண்டு மனைவி மகிழ்ந்து கண்ணீர் வீழ்த்தது எ - று.

வ - று. வெந்தொழிற் கூற்றமு நாணின்று வெங்களத்து
வந்த மறவர்கை வாடுமிப்பப் - பைந்தொடி
ஆடரிமா வன்னான் கிடப்ப வகத்துவகை
ஒடரிக்க ிணீர்பா யுக.

இ - ள். வெய்ய செய்தியினையுடைய கூற்றமும் நம்மிடத்தும் இவ்வாறு மறமில்லையென்று மானித்தது; வெவ்விய போர்க்களத்துப் போர்செய்யவந்த தறுகண்ணர் கையிடத்து வாள் துணிசெய்யப் பச்சை வளையினையுடைய மனைவி தன் வென்றிச்சிங்கத்தையனைய கொழுநன் கிடப்ப அவன் வெற்றிக் கிடக்கைகண்ட உள்ளத்து மகிழ்ச்சியாற் செவ்வரி கருவரிபரந்த கண்ணகலமெல்லாம் நீர்பரந்து வீழ எ - று.

உகக் கூற்றமு நாணின்றென்க.

(25)

152. *தன்னை வேட்டல்

தம்மிறைவன் விசும்படைந்தென
வெம்முரணு னுயிர்வேட்டன்று.

இ - ள். தம் வேந்தன் விசும்பைச் சேர்ந்தானாக, வெய்ய மாறு பாட்டை யுடையானொருவீரன் உயிரை ஆகுதிபண்ணியது எ - று.

வ - று. †வான மிறைவன் படர்ந்தென வாடுடுப்பா
மானமே நெய்யா மறம்விறகாத் - தேனிமிரும்
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோன் வாளமர்
ஒள்ளுலுள் வேட்டா னுயிர்.

*இத்துறை தன்னுறுதொழிலின்பாற் படும். † தொல். புறத். சூ. 14, இளம், மேற்.

(பி - ம்) ¹ 'ணீராயுக'

72 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ - ள். விண்ணிடத்து வேந்தன் சென்றானாக, வாளே சுருவமாக அபிமானம் ஓமநெய்யாக மறமே சமிதையாக வண்டுபரக்கும் மது மலர்ந்த மாலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெவ்வியோன் வாட் போராகிய ஒள்ளிய தீயுள் உயிரை ஆகுதிபண்ணினான் எ - று. (26)

153. இதுவுமது

காய்கதிர் நெடுவேற் கணவனைக் காணிய
ஆயிழை சேறலு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பகையைச் சீக்கும் ஒளிநெடுவேலினையுடைய கொழு நனைக்காணவேண்டி அவன்பட்ட போர்க்களத்துள் அழகிய ஆபரணத்தையுடைய மனையாள் போயினதும் அத்துறையேயாம் எ - று.

வ - று. கற்பின் விழுமிய தில்லை¹ கடையிறந்
திற்பிறப்பு நாணு மிடையொழிய - நற்போர்
அணங்கிய வெங்களத் தாருயிரைக் காண்பான்
வணங்கிடை தானே வரும்.

இ - ள். கற்புடைமையிற் சீரியதொன்றில்லை; வாயிற்கடை நீங்கிக் குடிப்பிறப்பும் நாணமும் தன்னிடத்தைவிட்டு நீங்க நல்ல பூசலிற்பட்ட சேனைப்பரப்பிற்கிடந்த தன்னுயிரினையவனைக் காணவேண்டி நுடங்கும் இடையாள் தமியளாய் வரும் எ - று.

ஒழியத் தானே வருமென்க.

(27)

154. தொகைநிலை

அழிவின்று புகழ்நிறீஇ
ஒழிவின்று களத்தொழிந்தன்று.

இ - ள். கேட்கின்றியே நிறையக் கீர்த்தியை நிறுத்தி எல்லாரும் போர்க்களத்திலே மடிந்தது எ - று.

வ - று. மண்டமர்த் திண்டோண் மறங்கடைஇ மண்புலம்பக்
கண்டிரள்வேன் மன்னர் களம்பட்டார் - பெண்டிர்
கடிதெழு செந்தீக் கழுமினா ரின்னும்
கொடிதேகா ணர்ந்தின்று கூற்று.

இ - ள். உறுபோரிடத்துத் திண்ணியதோளால் மாறுபாட்டைக் கடாவிப் பூமி தனிமைப்பட்டுப்புலம்பக் காம்பு கண்திரண்ட வேலினை யுடைய வேந்தரிருவரும் போர்க்களத்துப் பட்டார்; அவர்தேவிய ரெல்லாம் கடிதாயெழும் செந்நெருப்பிற் கழுமினார்; இன்னமும் கொடுமை யுடைத்தே காண், வயிறு நிறைந்தின்று கூற்றம் எ - று. (28)

திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டு இருபத்தேழாம் முடிந்தன.

ஏழாவது தும்பைப் படலம் முற்றிற்று.

எட்டாவது
வாகைப்படலம்

(சூத்திரம் 8.)

- சீர்சால் வாகை வாகை யரவம்
அரச வாகை முரச வாகை
மறக்கள வழியொடு களவேள் விய்யே
முன்றேர்க் குரவை பின்றேர்க் குரவை
5 பார்ப்பன வாகை வாணிக வாகை
வேளாண் வாகை பொருந வாகை
அறிவன் வாகை தாபத வாகை
கூதிர்ப் பாசறை வாடைப் பாசறை
அரச முல்லை பார்ப்பன முல்லை
10 அவைய முல்லை கணிவன் முல்லை
மூதின் முல்லை யேருண் முல்லை
வல்லாண் முல்லை காவன் முல்லை
பேராண் முல்லை மறமுல் லையே
குடைமுல் லையொடு கண்படை நிலையே
15 அவிப்பலி யென்ற சால்பு முல்லை
கிணைநிலை யேனைப் பொருளொடு புகறல்
அருளொடு நீங்க லுளப்படத் தொகைஇ
மூன்று ¹தலையிட்ட மூவீ ரைந்தும்
வான்றோய் வாகைத் திணையது வகையே.

என் - னின், வாகைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

இ - ள். வாகை, வாகையரவம், அரசவாகை, முரசவாகை, மறக்
களவழி, களவேள்வி, முன்றேர்க்குரவை, பின்றேர்க்குரவை, பார்ப்பன
வாகை, வாணிக வாகை, வேளாண்வாகை, பொருநவாகை அறிவன்
வாகை, தாபதவாகை, கூதிர்ப்பாசறை, வாடைப்பாசறை, அரசமுல்லை,
பார்ப்பனமுல்லை, அவையமுல்லை, கணிவன்முல்லை, மூதின்முல்லை,
ஏருண்முல்லை, வல்லாண்முல்லை, காவன்முல்லை, பேராண்முல்லை, மற
முல்லை, குடைமுல்லை, கண்படைநிலை, அவிப்பலி, சால்புமுல்லை, கிணை
நிலை, பொருளொடு புகறல், அருளொடு நீங்கல் என்று சொல்லப்பட்ட
முப்பத்துமூன்றும் வாகைத் திணையும் துறையுமாம் எ - று.

155. வாகை

இலைபுனை வாகை சூடி யிகன்மலைந்
தலைகடற் ருனை யரசுட் டார்த்தன்று.

74 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ - ள். பச்சிலை விரவித் தொடுத்த வாகைப்பூவைப் புனைந்து மாறு பாட்டை மேற்கொண்டு அலையும் கடல்போன்ற சேனையினையுடைய வேந்தைக் கொண்டு ஆரவாரித்தது எ - று.

வ - று. குடினான் வாகைச் சுடர்த்தெரியல் குடுதலும்
பாடினார் வெல்புகழைப் பல்புலவர் - சுடார்
உடல்வே லமுவத் தொளிதிகழும் பைம்பூண்
அடல்வேந்த னட்டார்த் தரசு.

இ - ள். ஒளியாற் சிறந்த வாகைமாலையை மலைந்தான்; மலைந்தா னாகத் துதித்தார், பகைவெல்லும் கீர்த்தியை அறிவினையுடையோர் பலரும்; சத்துருக்களது மாறுபாட்டினையுடைய அயிற்படைநடுவே ஒளி திகழும் பசும்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட ஆபரணத்தினையும் மாறுபாட் டினையுமுடைய வேந்தன் அரசுகொண்டு ஆரவாரித்தது எ - று.

ஆர்த்துச் குடினனென்க.

(1)

156. வாகை அரவம்

வெண்கண்ணியுங் கருங்கழலும்
செங்கச்சுந் தகைபுனைந்தன்று.

இ - ள். வெள்ளாமாலையினையும் வலிய வீரக்கழலினையும் சிவந்த கச்சினையும் அழகிதாக அணிந்தது எ - று.

வெண்கண்ணி - கொத்தான்வாகை.

வ - று. அனைய வமரு ளயில்போழ் *விழுப்புண்
இனைய வினிக்கவலை யில்லை - புனைக
அழலோ டிமைக்கு மணங்குடைவாண் மைந்தர்
கழலோடு ¹பூங்கண்ணி கச்சு.

இ - ள். அத்தன்மையவாகிய பூசலிலே வேல்பிளந்த சீரிய புண் இத்தன்மையவாயின; மேல் ஓர் துயரம் இல்லை; அணிக, நெருப்போ டிலங்கும் பகைவர்க்கு வருத்தஞ் செய்தலையுடைய வாண்மள்ளர், வீரக் கழலினையும் பொலிந்த மாலையினையும் கச்சினையும் எ - று.

(2)

157. அரச வாகை

பகலன்ன வாய்மொழி
இகல்வேந்த னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். † நுகத்திற் பகலாணிபோன்ற நடுநிலைச் சொல்லினை யுடைய மாறுபாட்டாற் சிறந்த மன்னனது தன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. காவ லமைந்தான் கடலுலகங் காவலால்
ஓவ லறியா துயிர்க்குவகை - மேவருஞ்சீர்

*குறள். 776. † பட். 206; பழ. 95; தஞ்சை. 48

(பி - ம்.) ¹ 'பூங்கண்ணிக்கச்சு'

ஐந்தொழி னான்மறை முத்தீ யிருபிறப்பு
வெந்திறற் றண்ணளியெம் வேந்து.

இ - ள். காவற்றொழிற்குச் சமைந்தான்; கடல்கூழ்ந்த பூமியினை இவன் காத்தலாலே ஒழிதலறியாது பல்லுயிர்க்கும் மகிழ்ச்சி; பொருந்து தல் வரும் நன்மையினையுடைய ஐந்து தொழிலினையும் நான்கு வேதத் தினையும் மூன்று தீயினையும் ¹பூணூலிடுவதற்கு முன்னும் பின்னுமாகிய இருபிறப்பினையும் ²பகையிடத்து வெவ்விய வினையினையும் குளிர்ந்த அருளினையு முடைய எம்முடைய வேந்தன் எ - று.

ஐந்துதொழில் - ஓதல், வேட்டல், ஈதல், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயிரோம்பல். (3)

158. முரசு வாகை

ஒலிகழலா னகனகருட்

பலிபெறுமுரசின் பண்புரைத்தன்று.

இ - ள். ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலினை யுடையானது பரந்த மாளிகையிடத்துப் பலியைப்பெறும் முரசினுடைய தன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. மதியேர் நெடுங்குடை மன்னர் பணிந்து

*புதிய புகழ்மாலை வேய - நிதியம்

வழுங்குந் தடக்கையான் வான்ரோய் நகருள்
முழங்கு மதிரு முரசு.

இ - ள். நிறைந்த மதியையொக்கும் உயர்ந்த கொற்றக்குடையினை யுடைய அரசர் தாழ்ந்து புதிதான கீர்த்தித் தெரியலைச் சூட்டப் பொரு னைப் பலர்க்குங் கொடுக்கும் பெரிய ³கையினையுடைய அரசனது விண் ணைக்கிட்ட உயர்ந்த மாளிகையிடத்து இப்பொழுது ஆர்ப்பரவம் பண்ணி நின்றது, முன்பு பகையுள்ள காலத்து இடிக்கும் முரசு எ - று. (4)

159. மறக்களவழி

முழவுறழ் திணிதோளானை

உழவனாக வுரைமலிந்தன்று.

இ - ள். முழவுபோலத் திரண்ட திண்ணிய புயத்தினையுடையானை உழும் வேளாளனாக மிகுத்துச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. †அஞ்சுவரு தானை யமரென்னு நீள்வயலுள்

வெஞ்சினம் வித்திப் புகழ்வினைக்கும் - செஞ்சுடர்
பைங்கட் பணைத்தாட் பகட்டுழவ னல்கலான் [வேற்
எங்கட் கடையா விடர்.

இ - ள். கண்டார் வெருவும் சேனையாகிய வரம்பையுடைய போர்க் களமென்னும் நீண்ட செறுவினுள் வெய்ய செற்றமென்னும் வித்தை

* 'மூவாவிழுப்புகழ்' (பு - வெ. 222). † இந்த வெண்பா ஏகதேச உருவகத்திற்கு மேற்கோள்; மாறன். ப. 178.

(பி - ம்) ¹ 'பூணூல்' ² 'பகைவரிடத்து' ³ 'கையினையுடையானது'

76 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

விதைத்துக் கீர்த்தியை விளைக்கும் சிவந்த ஒளிவேலாகிய கோலினை யுடைய பச்சென்ற கண்ணினாலும் பெருத்த தாளினாலும் சிறந்த யானை யாகிய ஏருழவன் அளித்தலால் எம்போல்வார்க்கு வறுமையடையா எ-று.

இது ¹மாட்டேறில்லா உருவகம். பைங்கண் : பண்பு.

(5)

160. களவேள்வி

அடுதிற லணங்கார

விடுதிறலான் களம்வேட்டன்று.

இ - ள். கொல்லும் வலியினையுடைய பேய் வயிரூர உண்ணப் பரந்த வலியினையுடையான் களவேள்வி வேட்டது எ - று.

வ - று. பிடித்தாடி யன்ன பிறழ்பற்பே யாரக்
கொடித்தானை மன்னன் கொடுத்தான்-^{*}முடித்தலைத்
தோளொடு வீழ்ந்த [†]தொடிக்கை துடுப்பாக
மூளையஞ் சோற்றை முகந்து.

இ - ள். பலுவையொத்த பிறழ்ந்த எயிற்றினையுடைய பேயுண்ணக் கொடியினையுடைய சேனைமன்னவன் வழங்கினான் ; மகுடத்தலையாகிய மிடாவில் தோளுடனே வெட்டுண்டு வீழ்ந்த தோள்வனையாற் சிறந்த கையே துடுப்பாக மூளையாகிய அழகிய சோற்றை முகந்து எ - று. (6)

161. முன்றேர்க் குரவை

வென்றேந்திய விறற்படையோன்
முன்றேர்க்க ணணங்காடின்று.

இ - ள். வென்றெடுத்த வெற்றியான் மிக்க ஆயுதத்தையுடையான் தேரின்முன் பேயாடியது எ - று.

வ - று. உலவா வளஞ்செய்தா னூழிவாழ் கென்று
புலவாய புன்றலைப்பே யாடும் - கலவா
அரசதிர நூறி யடுகளம் வேட்டான்
முரசதிர வென்றதேர் முன்.

இ - ள். கெடாத நன்மையினைச் செய்தவன் நெடுங்காலம் வாழ் வானாகவெனச் சொல்லிப் புலால்நாறும் வாயினையும் புற்கென்ற தலை யினையுமுடைய பேய் கூத்தாடும் ; பொருந்தாத மன்னர் நடுங்கவெட்டிக் கள வேள்வி வேட்டான் முரசுமுழங்க வென்ற தேரின்முன்பு எ - று.

முன் பேயாடும்.

(7)

162. பின்னேர்க் குரவை

பெய்கழலான் றேரின்பின்

மொய்வனைவிறலியர் வயவரொடாடின்று.

* சிலப். 26 . 242-3. புறநா. 26 : 10 ; மதுரைக். 34-5.

(பி - ம்.) ¹ 'மாட்டேற்றில்லா', 'மாட்டேறேலா'

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையுடையான் தேரின்பின் செறிந்த தொடியினையுடைய பாணிச்சியர் வீரரோடு கூத்தாடியது எ - று.

வ - று.*¹வஞ்சமில் கோலானை வாழ்த்தி வயவரும்
அஞ்சொல் விறலியரு மாடுபவே - ²வெஞ்சமரில்
குன்றேர் மழகளிறுங் கூந்தற் பிடியும்போற்
பின்றேர்க் குரவை பிணைந்து.

இ - ள். பொய்யாத செங்கோலினையுடைய அரசனைத் துதித்து வெற்றியினையுடைய வீரரும் அழகிய மொழியினையுடைய பாணிச்சியரும் கூத்தாடா நின்றார் வெவ்விய பூசலிடத்து; மலையையொக்கும் இனைய யானையினையும் கூந்தற்பிடியினையும் ஒப்பத் தேரின்பின் கைகோத்தாடும் கோப்பைக்கொண்டு எ - று.

தும்பையின் முன்றேர்க்குரவை பின்றேர்க்குரவை ³ போர்க்குச் செல்லும் தேரின்மேல்; இவை வென்றுநின்ற தேரின்மேல். (8)

163. † பார்ப்பன வாகை

‡ கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானை
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். கேட்கக்கடவன கேட்டுத் தலைமைபெற்றவனை யாகத்தான் வெற்றியைப் பெருக்கியது எ - று.

வ - று. ஒதங் கரைதவழ்நீர் வேலி யுலகினுள்
§ வேதங் கரைகண்டான் வீற்றிருக்கும் - ஏதம்
சுடுசுடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்ந்த
விடுசுடர் வேள்வி யகத்து.

இ - ள். திரை கரைமீதே தத்தும் கடலே வேலியாகவுடைய நிலத் திடத்து நான்கு வேதத்தினையுங்கற்றவன் தாபதர்க்கரசாய்ச் செம்மாந் திருக்கும்; குற்றத்தைச்சுடும் நெருப்புத்தானாகி எல்லோரும் போற்ற விரும்பின பரந்த அனலையுடைய யாகத்திடத்து எ - று.

வேள்வியகத்து வீற்றிருக்குமென்க.

(9)

164. வாணிக வாகை

செறுதொழிலிற் சேணீங்கியான்
அறுதொழிலு மெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். பொல்லாத வினையினின்றும் நீளக் கழிந்தவனுடைய ஆறு செய்தியும் உயர்த்திச் சொல்லியது எ - று.

* தொல். புறத். சூ. 17, இளம். மேற். † சிலப். 23 : 72. ‡ புறநா. 166, உரை, மேற். § திரி. 70; பெருங். 3. 3 : 79-80.

(பி - ம்.) ¹ 'வஞ்சமிலாக்' ² 'வெஞ்சமத்து' ³ 'பொரச்செல்லும்'

78. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

வ - ரு. *உழுது பயன்கொண் டொலிநிறை யோம்பிப்
பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து - முழுதுணர
ஒதி ¹யழல்வழிபட் டோம்பாத வீகையான்
ஆதி வணிகர்க் கரசு.

இ - ள். உழுது அதன் பலத்தைக் கைப்பற்றி ஆரவாரிக்கும்
ஆனிரையைப் பாதுகாத்துக் குற்றமில்லாத கூலங்களையும் விற்று
நான்மறை முதலாயின பலவும் அறியக் கற்று முத்தியை ஆராதித்துப்
பொருளைச் சீர்தூக்காது கொடுக்கும் கொடையினையுடையான் முதல்
வணிகர் எல்லார்க்கும் வேந்து எ - ரு. (10)

165. வேளாண் வாகை

மேன்மூவரு மனம்புகல
வாய்மையான் ²வழியொழுகின்று.

இ - ள். முற்பட்ட அந்தணர் அரசர் வணிகரென்னும் மூவரும்
நெஞ்சு விரும்ப மெய்ம்மையால் அவரவர் ஏவல்வழியே சென்றது எ - ரு.

வ - ரு. மூவரு நெஞ்சமர முற்றி யவரவர்
ஏவ லெதிர்கொண்டு மீண்டுரையான் - ஏவல்
வழுவான் வழிநின்று வண்டார் வயலுள்
உழுவா ³னுலகுக் குயிர்.

இ - ள். முன்சொன்ன மூவரும் மனம்மேவ முதிர்ந்து அவர் தாந்
தாம் ஏவின காரியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு மீண்டும் மறுத்துச் சொல்லான்
தனக்கு நீதிநூல் ஏவினசொல் வழுவானாய் முறையேநின்று சுரும்பு
நிறையும் கழனியுள் உழுமவன், பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் உயிரை
அணையவன் எ - ரு. (11)

166. பொருந வாகை

புகழொடு பெருமை நோக்கி யாரையும்
இகழ்த லோம்பென வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். நின் கீர்த்தியோடு மிகுதியைப் பார்த்து யாவரையும்
எள்ளுதலைப் பரிகரியென்று உயர்த்திச் சொல்லியது எ - ரு.

வ - ரு. வெள்ளம்போற் றுனை வியந்து விரவாரை
எள்ளி யுணர்த லியல்பன்று - தெள்ளியார்
ஆறுமே லாறியபி னன்றித்தங் கைக்கொள்ளார்
நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு.

இ - ள். கடல் போன்ற சேனையினையுடையேம் யாமென்று
மதித்துப் பகைவரை இகழ்ந்து அறியுமது தன்மையன்று; தெண்மை
யுடையார், வெம்மையாறுமாயின் ஆறியபின் அல்லது தங்கள் கையில்
ஏந்தார், பொடி மூடிய தழலை எ - ரு. (12)

*தொல். புறத். கு. 16, இளம். மேற்; நன். கு. 341, மயிலை.
மேற்.

(பி - ம்.) ¹ 'யழல்வழிவேட்டு' ² 'வழிமொழிந்தன்று' ³ 'உலகிற்கு'

167. அறிவன் வாகை

புகழ்நுவுல முக்காலமும்
நிகழ்பறிபவ னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். தன் கீர்த்தியைச் சொல்ல மூன்றுகால நிகழ்ச்சியையும் அறியுமவன் தன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. *இம்மூ வுலகி னிருள்கடியு மாய்கதிர்போல்
அம்மூன்று முற்ற வறிதலாற் - றம்மின்
உறழா மயங்கி யுறழினு மென்றும்
†பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல்.

இ - ள். நாகலோகம் பூலோகம் சுவர்க்கலோகமென்னும் மூன்று லோகத்திலுமுள்ள அந்தகாரத்தைப்போக்கும் அழகிய ஆதித்தனை யொப்ப இறப்பு நிகழ்பு எதிர்வெனும் மூன்று காலத்தையும் முடிய அறிதலால் தம்மில் தாம் மாறுபடாதன மாறுபட்டுப் புரல்புளித்துப் பகலிருண்டு மாறுபடினும் எக்காலத்தினுந் தப்பா, சான்றோர் மெய்ம் மொழி எ - று.

‡ ஒருபாற் கிளவி எனைப்பாற் கண்ணும் வரும் ஆதலால், 'அறிபவன்' என்றார். (13)

168. தாபத வாகை

தாபத முனிவர் தவத்தொடு முயங்கி
ஒவுத லறியா வொழுக்குரைத் தன்று.

இ - ள். தபோதனவேடத்தர் புண்ணியத்தோடு தழுவி ஒழிதலுண ராத நடையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. †நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத், ‡தோலுடஇச்
சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - னுரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்
வானகத் துய்க்கும் வழி.

இ - ள். நீரிலே ‡பலகால்மூழ்கி வெறுநிலத்துச்சாய்ந்து மான் றேலைப் புடைவையாகவுடுத்து நெகிழ்ந்தசடைவீழத் தீயைப்பரிகரித்துப் பதியிடத்து அணையாராய்க் காட்டிலுள்ள சாகமூலபலங்களைக் கைப் பற்றித் தெய்வத்தினையும் விருந்தினையும் போற்றுமது, சுவர்க்கத்துத் தம்மைச் செலுத்தும் நெறி எ - று. (14)

169. கூதிர்ப் பாசறை

கூற்றனையான் வியன்கட்டுர்க் கூதிர்வான் ‡றுளிவழங்க
ஆற்றுமை நனிபெருகவு மயில்வேலோ னளிதுறந்தன்று.

இ - ள். கூற்றையொத்தவனுடைய அகன்ற பாசறையிடத்துக் கூதிர்க்காலத்து மேகம் உறையைக்கொடுப்பப் பிரிவாற்றுமை மேன்மேன் மிகவும் கூரிய எஃகினையுடையான் கருணையை ஒழிந்தது எ - று.

*பெருங். 4. 5 : 122 - 4. † நற். 289 : 2 - 3; பதிற். 63 : 6 - 7. ‡ புறநா. 2 : 17 - 8. § தொல். பொருளியல், சூ. 28. ¶ தொல். புறத். சூ. 16, இளம். மேற். குறள். 26, பரிமேல். வி.

(பி - ம்.) 1 'தோலுடையாச்' 2 'பலகாலும்' 3 'றளி'

வ - ரு. *கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவர்
உவலைசெய் கூரை யொடுங்கத் - துவலைசெய்
கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேரான்
முதின் மடவாண் முயக்கு.

இ - ள். கவர்த்த தெருவிடத்துத் தறுகண் வீரர் தழையாற்
பண்ணின் கூரையிடத்திலேயடங்கச் சிறுதுளியைப் பண்ணும் கூதிர்க்
காலம் வருத்தவும் நினையான், பதாகையாற் பொலிந்த தேரினையுடை
யான், பழைய மனையில், மனைக்கிழத்தி புணர்தலை எ - ரு. (15)

170. வாடைப் பாசறை

வெந்திறலான் வியன்பாசறை வேல்வயவர் விதிர்ப்பெய்த
வந்துலாய்த் துயர்செய்யும் வாடையது ¹மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். வெய்ய வலியினையுடையானது பரந்த வீடாரத்து வேல்
வீரர் நடுக்கமுற வந்தியங்கி வருத்தம் பண்ணும் வாடைக்காற்றின்
மிகுதியைச் சொல்லியது எ - ரு.

வ - ரு. ‡வாடை நலிய வடிக்கண்ணு ²டோணைசை
ஓடை மழகளிற்று னுள்ளான்கொல் - கோடல்
முகையோ டலம்வர முற்றெறிபோற் பொங்கிப்
பகையோடு பாசறையு ளான்.

இ - ள். வாடைக்காற்று வருத்த மாவடுப்போன்ற கண்ணாளுடைய
தோளை நச்சுதல் பட்டத்தையுடைய இளவாரணத்தான் நினையான்
போலும்; காந்தண்முதல் மொட்டுடனே சுழல முதிர்ந்த நெருப்புப்போற்
கோபித்துச் சத்துருக்கள் கெட்டோடும் பாடி வீட்டிலிருந்தான் எ - ரு.
பாசறையுளான் உள்ளான்கொலென்க. (16)

171. †அரச முல்லை

செருமுனை யுடற்றுஞ் செஞ்சுடர் நெடுவேல்
இருநிலங் காவல னியல்புரைத் தன்று.

இ - ள். பெரும் பகையை வருத்தும் சிவந்த சோதியாற் பொலிந்த
நெடிய வேலினையுடைய பெரிய புவியைக்காக்கும் அரசன் தன்மையைச்
சொல்லியது எ - ரு.

வ - ரு. செயிர்க்க ணிகழாது செங்கோ லுயரி
மயிர்க்கண் முரச முழங்க - உயிர்க்கெல்லாம்
நாவ லகலிடத்து ஞாயி றனையனாய்க்
காவலன் சேறல் கடன்.

*தொல். புறத். கு. 17, இளம். மேற். † சீவக. 547, ந.

(பி - ம்.) ¹ 'மலிவு' ² 'டோணிலை'

‡ நெடுநல் வாடையிலுள்ள இறுதி வெண்பா.

இ - ள். குற்றத்திடத்துச்செல்லாதே மனுநீதியை உயர்த்தி மயிரால் மிக்க கண்ணினையுடைய வீரமுரசு ஒலிப்ப எல்லாவுயிர்க்கும் நாவலந்தீவின்கண் ஆதித்தனையொத்து வேந்தன் நடத்தல் முறைமை எ - று. முல்லை - இயல்புமிகுதி. (17)

172. பார்ப்பன முல்லை

கான்மலியு நறுந்தெரியற் கழல்வேந்த ரிகலவிக்கும்
*நான்மறையோ னலம்பெருகு நடுவுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். செவ்விமிக்க நறுநாற்றஞ் செறிந்த மாலையினையுடைய வீரக்கழலாற் பொலிந்த மன்னர் மாறுபாட்டைக்கெடுக்கும் நான்கு வேதத்தினையுடையோன் நன்மைமிக்க செப்பமுறைமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. ஒல்லெனீர் ஞாலத் துணர்வோ விழுமிதே
நல்லிசை முச்செந்தீ நான்மறையோன் - ¹செல்லலும்
வென்றன்றி மீளா விறல்வேந்தர் வெம்பகை
என்றன்றி மீண்ட திலர்.

இ - ள். அநுகரண ஓசையையுடைய கடல்கூழ்ந்த வையகத்து அறிவு சாலச் சீரிதாகவிருந்தது; அழகிய புகழினையும் மூன்று செந்தீயினையும் நான்கு வேதத்தினையுமுடையோன் சந்துவேண்டிச் சென்றனாகப் பகைமேல் எடுத்துச் சென்றால் வென்றல்லது மீளாத வெற்றி மன்னர் வெய்யமுரணென்றல்லது பொருந்தி மீண்டதிலர் எ - று. (18)

173. அவைய முல்லை

நவைநீங்க நடுவுகூறும்
அவைமாந்த ரியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். குற்றம் கெட நடுவுசொல்லும் அவைக்களத்துச் சான்றோர் தன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. †தொடைவிடை யூழாத் தொடைவிடை துன்னித்
தொடைவிடை யூழிவை தோலாத் - தொடைவேட்
டழிபட ²லாற்ற லறிமுறையேன் ‡நெட்டின்
வழிபடர்தல் வல்ல தவை.

இ - ள். ³அனுயோகமும் உத்தரமும் முறைமையாக ¹அனுயோகத் தையும் உத்தரத்தையும் புத்திபண்ணித் தொடையும் விடையும் முறைமையும் என்றிவை தப்பாத சயபத்திரத்தைவிடும்பித் தோல்வியும்வெற்றியும் நெறியாலே நிச்சயிக்கும் முறைமையை மேற்கொண்டு எட்டின் நெறியே செல்லல்வல்லது அவைக்களம் எ - று.

* புநநா. 305 : 2. †குறள். 118, பரிமேல். வி. ‡பு - வெ. 178 : 4 தொல். புறத். கு. 21; மதுரைக். 161 - 3, உரை, மேற்.

(பி - ம்.) ¹ 'செல்லவும்' ² 'லாற்று' ³ 'அபியோக'

82 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

96) எட்டாவன; “குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம் வாய்மை தூய்மை, நடுச் சொல்லு நல்லணி யாக்கம் - கெடுக்கும், அழுக்கா றவாவின்மை யவ்வி ரண்டோ டெட்டும், இழுக்கா வவையின்க ணெட்டு” என்பதனானறிக.(19)

174. கணிவன் முல்லை

துணிபுணருந் தொல்கேள்விக்
கணிவனது புகழ்கிளந்தன்று.

இ - ள். நிச்சயித்துப் பலவுமறியும் பழைய கேள்விஞானத்தினை யுடைய சோதிடநூல் வல்லவனது கீர்த்தியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. *1புரிவின்றி † யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப் பரிவின்றிப் பட்டாங் கறியத் - திரிவின்றி விண்ணிவ் வுலகம் விளைக்கும் விளைவெல்லாம் கண்ணி யுரைப்பான் கணி.

இ - ள். தப்பாதபடி தன் உடம்புபோலே பரிகரிக்கக்கடவ நூல் களைப் பலகாலுங் கற்று அடிப்படுத்தித் துன்பமின்றி உண்மையுணரத் தப்பின்றிச் சுவர்க்கம் இப்புவி உண்டாக்கும் நிகழ்ச்சியெல்லாம் கருதிச் சொல்லுமவன் சோதிடவன் எ - று. (20)

175. ‡மூதின் முல்லை

அடல்வே லாடவர்க் கன்றியு மவ்வில்
மடவரன் மகளிர்க்கு மறமிகுத் தன்று.

இ - ள். கொல்லும் வேலினையுடைய வீரர்க்கல்லது அந்த மறக்குடி யில் மடப்பத்தினையுடைய அரிவைமார்க்கும் சினத்தைச் சிறப்பித்தது எ - று.

வ - று. வந்த படைநோனாள் வாயின் முலைபறித்து வெந்திற லெஃக[†] மிறைக்கொளீஇ - முந்தை முதல்வர்கற் றுன்காட்டி §மூதின் மடவாள் புதல்வனைச் செல்கென்றாள் போர்க்கு.

இ - ள். தங்கள்மேல் எடுத்துவந்த சேனையைப் பொருளாய்ப் பிள்ளை வாயின் முலையை வாங்கி வெவ்விய வெற்றியினையுடைய வேலை முன்பு பகைவரைக் குத்திவளைந்த வளைவுதவிர்த்து முன்பு தன்வழியினுள்ளோர் நடுகல்லைத் தான் அவனுக்குக்காட்டிப் பழையமறக்குடியிற் பேதையான வள் பூசலுக்குப் பிள்ளையைப் போவாயாகவென்று சொன்னாள். எ - று.

இறைக்கொளீஇ - கையிலே கொடுத்தென்றுமாம். (21)

176. ஏருண் முல்லை

மாறின்றி ²மறங்கனலும்
ஏருண்குடி யெடுத்துரைத்தன்று.

* தொல். புறத். கு. 16, இளம். மேற். † ஆசார. 96. ‡தொல். புறத். கு. 4, இளம். வி. §புறநா. 284 : 6 - 7, அடிக். §புறநா. 19 : 15 ; 279 : 2. (பி - ம்.) ¹ ‘புரிவின்றித் தன்யாக்கைபோற்றுவ’ ² ‘மனங்’

இ - ள். எதிரின்றியே ஒழியச் சினமிகும் மேன்மேல் ஏறுநின்ற ஆண்மைத் தன்மையினையுடைய குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்துச் சொல்லியது எ - று.

வ - ரு. *கன்னின்று நெந்தை கணவன் களப்பட்டான் முன்னின்று மொய்யவிந்தா ரென்னையர் - பின்னின்று கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி எய்போற் கிடந்தானென் னேறு.

இ - ள். கல்லிலே பொருந்திநின்றான் என் தகப்பன்; என் கணவன் போர்க்களரியிலே பட்டான்; பகைவர்முன்னே நின்று எதிர்த்துப்பூசலிலே விழுந்தார் என் தமையன்மார்; தன் சேனை கெடவும் கெடாதே பின்னே நின்று தன் கைசென்று அம்பைச் செலுத்தப் பகையரசன் மேலே சென்று எய்ப்பன்றிபோலே பட்டுக்கிடந்தான் என்னுடைய புதல்வன் எ - று. (22)

177. வல்லாண் முல்லை

‡இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி

¹நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று.

இ - ள். இல்லையும் ஊரையும் இயல்பினையும் சொல்லி அழகிய ஆண்மைத் தன்மையை நன்மைபெருகச் சொல்லியது எ - று.

வ - ரு. வின்முன் கணைதெரியும் வேட்டைச் சிறுசிறுர் முன்முன் முயலுகளு முன்றிற்றே - மன்முன் வரைமார்பின் வேன்முழ்க வாள்முவுந் தாங்கி உரைமாலை சூடின னூர்.

இ - ள். வில்லின்முன்னே அம்பையாராயும் வேட்டையாடும் சிறு பிள்ளைகள் முன்னே முன்னே முயல் பாயும் இல்லமுன்னையுடைத்து; அரசனுடையமுன் மலைபோன்ற அகலத்துள் எஃகம் அழுந்த வாட்போரைத் தடுத்துக் கீர்த்தித்தெரியலைப் புனைந்தவன் பதி எ - று.

பதி முன்முன் முயலுகளும் முன்றிற்றென்க.

(23)

178. காவன் முல்லை

தவழ்திரை முழங்குந் தண்கடல் வேலிக்
கமழ்தார் மன்னவன் காவன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். ஊருந்திரை ஆரவாறிக்கும் குளிர்த் த கடலை வேலியாக உடைய ஞாலத்து மணநாறுமாலையினையுடைய வேந்தன் பாதுகாத்தலைச் சிறப்பித்தது எ - று.

வ - ரு. பெரும்பூட் சிறுதகைப் பெய்ம்மலர்ப் பைந்தார்க் கருங்கழல் வெண்குடையான் காவல்-விரும்பான்

* குறள். 764, பரிமேல். மேற். 'கன்னின்றுன்'; சீவக. 2302, †புறநா. 19 : 13 - 6; 283 : 8; 290 : 5; 297 : 9 - 10; கலிங்க. 475. ‡புறநா. 170, உரை, மேற். (பி - ம்.) ¹ 'நல்லாண்மைநலம்'

ஒருநாண் மடியி னுலகின்மே னில்லா
திருநால் வகையா ரியல்பு.

இ - ள். பெரிய ஆபரணத்தினையும் நல்லோரிடத்துத் தலைவணக் கத்தினையும் மலரிட்டுத் தொடுத்த பசியமாலையினையும் வலிய வீரக்கழ லினையும் தவளசத்திரத்தினையுமுடையவன் நாடு காத்தற்றெழில் வேண்டானாகி ஒரு வைகல் உள்ளமடியிற் பூமிமேற்றங்காது, குடிப் பிறப்பு முதலாகிய எண்வகையியல்புடைய சான்றோர் தன்மை எ - று. இயல்பு நில்லாதென்க. (24)

179. இதுவுமது

தக்காங்குப் பிறர்கூ றினும்
அத்துறைக் குரித்தாகும்.

இ - ள். பொருந்தினபடி அந்நியர் சொல்லினும் முற்பட்ட துறைக்கு உரிமையுடைத்து எ - று.

வ - று. *ஊறின் றுவகையுள் வைக வுயிரோம்பி
†ஆறிலொன் றுளு தளித்துண்டு - மாறின்றி
வான்காவல் கொண்டான் வழிநின்று வைகலும்
தான்காவல் ‡கொண்ட றகும்.

இ - ள். குற்றமின்றிப் பிரியத்திலே அவதரிப்ப எல்லாவுயிரையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கடனாகிய ஆறிலொன்றினை அமையாது பிறர்க் குங் கொடுத்து உண்டு எதிரின்றிச் சுவர்க்கலோகத்தைக் காவல் கொண்ட தன் பிதாவின் நெறியே நிலைநின்று நாடோறும் மன்னன்ருன் காவற்றெழிலை மேற்கொள்வது பொருந்தும் எ - று. (25)

180. பேராண் முல்லை

உளம்புகல மறவேந்தன்
களங்கொண்ட சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். மனம் விரும்பச் சினமன்னன் போர்க்களத்தைக்கொண்ட மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. §ஏந்துவட் டாணை யிரிய வுறைகழித்துப்
போந்துவாண் மின்னும் பொருசமத்து-வேந்தர்
இருங்களி யாணை யினமிரிந் தோடக்
கருங்கழலான் னீகொண்டான் களம்.

இ - ள். 1 உயர்ந்த வாட்சேனை உடையும்படி கூட்டை நீக்கப் பட்டுப்போந்து வாள் இலங்கும் பொராநின்றபூசலிடத்துப் பகைமன்ன ருடைய பெரிய மத்தவாரணத்திரள் கெட்டோட வலிய வீரக்கழலினை யுடையான் கைக்கொண்டான், போர்க்களத்தை எ - று. (26)

*இ.வி. புறத். சூ. 15, உரை, மேற். †குறள். 48; இராமா. உத்தர. அரக்கர். 48; திருவிளை. நாட்டு. 28. ‡கொண்டல் : பெருங். 4. 7 : 133. §தொல். புறத். சூ. 16, இளம். மேற். ; இ. வி. புறத். சூ. 15, உரை, மேற். ஈபு - வெ. 225; புறநா. 4 : 3; 53 : 5 : 62 : 12; சீவக. 279, ந. வி.; சிலப். 28 : 104. (பி - ம்.) 1 'உயர்ந்த'

✓ 181. மறமுல்லை (திருவள்ளூர்)

*வெள்வாள் வேந்தன் வேண்டிய தீயவும்
கொள்ளா மறவன் கொதிப்புரைத் தன்று.

இ - ள். தெளிந்தவாளினையுடைய மன்னன் விரும்பியது கொடுப்ப
வும் அதனைக்கொள்ளாத வீரனது கனற்சியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. வின்னவி ரோளானும் வேண்டிய கொள்கென்னும்
கன்னவி றிண்டோட் கழலானும் - மன்னன்முன்
ஒன்று னழல்விழியா வெள்வாள் வலனேந்தி
நின்று னெடிய மொழிந்து.

இ - ள். சிலைகெழுமிய புயத்தினையுடைய அரசனும் விரும்பின
வற்றை நீ கொள்கவென்று சொல்லாநிற்கும்; மலைபொருந்தின திண்
ணிய புயத்தினையுடைய கழல்வீரனும் அரசன்முன் பொருந்தானாகி அழ
லாக நோக்கா ஒள்ளிய நாந்தகத்தை மிசையேயெடுத்து வாளாது நின்
ருன், உயர்ந்தவார்த்தை பலவுஞ் சொல்லி எ - று. (27)

✓ 182. குடை முல்லை

மொய்தாங்கிய முழுவலித்தோட்
கொய்தாரான் குடைபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். பூசலைத்தடுத்த மிக்க உரத்தாலுயர்ந்த தோளினையுடைய
மட்டஞ்செய்த மாலையான் குடையைப் புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று. வேயுள் விசம்பு விளங்கு கதிர்வட்டம்
தாய புகழான் றனக்குடைக்குத் - தோயம்
எதிர்வழங்கு கொண்மூ விடைபோழ்ந்த சுற்றுக்
கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பு. (மேகத்தையர்)

இ - ள். போர்வை ஆகாயம்; இலங்கும் பருதி மேல்வட்டம்;
பரந்தகீர்த்தியையுடையான் றன் ஒப்பிலாத குடைக்கு. நீர்த்தாரையை
எதிரே சொரியும் மேகம் இடைவிட்ட சுற்றுத்தாமம்; சந்திராதித்தர்
வழங்கு மாமேரு காம்பு எ - று.

‘இடைபோழ்ந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்கு மாமலைகாம்பு’ என்று பாட
மோதி, ¹ மாகத்தைப் பிளந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்குமாமலை காம்பென்
பாருமுளர். (28)

✓ 183. கண்படை நிலை (மலையாளப் பாடலம்)

மண்கொண்ட மறவேந்தன்
கண்படைநிலை மலிந்தன்று.

இ - ள். வென்று பூமியைக் கைக்கொண்ட சினமன்னன் உறக்
கத்தை மிகுத்தது எ - று.

86 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

வ - ரு. கொங்கலர்தார் மன்னருங் கூட்டளப்பக் கூற்றணங்கும்
வெங்கதிர்வேற் றண்டெரியல் வேந்தற்குப் - பொங்கும்
புனலாடை யாளும் புனைகுடைக்கீழ் வைகக்
கனலா துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். திறைகொடாத மதுமலர்ந்த மாலைவேந்தரும் திறை
கொடுப்ப இயமனைவருத்தும் வெய்ய ஒளிவேலினையும் குளிர்ந்தமாலை
யினையுமுடைய அரசனுக்கு மீதெழும் கடலாகிய புடைவையையுடைய
நிலமகளும் கைசெய்த குடைக்கீழ்த் தங்குதலான் அமூலாவாய் உறக்
கத்தை எதிர்த்தன, விழிகள் எ - ரு. (29)

184. *அவிப்பலி

வெள்வா ளமருட் செஞ்சோ றல்ல
துள்ளா மைந்த ருயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று.

இ - ள். தெளிந்த வாட்பூசலிடத்துச் செஞ்சோற்றுக்கடனன்றி
நினையாத மறவர் உயிரைப் பலியாகக் கொடுத்தது எ - ரு.

ஆவியென்பது அவியெனக் குறுகி நின்றது.

வ - ரு. †சிறந்த திதுவென்னச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப
மறந்தரு வாளம ரென்னும் - பிறங்கழலுள்
ஆருயி ரென்னு மவிவேட்டா ராங்கஃதால்
வீரியரெய் தற்பால வீடு.

இ - ள். தலைமைமிக்கது இதுவெனச் சொல்லிச் செஞ்சோற்றுக்கடன்
தப்பாதபடி சினங்கொண்ட வாட்பூசலென்னும் பெருத்தநெருப்பினுட்
பெறுதற்கரிய பிராணனென்னும் அவியைக் கொடுத்தார்; அவ்விடத்தது
வால், வீரத்தையுடையார் கிட்டுதற்பகுதியையுடைய சுவர்க்கம் எ-ரு. (30)

185. சால்பு முல்லை

வான்றோயு மலையன்ன
சான்றோர்தஞ் சால்புரைத்தன்று.

இ - ள். ஆகாசத்தைக் கிடும் வரையையொத்த சான்றோர் தம்
முடைய அமைதியைச் சொல்லியது எ - ரு.

வ - ரு. உறையார் விசும்பி னுவாமதி போல
‡நிறையா நிலவுத லன்றிக் - குறையாத
வங்கம்போழ் முந்நீர் வளம்பெறினும் வேருமோ
சங்கம்போல் ¹வான்மையார் சால்பு.

இ - ள். மழைநிறைந்த ஆகாயத்திடத்து ²உவாநாள் மதியை
யொப்ப நிறைந்து மன்னுதலல்லது குறையாத மரக்கலம் பிளக்கும் கட
லிடத்துப் பலபொருளினையும்பெறினும் வேறுபடுமோ, சங்கம்போலத்
தூய்மையையுடையாரமைதி! எ - ரு. (31)

* சிலப். 5 : 76 - 88, அடியார். வி. † சீவக. 2240; கம்ப. கும்ப. 156; கலிங்க. 477; வி. பா. 17-ஆம் போர். 20. ‡ தொல். புறத். கு. 17, இளம். மேற். § மதுரைக். 202-4; புறநா. 182.

(பி - ம்.) ¹ 'வாய்மையார்' ² 'உவாநானைமதியை'

186. கிணைநிலை

(படண்படலம்)

*தண்பணை வயலுழவனைத்
தெண்கிணைவன் றிருந்துபுகழ்கிளந்தன்று.

இ - ள். மருதநிலத்திற் கழனியிடத்து வேளாளனைத் தெளிந்த
கிணை கொட்டுமவன் நல்ல கீர்த்தியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. பகடுவாழ் கென்று பனிவயலு ிளாமை
அகடுபோ லங்கட் டடாரித் - துகடுடைத்துக்
குன்றுபோற் போர்விற் குருசில் வளம்பாட
இன்றுபோ மெங்கட் கிடர்.

இ - ள். ஏர்வாழ்கவென்று சொல்லிக் குளிர்த் த கழனியுள் ஆமை
யினது வயிறுபோன்ற அழகிய கண்ணினையுடைய கிணையை மாசைத்
துடைத்துக் குன்றையொக்கும் ¹ நெற்போர்வினையுடைய உபகாரி தன்
செல்வத்தை வாழ்த்த இன்று நீங்கும், எங்கட்கு மிடி எ - று. (32)

187. பொருளொடு புகறல்

வையகத்து விழைவறுத்து
மெய்யாய பொருணயந்தன்று.

இ - ள். பூமியிடத்துப் பற்றாய விருப்பத்தினை ஒழித்து மெய்ம்மை
யான பொருளை விரும்பியது எ - று.

வ - று. ஆமினி மூப்பு மகன்ற திளமையும்
‡தாமினி நோயுந் தலைவரும் - யாமினி
மெய்யைந்து மீதூர வைகாது மேல்வந்த
ஐயைந்து மாய்வ தறிவு.

இ - ள். இனி மூப்பும் ஆம் ; கழிந்தது இளமையும் ; நோய்தாமும்
இனிமேல் வரும் ; யாம் இப்போது சரீரத்திற் பஞ்சேந்திரியங்கள் அடரத்
தங்காது தலைவந்த பஞ்சவிருத்தியைத் தெரியுமது நல்லறிவு எ - று.

ஐயைந்தாவன : மெய்ம்முதலான ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும்,
பூமி முதலான மகாபூதங்கள் ஐந்தும், சுவைமுதலான தன்மாத்திரை
கள் ஐந்தும், வாக்குமுதலான கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனமுத
லான அந்தக்கரணம் நான்கும் சீவனுமாகிய ஐந்தும். (33)

188. அருளொடு நீங்கல்

‡ஒலிகடல் வையகத்து
நலிவுகண்டு நயப்பவிந்தன்று.

இ - ள். முழங்கும் கடலுலகத்துத் துயரத்தைப் பார்த்துப் பற்றை
ஒழிந்தது எ - று.

*சிலப். 10 : 138-9, அடியார். மேற். பகடு-ஏர் ; நாலடி. 2. † பு-வெ.
206 ; அகநா. 356 : 2 - 4 ; புறநா. 70 : 2 - 3 ; 249 : 4. ‡ சீவக. 247,
ந. மேற். § மாறன். ப. 42, மேற்.

(பி - ம்.) ¹ 'நெற்போர் விளக்கத்தை'

வ - று. கயக்கிய நோயவாய்க் கையிகந்து நம்மை
இயக்கிய யாக்கை யிருமுன் - மயக்கிய
பட்படா வைகும் பயன்ஞால நீள்வலை
உட்படாம் போத லுறும்.

இ - ள். கலக்கிய நோவுகளையுடையவாய்க் கைகடந்து நம்மை நடத்
திய சரீரம் ஒடிவதற்கு முன்னே மருளப் பண்ணின குணம் அடுத்துத்
தங்கும் பயத்தையுடைய உலகமாகிய நீண்ட கண்ணியுள்ளே அகப்படா
மாகி நன்னெறிக்கட் சேர்தல் உறுதியுடைத்து எ - று.

பண்பு : பப்பென விகாரமாயிற்று. (34)

வாகைத்திணைப்பாட்டு ஒன்றும், துறைப்பாட்டு முப்பத்துமூன்றும்
முடிந்தன.

எட்டாவது வாகைப்படலம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

பாடாண்படலம்

(சூத்திரம் 9.)

- பாடாண் பாட்டே வாயி நிலையே
கடவுள் வாழ்த்தொடு பூவை நிலையே
பரிசிற் றுறையே யியன்மொழி வாழ்த்தே
கண்படை நிலையே துயிலெடை நிலையே
5 மங்கல நிலையொடு விளக்கு நிலையே
கபிலை கண்ணிய புண்ணிய நிலையே
வேள்வி நிலையொடு வெள்ளி நிலையே
நாடு வாழ்த்தொடு கிணையது நிலையே
களவழி வாழ்த்தே
10 வீற்றினி திருந்த பெருமங் கலமே
குடுமி களைந்த புகழ்சாற்று நிலையே
மணமங் கலமே பொலிவுமங் கலமே
நாண்மங் கலமே பரிசி நிலையே
பரிசில் விடையே யாள்வினை வேள்வி
15 பாணாற்றுப் படையே கூத்தராற்றுப் படையே
1 பொருநாற்றுப் படையொடு விறலியாற்றுப் படையே
வாயுறை வாழ்த்தே செவியறி வுறாஉக்
குடைமங் கலமொடு வாண்மங் கலமே
மண்ணுமங் கலமே யோம்படை யேனைப்
20 புறநிலை வாழ்த்து முளப்படத் தொகைஇ

- அமரர்கண் முடியு மறுவகை யாகிய
கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி குணஞ்சால்
புலவரை யவர்வயிற் புகழ்ந்தாற்றுப் படுத்தல்
புகழ்ந்தனர் பரவல் பழிச்சினர்ப் ¹பணிதல்
25 நிகழ்ந்த காமப் பகுதியுட் டோன்றிய
கைக்கிளை வகையும் பெருந்திணை வகையும்
நற்றுனி நவின்ற பாடாண் பாட்டும்
கடவுட் பக்கத்து மேனோர் பக்கத்தும்
மடவரன் மகளிர் மகிழ்ந்த பக்கமும்
30 மாதர் மகிழ்ந்த குழவியு மூரின்
கண்ணே தோன்றிய காமப் பகுதியொ
டாங்க வாறெண் பகுதிப் பொருளும்
பாங்குற வுரைப்பது பாடாண் பாட்டே.

என் - னின், பாடாண்பகுதியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். பாடாண்பாட்டு முதலாகக் காமப்பகுதி யீருகச் சொல்லப் பட்ட நார்பத்தெட்டும் பாடாண்டினையும் துறைகளுமாம் எ - று.

அவற்றுள் :-

189. பாடாண் பாட்டு

*ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீகையும்
அளியு மென்றிவை யாய்ந்துரைத் தன்று.

இ - ள். இசையும் வலியும் 'சீர்தூக்காக் கொடையும் தண்ணளியும் என்று சொல்லுமிவற்றைத் தெரிந்து சொல்லியது எ - று.

வ - று. †மன்னர் மடங்கன் மறையவர் சொன்மாலை
அன்ன நடையினூர்க் காரமுதம் - துன்னும்
பரிசிலர்க்கு வானம் பனிமலர்ப் பைந்தார்
எரிசினவேற் றுனையெங் கோ.

இ - ள். அரசர்பலர்க்கும் சிங்கம், அந்தணர்க்குப் புகழ்மாலை, அன்னம்போன்ற செலவினையுடைய மகளிர்க்கு நிறைந்த அமிர்தம், செறியும் இரவலர்க்கு மழை, குளிர்த் பூவாற்செய்த செவ்விமாலையினையும் அழலும் சினவேற் சேனையினையுமுடைய எம்முடைய அரசன் எ-று. (1)

190. வாயினிலை

புரவல னெடுங்கடை குறுகிய வென்னிலை
கரவின் றுரையெனக் காவலர்க் குரைத்தன்று.

இ - ள். அரசனுடைய நெடிய வாயிலைக் கிட்டிய என்வரவினை மறைவின்றிச் சொல்லென வாயில்காவலனுக்குச் சொல்லியது எ - று.

*ஒளி : குறள். 390, 556, 698 ; புறநா. 51, 309 ; சீவக. 248 ; மணி. 19 : 128. † நன். சூ. 409, மயிலை. மேற். மாறன். ப. 192, மேற்.

(பி - ம்.) ¹ 'பரவல்'

வ - ரு. நாட்டிய வாய்மொழி நாப்புலவர் நல்லிசை
ஈட்டிய சொல்லா னிவனென்று - காட்டிய
காயலோங் கெஃகிமைக்குங் கண்ணூர் கொடிமதில்
வாயிலோய் வாயி லிசை.

இ - ள். பூமியின்கண் நிறுத்திய மெய்ம்மொழியினையுடைய
நாவாற் சீர்சிறந்த அறிவினையுடையோர் புகழ்ந்த நல்ல புகழைப்பாடிய
சொல்லினையுடையவனிவனென்று சொல்லி என்னைக் காட்டுவான்
வேண்டிச் சத்துருக்களைச் செறுதற்றொழிலுயர்ந்த வேலிலங்கும் கண்
னுக்கு நிறைந்த பதாகையாற் பொலிந்த புரிசையின் வாயிலிடத்துக்
காவலாளனே, நான் வந்த வரலாற்றைச் சொல்லுவாயாக எ - ரு. (2)

191. கடவுள் வாழ்த்து

காவல் கண்ணிய கழலோன் கைதொழும்
மூவரி லொருவனை யெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். பூமியைக்காத்தல்கருதிய வீரக்கழல்வேந்தன் கைகூப்பும்
அரி அயன் அரனென்னும் மூவருள் ஒருவனை உயர்த்துச் சொல்லியது
எ - ரு.

வ - ரு. *வைய மகளை யடிப்படுத்தாய் வையகத்தார்
உய்ய உருவம் வெளிப்படுத்தாய் - வெய்ய
அடுந்திற லாழி யரவணையா யென்றும்
நெடுந்தகை நின்னையே யாம்.

இ - ள். நிலமகளைச் சீபாதத்திலே அடக்கியருளினை, ஞாலத்
துள்ளார் பலரும் பிழைப்பத் திருமேனியைத் தோற்றுவித்தருளினை,
வெவ்விதான கொல்லும்வலியாற் சிறந்த சக்கரத்தினையும் பாம்பிணை
யினையுமுடையாயென்றும் சொல்லுவம்; ஒருவராலும் அளத்தற்கரிய
தன்மையினையுடையாய், நின்னை யாங்கள் எ - ரு. (3)

192. பூவை நிலை

✓ கறவை காவல னிறனொடு பொர் இப்
புறவலர் பூவைப் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். ஆனிரையைக் காத்த மாயவன் திருவுருவோடு உவமித்
துக் காட்டிடத்தலரும் காயாம்பூவைப் புகழ்ந்தது எ - ரு.

வ - ரு. †பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோய்
யாவை விழுமிய யாமுணரேம் - மேவார்
மறத்தொடு மல்லர் மறங்கடந்த காளை
நிறத்தொடு நேர்தருத லான்.

இ - ள். காயா மலரும் செவ்விப்பூப்போல, பொலிந்த வீரக்கழ
லினையுடையாய், எப்பொருள் சீரியவை? யாங்கள் அறியேம்; பகைவர்
சினத்துடனே வஞ்ச மல்லரது மாறுபாட்டை வென்ற இளமைப்
பருவத்து மாயவனது திருமேனியோடு உவமைகொள்கையால் எ - ரு.

* தொல். புறத். சூ. 22, இளம். மேற். †தொல். புறத். சூ. 5,
இளம். மேற்; இ. வி. புறத். சூ. 19, மேற்.

ஒன்றின் முடித்தல் தன்னின் முடித்தலென்பதனால், ஒருவனை அவனோடு உவமைகூறினும் பிறகடவுளரோடு உவமைகூறினும் அதுவே யாம். இனிக் காவற்கடவுளாகக் காவலனைக் கூறின் என்னுமோவெனின், கற்பகம்போல்வானைக் கற்பகமென்பது போலாம் எ - று. (4)

193. பரிசிற்றுறை

மண்ணகங் காவன் மன்னன் முன்னர்
எண்ணிய பரிசி லிதுவென வுரைத்தன்று.

இ - ள். பூமியிடத்தைக் காக்கும் தொழிலையுடைய அரசன் முன்னே கருதிய பேறு இதுவெனச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. வரிசை கருதாது வான்போற் றடக்கைக்
குரிசினீ நல்கயாங் கொள்ளும் - பரிசில்
அடுகள மார்ப்ப வமரோட்டித் தந்த
படுகளி நால்வாய்ப் பகடு.

இ - ள். எங்கள் தரத்தினை நினையாதே, மழையை யொக்க வழங்கும் பெரிய கையினையுடைய உபகாரி, நீ வழங்க யாங்கள்பெறும் பேறு கொல்லும் களரியிலே ஆரவாரிப்பப் போரிடத்தே பகைவரைக் கெடுத்துக் கைக்கொண்ட உண்டான மதத்தினையும் நான்ற வாயினையுமுடைய யானை எ - று.

யானை யாம் கொள்ளும் பரிசிலென்க.

(5)

194. இயன்மொழி வாழ்த்து

இன்னோ ரின்னவை கொடுத்தார் நீயும்
அன்னோர் போல வமையெமக் கீகென
என்னோரு மறிய வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். இத்தன்மையோர் இத்தன்மை வழங்கினார், நீயும் அத்தன்மையோர்போல் அப்படியான பொருள்களை எமக்குத் தருவாயாக வென்று சொல்லி எத்தன்மையோரும் உணர உயர்த்துச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. *முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையும்
எல்லைநீர் ஞாலத் திசைவிளங்கத் - தொல்லை
இரவாம லீந்த ிவிறைவர்போ னீயும்
கரவாம லீகை கடன்.

இ - ள். முல்லைக்குப் பொற்றேரும் மயிலுக்கு மணிப்படாமும் எல்லை கடலாகவுடைய வையகத்துக் கீர்த்திவிளங்க முற்காலத்து வேண்டாமே கொடுத்த உபகாரிகளை யொப்ப நீயும் ஒளியாது வழங்கல் கடன் எ - று.

(6)

* பழ. 361. † இறைவர் : பாரி, பேகனென்பார்; சிறுபாண். 84 - 91; புறநா. 200, 201, 141, 145.

195. இதுவுமது

மயலறு சீர்த்தி மன்றேர் மன்னவன்
இயல்பே மொழியினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். மயக்கமற்ற மிக்க புகழினையும் குதிரையாற் பூட்டப் பட்ட தேரினையுமுடைய அரசன் தன்மையினைச் சொல்லினும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - று. ஒள்வா ளமரு ளுயிரோம்பான் றுனீயக்
கொள்வார் நடுவட் கொடையோம்பான் - வெள்வாள்
கழியாமே மன்னர் கதங்காற்றும் வேலான்
ஒழியாமே யோம்பு மூலகு.

இ - ள். ஒள்ளிய வாட்பூசலிடத்து உயிரைப் பாதுகாவான், தான் கொடுப்ப ஏற்பாரிடை வழங்குதலைப் பரிகரியான், தெளிந்தவானை உறையினின்றும் வர்ங்காமே அரசர்கோபத்தைக் கால்விக்கும் வேலினை யுடையான் தப்பாமே காக்கும், உலகத்தை எ - று. (7)

196. கண்படைநிலை

நெடுந்தேர்த் தானை நீறுபட நடக்கும்
கடுந்தேர் மன்னவன் கண்படை மலிந்தன்று.

இ - ள். உயரிய தேரான் மிக்க பகைவர்சேனை பொடிபடச் செல்லும் கடுந்தேரினையுடைய வேந்தனது துயிலை மிகுத்தது எ - று.

வ - று. *மேலா ரிறையமருண் மின்னார் சினஞ்சொரியும்
வேலான் விறன்முனை வென்றடக்கிக் - கோலாற்
கொடிய வுலகிற் குறுகாமை யெங்கோன்
கடியத் துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். வீரர் தங்கிய போரிடத்து ஒளிநிறைந்து செற்றம்பொழியா நிற்கும் வேலாலே வலியபூசலைச் சயித்து ஒடுக்கிச் செங்கோனிதியாற் கொடியவை பூமியிடத்துக் கிட்டாமை எம்முடைய அரசன் நீக்குதலான் உறக்கத்தை மேவின, விழிகள் எ - று. (8)

197. துயிலெடைநிலை

அடுதிறன் மன்னரை யருளிய வெழுகெனத்
தொடுகழன் மன்னனைத் துயிலெடுப் பின்று.

இ - ள். கொல்லும் வலியினையுடைய வேந்தர்க்கு அருள எழுந்திருப்பாயாகவெனக் கட்டுங்கழல்வேந்தனைத் துயினிக்கியது எ - று.

வ - று. †அளந்த திறையா ரகலிடத்து மன்னர்
வளந்தரும் வேலோய் வணங்கக் - களந்தயங்கப்

* தொல். புறத். கு. 29, இளம். மேற். † தொல். புறத். கு. 30. இளம். மேற்.

பூமலர்மேற் புள்ளொலிக்கும் பொய்கைகூழ் தாமரைத்
தூமலர்க்க* ¹ணேற்க துயில்.

இ - ள். இட்ட திறையினையுடையார் அகன்ற பூமியிடத்து
வேந்த, வென்றிதரும் வேலினையுடையாய், நின்னைப் பணிய, இடம்
விளங்கப் பொலிந்த மலர்மீதே பறவைகள் ஆரவாரிக்கும் பொய்கையிற்
கூழ்ந்த தாமரையில் தூயமலரையொத்த கண்கள் துயிலாவாக எ - று.
எழுக துயிலென்றுமாம். (9)

198. மங்கலநிலை

கங்குற் கனை துயி லெழுந்தோன் முன்னர்
மங்கலங் கூறிய மலிவுரைத் தன்று.

இ - ள். கங்குலிடத்து மிக்க உறக்கத்தை நீங்கினோன் முன்னே
மங்கலத்தைச் சொன்ன மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. விண்வேண்டின் வேறுதன் மங்கலம் வேந்தர்க்கு
மண்வேண்டின் கைகூப்பன் மங்கலம் - பெண்வேண்
துன்னன் மடவார்க்கு மங்கலம் தோலர்ப்போர் [டின்
மன்னன் வரைபுரையு மார்பு.

இ - ள். சுவர்க்கத்தை விரும்பின் வேறுபடுதல் ஆக்கம்; மண்ணுள
வேண்டின் கைகுவித்தல் ஆக்கம் அரசர்க்கு; பெண்மைத் தன்மையை
விரும்பின் அணையுமது பேதையர்க்கு ஆக்கம், தோல்வியறியாத பூசலை
யுடைய வேந்தன்றன் வரைபோன்ற அகலத்தை எ - று. (10)

199. இதுவுமது

மன்னிய சிறப்பின் மங்கல மரபிற்
றுன்னின னென்றலு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். நின்று நிலைத்த முறைமையினையுடைய மங்கலத்தை
முறைமையாலே மேவினனென்று சொல்லுதலும் முன்புசொன்ன
துறையேயாம் எ - று.

வ - று. தீண்டியுங் கண்டும் பயிற்றியுந் தன்செவியால்
வேண்டியுங் கங்குல் விடியலும் - ஈண்டிய
மங்கல மாய நுகர்ந்தான் மறமன்னர்
வெங்களத்து †வேலுயர்த்த வேந்து.

இ - ள். தீண்டக்கடவன தீண்டியும் காணக்கடவன கண்டும்
சொல்லக்கடவன சொல்லியும் தன்னுடைய செவியாற் கேட்கக்கடவன
கேட்டும் இரவுப்பொழுது புலர்ந்ததாகத் திரண்ட மங்கலமானவற்றை
அனுபவித்தான், மாற்சரியத்தையுடைய வேந்தர்தம் வெவ்விய போர்க்
களத்து வென்று வேலேந்தின அரசன் எ - று. (11)

* புறநா. 383; 1; பெருங். 4; 7: 91 - 2. † புறநா. 58: 29,
309: 7. (பி - ம்.) ¹ 'ணேர்க'

200. விளக்கு நிலை

அளப்பருங் கடற்றூனையான்
விளக்குநிலை விரித்துரைத்தன்று.

இ - ள். அளத்தற்கரிய கடல்போன்ற சேனையினையுடையான்
றனது விளக்கினது நிலையைப் பரப்பிச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. *வளிதூரந்த கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி
ஒளிசிறந் தோங்கி வரலால் - அளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நலந்தெரி கோலாற்கு
வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு.

இ - ள். காற்றெறிந்தவிடத்தும் வலமாகச் சுழன்றெழுந்து சோதி
விட்டு உயர்ந்துவருவதால், தண்ணளியைமிகுத்து அழகிய வழியைக்
காட்டவல்ல நன்றியை ஆராயும் செங்கோலினையுடைய வேந்தற்கு
வெல்லு முறைமையே காட்டாநிற்கும் விளக்கு எ - று. (12)

201. இதுவுமது

அடரவிர் பைம்பூண் வேந்தன் றன்னைச்
சுடரொடு பொருவினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பொற்றகட்டாற் சிறந்து விளங்கும் பூணினையுடைய மன்
னன்றனை ஆதித்தனோடு உவமிப்பினும் முன்புசொன்ன துறையே
யாம் எ - று.

வ - று. வெய்யோன் கதிர்விரிய விண்மே லொளியெல்லாம்
மையாந் தொடுங்கி மறைந்தாங்கு - வையகத்துக்
கூத்தவை யேத்துங் கொடித்தேரான் கூடியபின்
வேத்தவையுண் மையாக்கும் வேந்து.

இ - ள். ஆதித்தனுடைய சோதிபரக்க ஆகாயத்திடத்து ஒளியை
யுடையனவெல்லாம் புற்கென்று அடங்கி ஒளித்தாற்போல, ஞாலத்துக்
கூத்தர் திரளெல்லாம் புகழும் கொடித்தேரினை யுடையான் வந்தனைந்த
பின்பு அரசவையிடத்துப் புற்கென்னும், வேந்தர்திரள் எ - று. (13)

202. கபிலைகண்ணிய புண்ணியநிலை

அண்ண னான்மறை யந்தனா ளர்க்குக்
கண்ணிய கபிலை நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். தலைமையாற்சிறந்த நான்கு வேதத்தினையுமுடைய அந்
தணர்க்குக் கொடுக்கக் கருதிய பசுவினது முறைமையைச் சொல்லியது
எ - று.

வ - று. *பருக்காமுஞ்செம்பொன்னும் பார்ப்பார் முகப்பக்
குருக்கட் கபிலை கொடுத்தான் - செருக்கோ

டிடிமுரசுத் தாணை யிகலிரிய வெங்கோன்
கடிமுரசங் ¹காலை செய.

இ - ள். பருத்தமணியும் சிவந்தபொன்னும் அந்தணர் முகந்து
கொள்ள நிறத்த கண்ணினையுடைய பசுக்களைத் தானம்பண்ணினான்
களிப்போடு, இடிபோல் முழங்கும் முரசினையுடைய மாற்றூர்சேனை மாறு
பாடு கெட எம்முடைய நாயகன், காவன்முரசம் நாட்காலையிலே முழங்க
எ - று. (14)

203. வேள்விநிலை

அந்தமில் புகழா னமரரு மகிழ்ச்
செந்தீ வேட்ட சிறப்புரைத் தன்று.

இ - ள். முடிவில்லாத கீர்த்தியையுடையான் தேவர்களும் மனமகிழ்
யாகம்பண்ணின தலைமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. கேள்வி மறையோர் கிளைமகிழ்த லென்வியப்பாம்
வேள்வி விறல்வேந்தன் றுன்வேட்ட - நீள்விசும்பின்
ஈர்ந்தா ரிமையோரு மெய்தி யழல்வாயால்
ஆர்ந்தார் முறையா லவி.

இ - ள். கேள்வியினையுடைய வேதியர்சுற்றம் உவத்தல் என்ன
அதிசயமாம்? யாகத்தை வென்றிமன்னன் தான்விரும்ப உயர்ந்த
சுவர்க்கத்தின் ஈரத்தாற் சிறந்த மாலையினையுடையதேவர்களும் கிட்டி
அழலாகிய வாயாலே அருந்தினார், முறையாலே அவியை எ - று.

எவனென்பது என்னெனக் குறைந்துநின்றது.

(15)

204. வெள்ளிநிலை

துயர்தீரப் புயறருமென
உயர்வெள்ளி நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். இடரொழிய மழையைத் தருமெனச் செல்லி உயர்ந்த
வெள்ளியினது நிலைமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. சூழ்கதிர் வான்விளக்கும் வெள்ளி சுடர்விரியத்
தாழ்புயல் வெள்ளந் தருமரோ - சூழ்புரவித்
தேர்விறூர் தாங்கித் திகழ்ந்திலங்கு வேலோய்நின்
*மார்விறூர் கோலி மழை.

இ - ள். சந்திராதித்தர் வலமாக இயங்கும் ஆகாயத்தினை விளங்கப்
பண்ணுநிற்கும் வெள்ளியானகோள் ஒளி பரக்க, அதனாற் கால்விழுந்த
மேகம் மழைவெள்ளத்தைத் தரும் ; தெரிந்த குதிரையாற் பூட்டப்பட்ட
தேரின்மேல் வில்லையுடைய படையைத்தடுத்து மிக்கு விளங்கும்
வேலினையுடையோய், நின்னுடைய அகலத்தின் மாலைபோல நீர்த்தாரை
கோலி எ - று. (16)

* “ மார்விறூர்விறு பொலிமாலையினான் ” (கம்ப. சரபங்க. 9.)
(பி - ம்.) ¹ ‘காலைச்செய’

205. நாடு வாழ்த்து

தாட்டாழ் தடக்கையான்
நாட்டது வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். காலிலே உறத் தாழ்ந்த பெரிய கரத்தினையுடையான் தேசத்தினது நன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. எண்ணி னிடரெட்டு மின்றி வயற்செந்நெற்
கண்ணின் மலரக் கருநீலம் - விண்ணின்
வகைத்தாய் வளனெடு வைகின்று வென்வேல்
நகைத்தாரான் ருன்விரும்பு நாடு.

இ - ள். எண்ணுமிடத்து, எட்டிடரும் ஒழிந்து பழனத்திற் செந் நெலிற் கண்போலப் பூப்ப நீலோற்பலம், தெய்வலோகத்தின் படித்தாய்ச் செல்வத்துடனே அவதரித்தது; வென்றிவேலினையும் மலர்ந்த மாலை யினையு முடையான் பிரியப்படும் தேசம் எ - று.

இடரெட்டாவன : * “விட்டில், கிளிநால்வாய், வேற்றரசு, தன்னரசு, நட்பும், பெரும்பெயல்காற் றெட்டு.” (17)

206. கிணை நிலை (பாணையுடைய)

திருக்கிளரு மகன்கோயில்
அரிக்கிணைவன் வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். செல்வம்பெருகும் பரந்தமாளிகையிடத்து அழகிய கிணை கொட்டுமவனது நன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. வெள்ளி முளைத்த விடியல் வயல் யாமை
அள்ளகட் டன்ன வரிக்கிணை - வள்ளியோன்
முன்கடை தட்டிப் பகடுவாழ் கென்னுமுன்
என்கடை நீங்கிற் றிடர்.

இ - ள். வெள்ளியெழுந்த வைகறையாமத்துச் செறுவின் யாமை யினது செறிந்த வயிற்றினையொத்த அழகியகிணையை உபகாரியுடைய வாசற் கடைமுன்னே கொட்டி யானைவாழ்வதாகவென்று சொல்லுவதன் முன்னே என்னிடத்து நின்றும் ஒழிந்தது, துயர் எ - று. (18)

இஃது அரசர் மேற்று: பாணையுடைய - இவ்வாறு வளமுன் பாணையுடைய வெள்ளி முளைத்த விடியல் வயல் யாமை அள்ளகட் டன்ன வரிக்கிணை வள்ளியோன் முன்கடை தட்டிப் பகடுவாழ் கென்னுமுன் என்கடை நீங்கிற் றிடர்.

207. களவழி வாழ்த்து

செங்களத்துச் செழுஞ்செல்வம்
வெண்டுறையாழ்ப் பாணர்விளம்பின்று.

இ - ள். சிவந்த போர்க்களரியிடத்து வளவியசெல்வத்தை ¹ ஆடற் பாட்டினை வல்ல யாழ்ப்பாணர் சொல்லியது எ - று.

வ - று. ஈண்டி யெருவை யிறகுளரும் வெங்களத்து
வேண்டியாங் கொண்ட விறல்வேழம் - வேண்டாள்
வளைகள் வயிரியம்பும் வாட்டாளை வேந்தே
விளைகட் பகர்வாள் விலை.

இ - ள். திரண்டு பருந்து சிறகடிக்கொள்ளும் வெவ்விய பூசற்களரி
யிலே விரும்பி யாங்கள் கைக்கொண்ட வெற்றிவாரணத்தை விரும்பாள்,
*சங்குகளும் கொம்பும் முழங்கும் வானையுடைய சேனையினையுடைய மன்
னனே, முதிர்ந்த நறவை விற்பாள் அதன்விலைக்கு எ - று. (19)

208. வீற்றினிதிருந்த பெருமங்கலம்

கூற்றிருந்த கொலைவேலான்
வீற்றிருந்த விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். காலன் குடியிருந்த கொலைத்தொழிலையுடைய வேலோன்
செம்மாந்திருந்த வெற்றியைச் சிறப்பித்தது எ - று.

வ - று. அழலவிர் பைங்க ணரிமா னமளி
நிழலவிர்பூண் மன்னர்நின் றேத்தக் - கழல்புனைந்து
வீமலிதார் மன்னவனாய் வீற்றிருந்தான் வீங்கொலிநீர்ப்
பூமலி நாவற் பொழிற்கு.

இ - ள். தழலொளிரும் பசுங்கண்ணினாற் சிறந்த சிங்கம் சுமந்த
அணைமேலே நிழலிலங்கும் ஆபரணத்தினையுடைய மன்னர் நின்று
வாழ்த்த வீரக்கழலினைக் கட்டி மலர்மிக்க மாலைவேந்தனாகிச் செம்மாந்
திருந்தான், மிகும் ஒலிக்கடலையுடைத்தாய்ப் பொலிவு நிறைந்த
நாவலந்தீவிற்கு எ - று. (20)

209. குடுமி களைந்த புகழ்சாற்றுநிலை

நெடுமதி லெறிந்து நிரைதார் மன்னன்
குடுமி களைந்த மலிவுரைத் தன்று.

இ - ள். நீண்ட அரணினையழித்து நிரைத்த மாலையினையுடைய
வேந்தன் குடுமி களைந்த மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. †பூந்தா மரையிற் பொடித்துப் புகல்விசும்பின்
வேந்தனை வென்றான் விறன்முருகன் - ஏந்தும்
நெடுமதில் கொண்டு நிலமிசையோ ரேத்தக்
‡குடுமி களைந்தானெங் கோ.

இ - ள். பொலிவினையுடைய சரவணப்பொய்கையில் தாமரைப்
பூவிலே தோன்றி வெற்றியாலுயர்ந்த விண்ணுலகத்தில் இந்திரனைவென்
றான், வெற்றியினையுடைய குமரவேள்; அழகேந்தும் உயரிய அரணைக்
கைக்கொண்டு பூமியிலுள்ளோர் வாழ்த்தத் தன்மயிர்ச்சிகையைக் கூட்டி
முடித்தான், எம்மன்னன் எ - று.

மதிலரசர் மணிமுடி கடந்தானென்றுமாம்.

(21)

*பு - வெ. 24. † பரி. 5 : 49 - 56. ‡ புறநா. 77 : 2; கூர்ம. சுவேத
வராக. 5.

98 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

210. மணமங்கலம்

இகலடுதோ ளெறிவேன் மன்னன்

மகளிரொடு மணந்த மங்கலங் கூறின்று.

இ - ள். பகையைக் கொல்லும் புயத்தினையும் எறியும் வேலினையு முடைய வேந்தன் அரிவையரோடு புணர்ந்த நன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. அணக்கருந் தானையா னல்லியந்தார் தோய்ந்தோள் மணக்கோல மங்கலம்யாம் பாட - வணக்கருஞ்சீர் ஆரெயின் மன்னன் மடமக ளம்பணைத்தோட் கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்க் கொடி.

இ - ள். பகைவரான் வருத்துதற்கரிய சேனையினையுடையான்றன் அல்லிமாலையை மணந்தாள், வதுவையணிப்பொலிவை யாங்கள் புகழ்; தாழ்ப்பண்ணுதற்கரிய மதிப்பினையும் நிறைந்த அரணினையுமுடைய வேந்தன்றன் பேதையாகிய அழகிய மூங்கில்போன்ற தோளினையும் கூரிய பல்லினையும் சிவந்த வாயினையுமுடைய காமவல்லியனையாள் எ - று. (22)

211. பொலிவுமங்கலம்

வேல்வேந்த னுண்மகிழப்

பாலன் பிறப்பப் பலர்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். வேலினையுடைய மன்னன் மனமுவப்பப் புதல்வன் பிறத் தலாற் பலரும் கொண்டாடியது எ - று.

வ - று. கருங்கழல் வெண்குடைக் காவலற்குச் செவ்வாய்ப் பெருங்கட் புதல்வன் பிறப்பப் - பெரும்பெயர் விண்ணார் மகிழ்ந்தார் வியலிடத்தா ரேத்தினார் எண்ணு ரவிந்தா ரிகல்.

இ - ள். வலியவீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தையுமுடைய வேந் தற்குச் சிவந்த வாயினையும் பெரிய கண்ணினையுமுடைய மைந்தன் பிறத் தலாற் பெரிய நாமத்தினையுடைய தேவர்கள் மகிழ்ந்தார்; அகன்ற பூமி யிலுள்ளார் வாழ்த்தினார்; பகைவர் மாறுபாடொழிந்தார் எ - று (23)

212. நாண்மங்கலம்

அறந்தரு செங்கோ லருள்வெய்யோன்

பிறந்தநாட் சிறப்புரைத் தன்று.

இ - ள் தருமத்தினையுண்டாக்கும் செங்கோலினையும் அருளினையும் விரும்பியோன் பிறந்தநாளின் ¹நன்மையைச் சொல்லியது - எ - று.

வ - று. கரும்பகடுஞ் செம்பொன்னும் வெள்ளணிநாட் பெற்றார் விரும்பி மகிழ்தல் வியப்போ - சுரும்பிமிர்தார்

வெம்முரண் வேந்தரும் வெள்வனையார் தோள்விழைந்து
தம்மதி ருந்திறப்பர் தாள்.

இ - ள். வலிய யானையும் சிவந்த பொன்னும் பிறந்தநாளிற் பெற்ற
வர் விருப்பமுற்று இன்புறுதல் அற்புதமோ ; வண்டினம் இசைக்கும்
மாலையினையும் வெவ்விய மாறுபாட்டினையுமுடைய அரசரும் சங்கவளை
யுடையார் தோளைவிரும்பித் தம்முடைய அரணங்களிற் கதவைத் தாம்
தாளினை நீக்குவர், இந்நாளிற் படையேவாரென்று எ - று. (24)

213. பரிசினிலை

புரவலன் மகிழ்தூங்க
இரவலன் கடைக்கூடின்று.

இ - ள். உபகாரி இன்பத்திலே அசைய, இரப்பாளன் போவானாக
ஒருப்பட்டது எ - று.

வ - று. வெல்புரவி பூண்ட விளங்கு மணித்திண்டேர்
நல்கிய பின்னு நனிநீடப் - பல்போர்
விலங்குங் கடற்றூனை வேற்றூர் முனைபோற்
கலங்கு மளித்தென் கடும்பு.

இ - ள். பகையை வெல்லும் குதிரைபூண்ட விளங்குமணியினை
யுடைய திண்ணிய பொற்றேரைக் கொடுத்தபின்னும் விடைதாழ்ப்ப,
பல்பூசலினையும் விலக்கும் கடல்போன்ற சேனையினையுடைய பகைவர்
தேசம்போலத் துளங்கா நின்றது ; அளிக்கத்தக்கது என்னுடைய
சுற்றம் எ - று. (25)

214. பரிசில்விடை

வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக முறைந்தோர்க்
கீந்து பரிசி லின்புற விடுத்தன்று.

இ - ள். அரசனுடைய மனங்களிப்ப வெல்லும்புகழைச் சொன்
னோர்க்குப் பெறும் பேற்றை வழங்கி இனிமைமிக விடைகொடுத்தது
எ - று.

வ - று. படைநவின்ற பல்களிறும் பண்ணமைந்த தேரும்
நடைநவின்ற பாய்மாவு நல்கிக் - கடையிறந்து
முன்வந்த மன்னர் *முடிவணங்குஞ் சேவடியாற்
†பின்வந்தான் பேரருளி னான்.

இ - ள். பல்லணங்கெழுமிய பல யானையையும் பூட்டமைந்த தேரி
னையும் தாளத்திற்கொத்த நடைபொருந்திய குதிரையையும் வழங்கிக்
கடைகழிந்து முற்படவந்த வேந்தர் முடிபணியும் சிவந்த பாதத்தாலே
நடந்து என்பின்னே வந்தான், மிக்க அருளினையுடையானே வேந்தன்
எ - று.

பின்வந்த மன்னர்க்கு இடம் கிடையாதாம்.

(26)

* “மன்னர்தம், முடியொடு முடிபொரு வாயின் முன்னினார்”
(கம்ப. எழுச்சி. 1.) †பின்வருதல்: பொருந. 166.

100 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

215. ஆள்வினை வேள்வி

வினைமுற்றிய கனைகழலோன்
மனைவேள்வி மலிவுரைத்தன்று.

இ - ள். கைத்தொழில் முடிவுபெற்ற செறிந்த கழலினையுடையோன்
இல்லறத்தினுடைய நிறைவைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. நின்ற புகழொடு நீடுவாழ் கிவ்வுலகில்
ஒன்ற வுயிர்களிப்ப வோம்பலால் - வென்றமருள்
வாள்வினை நீக்கி வருக விருந்தென்னும்
ஆள்வினை வேள்வி யவன்.

இ - ள். நிலைநின்ற கீர்த்தியோடு நெடுங்காலம் வாழ்க இந்த உல
கிடத்து, ஒன்றுபட உயிர்க்கு மகிழ்ச்சிபெறக் காத்தலால்; பகைவரை
வென்று பூசலுள் வாட்போரை முடித்து வருக விருந்தினரென்று சொல்
லும், முயற்சியாற் செய்யும் புண்ணியத்தையுடைய வேந்தன் எ-று. (27)

216. பாணற்றுப்படை

சேனோங்கிய வரையதறிற்
பாணனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிகவுமுயர்ந்த மலைவழியிடத்துப் பாணனை வழியிலே
செலுத்தியது எ - று.

வ - று. இன்றொடை நல்லிசை யாழ்ப்பாண வெம்மைப்போற்
கன்றுடை வேழத்த கான்கடந்து - சென்றடையிற்
காமரு சாயலாள் கேள்வன் கயமலராத்
தாமரை சென்னி தரும்.

இ - ள். இனிய கோவையினையுடைய நல்லிசையான் மலிந்த
யாழினைவல்ல பாணனை, எங்கனையொப்பக் களபத்தினையுடைய யானை
இயங்கப்பட்ட காட்டைக்கழிந்து சென்று பொருந்தின், அழகுமருவின
மென்மையினையுடையாள் கணவன் வாவியிற் பூவாத *பொற்றுமரைப்
பூவைத் தலையிலே சூட்டும் எ - று.

சென்றடையின், தருமென்க.

(28)

217. கூத்தராற்றுப்படை

ஏத்திச்சென்ற விரவலன்
கூத்தரை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். தலைவனைக் கண்டு துதித்துமீண்ட இரப்பாளன் கூத்தாடு
மவரை வழியிலே செலுத்தியது எ - று.

வ - று. கொலைவிற் புருவத்துக் கொம்பன்னார் கூத்தின்
தலைவ தவிராது சேறி - சிலைகுலாம்

காரினை வென்ற கவிகையான் கைவளம்
வாரினை கொண்டு வரற்கு.

இ - ள். கொல்லுஞ்சிலைபோன்ற புருவத்தினையுடைய வஞ்சிக்
கொம்பன்ன விறலியர்தம் நிருத்தத்திற்குத் தலைவனே, ஒழியாது போவா
யாக; இந்திரதனு வளையும் மழையைவென்ற தியாகத்தினையுடையான்
கைவழங்குஞ் செல்வத்தைத் தொகுத்துக்கொண்டு வரற்கு எ - று. (29)

218. பொருநாற்றுப்படை

பெருநல்லா னுழையீராகெனப்
பொருநனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிக்க நன்மையினையுடையவன் பக்கத்தீராகவெனக்
கிணைகொட்டுமவனை வழிப்படுத்தது எ - று.

வ - று. தெருவி லலமருந் தெண்கட் *டடாரிப்
பொருவில் பொருநநீ செல்லிற் - செருவில்
அடுந்தடக்கை நோன்ற ளமர்வெய்யோ னீயும்
நெடுந்தடக்கை யானை நிரை.

இ - ள். தெருவிலே சுழன்று திரியும் தெளிந்த கண்ணால் மலிந்த
கிணையினையுடைய ஒப்பில்லாத பொருநனே, நீ போவாயாகிற் பூசலிடத்
துக் கொல்லும் பெரியகையினையும் வலிய தாளினையுமுடைய போரை
விரும்புவோன் வழங்குவன்; உயர்ந்த பெரிய கையினையுடைய களிற்றின்
நிரையை எ - று (30)

219. விறலியாற்றுப்படை

திறல்வேந்தன் புகழ்பாடும்
விறலியை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். வெற்றிமன்னன் கீர்த்தியைச்சொல்லும் பாணிச்சியை
வழிப்படுத்தது எ - று.

வ - று. †சில்வனைக்கைச் செவ்வாய் விறலி செருப்படையான்
பல்புகழ் பாடிப் படர்தியேல் - நல்லவையோர்
ஏத்த விழையணிந் தின்னே வருதியாற்
‡பூத்த கொடிபோற் பொலிந்து.

இ - ள். சில வளைகளாற் சிறந்த கையினையும் சிவந்தவாயினையு
முடைய பாணிச்சி, பூசலிற்சிறந்த சேனையினையுடையான்றன் பல
கீர்த்தியையும் வாழ்த்திப் போவாயாயின், நல்ல அவையிடத்துள்ளோர்
புகழ் ஆபரணத்தைப் பூண்டு இப்பொழுதே மீள்வையால், மலர்ந்த
வல்லியை யொப்பப் பொலிவுபெற்று எ - று. (31)

220. வாயுறை வாழ்த்து

பிற்பயக்கு மெஞ்சொல்லென
முற்படர்ந்த மொழிமிகுத்தன்று.

* மதுரைக். 99 - 102, ந † பதிற். 57 : 6, உரை. ‡ சீவக. 419 : 1;
பெருங். 4. 11 : 47 - 8.

இ - ள். பின்னே பலிக்கும் எங்கள் வார்த்தையென்று சொல்லி
மேம்பட்ட சொல்லைச் சிறப்பித்தது எ - று.

வ - று. எஞ்சொ லெதிர்கொண் டிகழான் வழிநிற்பிற்
குஞ்சர வெல்படையான் கொள்ளானோ - எஞ்சும்
இகலிட னின்றி யெறிமுந்நீர் சூழ்ந்த
அகலிட மங்கை யகத்து.

இ - ள். எம்முடைய வார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு எள்ளானாகி
முறைமையே நிற்பின் யானையால் நிறைந்த வெல்லுஞ் சேனை மன்னன்
கைக்கொள்வன் ; ஒழியும் இகல் இடமின்றியே போக அலையுங்கடல்
வளைந்த பரந்த பூமியை அங்கையிடத்திலே எ - று.

அங்கையிடத்திலே கொள்ளானோவென்க

(32)

221. செவியறிவுறாஉ

மறந்திரி வில்லா மன்பெருஞ் சூழ்ச்சி
அறந்தெரி கோலாற் கறிய வுரைத்தன்று.

இ - ள். மாற்சரியம் கெடுதலில்லாத நின்று நிலைத்த பெரிய எண்
ணத்தைத் தருமத்தை ஆராயும் செங்கோலினையுடையாற்கு உணர
மொழிந்தது எ - று.

வ - று. *அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே - முந்தை
வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி
மொழிநின்று கேட்டன் முறை.

இ - ள். வேதியர் அமைந்தோர் அரியதவத்தினையுடையோர் தம்
முடைய தமையன்மார் தகப்பன் மாதா இப்படியொத்த இவர்க்கு மாலை
மன்னனே, முன்னோர்செய்த நெறியேநின்று பின்பு கடலை எல்லையாக
வுடைய ஞாலத்து வார்த்தையை நின்கேட்குமது வழக்கு எ - று. (33)

222. குடைமங்கலம்

நாற்றிசையும் புகழ்பெருக
வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். நான்கு திக்கும் கீர்த்திமிக வீற்றிருந்த அரசன் குடையைப்
புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று. தன்னிழலோ ரெல்லோர்க்குந் தண்கதிராந் தற்சேரா
வெந்நிழலோ ரெல்லோர்க்கும் வெங்கதிராம் - இன்னி
†மூவா விழுப்புகழ் முல்லைத்தார்ச் செம்பியன் [முல்வேல்
கோவா யுயர்த்த குடை.

* தொல் புறத். சூ. 29, இளம். மேற்.; குறள் 432, பரிமேல். வி.
† பு - வெ. 158.

இ - ள். தன்னுடைய நிழலில் வாழ்வார் பலருக்கும் குளிர்ந்த நிறை மதியாம்; தன்னைச்சேராத வெய்ய நிழலாராகிய பகையிடத்துள்ளார் பலர்க்கும் வெவ்வித இரவியாம்; இனிய நிழல்விடும் வேலினையும் என்றும் புதிதாய் வரும் சீரிய கீர்த்தியையும் வெற்றிமாலையினையுமுடைய சோழன் அரசுதொழிற்கமைந்து உயர்ந்த கொற்றக்குடை எ - று. (34)

223. வாண்மங்கலம் (உண்மண்மங்கலம்)

கயக்கருங் கடற்றூனை

வயக்களிற்றூன் வாள்புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். பகைவராற் கலக்குதற்கரிய கடல்போலும் சேனையினையும் வலிய யானையினையுமுடையான் வாளைப் புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று. கொங்கவிழைம்பான் மடவார் வியன்கோயில்
மங்கலங் கூற மறங்கனலும் - செங்கோல்
நிலந்தரிய செல்லு நிரைதண்டார்ச் சேரன்
வலந்தரிய வேந்திய வாள்.

இ - ள். தேன்மலரும் சுருள் குரல் அளகம் துஞ்சுமுழல் கொண்டை என்னும் ஐந்து பகுதியானமைந்த கூந்தலையுடைய பேதையர் அகன்ற மாளிகையிடத்து நன்மையைச் சொல்லச் சினமழலும்; நீதி நிலத்தைத் தருவான்வேண்டி நடக்கும் நிரைத்த குளிர்ந்த மாலையினையுடைய வான வன் வெற்றிவேண்டி உயர்த்த வாள் எ - று.

வியன்கோயிலிற் கொங்கவிழைம்பால் மடவார் நிலந்தரியச் செல்லும் செங்கோலினது மங்கலத்தைக் கூற நிரைதண்டார்ச் சேரன் வலந்தரிய ஏந்திய வாள் மறங்கனலுமெனக் கூட்டுக.

செல்லும் : செலுத்துமென்றுரைப்பாருமுளர்.

(35)

224. மண்ணுமங்கலம் (உண்ணுமங்கலம்) (நெண்ணுமங்கலம்)

எண்ணருஞ் சீர்த்தி யிறைவெனெய்தி

மண்ணு மங்கல மலிவுரைத் தன்று.

இ - ள். எண்ணுதற்கரிய மிக்க புகழினையுடைய அரசன் பொருந்தி மஞ்சனம் பண்ணும் மங்கலத்தினது மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. *கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லாள்
மங்கலங் கூற ¹ மலிபெய்திக் - கங்கையாள்
பூம்புன லாகங் கெழீஇயினான் போரடுதோள்
வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து.

இ - ள். தாதுவிரியும் மாலையாற்பொலிந்த கன்னியாகிய பேதைமை யினையுடைய நல்லவள் மங்கலத்தைச் சொல்லச் சிறந்து மணந்து கங்கை

* நன். சூ. 409, மயிலை. விரு. மேற். (பி - ம்.) ¹ 'மலிவெய்தி'

104 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

யென்னும் பெயரினையுடையவள் பொலிந்த நீராகியமார்பை அணைந்தான், போரைவெல்லும் புயத்தினையும் வேம்புநிறைந்த மாலையினையுமுடைய எங்கள் மன்னன் எ - று. (36)

225. ஓம்படை

இன்னது செய்த வியல்பென விறைவன் முன்னின் றறிவன் மொழிதொடர்ந் தன்று.

இ - ள். இன்ன காரியத்தைச் செய்யுமது தன்மையெனச் சொல்லி வேந்தன் முன்னே நின்று புலமை மிக்கவன் அடுத்துச் சொல்லியது எ - று.

வ - ரு. *ஒன்றி விரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி நான்கினால் வென்று †களங்கொண்ட வேல்வேந்தே - சென்றுலாம் ஆழ்கடல்கூழ் வையகத்து னேந்துவென் ¹றறகற்றி ஏழ்கடிந் தின்புற் றிரு.

இ - ள். ஞானத்தாலே, ²காரியாகாரியங்களைத் தெரிந்து, நட்புப்பகை உதாசீனமென்னும் மூன்றினையும் உட்கொண்டு, யானை தேர் குதிரை காலாளாலே பூசலை வென்று போர்க்களத்தைக் கைக்கொண்ட வேன் மன்னனே, பெயர்ந்து கரையைப் பொரும் ஆழ்ந்த கடல்கூழ்ந்த குவல யத்து இந்திரியங்களைந்தையும்வென்று ஆறினையும் பெருக்கி ஏழினையும் கடிந்து இனிமையுற்று நெடுங்காலமிருப்பாயாக எ - று.

ஆறு ஏழாவன : “நாடிய நட்புப் பகைசெலவு நல்லிருக்கை, கூடினரைப் பிரித்தல் கூட்டலா-றீடிலா, †வேட்டங் கடுஞ்சொல் மிகுதண்டஞ் சூது பொரு, ஸீட்டங்கள் காமமிவை ³யேழு”

ஒன்று - ஆன்மா ; இரண்டு - புண்ணிய பாபம் ; மூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கம், உற்சாகசத்தி பிரபுசத்தி மந்திரசத்தி ; நான்கு - சாம தான பேத தண்டம் ; ஐந்து - சத்தப் பரிச ரூப ரத கந்தம் ; ஆறு - படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் என்றுமாம். (37)

226. புறநிலை வாழ்த்து

வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப

வழிவழி சிறக்கென வாய்மொழிந் தன்று.

இ - ள். நீ வணங்குந் தெய்வம் நினைப்ப் பரிகரிப்ப நின் வழிவழி மிகுவதாகவெனச் சொல்லி உண்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - ரு. கொடிபடு முத்தலைவேற் கூற்றக் கணிச்சிக் கடிபடு கொன்றையான் காப்ப - நெடிதுலகிற் பூமலி நாவற் பொழிலகத்துப் போய்நின்ற மாமலைபோன் மன்னுக நீ.

* நன். சூ. 268, மயிலை விரு. மேற். † பு. வெ. 180 : 4, குறிப்புரை யைப்பார்க்க. ‡ குறள். 566. பரிமேல். வி. மேற்.

(பி - ம்) ¹ ‘ஆறடக்கி’ ² ‘காரணகாரியங்களை’ ³ ‘ஏழ்’

இ - ள். ஒழுங்குவிடும் மூன்று இலைத்தொழிலாற் பொலிந்த சூலத் திணையும் கூற்றம்போன்ற குந்தாலியிணையும் நறுநாற்றமிகும் இதழி யிணையுமுடைய இறைவன் காப்ப நெடுங்காலம் நிலவலயத்துப் பொலிவு மிக்க நாவலந்தீவிடத்து அண்டமுருவிப் போய்நின்ற மாமேருவென் னும் பெரிய மலைபோல நின்று நிலைப்பாயாக எ - று.

நாவலந் தீவிடத்து மன்னுவாயாகவெனக் கூட்டுக.

பூமியில் ஒருகூறு நாவலந்தீவு.

(38)

227. கொடிநிலை

மூவர்கொடி யுள்ள மொன்றோடு பொரீஇ
மேவரு மன்னவன் கொடிபுகழ்ந் தன்று.

இ - ள். அரி அயன் அரனென்னும் மூவர்கொடியுள்ளும் ஒன்றோடு உவமித்துப் பலரும் பொருந்துதல்வரும் வேந்தனுடைய கொடியைப் புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று. *பூங்க ணெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்
†பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல - ஒங்குக
பல்யானை மன்னர் பணியப் பணிமலர்த்தார்க்
கொல்யானை மன்னன் கொடி உவமி?

இ - ள். பொலிந்த கண்ணினையும் நெடிய திருமுடியினையும் காயாவின் மலர் பொன்ற திருமேனியினையுமுடைய மாயவன் பாம்பை யருந்தும் கருடக்கொடியை யொப்ப உயர்க்; பலவாரணத்தையுடைய வேந்தர் வணங்கக் குளிர்ந்த பூவாற்செய்த மாலையினையும் கொல்லுங் களிற்றினையுமுடைய வேந்தன் தன் வீரக்கொடி எ - று.

வீரக்கொடி ஒங்குகவென்க.

(39)

228. கந்தழி (உத்தமபாடலம்)

சூழநேமியான் சோவெறிந்த
வீழாச்சீர் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். வளைந்த திகிரியையுடையவன் சோவென்னும் அரணத்தினை அழித்த கெடாத தன்மையினையுடைய வெற்றியைச் சிறப்பித்தது எ - று.

வ - று. †மாயவன் மாய மதுவான் மணிநிரையுள்
ஆயனா வெண்ண லவனருளான் - காயக்
கழலவிழக் கண்கனலக் கைவளையார் சோரச்
சுழலழலுள் வைகின்று சோ.

இ - ள். கரியவன் வஞ்சம் அவ்வகையால்; மணியையுடைய ஆனிரையிடத்துக் கோவலனாக எண்ணுதேகொள்; அவன் அளியானா கிக் கோபிக்க அசுரர் கட்டின வீரக்கழல் நெகிழ விழியழலக் கையில் தொடியுடைய மகளிர்கள் மயங்கச் சுற்று நெருப்புள்ளே தங்கினது, †சோவென்னும் அரண் எ - று.

(40)

* தொல். புறத். சூ. 27, இளம். மேற்.; சூ. 31, ந. மேற். †முருகு. 150 - 51; பரி. 4: 41-2. ‡ தொல். புறத். சூ. 22, இளம். மேற். § பு. வெ. 101; நான்மணி. கடவுள்; சிலப். 17: "மூவுலகும்"; கூர்ம. சுவேதவராக. 5.

229. வள்ளி

பூண்முலையார் மனமுருக
வேன்முருகற்கு வெறியாடின்று.

இ - ள். ஆபரணத்தினாற் சிறந்த முலையினையுடையார் நெஞ்சு நெகிழ வேலினையுடைய குமரனுக்கு வெறியென்னுங் கூத்தை ஆடியது எ - று.

வ - று. *வேண்டுதியா நீயும் விழைவோ விழுமிதே
ஈண்டியம் விம்ம வினவனையார் - பூண்டயங்கச்
சூலமொ டாடுஞ் சுடர்ச்சடையோன் காதலற்கு
வேலனொ டாடும் வெறி.

இ - ள். விரும்புதியால் நீயும்; இவ்விருப்பம் சாலச் சீரிது; திரண்டவாச்சியங்கள் ஒலிப்பத் தம்மிற்றாமொத்த தொடியினையுடையார் ஆபரணமிலங்கச் சூலத்துடனே கூத்தாடும் சோதியான் மிகும் வேணியினை யுடையான் புதல்வனுக்கு வெறியாட்டாளனுடனும் வள்ளிக் கூத்தை எ - று.

வெறி வேண்டுதியால் நீயுமென்க.

(41)

230. புலவராற்றுப்படை

இருங்கண்வானத் திமையோருழைப்
பெரும்புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். பெரிய இடத்தினையுடைய வானத்துத் தேவர்களிடமிக்க அறிவாளனை நெறியிலே செலுத்தியது எ - று.

வ - று. *வெறிகொ ளறையருவி வேங்கடத்துச் செல்லின்
நெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும் - பொறிகட்
கிருளீயு ஞாலத் திடரெல்லா நீங்க
அருளீயு மாழி யவன்.

இ - ள். நறுநாற்றத்தினை யுடைத்தாய் ஒலிக்கும் அருவியாற் பொலிந்த திருவேங்கடத்திடத்துப்போவையாயின், முறைமைகொண்ட வேடத்தையுடையோய், நீயும், இந்திரியங்கட்கு மயக்கங்கொடுக்கும் காசினியில் துயரெல்லாமொழிய அருளை வழங்கும், சக்கரத்தினையுடைய வன் எ - று.

நீயும்செல்லின் அருளீயுமெனவே, எனக்கு நல்கினென்பதாம்; † “உலவா லுக்கமொ டுன்னியது முடிக்கும், புலவராற்றுப்படை புத் தேட்கு முரித்தே” என்பதனுனறிக. (42)

231. புகழ்ந்தனர் † பரவல்

இன்னதொன் றெய்துது மிருநிலத் தியாமெனத்
துன்னருங் கடவுட் டொடுகழ ரெழுதன்று.

* தொல். புறத். சூ. 21, இளம். மேற். † பன்னிருபாட்டியல், 320.

† தொல். புறத். சூ. 27, ந.

இ - ள். இன்னதொருபதத்தைக் கிட்டுவோமாக; பெரிய பூமி யிடத்து யாங்களெனச் சொல்லிக் கிட்டுதற்கரிய தெய்வத்தின் கட்டும் வீரக்கழலையுடைய பாதங்களைப் பணிந்தது எ - று.

வ - று. சூடிய வான்பிறையோய் *சூழ்கடலை நீற்றரங்கத் தாடி யசையா வடியிரண்டும் - பாடி
உரவுநீர் ஞாலத் துயப்போக வென்று
பரவுதும் பல்காற் பணிந்து.

இ - ள். சடையிலே சூடிய வாலிதான இளமதியையுடையோய்! சுற்றிய சுடுகாடான சாம்பலரங்கத்திலே நிருத்தமாடி வருந்தாத சீர் பாத மிரண்டையும் துதித்து, உலாவும் கடல்சூழ்ந்த பூமியினின்றும் பிழைத்து நன்னெறிக்கண்ணே போவோமென்று சொல்லிப் பழிச்சு தும், பலகாலும் வணங்கி எ - று. (43)

232. பழிச்சினர் பணிதல்

வயங்கியபுகழ் வானவனைப்

பயன்கருதிப் பழிச்சினர்ப் பணிந்தன்று.

இ - ள். விளங்கிய கீர்த்தியையுடைய இறைவனைப் பெறும் பேற்றை நினைந்து வாழ்த்தினராய் வணங்கியது எ - று.

வ - று. ஆட லமர்ந்தா னடியடைந்தா ரென்பெருர்
ஓடரி யுண்க ணுமையொருபாற் - கூடிய
சீர்சா லகலத்தைச் செங்க ணுழனாகம்.
தாராய்த் தழுவப் பெறும்.

இ - ள். திருக் கூத்தாடுதலை மேவினவன் சீர்பாதங்களைச் சேர்ந்தார் என்பெருர்? செவ்வரி கருவரிபரந்த மையுண்கண்ணினையுடைய உமாதேவி ஒரு பக்கத்தே பொருந்திய விழுப்பம் அமைந்த திருமார்பத்தைச் சிவந்த கண்ணினையுடைத்தாய் அழலும் பாம்பு மாலையாய்ப் பொருந்தப்பெறும் எ - று.

ஆதலால், ஆடலமர்ந்தான் அடியடைந்தார் என்பெருரென்க. (44)

233. கைக்கிளை

தண்டாக் காதற் றளரிய றலைவன்

வண்டார் விரும்பிய வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். கெடாத அன்பினையும் நுடங்குந்தன்மையினையுமுடைய வள், தலைவனுடைய வளவிய மாலையை ஆசைப்பட்ட கூறுபாட்டைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. மங்குன் மனங்கவர மான்மலை நின்றேற்குப்
பொங்கு மருவிப் புனனாடன் - கங்குல்

* கவி. கடவுள் வாழ்த்து.

(பி - ம்.) ¹ 'பழிச்சினர் பணிந்தன்று'

வருவான்கொல் வந்தென் வனமுலைமேல் வைகித்
தருவான்கொன் மார்பணிந்த தார்.

இ - ள். சிறுதுவலை துவற்றும் கார் என்னெஞ்சைக்கொள்ள மயக்
கத்தைச் செய்யும் மாலைப்பொழுதிலே தனியே நின்றேற்கு மிகும் ஒழுக்
கத்தினையுடைய நீராற் சிறந்த நாடனாகிய சோழன் இரவுப்பொழுதிடத்து
வருவான்கொல்? வந்து என்னுடைய அழகிய கொங்கை மேலே தங்கித்
தருவான்கொல், மார்பினணிந்த மாலையை? எ - று. (45)

234. பெருந்திணை

பெய்கழற் பெருந்தகை பேணு முயக்கிவர்ந்து
மல்கிருட் செல்வோள் வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையும் மிக்க தலைமையினையுமுடையவன்
விரும்பாத புல்லுதலை வேட்டு மிக்க இருட்காலத்துப் போமவளது
தன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. வயங்குளைமான் நென்னன் வரையகலந் தோய
இயங்கா விருளிடைச் செல்வேன் - மயங்காமை
ஒடரிக் கண்ணு யுறைகழிவாண் மின்னிற்றால்
*மாட மறுகின் மழை.

இ - ள். விளங்கும் தலையாட்டத்தால் அழகுபெற்ற குதிரையினை
யுடைய பாண்டியனது வரைபோன்ற மார்பைத் தழுவ ஒருவரும் நடக்
கத்தகாத செறிந்த இருளிடத்துப் போவேன் மருளாதபடி, செவ்வரி
கருவரி பரந்த கண்ணினையுடையாய், உறைநீக்கின வாள்போல மின்
னிற்று, மாளிகையான் மிக்க தெருவிலே மேகம் எ - று..

ஆல் : அசை.

(46)

235. புலவிபொருளாகத்தோன்றிய பாடாண்பாட்டு

வில்லேர் நுதலி விறலோன் மார்பம்
புல்லேம் யாமெனப் புலந்துரைத் தன்று.

இ - ள். விற்போன்ற நெற்றியினையுடையாள் வீரன்றன் அகலத்
திடத்தைத்தழுவேம் யாமென்று ஊடிச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. †மலைபடு சாந்த மலர்மார்ப யாநின்
பலர்படி செல்வம் படியேம் - புலர்விடியல்
வண்டினங்கூட் டுண்ணும் வயல்கூழ் திருநகரிற்
கண்டனங் காண்டற் கினிது.

இ - ள். மலையகத்துண்டான சந்தனத்தையுடைய அகன்ற மார்
பனே, யாங்கள் நின்னுடைய பரத்தையர் பலரும் தோயும் சம்பத்தைத்
தோயேம்; பொழுதுபுலரும் விடியற்காலத்தே சுரும்பினங்கள் புணர்ந்து

நுகரும் பழனஞ் சூழ்ந்த செல்வப்பதியிலேகண்டேம்; நோக்குதற்கு இனிதாயிருந்தது எ - று.

மலர் மார்பனே, பரத்தையர் பலர்படியும் நின்செல்வத்தை வயல் சூழ் திருநகரிற் கண்டேம்; இனி யாங்கள் தோயேமெனக் கூட்டுக.

பாடாண்டிணையிற் கைக்கிளைவகையும் பெருந்திணைவகையும் புலவி பொருளாகத் தோன்றிய பாடாண்பாட்டும், பாட்டுடைத்தலைமகனையே கிளவித் தலைமகனாகக் கூறினாராதலின், * 1 “உருவி யாகிய வொரு பெருங்கிழவனை, 2 அருவி கூறுத லானந் தம்மே” என்னும் விதி தகாது. (47)

236. கடவுண்மாட்டுக் கடவுட்பெண்டிர் நயந்தபக்கம்

இமையா நாட்டத் திலங்கிழை மகளிர்

அமையாக் காத லமரரை மகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். இமையாத கண்ணினையும் ஒளிவிடும் ஆபரணத்தினையு முடைய தெய்வமகளிர் ஆராத அன்புடைய கடவுளரை விரும்பியது எ - று.

வ - று. † நல்கெனி னுமிசையா னோமென்னுஞ் சேவடிமேல்

ஒல்கெனி னுச்சியா னோமென்னும் - மல்கிருள்

ஆட லமர்ந்தாற் கரிதா லுமையானை

ஊட லுணர்த்துவதோ ராறு. வ - று.

இ - ள். அருள்செய்கெனச் சொல்லின், நும்முடைய நாவின்மே லிருக்கும் சொன்மகள் நோவுபடுமென்று சொல்லும்; சிவந்த பாதத் திலே வணங்குவேனென்று சொல்லின், நும்முடைய திருமுடிமேலிருக் கும் கங்காதேவி நோவுபடுமென்று சொல்லும்; மிக்க இருளிடத்துக் திருக்கூத்தை மேவின இறைவனுக்கு அருமையுடைத்தாயிருந்தது, உமாதேவியை வழக்காட்டினைத் தீர்ப்பதொரு நெறி எ - று. (48)

237. கடவுண்மாட்டு மானிடப்பெண்டிர் நயந்தபக்கம்

முக்கணான் முயக்கம்வேட்ட

மக்கட்பெண்டிர் மலிவுரைத்தன்று.

இ - ள். மூன்று திருநயனத்தையுடையானது புல்லுதலை விரும் பின மானிடமகளிர் கூறுபாட்டைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. † அரிகொண்ட கண்சிவப்ப வல்லினென் னாகம்

புரிகொண்ட நூல்வடுவாப் புல்லி - வரிவண்டு

பண்ணலங்கூட் டுண்ணும் பனிமலர்ப் பாசூரென்

உண்ணலங் கூட்டுண்டா னூர்.

இ - ள். செவ்வரி கருவரி பரந்த விழிசிவப்பக் 3 கனவில் என் னுடைய மார்பினை முறுக்குதலுடைத்தான பூணூற்றமும்புடப் புல்லி,

* யா. வி. சூ. 65, மேற். † தொல். புறத் சூ. 23. இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 ‘உருபி’ 2 ‘அருபி,’ 3 ‘இராப்பொழுதில்’

வரியினையுடைய சுரும்பினம் பண்ணின் நலத்தைப் பாடித் திரண்டு அனுபவிக்கும் குளிர்ந்த பூவினையுடைய திருப்பாசூர், என்னுடைய மனத்தின் அழகைச் சிறிதும் ஒழியாமல் நுகர்ந்தவனுடைய பதி எ - று. (49)

238. *குழவிக்கட் டோன்றிய காமப்பகுதி

இளமைந்தர் நலம்வேட்ட

வளமங்கையர் வகையுரைத்தன்று.

இ - ள். குழவிப்பதத்தராகிய மைந்தரது நலத்தை விரும்பின காமப்பகுதி நிறைந்த மங்கையரது தன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய் வாள்வேந்தன் அரிக்கண்ணி யஞ்சி யலற - எரிக்கதிர்வேற் [மைந்தா செங்கோல னுங்கோச் சினக்களிற்றின் மேல்வரினும் எங்கோலந் தீண்ட லினி.

இ - ள். அழகிய கந்துகத்தைக் கைப்பற்றிக் கரந்தாய், வாள் வேந்தன் மைந்தனே, செவ்வரி கருவரி பரந்த கண்ணினையுடையாள் பயப்பட்டு அழ; நெருப்புப்போன்ற ஒளிவேலினையும் செவ்விய கோலினையுமுடைய நும்முடைய சாமி கோபத்தினையுடைய யானையின் மேலே தந்து தோன்றினும், எமது அணியினைத் தீண்டாதே கொள், இப்பொழுது எ - று. (50)

239. ஊரின்கட் டோன்றிய காமப்பகுதி

நீங்காக் காதன் மைந்தரு மகளிரும்

பாங்குறக் கூடும் பதியுரைத் தன்று.

இ - ள். ஒழியாத அன்பினையுடைய ஆடவரும் மகளிரும் அழகு பொருந்தக் கூடும் பதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. ‡ஊடிய லூட லகல வுளநெகிழ்ந்து வாடிய மென்றோள் வளையொலிப்பக் - கூடியபின் யாமநீ டாகென்ன யாழ்மொழியார் கைதொழுஉம் ஏமநீர்க் கச்சியெம் மூர்.

இ - ள். வழக்காடிய, வழக்காட்டுப்போக மன நெகிழ்ந்து வாட்ட முற்ற மெல்லியதோளில் தொடி ஆர்ப்பப் புணர்ந்த பின்பு இரவுப் பொழுது நீட்டிப்பதாகவெனச் சொல்லி யாழிசைபோலும் சொல்லினை யுடையார் கைகூப்பும் காவலுடைத்தாய்ப் புனலாற்சிறந்த காஞ்சி, எங்கள் பதி எ - று.

ஆக வென்பது ஆகெனக் குறைந்து நின்றது. (51)

பாடாண்திணைப்பாட்டு ஒன்றும், துறைப்பாட்டு ஐம்பதும் முடிந்தன.

ஒன்பதாவது பாடாண்படலம் முற்றிற்று.

* பரி 10 : 107 : கலி 51 ; திருவாய். 6. 2 : “மின்னிடை” ; திருவேங்கடத். 97. † தொல். புறத். கு 24. இளம். மேற். ; வரிப் பந்து ; முருகு. 68 ; நற். 305 : 1 ; கலி. 51 : 3. ‡ பு. வெ. 317.

பத்தாவது பொதுவியற் படலம்

(சூத்திரம் 10.)

சீர்சால் போந்தை வேம்போ டாரே
உன்ன நிலையே யேழக நிலையே
கழனிலை யேனைக் *கற்காண் டல்லே
கற்கோணிலையே கன்னீர்ப் படுத்தல்
5 கன்னடு தல்லே கன்முறை பழிச்சல்
இற்கொண்டு புகுத லென்றபன் னிரண்டும்
பொதுவியற் பால வென்மனார் புலவர்.

என் - னின், பொதுவியற்பாலவருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.
இ - ள். போந்தைமுதல் இற்கொண்டு புகுதல் இறுதியாகிய
பன்னிரண்டும் பொதுவியற்பாலவாம் எ - று.

அவற்றுள் :—

240. போந்தை

கலவா மன்னர் கண்ணுறு ஞாட்பிற்
புலவேல் வானவன் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். பொருந்தா வேந்தர் கிட்டின பூசலிடத்துப் புலால் நாளும்
வேலினையுடைய சேரன் சூடும் பூவைப் புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று. †குடையலர் காந்தட்டன் கொல்லிச் சுனைவாய்த்
1தொடையவிழ் தண்குவளை சூடான் - புடைதிகழும்
தேரதிரப் பொங்குந் திருந்துவேல் வானவன்
போரெதிற் போந்தையாம் பூ.

இ - ள். குடைபோன்மலரும் கோடலையுடைய தன்கொல்லிமலைச்
சுனையிடத்துக் கட்டலரும் குளிர்ந்த செங்கழுநீர்ப்பூவை மலையான்;
பக்கம் விளங்கும் பகைவர் தேர்த்தானை நடுங்கக் கோபிக்கும் திருந்திய
வேலையுடைய சேரன், பூசல் தோற்றிற் பனந்தோடாம், அவன் சூடும் பூ
எ - று. (1)

241. வேம்பு

விரும்பா ரமரிடை வெல்போர் வழுதி
சுரும்பார் முடியிசைப் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். பகைவர் பூசலிடத்து வெல்லும் போரையுடைய பாண்டி
யன் வண்டுநிறைந்த மகுடத்தின்மீதே புனையும் மலரினைப் புகழ்ந்தது
எ - று.

வ - று. †தொடியணிதோ ளாடவர் தும்பை புனையக் [யும்
கொடியணிதேர் கூட்டணங்கும் போழ்தின் - முடியணி

*தொல். புறத். சூ. 5 : 19 - 20; சிலப். பதிகம், 84 - 5. † தொல்.
புறத். சூ. 5, இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'தொடையனி'

காத்தல்சால் செங்கோற் கடுமா நெடுவழுதி
ஏத்தால்சால் வேம்பி னிணர்.

இ - ள். கடகம் பொலிவுறு புயத்தினையுடைய வீரர் போர்ப் பூவைச் சூடப் பதாகையாற் சிறந்த தேர் பகைத்திரளை வருத்துங் காலமாகிய போரில் மகுடத்திலே சூடும், காத்தலமைந்த செங்கோலினை யும் கடிய குதிரையினையுமுடைய அளவிடுதற்கரிய பாண்டியன் புகழ்த் தலமைந்த வேம்பின் பூக்கொத்தினை எ - று.

இணர் முடியணியு மென்க.

(2)

242. ஆர்

விறற்படை மறவர் வெஞ்சமங் காணின்
மறப்போர்ச் செம்பியன் மலைப்பூ வுரைத்தன்று.

இ - ள். வெற்றியினையுடைய சேனை வீரர்தம் வெய்ய பூசலைக் காணிற் கொடுவினைப் பூசலைச் செய்யவல்ல சோழன் புனையும் மலரினைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. *கொல்களி றூர்வர் கொலைமலி வாண்மறவர்
வெல்கழல் வீக்குவர் வேலினையர் - மல்கும்
கலங்க லொலிபுனற் காவிரி நாடன்
அலங்க லமரமுவத் தார்.

இ - ள். கொல்லும் யானையைச் செலுத்துவர் கொலைத்தொழிலின் மிக்க வாள்வீரர்; வெல்லும் வீரக்கழலினைக் கட்டுவர் வேலினையுடைய இனையவர்; மிகும் செங்கலங்கலையுடைத்தாய் முழங்கும் புனலினை யுடைய பொன்னிநாடன் மாலை, பூசல்நடுவு ஆத்தி எ - று.

(3)

243. உன்னநிலை

துன்னருஞ் சிறப்பிற் றெடுகழன் மன்னனை
உன்னஞ் சேர்த்தி யுறுபுகழ் மலிந்தன்று.

இ - ள். கிட்டுதற்கரிய நன்மையினையும் கட்டுங்கழலினையுமுடைய வேந்தனை நிமித்தம்பார்க்கும் மரத்தொடு கூட்டி மிகுபுகழைச் சொல்லி யது எ - று.

வ - று. *துன்னருந் தானைத் தொடுகழலான் றுப்பெதிர்ந்து
முன்னர் வணங்கார் முரண்முருங்க - மன்னரும்
ஈடெலாந் தாங்கி யிகலவிந்தார் நீயுநின்
கோடெலா முன்னங் குழை.

இ - ள். கிட்டுதற்கரிய சேனையினையும் கட்டும் வீரக்கழலினையு முடைய நம் வேந்தன் வலியோடு மாறுபட்டு முன்னேவந்து பணி யாதார் மாறுபாடு இனிக்கெட, எதிர்ந்த வேந்தரும் இவன்வலியெலாம் தடுத்து மாறுபாடொழிந்தார்; நீயும், நின்னுடைய பணியெல்லாம் † உன்ன மரமே, தளிர்ப்பாயாக எ - று.

(4)

* தொல். புறத். சூ. 5, இளம். மேற். † தொல். புறத். சூ. 5; பதற். 40 : 17 - 8, 61 : 6; புறநா. 3 : 23.

244. ஏழகநிலை

ஏழக மூரினு மின்ன னென்றவன்
தாழ்வி லூக்கமொடு தகைபுகழ்ந் தன்று.

இ - ள். ஏழகத்தகரினை மேற்கொண்டு செலுத்தினும் இத்தன்மையனென்று அவனுடைய குற்றமில்லாத மனவெழுச்சியோடு மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. எம்மனை யாமகிழ ¹வேழக மேற்கொளினும்
தம்மதி ²ருழ்வீழ்த் திருக்குமே - தெம்முனையுள்
மானொடு தோன்றி மறலுங்கா லேழகத்
தானொடு நேரா மரசு.

இ - ள். எம்முடைய இல்லிடத்து யாங்கள் பிரியப்பட ஏழகத்தை யேறினும், தம்முடைய அரணிடத்துத் தாழ்கோத்திருக்கும், பகைப் புலத்துக் குதிரைமிசையே தோற்றிப் போரைச் செய்யுங்காலத்துக் கிடாயின்மேல் அமைந்தானொடு செலவாம், அரசு எ - று.. (5)

245. இதுவுமது

ஏந்துபுக முலகி னிளமை நோக்கான்
வேந்து நின்றலு மேழக நிலையே.

இ - ள். உயருங் கீர்த்தியையுடைய ஞாலத்தின் இளமையைப் பாராதே அரசன் பூமிகாவல் பூண்டுநிற்பினும் ஏழகநிலையேயாம் எ-று.

வ - று. வேண்டார் பெரியர் விறல்வேலோன் றுனிளையன்
பூண்டான் பொழில்காவ லென்றுரையாம் - ஈண்டு
மருளன்மின் †கோள்கருது மால்வரை யாளிக்
குருனையுங் கொல்களிற்றின் கோடு.

இ - ள். பகைவர் பெரியர், வென்றிவேலினையுடையோன்றான் இளமைப்பருவத்தோன், பூமிகாவலை மேற்கொண்டானென்று சொல்லாம்; இவ்விடத்து மயங்காதே கொண்மின்; கொள்கையைநினையும் பெரியமலை யிடத்து யாளியின் குட்டியும் கொல்லும் யானையின் கொம்பை எ-று. (6)

246. கழனிலை

அடுமுர ணகற்று மாளுகு ஞாட்பிற்
கடுமுரண் வயவன் கழல்புனைந் தன்று.

இ - ள். கொல்லும் மாறுபாட்டைப் பெருக்கும் வீரர்படும் பூசலிற் கடிய முரணையுடைய வீரன் கழலைப் புனைந்தது எ - று.

வ - று. †வாளமரின் முன்விலக்கி வான்படர்வார் யார்கொலோ
கேளலார் நீக்கிய கிண்கிணிக்காற் - காளை

* “விரைசெலல் வெம்பரி மேழக மேற்றி” (சீவக. 521).
† பொருந. 139 - 42; அகநா. 381 : 1 - 3; சீவக. 2554. ‡ தொல். புறத். சூ. 5. இளம். மேற்.

(பி - ம்.) ¹ ‘மேழகம்’ ² ‘ருள்’

கலங்கழல் வாயிற் கடுத்தீற்றி யற்றால்
பொலங்கழல் கான்மேற் புனைவு.

இ - ள். வாட்பூசலில் எதிர்நின்று விலக்கிச் சுவர்க்கத்திடத்துச் செல்வார் யாவர்கொல்லோ? உறவல்லாதாரைப் போக்கிய சதங்கை அமைந்த தாளினையுடைய இளமைப்பருவத்து வேந்தன், மிக்க நெருப்பின் வாயிலே நஞ்சைத் தீற்றிய தன்மைத்து, பொன்னாற்செய்த வீரக் கழலைச் சேவடியின்மீது அணியுமது எ - று. (7)

247. கற்காண்டல்

ஆன வென்றி யமரில்வீழ்ந் தோற்குக்
கான நீளிடைக் கற்கண் டன்று.

இ - ள். அமையாத வெற்றியையுடைய பூசலிற் பட்டோற்குக் காட்டில் நீண்டவிடத்துக் கல்லைக் கண்டது எ - று.

வ - று. *மிகையணங்கு மெய்நநிற் இ மீளி மறவர்
புகையணங்கப் பூமாரி சிந்திப் - பகையணங்கும்
வீளைக் கடுங்கணையால் வேறுகி விண்படர்ந்த
காளைக்குக் கண்டமைத்தார் கல்.

இ - ள். மிக்க தெய்வத்தை உடம்பிலே நிறுத்தித் தலைமையினை யுடைய வீரர் தூமமணி ஆர்ப்ப மலர்மழையைச் சிதறிச் சத்துருக்களை வருத்தும் சத்தத்தினையுடைய கொடிய அம்பாலே வேறுபட்டு விண்ணிடத்துச் சென்ற இளமைப்பருவத்து வீரனுக்குப் பார்த்து நிச்சயித்தார், கல்லினை எ - று. (8)

248. கற்கோணிலை

மண்மருளத் துடிகறங்க
விண்மேயாற்குக் கற்கொண்டன்று.

இ - ள். பூமி மயங்கப் பறையொலிப்பச் சுவர்க்கத்திலே பொருந்தினவனுக்குக் கல்லினைக் கொண்டது எ - று.

வ - று. *பூவொடு நீர்தூவிப் பொங்க ிவிரைபுகைத்து
நாவுடை நன்மணி நன்கியம்ப - மேவார்
அழன்மறங் காற்றி யவிந்தாற்கென் றேத்திக்
கழன்மறவர் கைக்கொண்டார் கல்.

இ - ள். மலருடனே புனலைச் சிந்தி எழும்படியாக நறுநாற்ற முடையனவற்றைப் புகையப்பண்ணி நாவினாற் பொலிந்த அழகியமணி நன்றாக இசைப்ப, பொருந்தாதார் எரியுஞ்சினத்தைக் காலுவித்துப் பட்டவனுக்குத் தக்கது இதுவென்று துதித்துக் கழல்வீரர் கைக் கொண்டார் கல்லினை எ - று. (9)

249. கன்னீர்ப் படுத்தல்

வண்டுசூழ் தாமம் புடையே யலம்வரக்
கண்டு கொண்ட கன்னீர்ப் படுத்தன்று.

இ - ள். சுரும்பு சூழமாலை பக்கத்தில் அசைந்துவரப் பார்த்துக் கைக்கொண்ட கல்லினைப் புனலிலே யிட்டது எ - று.

வ - று. *காடு கனலக் கனலோன் சினஞ்சொரியக்
கூடிய வெம்மை குளிக்கொள்ளப் - பாடி
நயத்தக மண்ணி நறுவிரைகொண் டாட்டிக்
கயத்தகத் துய்த்திட்டார் கல்.

இ - ள். கானம் அழல ஆதித்தன் கோபத்தைப் பொழிதலாலே பொருந்தின வெப்பம் தண்ணென ஏத்தி நன்மையுண்டாகச் சுத்தி பண்ணிப் பின் நறுநாற்றமுடையனவற்றைக் கொண்டு மஞ்சனமாட்டி வாவிடத்திலே செலுத்தி அழுத்தினார் கல்லினை எ - று. (10)

250. இதுவுமது

ஒங்கியகல் லுய்த்தொழுக்கல்
ஆங்கெண்ணினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். உயர்ந்த கல்லினைச் செலுத்தி நிரைத்தலை அவ்விடத்துக் கருதினும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - று. கணனார்ந் துவப்பக் கடுங்கண் மறவர்
பிணனார்ந்து பேய்வழங்கு ஞாட்பின் - நிணனார்
விழுக்கினால் வேய்ந்த விறல்வேலோர் கல்லை
ஒழுக்கினு ரொன்றெருவர் முன்.

இ - ள். தமது திரள் நிறைந்து மனமகிழத் தறுகண்வீரர் பிணத்தைத் தின்று கழுதுலாம் பூசலிடத்து நிணம் நிறையும் நெஞ்சில் தசையால் மூடிய வென்றிவேலோர் செய்த செய்தொழில்தெரித்த கற்களை நிரைத்தார், ஒருவர்முன் ஒன்றாக எ - று.

ஒருவரென்பது வினைதோறுங் கல் நடுவிக்கும் தலைவரை; ஒன்றெருவர் முன் ஒருவரொருவர் முன்னாக என்று கொள்ளின், † “ஒன்றெருவரின் முன்னந் தழை விழைதக்கன கொய்தும்” என்றது போலும். (11)

251. கன்னடுதல்

அவன்பெயர்கள் மிசைப்பொறித்துக்
கவின்பெறக் கன்னாட்டின்று.

இ - ள். வீரன் நாமத்தைக் கல்லிலே எழுதி அழகுபெறக் கல்லை நட்டது எ - று.

வ - று. *மாலை துயல மணியெறிந்து மட்டுகுத்துப்
பீலி யணிந்து பெயர்பொறித்து - வேலமருள்
ஆண்டக நின்ற வமர்வெய்யோற் காகென்று
காண்டக நாட்டினார் கல்.

இ - ள். மாலையசையத் தூமமணியைக் கறங்கப்பண்ணி மதுவைத் தெளித்துப் பீலியைச் சூட்டி அவன்பெயரை எழுதி வேற்பூசலிடத்து ஆண்மைத்தன்மை மிகுதிபெற நின்ற போரை விரும்பினவனுக்கு இஃது உருவமாகவென்று சொல்லிக் காட்சிபொருந்த நட்பார் கல்லினை எ - று. (12)

252. கன்முறை பழிச்சல்

நிழலவி ரெழின்மணிப்பூட்
கழல்வெய்யோன் கல்வாழ்த்தின்று.

இ - ள். நிழல்விடும் அழகிய மணிப்பூணினையும் வீரக்கழலையு முடைய போர்விருப்பத்தோனுடைய கல்லினை ஏத்தியது எ - று.

வ - று. *அடும்புகழ் பாடி யமுதமுது நோன
திடும்பையுள் ¹வைகி யிருந்த - கடும்பொடு
கைவண் குருசில் ²கற் கைதொழுஉச் செல்பாண
தெய்வமாய் நின்றான் றிசைக்கு.

இ - ள். பகைவரைக்கொல்லும் கீர்த்தியைச் சொல்லிக் கலுழ்ந்து கலுழ்ந்து பொருதே துன்பத்துள்ளே தங்கியிருந்த சுற்றத்தாரோடு கை வளப்பத்தினையுடைய உபகாரிதன் கல்லினைக்கைதொழுது போவாயாக, பாணனே, கடவுளாய் நின்றான் திக்கு எட்டிற்கும் எ - று. (13)

253. இற்கொண்டு புகுதல்

வேத்தமருள் விளிந்தோன் கல்லென
ஏத்தினர் துவன்றி யிற்கொண்டு புக்கன்று.

இ - ள். வேந்தர்போரிடத்துப் பட்டவனுடைய கல்லென்று சொல்லி வழுத்தினராய்ச் செறிந்து கோயிலெடுத்துப் புக்கது எ - று.

வ - று. *²வாட்புகா லுட்டி வடிமணி நின்றியம்பக்
கோட்புலி யன்ன குருசில்கல் - ஆட்கடிந்து
விற்கொண்ட வென்றி விறன்மறவ ரெல்லோரும்
இதற்கொண்டு புக்கா ரியைந்து.

இ - ள். வாளுக்கு உணவுகொடுத்துத் தெளிந்தமணி நின்ற இரட்ட, கோட்பாட்டையுடைய புலியையொத்த உபகாரி கல்லை, போரா னைத்தரந்து சிலையாற் பெற்ற வெற்றியினையுடைய திறல்வீரர் பலரும் கோயிலெடுத்துப் புக்கார் கூடி எ - று. (14)

(சிறப்பிற் பொதுவியற்பால)

(சூத்திரம் 11.)

முதுபா லையே சுரநடை யேனைத்
தபுதார நிலையே தாபத நிலையே
தலைப்பெய னிலையே பூசன் மயக்கே

* தொல். புறத். சூ. 5, இளம். மேற். † புறநா. 306 : 4 ; பட்டினப். 78-9, குறிப்புரை.

(பி - ம்.) ¹ 'வைகிற்றிருந்த' ² 'வாட்பலியூட்டி'

மாலை நிலையே மூதா னந்தம்
5 ஆனந் தம்மே யானந்தப் பையுள்
கையறு நிலையுளப் படப்பதி னென்றும்
மையறு சிறப்பிற் பொதுவியற் பால.

என் - னின், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். முதுபாலை முதலாகக் கையறுநிலை யீருகச் சொல்லப்பட்ட பதினென்றும் பொதுவியற்பாலவாம் எ - று.

அவற்றுள் :

254. முதுபாலை

*காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த
பூங்கொடி மடந்தை புலம்புரைத் தன்று.

இ - ள். மூங்கில் ஒங்கின கானகத்துத் தன் கொழுநனையிழந்த பொலிந்த கொடி போன்ற மடந்தையது தனிமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. நீர்மலி கண்ணொடு நின்றே னிலையிரங்காய்
தார்மலி மார்பன் றகையகலம் - சூர்மகளே
வெள்ளில் விளைவுதிரும் வேயோங்கும் வெஞ்சுரத்
கொள்ளனி கோடல் கொடிது. [துக்

இ - ள். நீர்மிகுங் கண்ணோடே நின்றேனுடைய நிலைக்கு வருந்தாயாய் மாலைமிக்க அகலத்தையுடையவன் அழகிய மார்பை, சூர்மகளே, விளாவினது பழமுதிரும் மூங்கில் உயர்ந்த காட்டிடத்துக் கொள்ளுதல் ஒழிவாயாக நீ; கொள்ளுமது மிகவும் கொடுமையுடையது எ - று. (1)

255. சுரநடை

மூதரி னிவந்த முதுகழை யாரிடைக்
காதலி யிழந்த கணவனிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். முதிர்ந்த பிணக்கமோங்கிய முற்றின மூங்கிலையுடைத் தாய் நிறைந்த இடத்திலே தலைவியை இழந்த தலைவன் முறையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. உரவெரி வேய்ந்த வருப்பவிர் கானுள்
வரவெதிரின் வைவேல்வாய் வீழ்வாய் - கரவினால்
பேதையைப் பெண்ணியலைப் பெய்வளையை யென்மார்பிற்
கோதையைக் கொண்டொளித்த கூற்று.

இ - ள். உலாவும் நெருப்புமூடின வெப்புமிகுங் காட்டிடத்து என் முன்னே நீ வருதலை ஏற்பாயாயின், என்னுடைய கூரியவேலின்வாயிலே வீழ்வாய்; களவாலே, மடவாளைப் பெண்மைத்தன்மையையுடையாளை இட்டவளையினையுடையாளை என்னுடைய மார்பின்மாலையை மறைத்துக் கொண்ட கூற்றமே எ - று. (2)

256. தபுதாரநிலை

புனையிழை யிழந்தபிற் புலம்பொடு வைகி
மனையகத் துறையு மைந்தனிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். அணிந்த ஆபரணத்தினையுடையானை இழந்தபின் தனிமை யுடனே தங்கி இல்லிடத்து அவதரிக்கும் ஆண்மகன் முறைமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - ரு. பைந்தொடி மேலுலக மெய்தப் படருழந்த
மைந்தன் குருசின் மழைவள்ளல் - எந்தை
1தபுதாரத் தாழ்ந்த தனிநிலைமை கேளாச்
செவிடா யொழிகென் செவி.

இ - ள். பச்சென்ற வளையினையுடையாள் சுவர்க்கத்தைப்பொருந்த வருத்தமுற்ற ஆண்மகன், தலைவன், மழைபோலக் கொடுக்கும் உபகாரி, என்னுடைய சாமி மனையானை இழந்தமுந்தின தனியான நிலைமையைக் கேளாத செவிடாய்ப் போக, என் செவி எ - று. (3)

257. தாபதநிலை

*குருந்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்ந்தெனக்
கருந்தடங் கண்ணி கைம்மைகூ றின்று.

இ - ள். குருந்தப்பூ மலரும் மாலையினையுடைய கணவன் இறந்தா னாகக் கரிய பெரிய கண்ணினையுடையாள் வைதவியமெய்தியவாற்றைச் சொல்லியது எ - று.

வ - ரு. கலந்தவனைக் கூற்றங் கரப்பக் கழியா
தலந்தினையு மவ்வளைத் தோளி - உலந்தவன்
தாரொடு பொங்கி நிலனசைஇத் தான்மிசையும்
காரடகின் மேல்வைத்தாள் கை.

இ - ள். தன்னுடனே கூடின கொழுநனைக் கூற்றுவனொளிப்பத் தான் இறந்து படாது நொந்துவருந்தும் அழகிய வளைத்தோளினையுடையாள், தன்னைவிட்டு இறந்தவன் மாலையோடு கோபித்து வெறு நிலத்திலே வதிந்து தான் அருந்தும் கரிய அடகின்மேலே கையை வைத்தாள் எ - று. (4)

258. தலைப்பெயனிலை

இன்கதிர் முறுவற் பாலக னென்னும்
தன்கட னிறுத்ததாய் தபுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். இனிய ஒளிநகையினையுடைய பிள்ளையென்னும் தான் கொடுக்கக் கடவதனைக் கொடுத்த மாதர் இறந்த முறைமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - நு. *இடம்படு ஞாலத் தியல்போ கொடிதே
தடம்பெருங்கட் பாலகனென்னும்-கடன்கழித்து
முள்ளெயிற்றுப் பேதையாள் புக்காள் முரண
வள்ளெயிற்றுக் கூற்றத்தின் வாய். [வியா

இ - ள். அகன்ற பூமியினது தன்மையோ கொடியதொன்றே!
மிகப் பெரிய கண்ணினையுடைய பிள்ளையென்று சொல்லும் கொடுக்கக்
கடவதனைக் கொடுத்து முட்போலக் கூரிய பல்லினையுடையாள் தலைப்
பட்டாள், மாறுபாடு கெடாத வளப்பம் மிக்க எயிற்றினையுடைய கூற்று
வன் வாயிலே எ - நு. (5)

259. பூசன்மயக்கு

பல்லிதழ் மழைக்கட் பாலகன் மாய்ந்தெனப்
புல்லிய பெருங்கிளைப் பூசல்கூ நின்று.

இ - ள். பூவையொத்து மழைபோலக் குளிர்ந்த கண்ணினையுடைய
பிள்ளை, இறந்தானாகப் பொருந்திய பெரிய சுற்றத்தினது ஆரவாரத்
தினைச் சொல்லியது எ - நு.

பல்லிதழென்றால் பல இதழினையுடைய பூவை, ஆகுபெயரான்.

வ - நு. அலர்முலை யஞ்சொ டலவனொழிய வவ்விற்
குலமுதலைக் கொண்டொளித்த லன்றி - நிலமுறப்
புல்லிய பல்கிளைப் பூசல் பரியுமோ
கொல்லிய வந்தொழியாக் கூற்று.

இ - ள். பணைத்த முலையினையும் அழகிய சொல்லினையுமுடைய
தலைவி அவ்விடத்தே ஒழிய அம்மனையிற் குலத்திற்கு மூலமாகிய பிள்ளை
யைக் கைப்பற்றி மறைத்தலல்லது நிலத்திலே மிகப் பொருந்திய சுற்றத்
தின் ஆரவாரத்திற்கு இரங்குமோ? கொல்வான்வேண்டி வந்து தவிராத
கூற்றம் எ - நு.

கூற்று, பூசல் பரியுமோவென்க.

(6)

260. இதுவுமது

வேந்தன் மாய்ந்தென வியலிடம் புலம்பினும்
ஆய்ந்த புலவ ரதுவென மொழிப.

இ - ள். அரசன் இறந்தானாக அகன்ற பூமியினுள்ளார் இரங்கினும்
ஆராய்ந்த அறிவினையுடையோர் முன்பிற்றுறையென்று சொல்லுவர்
எ - நு.

வ - நு. எண்ணி னிகல்புரிந்தோ ரெய்தாத தில்போலும்
கண்ணினொளிர் வேலான் கரந்தபின் - அண்ணல்
புகழொடு பூசன் மயங்கிற்றூற் பொங்கும்
அகழ்கடல் வேலி யகத்து.

இ - ள். விசாரிப்பிற் போரினை விரும்பிய வீரர் பெருதது ஒன்று
மில்லை போலும்: கண்ணிற்கு எறிக்கும் வேலினையுடையான் இறந்த

*தொல். புறத். சூ. 19, இளம். மேற்.

(பி - ம்) 1 'லவனொழிய'

120 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

பின்பு தலைவனுடைய கீர்த்தியுடன் ஆரவாரம் தலைமணந்ததால், மிகா
நின்ற அகழ்ந்த கடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்து எ - று.

பூமியிடத்துப் புகழொடு பூசல் மயங்கிற்றாலென்க.

(7)

261. மாலைநிலை

கதிர்வேற் கணவனோடு கணையெரி முழுக
மதியேர் நுதலி மாலைநின் றன்று.

இ - ள். ஒளியால் மிக்க வேலினையுடைய கொழுநனோடு செறிந்த
நெருப்பிலே புகுவான் வேண்டிப் பிறையையொத்த நெற்றியினையுடை
யாள் மாலைக்காலத்திலே நின்றது எ - று.

வ - று. சோலை மயிலன்னா டன்கணவன் சொல்லியசொல்
மாலை நினையா மனங்கடைஇக் - காலைப்
புகையழல் வேலோன் புணர்ப்பாகி நின்றாள்
அகையழ லீமத் தகத்து.

இ - ள். பொழின்மயிலை அனையாள், தன் கணவன் பகர்ந்த
வார்த்தையை மாலைக்காலத்திலே நினைத்து மனத்தை முடுக்கிக் காலைப்
பொழுதிலே மூளும் தழல் போன்ற வேலினையுடையான்தன் துணையாகி
நின்றாள், கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்புப் பொருந்திய சுடுகாட்டகத்து
எ - று.

ஈமத்தகத்துப் புணர்ப்பாகி நின்றாளென்க.

(8)

262. மூதானந்தம்

கயலேர் கண்ணி கணவனோடு முடிய
வியனெறிச் செல்வோர் வியந்துரைத் தன்று.

இ - ள். கயலையொத்த விழியினையுடையாள் தன் கொழுநனோடு
இறந்துபட அகன்ற வழியிடத்துப் போவார் கண்டு அதிசயித்துச்
சொல்லியது எ - று.

வ - று. *ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கலந்தார்க்கு
கீருயி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போரில்
விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வனையி னாட்கும்
உடனே யுலந்த துயிர்.

இ - ள். ஒரு பிராணனாக அறிக, ஒக்க மணந்தவர்க்கு; இரண்டு
பிராணனென்று சொல்லுவர் நடு ஆராயாதார்; பூசலிடத்து நஞ்சைத்
தாங்கும் வேலினையுடையாற்கும் விளர்த்த வனையினை யுடையாட்கும்
ஒக்க விட்டது பிராணன், ஆதலால் எ - று.

(9)

263. இதுவுமது

கொடியான் கூர்ங்கணை குளிப்பத் தன்றெழில்
முடியா னவிதலு மூதா னந்தம்.

* தொல். புறத். சூ. 19, இளம்.; சூ. 24, ந. மேற்.; திருச்சிற. 71;
சீவக. 2344; சிலப். 25 : 78 - 86.

இ - ள். கடுவினையாளன் தன்மேற் பகைவருடைய கூரிய அம்பு அழுந்தத் தான் நினைந்த வினையை முடிவு செய்யானாகி இறத்தலும் மூதானந்தம் எ - று.

வ - று. முந்தத்தான் மாவொடு புக்கு முனையமருட் சிந்தத்தான் வந்தார் செருவிலக்கிக் - குந்தத்தாற் செல்கணை மாற்றிக் குருசில் சிறைநின்றான் கொல்கணைவாய் வீழ்தல் கொடிது.

இ - ள். பலரினும் முந்தத் தான் குதிரையுடனே களம் புக்கு, முற்பட்ட பூசலில் எதிர்த்துவந்தார் சிதறப் போரை விலக்கிக் கைச் சவளத்தால் தன்மேல் வரும் அம்பை நீக்கி உபகாரி, கரைபோலச் சேனைதாங்கி நின்றான், கொல்லும் கோல்வாயிலே படுமது கொடிதாயிருந்தது எ - று. (10)

264. ஆனந்தம்

ஆடமைத் தோளி விரிச்சியுஞ் *¹சொகினமும் வேறுபட வஞ்சி விதுப்புற் றன்று.

இ - ள். அசையும் மூங்கில்போன்ற தோளினையுடையாள் நற் சொல்லும் நிமித்தமும் விகற்பிப்பப் பயப்பட்டு நடுக்கமுற்றது எ - று.

வ - று. வேந்தார்ப்ப வெஞ்சமத்து வேலமுவந் தாங்கினான் சாந்தா ரகலத்துத் தாழ்வடுப்புண் - தாந்தணியா மன்னு சொகின மயங்கின வாய்ப்புளும் என்னுங்கொல் பேதை யினி.

இ - ள். அரசர் ஆரவாரிப்ப வெய்ய பூசலிடத்து அயிற்காட்டைத் தடுத்தவனுடைய சந்தனம் நிறைந்த மார்பிடத்து ஆழ்ந்த வாயினை யுடைய புண்கள்தாம் தீரா ; பொருந்தா, நிமித்தமும்; கலங்கியிருந்தன, விரிச்சியும்; என்னுமோ, மடவாள் இப்பொழுது! எ - று. (11)

265. இதுவுமது

தவப்பெரிய வெஞ்சமங்குறுகும் அவற்கிரங்கினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். மிகப்பெரிய வெய்ய பூசலிற் பொருந்திய வீரனுக்கு வருந்தினும் முன்பிற்றுறையேயாம் எ - று.

வ - று. இன்னு சொகின மிசையா விரிச்சியும் அன்னு வலம்வருமென் னுருயிரும் - என்னுங்கொல் தொக்கார் மறமன்னர் தோலாத் துடிகறங்கப் புக்கான் விடலையும் போர்க்கு.

* பு. வெ. 265 : 1, 310, கொளு, உரை.

(பி - ம்.) ¹ 'சோகியும்'

இ - ள். இனியவல்ல, நிமித்தமும்; பொருந்துவனவல்ல, நற் சொல்லும்; அன்னே, சுழன்றுவாராநின்றது, என்னுடைய அரிய பிராணனும்; என்னாகவற்றோ! திரண்டுநிறைந்த சினவேந்தருடைய வெல்லும் துடிகறங்கத் தலைவனும் பூசலிடத்திற்குத் தலைப்பட்டான் எ - று. (12)

266. ஆனந்தப்பையுள்

*விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று.

இ - ள். இடும்பை மிக மூங்கில்போன்ற தோளினையுடையாள் கணவனிறப்ப மெலிந்து வருந்தியது எ - று.

வ - று. புகழொழிய வையகத்துப் பூங்கழற் காளை
திகழொளிய மாவிசம்பு சேர - இகழ்வார்முன்
கண்டே கழிகாத லில்லையாற் கைசோர்ந்தும்
உண்டே யளித்தெ னுயிர்.

இ - ள். கீர்த்தி பாரிலே நிற்பப் பொலிந்த வீரக்கழலினையுடைய தலைவன் இலங்கும் ஒளியினையுடைய சுவர்க்கத்தைப் பொருந்த எள்ளு வாரை முன்னே கண்டுவைத்து இறந்துபடும் அன்பின்ருல், செயலற்றும் உண்டாயிருந்தது, அளியினையுடைத்து, என்னுயிர் எ - று. (13)

267. கையறுநிலை

செய்கழன் மன்னன் மாய்ந்தெனச் சேர்ந்தோர்
கையறு வுரைத்துக் கைசோர்ந் தன்று.

இ - ள். தொழில் அழகுபெற்ற வீரக்கழலினையுடைய வேந்தன் துஞ்சினனாக அணைந்தோர் இறந்தமையைச் சொல்லி ஒழுக்கம் தளர்ந் தது எ - று.

வ - று. தாயன்னான் றூர்விலங்கி வீழத் தளர்வொடு
நீயென்னாய் நின்றயென் னெஞ்சளியை - ஈயென்றூர்க்
கில்லென்ற றேற்று விகல்வெய்யோன் விண்படரப்
புல்லென்ற நாப்புலவர் போன்று.

இ - ள். எல்லாவுயிர்க்கும் தாயன்னவன் மாற்றூர் கொடிப்படை யைத் தடுத்துப்பட மெலிவுடனே சேதனமாய் நின்றயோ? அசேதன மாய் நின்றயோ? உகாது நீ என்னுகி நின்றாய்? என்னுடைய மனமே, நீ அளியினையுடைய; எனக்கு இது தருகவென்று வேண்டினோர்க்கு இல்லையென்னும் வார்த்தையையறியாத போர்விரும்புவோன் விண் ணிலே செல்லப் புற்கென்ற செந்நாப்புலவரை ஒத்து எ - று.

இது சுற்றத்தார்மேற்று.

(14)

268. இதுவுமது

கழிந்தோன் றன்புகழ் காதலித் துரைப்பினும்
மொழிந்தனர் புலவ ரத்துறை † யென்ப.

இ - ள். இறந்தோன்றன்னுடைய நாமத்தை அன்புற்றுச் சொல்லி
னும் முன்புசொன்ன துறையென்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர் எ - று.

வ - று. நின்று நிலமிசையோ ரேத்த நெடுவிசம்பில்
சென்று கழிந்தான் செருவெய்யோன் - என்றும்
அழலுங் கதிர்வே லவன்புகழ் பாடி
உழலு முலகத் துயிர்.

இ - ள். ¹ தற்பராய் நின்று பூமியினுள்ளோர் துதிப்ப நீடும் பெரிய
வானிலே போயினான், பூசல்விரும்புவோன்; எந்நாளும், எரியும் ஒளி
வேலிணையுடையவனது கீர்த்தியைச் சொல்லிச் சுழலும், எல்லாவுலகத்
துயிரும் எ - று. (15)

(காஞ்சிப் பொதுவியற்பால)

(சூத்திரம் 12.)

முதுரை பொருந்திய முதுமொழிக் காஞ்சி
பெருங்காஞ் சிய்யே பொருண்மொழிக் காஞ்சி
புலவ ரேத்தும் புத்தே ணுட்டொடு
முதுகாஞ் சிய்யொடு காடுவாழ்த் துளப்பட
5 மையறு சீர்த்தி வருமிரு மூன்றும்
பொய்தீர் காஞ்சிப் பொதுவியற் பால.

என் - னின், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாறா உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

இ - ள். முதுமொழிக் காஞ்சி முதலாகக் காடுவாழ்த்து ஈருகச்
சொல்லப்பட்ட ஆறும் பொதுவியற்பாலவாம் எ - று.

அவற்றுள் :-

269. முதுமொழிக் காஞ்சி

பலர்புகழ் புலவர் பன்னினர் தெரியும்
உலகியல் பொருண்முடி புணரக் கூறின்று.

இ - ள். எல்லோரும் கொண்டாடும் அறிவுடையோர் குற்றம் நீக்கி
ஆராயும் உலகத்தியலுள் முடிந்த பொருளாகிய அறம்பொருளின்பத்தை
அறியச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. ஆற்றி னுணரி னருளறமா மாற்றுர்க்குப்
போற்றார் வழங்கிற் பொருள்பொருளாம்-மாற்றிப்
புகலா தொழுகும் புரிவனையார் மென்றோள்
அகலா தளித்தொழுக லன்பு.

இ - ள். நெறியான் அறியின், அருள் தன்மமாகும்; வறியவர்க்குப்
பரிகரியாராய்க் கொடுப்பிற் பொருள் பொருளாம்; மாறி 'விரும்பாது ஒரு
நெறிப்பட நடக்கும் முறுக்குவனையினையுடையோர்தம் மெல்லிய தோளை
நீங்காதே அளித்து நடக்குமது காதலாம் எ - று. (1)

270. பெருங்காஞ்சி

மலையோங்கிய மாநிலத்து
நிலையாமை நெறியுரைத்தன்று.

இ - ள். வரையுயர்ந்த பெரிய குவலயத்து நிலைநில்லா நெறியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. ஆயா தறிவயர்ந் தல்லாந் தகலிடத்து
மாயா நிதிய மனைச்செறி இ - ஈயா
*திருகப் பொதியன்மி னின்றொடு நாளைக்
குறுக வருமரோ கூற்று.

இ - ள். ஆராயாதே உணர்ச்சி மறந்து அலம்வந்து பூமியிடத்துக் கெடாத பெரும்பொருளை இல்லிலே சேர்த்திப் பிறர்க்கு வழங்காதே சிக்கெனக் கட்டிவையாதொழியின்; இன்னுதல் நாளையாதல் நும்மை அணுகவரும் கூற்றம் எ - று.

அதனால், ஈயாது இறுகப் பொதியன்மினென்க.

ஒடுவும் அரோவும் அசைகள்.

(2)

271. பொருண்மொழிக் காஞ்சி

எரிந்தி லங்கு சடைமுடி முனிவர்
புரிந்து கண்ட பொருண்மொழிந் தன்று.

இ - ள். அவிர்ந்து விளங்கும் சடாமகுடத்தினையுடைய முனிவர் விரும்பித் தெளிந்த பொருளைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. †ஆய பெருமை யவிர்சடையோ ராய்ந்துணர்ந்த
பாய நெறிமேற் படர்ந்தொடுங்கித் - தீய
இருளொடு வைகா திடம்படு ஞாலத்
தருளொடு வைகி யகல்.

இ - ள். உண்டாய பெருமையினையும் விளங்கும் வேணியினையும் உடையோராகிய முனிவர் தெரிந்தறிந்த பரந்த வழிமேலே நினைந்து அடங்கித் தீதான மனமயக்கத்துடனே தங்காது அகன்ற பூமியிடத்தில் அருளுடனேதங்கி நீங்கு, நெஞ்சே எ - று.

(3)

272. புலவரேத்தும் புத்தேண்டு

‡நுழைபுலம் படர்ந்த நோயறு காட்சி
விழைபுலங் கடந்தோர் வீடுரைத் தன்று.

இ - ள். நுண்ணிதான அறிவு சென்ற குற்றமற்ற தரிசனத்தை யுடையராய் இந்திரியசயம் பண்ணினார் விரும்பும் மேலுலகத்தைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. பொய்யில் புலவர் புரிந்துறையு மேலுலகம்
ஐயமொன் றின்றி யறிந்துரைப்பின் - வெய்ய
பகலின் றிரவின்று பற்றின்று துற்றின்
றிகலின் றிளிவரவு மின்று.

இ - ள். மெய்ஞ்ஞானிகள் விரும்பி யுறையும் விண்ணுலகத்தை ஐயப்பாடு ஒன்றுமின்றியே உணர்ந்துசொல்லின், வெவ்விதான பகற் பொழுதுமில்லை; இரவுப் பொழுதுமில்லை; பாசமுமில்லை; உணவுமில்லை; மாறுபாடுமில்லை; தாழ்வுமில்லை எ - று. (4)

273. முதுகாஞ்சி

தலைவரும் பொருளைத் தக்காங் குணர்த்தி நிலைநிலை யாமை நெறிப்பட வுரைத்தன்று.

இ - ள். மேலாய் வரும்பொருளைத் தக்கபடி அறிவித்து நிலைநில் லாமையை முறைப்படச் சொல்லியது எ - று.

வ - ரு. *இளமை நிலைதளர ¹ மூப்போ டிறைஞ்சி உளமை யுணரா தொடுங்கி - வளமை வியப்போவ லில்லா வியலிடத்து வெஃகா துயப்போக லெண்ணி னுறும்.

இ - ள். இளமைப்பருவம் நிலையினின்று மெலிய முதுமையுடனே தாழ்ந்து உண்மையை யறியாதே யடங்கிச் செல்வத்தினது ஆச்சரியம் ஒழிதலில்லாத அகன்ற பூமியிடத்து ஒன்றும் விரும்பாது பிழைத்துப் போகையை விசாரிப்பின் உறுதியுடைத்து எ - று. (5)

274. காடு வாழ்த்து

பல்லவர்க் கிரங்கும் பாடிமிழ் நெய்தல் கல்லென வொலிக்குங் காடுவாழ்த் தின்று.

இ - ள். பலர்க்கும் இசைக்கும் பெரிதாக ஒலிக்கும் சாப்பறை அனு கரணசத்தமுடைத்தாகக் கறங்கும் சுடுகாட்டை வாழ்த்தியது எ - று.

வ - ரு. †முன்புறந் தான்காணு மிவ்வுலகை யிவ்வுலகில் தன்புறங் கண்டறிவார் தாமில்லை - அன்பின் அமுதார்க ணீர்விடுத்த வாருடிக் கூகை கமுதார்ந் திரவழங்குங் காடு.

இ - ள். முன்னே தான் முதுகு காணும், இவ்வுலகத்தினை; இவ்வுல கிடத்துத் தன் முதுகைக் கண்டு வென்றறிவார்தாம் ஒருவருமில்லை; காத லாலே அமுதவர் கண்ணீருகுத்த ஆற்றிலே புக்கு ஆடிக் கோட்டானும் பேயும் நிறைந்து இராப்பொழுதின்கண் உலாவும் சுடுகாடு எ - று.

“குறியத நிறுதிச் சினைகெட வுகரம், அறிய வருதல் செய்யுளு ளுரித்தே” (தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. 32) என்பதனால் உகரம் கெட்டது. (6)

(முல்லைப் பொதுவியற்பால)

(சூத்திரம் 13.)

சீர்சான் முல்லையொடு கார்முல்லை யென்று தேர்முல் லையொடு நாண்முல்லை யென்று

* நன். சூ. 451, மயிலை. மேற். † புறநா. 194 : 1; மணி. 6 : 71.
‡ புறநா. 356. (பி - ம்.) ¹ ‘மூப்புவந்தெய்தி’

இல்லாண் முல்லையொடு பகட்டுமுல்லை யென்ற
பான்முல் லையொடு கற்புமுல்லை யென்றங்

5 கிருநான் முல்லையும் பொதுவியற் பால.

என் - னின், இதுவும், பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

இ - ள். முல்லை முதலாகக் கற்புமுல்லை ஈராகச் சொல்லப்பட்ட
எட்டும் பொதுவியற்பாலவாம் எ - று. அவற்றுள் :

275. முல்லை

தடவரை மார்பன் றன்னமர் காதல்

மடவரற் புணர்ந்த மகிழ்ச்சிநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். பெரிய மலைபோன்ற மார்பன் தன்னை மேவின அன்பினை
யுடைய மடப்பத்தினையுடையானைக் கூடிய மிகுதியைச் சொல்லியது
எ - று.

வ - று. ஊதை யுளர வொசிந்து மணங்கமழும்
கோதைபோன் முல்லைக் கொடிமருங்குற் - பேதை
குவைஇ யிணைந்த குவிமுலை யாகம்
கவைஇக் கவலை யிலம்.

இ - ள். காற்று அசைப்ப வணங்கி மணநாறும் மலைபோன்ற
முல்லைக் கொடியை ஒக்கும் இடையினையுடைய மடவாள் திரண்டு
தம்மில் இணையொத்த குவிந்த முலையினையுடைய மார்பைத் தழுவித்
கொண்டு துயரமிலேமாயினேம் எ - று.

முல்லைக்கொடிமருங்குற் பேதையாகமெனக் கூட்டுக.

(1)

276. கார்முல்லை

அருந்திறற் கட்டு ரவர்வா ராமுன்

கருங்கடன் முகந்து கார்வந் தன்று.

இ - ள். பெற்றுகரிய வலியினையுடைய பாசறையினின்றும் தலைவர்
வருவதற்குமுன்னே கரியகடலை முகந்துகொண்டு மேகம் வந்தது எ - று.

வ - று. *புனையும் †பொலம்படைப் பொங்குளைமான் றிண்டேர்
துனையுந் துனைபடைத் துன்னார் - முனையுள்
அடன்முகந்த தானை யவர்வாரா முன்னம்
‡கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

இ - ள். பூணும் பொற்படையாகிய மேலீட்டையும் எழுந்தசைந்த
தலையாட்டத்தையுமுடைய குதிரை பூண்ட திண்ணியதேர் விரையும்
கடுகுஞ் சேனையினையுடைய பகைவரது போரிடத்துக் கொலைத்தொழிலை
ஏற்றுக்கொண்ட சேனையினையுடைய தலைவர் வருவதற்கு முன்னே
கடனீரை முகந்துகொண்டு வந்தது மேகம் எ - று.

(2)

277. தேர்முல்லை

உருத்தெழு மன்ன ரொன்னார் தந்நிலை

திருத்திய காதலர் தேர்வர வுரைத்தன்று.

இ - ள். கோபித்தெழும் அரசராகிய பகைவர் தம்முடைய நிலைமையை உறவாக்கி மீண்ட அன்பர்தம் தேர் வந்தபடியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. தீர்ந்து வணங்கித் திறையளப்பத் தெம்முனையுள் ஊர்ந்துநங் கேள்வ ருழைவந்தார் - சார்ந்து பரிகோட்ட மின்றிப் பதவார்ந் துகளும் திரிகோட்ட மாவிரியத் தேர்.

இ - ள். ஒன்றர் தம் பகையையொழிந்து பணிந்து திறைகொடுப்பப் பகைமுனையுட் செலுத்தி நம்முடைய கொழுநர் பக்கத்தே வந்தார்; ஒன்றோடொன்று கூடிச் செலவு வளைவின்றிச் செங்கோலறுகை அருந்திப் பாயும் வளைந்த கொம்பினையுடைய கலை கெட்டோடத் தேரினை எ - று.

தேர் ஊர்ந்து நங்கேள்வர் உழைவந்தாரென்க.

(3)

278. நாண்முல்லை

செறுநர் நாணச் சேயிழை யரிவை
வறுமனை வைகித் தற்காத் தன்று.

இ - ள். பகைவர் நாணச் சிவந்த ஆபரணத்தினையுடைய மடந்தை கணவன் பிரிந்த இல்லிலே தங்கித் தன்னைப் பரிகரித்தது எ - று.

வ - று. கொய்தார மார்பிற் கொழுநன் றணந்தபின் பெய்வளை யாட்குப் பிறிதில்லை - வெய்ய வளிமறையு மின்றி *வழக்கொழியா வாயில் நளிமனைக்கு நற்றுனை நாண்.

இ - ள். மட்டஞ்செய்த மாலையாற் சிறந்த மார்பினையுடைய கணவன் பிரிந்தபின்பு இட்ட தொடியினையுடையாட்கு வேறொரு காவலு மில்லை; இடக் கதவுமின்றியே யாவரும் இயங்குதலொழியாத வாயிலையுடைய பெரிய மனைக்கு நல்ல துணைமை நாணை எ - று.

கொய்தாரமார்பென்றவழி, அகரம் சாரியை.

(4)

279. இல்லாண் முல்லை

கழுமிய காதற் கணவனைப் பழிச்சி
இழுமென் சீர்த்தி யின்மலி புரைத்தன்று.

இ - ள். பொருந்திய காதற்கணவனை வாழ்த்திப் பலரும் இசைக்கும் அனுகரணத்தினையுடைய கீர்த்தியாற் சிறந்த இல்லின்மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. கல்லெனீர் வேலிக் கணவன் கழல்வாழ்த்தி
†ஒல்லும் வகையால் விருந்தோம்பிச்-செல்லுந்தம்
இற்செல்வ மன்றி யிரந்தவர்க் கீகல்லாப்
புற்செல்வம் பூவா புகழ்.

128 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ - ள். அனுகரண சத்தத்தான் மிக்க கடலை வேலியாகவுடைய ஞாலத்திடத்துக் கொழுநன் பாதத்தையேத்திச் செயற்படும் வகையால் விருந்தினரைப் பாதுகாத்து நடக்கும் தம்முடைய இல்லிடத்துச் செல்வ மல்லது வேண்டினோர்க்குக் கொடுக்கமாட்டாப் புல்லிய சம்பத்து, இசை பூக்கமாட்டா எ - று. (5)

280. பகட்டு முல்லை

வயன்மிகு சிறப்பின் வருத்தமு நோன்மையும்
வியன்மனைக் கிழவனைப் பகட்டொடு பொரீஇயன்று.

இ - ள். பழனத்தின் மிக்க நன்மையாகிய முயற்சியான் வந்த இளைப்பாலும் பாரம்பொறுத்தலாலும் அகன்றமனைக்கு உரிமையாளனை ஏருடன் உவமித்தது எ - று.

வ - று. உய்த்தல் பொறுத்த லொழிவின் றெலிவயலுள்
எய்த்த லறியா *திடையின்றி - வைத்த
படுநுகம் பூண்ட பகட்டொடு மாணும்
நெடுமொழி யெங்கணவ னோர்.

இ - ள். செலுத்தல் பாரம்பொறுத்தல் நீங்குதலின்றி நீரொலிக்கும் விளைபுலத்திடத்து இளைத்தலறியாது இடையீடின்றிக் கழுத்தின் மேல் வைத்த மிக்க நுகத்தைப் பூண்ட ஏரொடு நேரொக்கும் உயர்ந்த புகழினையுடைய எம் கொழுநன் எ - று. (6)

281. பான்முல்லை

அரிபா யுண்க னாயிழைப் புணர்ந்தோன்
பரிவக லுள்ளமொடு பால்வாழ்த் தின்று.

இ - ள். செவ்வரி கருவரி பரந்த மையுண்ட விழியினையும் தெரிந்த ஆபரணத்தினையும் உடையானை மணந்தவன் வருத்தம் நீங்கின மனத் துடனே விதியை ஏத்தியது எ - று.

வ - று. திங்கள் விளங்குந் திகழ்ந்திலங்கு பேரொளி
†அங்கண் விசும்பி னகத்துறைக - செங்கட்
குயிலனைய தேமொழிக் கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்ப்
பயில்வளையை நல்கிய பால்.

இ - ள். மதியிலங்கும், மிக்கு விளங்கும் பெரியசோதியினையுடைய அழகிய இடத்தினையுடைய சுவர்க்கத்திலே உறைவதாக; சிவந்த கண்ணினையுடைய குயிலின் இசைபோன்ற இனிய சொல்லினையும் கூரிய எயிற்றினையும் செய்ய வாயினையும் செறிந்த தொடியினையுமுடையானை எனக்குத் தந்த விதி எ - று. (7)

282. கற்பு முல்லை

‡பொன்றிகழ் சுணங்கிற் பூங்க ணரிவை
நன்றறி கொழுநனை நலமிகுத் தன்று.

* மணி. 14 : 27. † மதுரைக். 384; நாலடி. 151, 373.

‡ முருகு. 145.

இ - ள். பொன்போல் இலங்கும் சுணங்கினையும் பொலிந்த கண்ணினையுமுடைய மடந்தை நன்மையறியும் கொழுநனுடைய நன்மையைப் பெருகச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. *நெய்கொ ணிணந்தூ நிறைய வமைத்திட்ட
குய்கொ ளடிசில் பிறர் நுகர்க - வைகளும்
அங்குழைக் கீரை யடகு மிசையினும்
எங்கணவ னல்க லினிது.

இ - ள். நெய்யைத் தன்னிடத்துக் கொண்ட நிணமும் தசையும் மிகக்கூட்டி ஆக்கின பொரிக்கறியுடைத்தான சோற்றைப் பிறர் அருந்துக, நாடோறும்; அழகிய தனிரையுடைய கீரையாகிய இலைக்கறியை நுகரினும் எமது கொழுநன் அருளுமது, இனிதாயிருக்கும் எமக்கு எ-று.
குய் - நறையென்றுமாம். (8)

283. இதுவுமது

மேவருங் கணவன் றணப்பத் தன்வயின்
காவல் கூறினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பொருந்துதல்வந்த கொழுநன் நீங்கத் தன்னிடத்துக் காவலைச் சொல்லினும் முற்பட்ட துறையேயாம் எ - று.

வ - று. மௌவல் விரியு மணங்கமழ் மான்மலைத்
தெளவன் முதுகுரம்பைத் தான்றமியள் - செவ்வன்
இறைகாக்கு மிவ்வுலகி னிற்பிறந்த நல்லாள்
நிறைகாப்ப வைகு நிறை.

இ - ள். மௌவல் மலரும் மணநாறும் மயக்கத்தினையுடைய மலைக் காலத்து அழிந்த பழங்கூரையிடத்துத் தான் தனியொருத்தி, செவ்விதாக இறைவன் காவல் போற்றும் இந்நிலத்திடத்துக் குடிப் பிறந்த நல்லவளுடைய காப்பன காத்துக் கடிவன கடிந்தொழுகும் ஒழுக்கமாகிய நிறை, பரிகரிப்பத் தங்கும் நிறையானது எ - று. (9)

284. இதுவுமது

திருவளர் நன்னக ரடைந்த கொழுநன்
பெருவள மேத்தினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். செல்வம் பெருகும் அழகிய மாளிகையிலே சேர்ந்தகணவன் றன் பெரிய செல்வத்தை வாழ்த்தினும் முற்பட்ட துறையேயாம் எ-று.

வ - று. ஊழிதோ றாழி தொழப்பட் டுலைவின் றி
ஆழிசூழ் வையத் தகமலிய - வாழி
கருவரை மார்பினெங் காதல னல்க
வருவிருந் தோம்பும் வளம்.

இ - ள். நெடுங்காலந்தோறும் நெடுங்காலந்தோறும் வணங்கப் பட்டுக் கேடின்றிக் கடல் சூழ்ந்த பாரகம் பெருக வாழ்வதாக! வலிய மலைபோன்ற அகலத்தினையுடைய எம் கணவன் அருள யான் வருகிற விருந்தைப் போற்றுஞ் செல்வம் எ - று.

வளம் வாழி.

பெயரோடுத்துக் கூறியவழிப் புறப்புறமாம்; நெடுநல்வாடை
போலப் பெயரோடு அடாது கூறியவழிப் பெருந்திணையாம்; இவை
பிறர் மதமென்றலுமொன்று. (10)

பொதுவியற் சூத்திரம் நான்கிற்குப் பாட்டு
நாற்பத்தைந்தும் முடிந்தது.
பத்தாவது பொதுவியற்படலம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது
கைக்கிளைப்படலம்
[ஆண்பாற் கூற்று]
(சூத்திரம் 14)

காட்சி யையந் துணிவே யுட்கோள்
பயந்தோர்ப் பழிச்ச னலம்பா ராட்டல்
நயப்புற் றிரங்கல் புணரா விரக்கம்
வெளிப்பட விரத்த லெனவிவ் வொன்பதும்

5 ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

என் - னின், ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல்
நுதலிற்று.

இ - ள். காட்சி முதலாக வெளிப்படவிரத்தல் ஈருகச் சொல்லப்
பட்ட ஒன்பதும் ஆண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாம் எ - று.

அவற்றுள் :-

285. காட்சி

சுரும்பிவர் பூம்பொழிற் சுடர்வேற் காளை
கருந்தடங் கண்ணியைக் கண்டுநயந் தன்று.

இ - ள். வண்டு பரக்கும் பூவினையுடைய சோலையிடத்து ஒளிவேற்
காளை, கறுத்த பெருத்த கண்ணினையுடையானைக் கண்டு விரும்பியது
எ - று.

(மருட்பா)

வ - று. *கருந்தடங்கண் வண்டாகச் செவ்வாய் தளிரா
அரும்பிவர் மென்முலை தொத்தாப்-பெரும்பணைத்தோட்
பெண்டகைப் பொலிந்த பூங்கொடி
கண்டேங் காண்டலுங் களித்தவெங் கண்ணே.

இ - ள். கருமையும் பெருமையுமுடைய விழி சுரும்பாகச் சிவந்த
வாய் தளிராக அரும்புபோன்ற மெல்லிய முலை தொத்தாகப் பெரிய
மூங்கில் போன்ற தோளாலும் பெண்மைத்தன்மையாலும் அழகுபெற்ற
தோர் மலர்வல்லியனையானை நோக்கினேம்; நோக்கினேமாக, மகிழ்ந்
தன எமது விழிகள் எ - று. (1)

* தொல். களவு. சூ. 2. ந. மேற். நாற்கவி. சூ. 199, உரை, மேற்.

286. ஐயம்

*கன்னவி ரோளான் கண்டபி னவளை

இன்னளென் றுணரா னையமுற் றன்று.

இ - ள். உலக்கல் சீலிக்கப்பட்ட தோளினையுடையான் தரிசித்த பின் அவளை இன்ன தன்மையளென்று அறியான் ஐயப்பட்டது எ - று.

வ - று. †தாமரைமேல் வைகிய தையல்கொ ருழ்தளிரிற்
காமருவும் வாணோர்கள் காதலிகொல் - தேமொழி
மையம் ருண்கண் மடந்தைகண்
ஐய மொழியா தாழுமென் னெஞ்சே.

இ - ள். தாமரைப்பூவின்மேலே தங்கின திருமகள்கொல்லோ? தாழும் தளிரினையுடைய சோலைமருவும் வானிடத்தோர்தம் காதன்மிக்க தெய்வமகள்கொல்லோ? இனியமொழியினையும் அஞ்சனமேவின விழி யினையுமுடைய மடவாளிடத்து ஐயப்பாடு ஒழியாது துயரத்திலே அழுந்தா நின்றது, என்னுடைய நெஞ்சு எ - று. (2)

287. துணிவு

மாநிலத் தியலு மாத ராமெனத்

1 தூமலர்க் கோதையைத் துணிந்துரைத் தன்று.

இ - ள். பெரிய பூமியிடத்து நடக்கும் காதலினையுடையார் இவ ரெனச் சொல்லித் தூய்தான பூமாலையினையுடையானைத் தெளிந்து சொல்லியது எ - று.

வ - று. ‡திருநுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடும்
இருநிலஞ் சேவடியுந் தோயும் - அரிபரந்த
போகித முண்கணு மிமைக்கும்
ஆகு மற்றிவ ளகடலித் தணங்கே.

இ - ள். அழகிய நுதலும் வேர்முகிழ்க்கும்; தேனையுடைய மாலை யும் வாடும்; பெரியநிலத்தினைச் சிவந்த அடியும் பொருந்தும்; செவ்வரி கருவரிபரந்த நீண்ட இமையினையுடைய மையுண்ட விழியும் இமைக்கும்; இவள் அகன்ற பூமியிடத்து மானிடமகளாகிய தெய்வமாகும் எ - று.

மற்று : வினைமாற்று. இவள் ஆகுமென்க.

(3)

288. உட்கோள்

இணரார் கோதையென் னெஞ்சத் திருந்தும்

உணரா ளென்னையென வுட்கொண் டன்று.

இ - ள். கொத்து நிறைந்த மாலையினையுடையாள் என் மனத்திலே இருந்தும் என்னை அறியாளென உள்ளத்திலே தலைவன் கைக் கொண்டது எ - று.

வ - று. கவ்வை பெருகக் கரந்தென் மனத்திருந்தும்
செவ்வாய்ப் பெருந்தோட் டிருநுதலாள் - அவ்வாயில்

* பு. வெ. 295. † நாற்கவி. சூ. 120, உரை, மேற். ‡ ஷே. சூ. 121, உரை, மேற்.; யா. கா. செய். 15, மேற்.; பெருங். 4. 17 : 32 - 3.

(பி - ம்.) 1 'தூய்தாங் கோதை'

அஞ்சொன் மாரிபெய் தவியாள்

நெஞ்சம் பொத்தி நிறைசுடு நெருப்பே.

இ - ள். ஆரவாரம் மிக மறைந்து என்நெஞ்சிலேயிருந்தும், சிவந்த வாயினையும் பெரியதோளினையும் அழகியதுதலினையும் உடைய வள் அழகிய வாயிடத்து அழகிய வார்த்தையாகிய மழையைச் சொரிந்து ஆற்றாள்; என்மனத்திலேகலந்து என்னுடைய நிறையுடைமையைச் சுடா நின்றது காமத் தீ எ - று.

காமத்தீயை அஞ்சொல்மாரி பெய்து அவியாளென்க.

உட்கோளாவது உறலாமென்பதனை உட்கொள்கை.

(4)

289. பயந்தோர்ப் பழிச்சல்

இவட்பயந் தெடுத்தோர் வாழியர் நெடிதென

அவட்பயந் தோரை யானாது புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். இவனைப் பெற்றெடுத்தோர் பெரிதும் வாழ்வாராக வெனச் சொல்லி அவனைப் பெற்றோரை அமையாது புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று. கல்லருவி யாடிக் *கருங்களிற்று காரதிரும்

மல்லலஞ் சாரன் மயிலன்ன - சில்வனைப்

பலவொலி கூந்தலைப் பயந்தோர்

நிலவரை 'மலிய நீடுவா ழியரே.

இ - ள். மலையருவி யாடி வலிய யானை மேகம்போல முழங்கும் வளப்பத்தினையுடைய அழகிய மலைப்பக்கத்து மயிற்பேடையையொத்த சில தொடியினையும் பலபகுதியாய்த் தழைந்த மயிரினையுமுடையானைப் பெற்றோர், பூமியெல்லையிலே மிக நெடுங்காலம் வாழ்வாராக எ - று. (5)

290. நலம் பாராட்டல்

அழிபட ரெவ்வங் கூர வாயிழை

பழிதீர் நன்னலம் பாராட் டின்று.

இ - ள். மிக்குநடக்கும் விதனஞ் சிறக்க, தெரிந்த ஆபரணத்தினை யுடையாள்தன் குற்றந் தீர்ந்த அழகிய நலத்தைக் கொண்டாடியது எ - று.

வ - று. அம்மென் கிளவி கிளிபயில வாயிழை

கொம்மை வரிமுலை கோங்கரும்ப - இம்மலை

நறும்பூஞ் சார லாங்கண்

குறுஞ்சுனை † மலர்ந்தன தடம்பெருங் கண்ணே.

இ - ள். அழகிய மெல்லிதான வார்த்தையைக் கிளி பழகத் தெரிந்த ஆபரணத்தினையுடையாள்தன் குவிந்து அழகியவான கொங்கையைக் கோங்கு முகிழ்ப்ப இந்த வரையிடத்து நாறுமலரினையுடைய மலைப்பக்கத் துச் சிறுசுனைக் குவளைகள் பூத்தன, மிகப் பெரிய விழியினை எ - று.

நற்காமத்து நலம்பாராட்டல் புணர்ச்சி தோன்ற வரும்; இஃது அன்னதன்று. (6)

291. நயப்புற்றிரங்கல்

கொய்தழை யல்குல் கூட்டம் வேண்டி

எய்துத லருமையி னிறப்பப் புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். கொய்தழையான் அணிந்த அல்குலையுடையாள் தன் புணர்ச்சியை விரும்பிப் பொருந்துதற்கு அருமையான் மிகவும் புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று. பெருமட நோக்கிற் சிறுநுதற் செவ்வாய்க் கருமழைக்கண் வெண்முறுவற் பேதை-திருமுலை புல்லும் பொறியி லேனுழை நில்லா தோடுமென் னிறையி னெஞ்சே.

இ - ள். மிக்க மடப்பத்தாற் சிறந்த பார்வையினையும் சிறிய நுதலினையும் சிவந்த வாயினையும் கரியமழைபோலக் குளிர்ந்த கண்ணினையும் விளர்த்த எயிற்றினையுமுடைய மடவாள்தன் அழகிய முலையைத் தழுவும் விதியிலாதேனிடத்துத் தரியாதே 'ஓடாநின்றது, என்னுடைய நிறையில்லாத மனம் எ - று.

(7)

292. புணரா இரக்கம்

உணரா வெவ்வம் பெருக வொளியிழைப்

புணரா விரக்கமொடு புலம்புதர வைகின்று.

இ - ள். பிறரறியாத துக்கம் மிகச் சுடர்விடும் ஆபரணத்தையுடையான மணவாத விதனத்தோடே தனிமையுறத் தங்கியது எ - று.

வ - று. இணரார் நறுங்கோதை யெல்வனையாள் கூட்டம் புணராமற் பூச றரவும் - உணராது தண்டா விழுப்படர் நலியவும் உண்டா லென்னுயி ரோம்புதற் கரிதே.

இ - ள். தொத்து நிறைந்த நறிய மாலையினையும் இலங்குந்தொடியினையுமுடையாள் தன் புணர்ச்சி கூடாமையாலே பிறரிகழும் ஆரவாரம் உண்டாகவும், அறியாது கெடாத சீர்மையினையுடைய நினைவு வருத்தவும் சிறிது உளதால், என்னுடைய உயிர், இனிப் பாதுகாத்தற்கு அரிது எ - று.

(8)

293 வெளிப்பட இரத்தல்

அந்தழை யல்கு லணிநலம் புணரா

வெந்துயர் பெருக வெளிப்பட விரந்தன்று.

இ - ள். அழகிய தழையணிந்த அல்குலினையுடையாள் தன் நல்ல நலத்தைக் கூடாத வெய்ய வருத்தம் மிகத் தோன்ற இரந்தது எ - று.

வ - று. உரவொலி முந்நீ ருலாய்நிமிர்ந் தன்ன கரவருங் காமங் கனற்ற - இரவெதிர முள்ளெயி றிலங்கு முகிழ்நகை வெள்வளை நல்காள் விடுமென் னுயிரே.

26

33

19

2-11

இ - ள். வலிய ஆரவாரத்தினையுடைய * கடல் கடந்தேறிப் பரந்தாலொத்த ஒளித்தற்கரிய ஆசை அழற்ற இரத்தலெதிர முட் போன்ற பல்லு விளங்கும் மூரன்முறுவலையும் வெள்வனையினையும் உடையாள் அருளாள், விடும் என்னுடைய உயிர் எ - று. (9)

ஆண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை முற்றிற்று.

[பெண்பாற் கூற்று]

(சூத்திரம் 15)

காண்ட னயத்த லுட்கோண் மெலிதல்
மெலிவொடு வைகல் காண்டல் வலித்தல்
பகன்முனி வுரைத்த லிரவுநீடு பருவரல்
கனவி னரற்ற னெஞ்சொடு மெலிதல்
பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

என் - னின், பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். காண்டல் முதலாக நெஞ்சொடு மெலிதல் ஈருகச் சொல்லப் பட்ட பத்தும் பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாம் எ - று.

அவற்றுள் :—

294. காண்டல்

தேம்பாய் தெரியல் விடலையைத் திருநுதற்
காம்பேர் தோளி கண்டுசோர்ந் தன்று.

இ - ள். மதுப்பொழியும் மாலையினையுடைய தலைவனை அழகிய நுதலினையும் மூங்கில் போன்ற தோளினையும் உடையாள் நோக்கி மெலிந்தது எ - று.

வ - று. கடைநின்று காம நலியக் கலங்கி
இடைநின்ற வூரலர் தூற்றப் - புடைநின்ற
†எற்கண் டிலனந் நெடுந்தகை
தற்கண் டனென்யான் கண்ட வாறே.

இ - ள். என்னிடத்திலே ஆசையானது நின்று நெருக்க மயங்கி நடுவுநின்ற ஊர் அலரெடுப்பப் பக்கத்திலே நின்ற என்னைக் கண்டிலன், அந்தப் பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் ; தன்னைக் கண்டேன் யான் ; கண்டபடியே ! எ - று. (1)

295. நயத்தல்

கன்னவி றிணிதோட் காளையைக் கண்ட
நன்னுத லரிவை நயப்புரைத் தன்று.

இ - ள். உலக்கல் பழகிய திண்ணிய தோளையுடைய தலைவனைக் கண்ட நல்ல நுதலினையுடைய மடந்தையினது ஆசைப்பாட்டைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. கன்னவி றோளானைக் காண்டலுங் கார்க்குவளை
அன்னவென் கண்ணுக் கமுதமாம் - என்னை
மலைமலிந் தன்ன மார்பம்
முலைமலிந் தாமுழ் முயங்குங் காலே.

இ - ள். மலையையொத்த தோளானைக் கண்டேனாகக் கருங்குவளை
யனைய என் கண்ணிற்கு அமிழ்தமாகா நின்றது; எங்ஙனே இருக்குமோ!
வரை பரந்தாலொத்த அகலத்தை முலை விம்மி முறை முறையாகத் தழுவு
மிடத்து எ - று. (2)

296. உட்கோள்

வண்டமர் குஞ்சி மைந்தனை நயந்த
ஒண்டொடி யரிவை யுட்கொண் டன்று.

இ - ள். சுரும்பு மேவும் மயிரினையுடைய தலைவனை விரும்பிய
ஒள்ளிய வளையினையுடைய தலைவி உட்கொண்டது எ - று.

வ - று. உள்ள முருக வொளிவுளையுங் கைநில்லா
கள்ளவிழ் தாரானுங் கைக்கணையான் - எள்ளிச்
சிறுபுன் மாலை தலைவரின்
உறுதுய ரவலத் துயலோ வரிதே.

இ - ள். நெஞ்சு வருந்த ஒள்ளிய தொடிகளும் கரத்தைப் பொருந்
தாவாயின; தேனொழுகப்பட்ட மாலையினையுடையானும் என்னுடைய
கரங்களுக்கு எய்தானாயினான்; இகழ்ந்து சிறியதாய்ப் புற்கென்ற மாலைக்
காலம் கைகூடின், மிகும் வருத்தத்தைச் செய்யும் இழுக்கினின்றும்
பிழைத்தல் சால அருமையுடைத்து எ - று. (3)

297. மெலிதல்

ஒன்றூர் கூறு முறுபழி நாணி
மென்றோ ளரிவை மெலிவோடு வைகின்று.

இ - ள். பொருந்தாதார் சொல்லும் மிக்க அலருக்கு நாணி மெத்
தென்ற தோளினையுடைய தலைவி வாட்டத்துடனே தங்கியது எ - று.

வ - று. குரும்பை வரிமுலைமேற் கோல நெடுங்கண்
அரும்பிய வெண்முத் துகுப்பக் - கரும்புடைத்தோட்
காதல்செய் காமங் கனற்ற
ஏதி லாளற் கிழந்தனெ னெழிலே.

இ - ள். குரும்பைபோன்ற நல்ல முலைமேலே அழகிய நெடியவிழி
தோற்றிய வெண்முத்தான கண்ணீரைச் சிந்தச் சந்தனகுங்குமங்களாற்
காமனது கரும்பெழுதிய தோளினைத் தழுவவேண்டுமென்னும் ஆசை
யைப் பண்ணும் விழைவு கனற்ற நமக்கு அருளாத அயலானுக்குப்
போக்கினேனே என் அழகினை எ - று. (4)

298. மெலிவொடு வைகல்

மணிவளை நெகிழ மாநலந் தொலைய

அணியிழை மெலிவி னூற்றல் கூறின்று.

இ - ள். மாணிக்கத்தொடி கழலப் பெரிய அழகு கெட அழகிய ஆபரணத்தினையுடையாளது தளர்ச்சியின் வலிமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. பிறைபுரை வாணுதல் பீரரும்ப மென்றோள்
இறைபுனை யெல்வளை யேக - நிறைபுணையா
யாம நெடுங்கட னீந்துவேன்
காம வொள்ளெரி கணன்றகஞ் சுடுமே.

இ - ள். இளமதியை யொத்த ஒளிநுதல் பீர்போலப் பசப்புத்தோற்ற மெத்தென்ற தோளின் முன்கையில் அணிந்த இலங்குதொடி ஓட நிறையே தெப்பமாக யாமமாகிய பெரியகடலை நீந்தாநிற்பேனாயினும், ஆசையென்னும் ஒள்ளிய நெருப்பு அழன்று நெஞ்சை எரிக்கும் (5)
எ - று.

299. காண்டல் வலித்தல்

மைவரை நாடனை மடந்தை பின்னரும்
கைவளை சோரக் காண்டல் வலித்தன்று.

இ - ள். மேகத்தைப் பொருந்தின மலைநாடனை மடவாள் இரண்டாவதும் கையில் வளைசோர்கையாலே காணவேண்டுமென்றலை நிச்சயித்தது எ - று.

வ - று. வேட்டவை யெய்தி விழைவொழிதல் பொய்போலும்
மீட்டு மிடைமணிப் பூணைக் - காட்டென்று
†மாமை பொன்னிறம் பசப்பத்
தூமலர் நெடுங்கண் டுயிறுறந் தனவே.

இ - ள். விரும்பினவற்றைப் பெற்று ஆசைப்பாடு நீங்குமது பொய்யே போலும்; இரண்டாவதும் செறிந்தமணியாற் சிறந்த ஆபரணத்தினையுடையானைக் காட்டுகவென்று சொல்லி மேனி பொன்னிறம் போலப் பசப்பத் தூமலர்போன்ற நெடிய விழிகள் உறக்கத்தை ஒழிந்தன எ - று.

கண், காட்டென்று துயில் துறந்தனவென்க.

(6)

300. பகன்முனிவுரைத்தல்

புரிவளை நெகிழப் புலம்பொடு நின்றோள்

பருவர லுள்ளமொடு பகன்முனி வுரைத்தன்று.

இ - ள். முறுக்குவளை சோரத் தனிமையுடனே நின்ற தலைவி துயரமிக்க உள்ளத்தோடே பகற்பொழுதை வெறுத்தபடியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - ரு. தன்க ணளியவாய் நின்றேற்குத் தார்விடலை
வன்கண்ண னல்கா னெனவாடும் - என்கண்
இடரினும் பெரிதா லெவ்வம்
படரினும் பெரிதாற் பாவியிப் பகலே.

இ - ள். தன்னிடத்து அருளை ஆசைப்பட்டுநின்ற எனக்கு மாலை
யினையுடைய தலைவன் தறுகண்ணன் அருளானெனச் சொல்ல மெலியும்
என்னிடத்து வருத்தத்திலும் பெரியதொன்றால், மானம்; என்னுடைய
நினைவிலும் பெரிதால், பாவியான இப்பகற்பொழுது எ - ரு. (7)

301. இரவுநீடு பருவரல்

புலம்பொடு வைகும் பூங்குழை கங்குற்
கலங்கினேன் பெரிதனக் கசிந்துரைத் தன்று.

இ - ள். தனிமையுடனே தங்கும் பொலிந்த குழையினை யுடையாள்
இரவின்கண் மனமயங்கினேன் பெரிதெனச் சொல்லி நெகிழ்ந்து சொல்லி
யது எ - ரு.

வ - ரு. பெண்மே னலிவு பிழையென்னாய் பேதுறீஇ
விண்மே லியங்கு மதிவிலக்கி - மண்மேல்
நினக்கே செய்பகை யெவன்கொல்
எனக்கே நெடியை வாழிய ரிரவே.

இ - ள். பெண்பாலிடத்து நெருக்கும் நெருக்குத் தப்பென்றுபாராய்,
அறிவின்மையுற்று ஆகாசத்திடத்தே உலாவுமதியைப் போகாதபடி
விலக்கி; பூமியிடத்து நினக்கு யான்செய்த மாறுபாடு எவன்கொலோ?
எனக்கே நீ நெடியையாயிருந்தாய்; வாழ்வாயாக, இரவுப்பொழுதே
எ - ரு. (8)

302. கனவின் அரற்றல்

ஒண்டொடி மடந்தை யுருகெழு கங்குலிற்
கண்டவன் கரப்பக் கனவி னரற்றின்று.

இ - ள். ஒள்ளிய வளையினையுடைய தலைவி அஞ்சுதல் பொருந்திய
இரவுப்பொழுதிடத்துக் கண்ட தலைவன் ஒளிப்பக் கனவின்கண் வாய்
விட்டுப் புலம்பியது எ - ரு.

வ - ரு. அயர்வொடு நின்றே னரும்படர்நோய் தீர
நயம்வரும் பள்ளிமே னல்கிக் - கயவா
நனவிடைத் தமிழேன் வைகக்
கனவிடைத் தோன்றிக் கரத்தனீ கொடிதே.

இ - ள். மயக்கத்தொடு நின்றேனுடைய அரிய நினைவினால் வந்த
நோய் நீங்க நன்மையுண்டாம் சயனத்தின்மேல் எனக்கருளி, கீழ்
மகனே, நனவின்கண்ணே தனியேனாகி யான் தங்கக் கனவினிடத்தே
தோற்றி நீ மறைந்துபோவது கொடிதாயிருந்தது எ - ரு. (9)

303. இதுவுமது

பெய்வளை யவனொடு பேணிய கங்குல்

உய்குவென் வரினென வுரைப்பினு மதுவே.

இ - ள். இட்ட வளையினையுடையாள் தலைவனோடு விரும்பிய இரவுப் பொழுது வரின் பிழைப்பேனெனச் சொல்லினும் அத்துறையாகும் எ-று.

வ - று. தோடவிழ்தார் யானுந் தொடர வவனுமென்

பாடகச் சீறடியின் மேற்பணிய - நாடகமா

வைகிய கங்கு றலைவரின்

உய்குவெ னுலகத் தளியேன் யானே.

இ - ள். இதழ்விரிந்த மாலை செவ்வியழிந்தமை யானும் வினவத் தலைவனும் என்னுடைய பாடகத்தினையுடைய சிற்றடிமேலே வணங்கக் கூத்தாகத் தங்கிய இரவுப்பொழுது இன்னம் கைகூடிற் பிழைப்பேன்; பூமியிடத்து அளியேன் யான் எ - று. (10)

304. நெஞ்சொடு மெலிதல்

அஞ்சொல் வஞ்சி யல்லிருட் செலீஇய

நெஞ்சொடு புகன்ற நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். அழகிய சொல்லினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பை ஒப்பாள் இரவுப்பொழுது இருளின்கட் செல்வான்வேண்டி மனத்தோடு விரும்பிய நிலையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. மல்லாடு தோளா னளியவாய் மாலிருட்கண்

செல்லா மொழிக செலவென்பாய் - நில்லாய்

புனையிழை யிழந்த பூசல்

நினையினு நினைதியோ வாழியென் னெஞ்சே.

இ - ள். 'மல்லின் செய்தி யுலாவும் புயத்தினையுடையான்றன் அளியை ஆசைப்பட்டு மயக்கமுடைய இருளிடத்துச் செல்லக்கடவே மல்லேம்; நீ தவிர்வாயாக போக்கை' என்று சொல்லுவாய்; நீ நில்லாய்; அணிந்த ஆபரணம் சோர்ந்த ஆரவாரத்தை உள்ளுறையோ? உள் ளாயோ? வாழ்வாயாக, எனது நெஞ்சே எ - று. (11)

305. இதுவுமது

வரிவளை நெகிழ்த்தோன் முன்செல வலித்தேன்

அரிவைய ரறிகென வுரைப்பினு மதுவே.

இ - ள். அழகிய வளையை நெகிழப் பண்ணினோன் முன்னேபோவே னாகத் துணிந்தேன்; அரிவையரெல்லாம் இதனை அறிகவெனச் சொல்லி னும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - று. நல்வளை யேக நலந்தொலைவு காட்டிய

செல்லல் வலித்தேனச் செம்மன்முன் - பில்லாத

வம்ப வுரையொடு மயங்கிய
அம்பற் பெண்டிரு மறைகவெம் மலரே.

இ - ள். அழகிய தொடி கழல என் அழகழிவு காட்டுவான் வேண்டிப் போதல் உடன்பட்டேன், அத்தலைவன் முன்பு; இல்லாத புதுவார்த்தையொடு கலங்கிய புறங்கூறும் பெண்டிரும் சொல்லுக, எம்முடைய அலரை எ - று.

யான் செல்ல வலித்தேனெனச் சொல்லிற் பெருந்திணையாம். (12)

ஆண்பாற் கூற்றுப் பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளைப் பாட்டு இருபத்தொன்றும் முடிந்தன.

பதினொன்றாவது கைக்கிளைப் படலம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது பெருந்திணைப்படலம்

(பெண்பாற்கூற்று)

(சூத்திரம் 16.)

வேட்கைமுந் துறுத்தல் பின்னிலை முயறல்
பிரிவிடை யாற்றல் வரவெதிர்ந் திருத்தல்
வாராமைக் கழித லிரவுத்தலைச் சேறல்
இல்லவை நகுதல் புலவியுட் புலம்பல்

5 பொழுதுகண் டிரங்கல் பரத்தையை யேசல்
கண்டுகண் சிவத்தல் காதலிற் களித்தல்
கொண்டகம் புகுதல் கூட்டத்துக் குழைதல்
ஊடலு ணெகிழ்த லுரைகேட்டு நயத்தல்
பாடகச் சீறடி பணிந்தபி னிரங்கல்

10 பள்ளிமிசைத் தொடர்தல் செல்கென விடுத்தலென
ஒன்பதிற் றிரட்டியோ டொன்று முளப்படப்
பெண்பாற் கூற்றுப் பெருந்திணைப் பால.

என் - னின், பெருந்திணைக்குரிய பெண்பாற்கிளவி யாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். வேட்கை முந்துறுத்தல் முதலாகச் செல்கென விடுத்தல் ஈராகச் சொல்லப்பட்ட பத்தொன்பதும் பெருந்திணைக்குரிய பெண்பாற் கிளவியாம் எ - று.

அவற்றுள் :—

306. வேட்கை முந்துறுத்தல்

கையொளிர் வேலவன் கடவக் காமம்
மொய்வளைத் தோளி முந்துற மொழிந்தன்று.

140 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ - ள். கையிடத்தே விளங்கும் வேலினையுடையவன் செலுத்த வேட்கையைச் செறிந்த தொடியாற் சிறந்த தோளினையுடையாள் தலைவன் முன்னே சொல்லியது எ - று.

வ - று. எழுதெழின் மார்ப மெனக்குரித் தாகென்
றமுதமுது வைகலு மாற்றேன் - தொழுதிரப்பல்
வல்லிய மன்ன வயவேலோய் வாழ்கென
அல்லியந்தார் நல்க லறம்.

இ - ள். சந்தன குங்குமச் சேற்றால் வரிக்கும் அழகினையுடைய அகலம் எனக்கே சேமமாக வேண்டுமென்று சொல்லி அமுதமுது நாடோறும் பொறேனாகிப் பணிந்து வேண்டிக்கொள்வேன்; புலியை யொத்த வலிய வெற்றிவேலினையுடையோய், உயிர் வாழ்வாயாகவென எனக்கு நின் அல்லியினையுடைய மாலையைத் தருதல்காண் அறமாவது எ - று. (1)

307. பின்னிலை முயறல்

முன்னிழந்த நலனசைஇப்
பின்னிலை ¹மலைந்தன்று.

இ - ள். தலைவி முன்பு தோற்ற தன் அழகை நச்சி இரந்து பின் னிறற்றலை மேற்கொண்டது எ - று.

வ - று. மற்கொண்ட திண்டோண் மறவே னெடுந்தகை
தற்கண்டு *மாமைத் தகையிழந்த - எற்காணப்
பெய்களி யாணைப் பிணரெருத்திற் †கண்டியான்
கைதொழுதேன் றுன்கண் டிலன்.

இ - ள். மற்றொழிலை மேற்கொண்ட திண்ணிய புயத்தினையும் சினவேலினையுமுடைய பெரிய மேம்பாட்டாளன் தன்னைக்கண்டு நிறத் தின் அழகையிழந்த என்னைக்காணச் சொரியும் மதத்தினையுடைய களிற் றினது சருச்சரையாற் பொலிந்த கழுத்தகத்தே கண்டு யான்கையைக் குவித்தேன்; தான் என்னைக் கண்டிலன் எ - று. (2)

308. பிரிவிடை யாற்றல்

இறைவனே நெகிழ வின்னா திரங்கிப்
பிறைநுதன் மடந்தை பிரிவிடை யாற்றின்று.

இ - ள். முன்கையில் தொடி சோர வெறுத்து வருந்தி இளமதி போன்ற நுதலினையுடைய மடவாள் தலைமகன் பிரிந்தவிடத்து ஆற்றி யது எ - று.

வ - று. ஓடுக கோல்வளையு முரு மலரறைக
தோடவிழ் தாழை துறைகமழக் - கோடுடையும்
பூங்கானற் சேர்ப்பன் புலம்புகொண் மான்மாலை
நீங்கானென் னெஞ்சகத்து ணின்று.

* மாமை இழத்தல் : குறுந். 27. 4-5.

† பு. வெ. 294 : 3-4. (பி - ம்.) ¹ 'மலிந்தன்று'

இ - ள். கையைவிட்டுப் போவனவாக, திரண்டதொடியும் ; ஊரிலுள்ளாரும் பழிதூற்றுக ; இதழ்விரியுந் தாழை நீர்த் துறையெல்லாம் மணம் நாறச் சங்குபோல் மலரும் பொலிந்த கடற்கானலையுடைய சேர்ப்பன் தனிமைகொண்ட மயக்கமுடைத்தான மாலைக் காலத்துப் போகான், என் நெஞ்சிடத்து நிலைபெற்று எ - று. (3)

309. வரவெதிர்ந்திருத்தல்

முகைபுரை முறுவன் முள்ளெயிற் றரிவை
வகைபுனை வளமனை வரவெதிர்ந் தன்று.

இ - ள். முல்லையரும்பன்ன நகையாற் சிறந்த கூரிய பல்லினை யுடைய மடவாள் பல கூறுபடக் கைசெய்த செல்வமனையிடத்தே தலைவன் வருதலை ஏற்றிருந்தது எ - று.

வ - று. காம நெடுங்கட னீந்துங்காற் கைபுனைந்த
பூமலி சேக்கைப் புணைவேண்டி - நீமலிந்து
செல்லாய் சிலம்பன் வருதற்குச் சிந்தியாய்
எல்லாக நெஞ்ச மெதிர்.

இ - ள். ஆசையாகிய பெரிய கடலை நீந்துமிடத்துக் கைசெய்யப் பட்ட மலர்மிக்க சயனத்திடத்துக் கூட்டமாகிய தெப்பத்தை வேண்டி நீ விரைந்து போகாய் ; தலைவன் இவ்விடத்து வருவதற்கு நினையாய் ; நீ மயக்கம் நீங்கி விளக்கமுற என் நெஞ்சே, எதிரே எ - று.

எதிர் செல்லாயென்க.

(4)

310. வாராமைக்கு அழிதல்

நெடுவேய்த் தோளி நிமித்தம் வேறுபட
வடிவே லண்ணல் வாராமைக் கழிந்தன்று.

இ-ள். உயர்ந்த மூங்கிலன்ன தோளினாள், சொகினவிகற்பத்தாலே வடித்த வேலினையுடைய தலைவன் வாராதொழிய அதற்கு அழிந்தது எ - று.

வ - று. நுடங்கருவி யார்த்திழியு நோக்கருஞ் சாரல்
*இடங்கழி மான்மாலை யெல்லைத் - தடம்பெருங்கண்
தாரார மார்பன் றமியே னுயிர்தளர
வாரான்கொ லாடும் வலம்.

இ - ள். அசையும் மலையருவி ஆரவாரித்து விழும் பார்ப்பதற்கரிய மலைப்பக்கத்து இராகவேகத்தையுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலையள விலே மிகப்பெரிய கண்ணானது, மாலையாற் சிறந்த ஆரமார்பன் தனியே னுடைய உயிர் மெலிய வாரான் போலும், வலம் துடியாநின்றது எ-று. தடம்பெருங்கண் வலமாடுமென்க. (5)

311. இரவுத்தலைச் சேறல்

காண்டல் வேட்கையொடு கணையிரு ணடுநாள்
மாண்ட சாயன் மணையிறந் தன்று.

இ - ள். தலைவனைக் காணவேண்டுமென்னும் ஆசையொடு செறிந்த இருளையுடைய ஒத்த யாமத்து மாட்சிமைப்பட்ட மென்மையாள் தன் இல்லினின்று இறந்தது எ - று.

வ - று. *பணையா வறைமுழுங்கும் பாயருவி நாடன்
பிணையார மார்பம் பிணையத் - துணையாய்க்
கழிகாம முய்ப்பக் கணையிருட்கட் செல்கேன்
வழிகாண மின்னு க வான்.

இ - ள். வீரமுரசென்னக் கற்பாறையிடத்து ஒலிக்கும் பரந்த அருவியாற்பொலிந்த நாடன் மூட்டுவாயினையுடைய ஆரமார்பத்தைத் தழுவ எனக்குத் துணையாய் மிக்க ஆசை செலுத்தச் செறிந்த இருளிடத்துப் போவேன், நெறியைக் காண மின்னுவதாக, மேகம் எ - று. (6)

312. இல்லவை நகுதல்

இல்லவை சொல்லி யிலங்கெயிற் றரிவை
நல்வய லூரணை நகைமிகுத் தன்று.

இ - ள். உள்ளனவல்லாதவற்றை உரைத்து விளங்கும் பல்லினை யுடைய மடவாள் அழகிய பழனஞ்சூழ்ந்த ஊரணை நகையைப் பெருக்கி யது எ - று.

வ - று. முற்ற முலையார் முயங்க விதழ்குழைந்த
நற்ற ரகல நகைதரலின் - நற்றூர்
கலவே மெனநேர்ந்துங் காஞ்சிநல் லூர
புலவேம் பொறுத்த லரிது.

இ - ள். இளமுலையினையுடையார் தழுவப் பூந்தோடு வாடின அழகிய மாலையினையுடைய மார்பம் சிரிப்பைத் தருதலின், அழகிய மாலை யினை மணவேமென நிச்சயித்தும் காஞ்சிமரத்தினையுடைய அழகிய ஊரணை, ஊடேம்; நின்னுடன் ஊடின் ஆற்றுதல் அரிது எ - று.

அரிது ஆதலிற் புலவேம்.

(7)

313. புலவியுட் புலம்பல்

நலவனை மடந்தை நற்றூர் பரிந்து
புலவி யாற்றாள் புலம்புற் றன்று.

இ - ள். அழகிய தொடியினையுடைய மடவாள் தலைவன் மார்பின் மாலையை அறுத்து ஊடலாற்றாளாய்த் தனிமையுற்றது எ - று.

வ - நு. ஒங்கிய வேலான் பணியவு மொள்ளிழை
தாங்காள் வரைமார்பிற் ரூர்பரிந் - தாங்கே
அடும்படர் மூழ்கி யமைமென்றோள் வாட
நெடும்பெருங்க ணீந்தின நீர்.

இ - ள். உயர்ந்த வேலினையுடையான் வணங்கவும் ஒள்ளிய ஆபரணத்தினையுடையாள் கோபத்தைத் தடாளாய் மலையன்ன அகலத்தின் மாலையை அறுத்து அவ்விடத்திலே வருத்துந் துயரத்திலே அழுந்தி மூங்கில் போன்ற மெல்லியதோள்கள் மெலிய, நெடியவாய்ப் பெரிய வாகிய கண்கள் நீரிலே மிதந்தன எ - நு. (8)

314. பொழுதுகண்டு இரங்கல்

நிற்ற லாற்றா ணெடிதுயிர்த் தலமரும்
பொற்றொடி யரிவை பொழுதுகண் டிரங்கின் று.

இ - ள். உயிர்நிற்றலைப் பொருளாய் நெட்டுயிர்ப்புக் கொண்டு சுழலும் பொன்னாற்செய்த வளையினையுடைய தலைவி மாலைப்பொழுதைக் கண்டு வருந்தியது எ - நு.

வ - நு. இறையே யிறந்தன வெல்வளை யுண்கண்
உறையே பொழிதலு மோவா - நிறையைப்
பருகாப் பகல்கரந்த பையுள்கூர் மாலை
உருகா லுயங்கு முயிர்.

இ - ள். கையிறையைக் கடந்தன, விளக்கத்தினையுடைய தொடிகள்; மையுண்ட விழிகள் துளியைச் சொரிதலும் ஒழியா; என் நிறையை உண்டு ஆதித்தன் ஒளித்த நோய்மிகும் மாலைக்காலத்துக் கரைந்து வருந்தா நிற்கும், பிராணன் எ - நு. (9)

315. பரத்தையை ஏசல்

அணிவய லூரனொ டப்புவிழ வமரும்
பணிமொழி யரிவை பரத்தையை யேசின் று.

இ - ள். அழகிய பழனத்தையுடைய ஊரனுடனே நீர்விளையாட்டு விரும்பும் மெல்லிய சொல்லினையுடைய தலைமகள் பரத்தையைப் புல்லற் கூறியது எ - நு.

வ - நு. யாமுயங்கு மென்முலையால் யாணர் வயலூரன்
தேமுயங்கு பைந்தார் திரைமுயங்க - யாமுயங்க
எவ்வையர் சேரி யிரவு மிமைபொருந்தாக்
கவ்வை கருதிற் கடை.

இ - ள். யாம் பொறையாற்றாது வருந்தும் மெல்லிய கொங்கை யாலே புதுவளப்பத்தினையுடைய கழனியால் நிறைந்த ஊரனது தேன்

144 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

தழுவும் செவ்விமாலையைப் புனற்றிரை தழுவா நிற்ப யாம் தழுவா நிற்ப, இதற்கும் எம் தங்கையாராகிய பரத்தையர்சேரி பலரும் உறங்கும் இரவும் கண்ணிமை கூடாத ஆரவாரத்தை நினைப்பிற் சாலப் புல்லியது எ - று. (10)

316. கண்டுகண் சிவத்தல்

உறுவரை மார்ப னெள்ளிணர் நறுந்தார்
கறுவொடு மயங்கிக் கண்சிவந் தன்று.

இ - ள். பெரிய மலைபோன்ற அகலத்தினையுடையவனது ஒள்ளிய தொத்தினையுடைய கமழுமாலையை முனிவுடனே கலங்கித் தலைவி கோபித்தது எ - று.

வ - று. கூடிய கொண்கன் குறுகக் கொடிமார்பின்
ஆடிய சாந்தி னணிதொடர்ந்து - வாடிய
தார்க்குவளை கண்டு தரியா விவண்முகத்த
கார்க்குவளை காலுங் கனல்.

இ - ள். மணந்த கொழுநன் அணுகக் கொடியனையாள் மார்பிடத் துத் தோய்ந்த சந்தனத்தின் அழகு மேவிச் செவ்வியழிந்த செங்கழுநீர் மாலையைக் கண்டு பொருவாய் இவளுடைய முகத்திற் செவ்விக்குவளை யாகிய கண்கள் அழலைச் சொரியும் எ - று. (11)

317. காதலிற் களித்தல்

மைவரை நாடன் மார்பகம் பொருந்திக்
கைவிட லறியாக் காதலிற் களித்தன்று.

இ - ள். மேகம்பொருந்தின மலைநாடனுடைய மார்பிடத்தே மேவி நீங்குதலறியாத அன்பினால் மகிழ்ந்தது எ - று.

வ - று. காதல் பெருகிக் களிசெய்ய வக்களியாற்
*கோதையுந் தாரு மிடைகுழைய - மாதர்
கலந்தாள் கலந்து கடைக்கண்ணுற் கங்குல்
புலந்தாள் புலரியம் போது.

இ - ள். அன்புமிக்குக் களிப்புச்செய்ய அம்மகிழ்ச்சியால் மலை யும் கோதையும் நடுவே வாடக் காதலினையுடையாள் கூடினாள்; கூடிக் கடைக்கண்ணுலே நோக்கி இரவுப்பொழுதை முனிந்தாள், விடியற் காலத்து. எ - று.

கங்குல் கழிந்ததென்று புலந்தாள்.

(12)

318. கொண்டகம் புகுதல்

காதல் பெருகக் கணவனைக் கண்ணுற்றுக்
கோதையாற் பிணித்துக் கொண்டகம் புக்கன்று.

இ - ள். அன்புமிகக் கொழுநனைக் கண்டு மாலையாற் கட்டி
அகத்திலே கொண்டுபுக்கது எ - று.

வ - று. கண்டு களித்துக் கயலுண்க ணீர்மல்கக்
கொண்டகம் புக்காள் கொடியன்னாள் - வண்டினம்
காலையாழ் செய்யுங் கருவரை நாடனை
*மாலையான் மார்பம் பிணித்து.

இ - ள். தலைவனைக் கண்டு மகிழ்ந்து கயல்போன்ற மையுண்ட
கண் நீர்மிக அகத்திலே கொண்டுபுக்காள், வல்லியனையாள்; சுரும்
பினங்கள் காலப்பொழுதிலே யாழ்போல இசைக்கும் கரிய மலைநாடனைத்
தாராலே அகலத்தைக் கட்டிக்கொண்டு எ - று.

பிணித்துக் கொண்டு அகம்புக்காள் கொடியன்னாளென்க. (13)

319. கூட்டத்துக் குழைதல்

பெய்தா ரகலம் பிரித லாற்றுக்

*கொய்தழை யல்குல் கூட்டத்துக் குழைந்தன்று.

இ - ள். இட்ட மாலையினையுடைய அகலத்தை நீங்குதல் பொருத
பறித்த தழையாற் சிறந்த அல்குலினையுடையாள் புணர்ச்சியிடத்து
நெகிழ்ந்தது எ - று.

வ - று. மயங்கி மகிழ்பெருக மால்வரை மார்பிற்
றயங்கு புனலூரன் றண்டார் - முயங்கியும்
பேதை புலம்பப் பிரிதியோ நீயென்னும்
கோதைசூழ் கொம்பிற் குழைந்து.

இ - ள். மனங்கலங்கிக் களிப்பு மிகப் பெரிய வரைபோன்ற மார்
பினையுடைய அசையும் புனலூரன்றன் குளிர்ந்த மாலையைத் தழுவியும்
மடவாள் யான் தனிமைப்பட நீ பிரிகின்றயோவென்று சொல்லும்,
மலை சுற்றின பூங்கொம்புபோலத் தளர்ந்து எ - று.

தளர்ந்து நீ பிரிதியோவென்னும். (14)

320. ஊடலு ணெகிழ்தல்

நள்ளிருண் மலை நடுங்களுர் நலிய

ஒள்வளைத் தோளி யூடலு ணெகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். செறிந்த இருளையுடைய மலைக்காலத்துத் துளங்கா
நின்ற துயரம் நெருக்க ஒள்ளிய தொடியாற் சிறந்த தோளினையுடையாள்
வழக்காட்டிடத்துக் குழைந்தது எ - று.

வ - று. தெரிவின்றி யூடத் தெரிந்துநங் கேள்வர்
பிரிவின்றி நல்கினும் பேணாய் - திரிவின்றித்
துஞ்சே மெனமொழிதி தூங்கிருண் டுமான்மலை
நெஞ்சே யுடையை நிறை.

146 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ - ள். குற்றமொன்றும் ஆராயாது நாம் ஊட, விசாரித்து நம் கொழுநர் நீங்குதலின்றியே தலையளி பண்ணினும் விரும்பாயாய் வேறு பாடின்றி உறங்கேமெனச் சொல்லாநின்றாய்; தங்கும் இருளையுடைய மயக்கத்தைச் செய்யும் மாலைக்காலத்து மனமே, நிறையுடைய நீ எ - று. (15)

321. உரைகேட்டு நயத்தல்

துயரொடு வைகிய சூழ்வளைத் தோளி
உயர்வரை நாட னுரைகேட்டு நயந்தன்று.

இ - ள். துன்பத்தோடு தங்கிய சூழ்ந்த தொடியினையுடைய தோளி உயர்ந்த மலைநாடன்றன் வார்த்தையைக் கேட்டு விரும்பியது எ - று.

வ - று. ஆழ விடுமோ வலரொடு வைகினும்
தாழ்குர லேனற் றலைக்கொண்ட - நூழில்
விரையாற் கமழும் விறன்மலை நாடன்
உரையாற் றளிர்க்கு முயிர்.

இ - ள். துயரக்கடலுள்ளே அழுந்தவிடுமோ? பிறர் தூற்றும் பழியோடு தங்கினும் குளிர்ந்த கதிரையுடைய தினையிலே தலைமணந்த நூழிலென்னும் வல்லியினுடைய மணங்கமழும் வெற்றியான் அமைந்த வரைநாடன் வார்த்தையாலே தளிர்க்கும் என்னுயிர் எ - று.

உயிர் ஆழவிடுமோ. ஆல் : அசை.

(16)

322. பாடகச் சீறடி பணிந்தபின் இரங்கல்

கோடுயர் வெற்பன் கூப்பிய கையொடு
*பாடகச் சீறடி பணிந்தபி னிரங்கின்று.

இ - ள். குவடு நீண்ட மலையினையுடையவன் குவித்த கையுடனே பாடகம் அணிந்த சிற்றடியிலே வணங்கியபின்பு நெஞ்சு நெகிழ்ந்தது எ - று.

வ - று. அணிவரு பூஞ்சிலம் பார்க்கு மடிமேல்
மணிவரை மார்பன் மயங்கிப் - பணியவும்
வற்கென்ற நெஞ்சம் வணங்காய் சிறுவரை
நிற்கென்றி வாழியர் நீ.

இ - ள். அழகுமிகும் பொலிந்த சிலம்பு ஆரவாரிக்கும் அடிமேலே அழகிய வரைபோன்ற அகலத்தையுடையவன் கலங்கி வணங்கவும் வலிமையுற்ற மனமே, வணங்காயாய் சிறியகாலை ஊடல்தீராதே நிற்ப னென்று சொல்லாநின்றாய்; வாழ்வாயாக நீ எ - று.

வாழியரென்பது ந்கை.

(17)

323. பள்ளிமிசைத் தொடர்தல்

மாயிருங் கங்குன் மாமலை நாடனைப்
பாய னீவிப் பள்ளிமிசைத் தொடர்ந்தன்று.

இ - ள். மிகவும் பெரிய கங்குலிடத்துப் பெரிய வரைநாடனை உறக்கத்தை ஒழிந்து சயனத்திலே பற்றியது எ - று.

வ - று. யானை தொடருங் கொடிபோல யானுன்னைத் தானை தொடரவும் போதியோ - மானை மயக்கரிய வுண்கண் மடந்தைதோ ளுள்ளி இயக்கருஞ் சோலை யிரா.

இ - ள். யானையைப்பற்றும் வல்லிபோல நினையான் புடைவையைப் பற்றவும் போகின்றயோ? மானைமயக்கும் செவ்வரி கருவரி பரந்த மையுண்ட கண்ணையுடைய மடவாள்தன் தோனைக் கருதி உலாவுதற்கரிய சோலையிடத்து இரவுப்பொழுதிலே எ - று.
தானை தொடரவும் போதியோ. (18)

324. செல்கென விடுத்தல்

பாயிருட் கணவனைப் படர்ச்சி நோக்கிச்
சேயிழை யரிவை செல்கென விடுத்தன்று.

இ - ள். பரந்த இருட்காலத்துக் கொழுநனைச் செலவைப் பார்த்துச் சிவந்த ஆபரணத்தினையுடைய தலைவி போவாயாகவென்று சொல்லியது. எ - று.

வ - று. விலங்குந ரீங்கில்லை வென்வேலோய் சென்றீ
இலங்கிழை யெவ்வ நலியக் - கலங்கிக்
குறியுள் வருந்தாமைக் குன்றுசூழ் சோலை
நெறியுள் விலக நிலா.

இ - ள். நினைப் போகாமலே விலக்குவார் இவ்விடத்து ஒருவரும் இல்லை; வென்றிவேலினையுடையோய், செல்வாயாக; விட்டு விளங்கும் ஆபரணத்தையுடையாள் துன்பம் நெருக்க மயங்கிக் குறியிடத்து நினைக் காணாது வருத்தமுருதபடி மலைசுற்றின சோலை யிடத்து வழியுள்ளே விரிவதாக, நிலா எ - று.

விரிக நிலா; வென்வேலோய் சென்றீ.

(19)

பெருந்திணைப் படலத்துட் பெண்பாற்கூற்று முற்றிற்று.

[இருபாற் பெருந்திணை]

(சூத்திரம் 17.)

சீர்செல வழங்கல் செழுமட லூர்தல்
தூதிடை யாட றுயரவற் குரைத்தல்
கண்டுகை சோர்தல் பருவ மயங்கல்
ஆண்பாற் கிளவி பெண்பாற் கிளவி

5 தேங்கமழ் கூந்தற் றெரிவை வெறியாட்
டரிவைக் கவடுணை பாண்வர வுரைத்தல்

- 10 பரிபுரச் சீறடிப் பரத்தை கூறல்
 விறலி கேட்பத் தோழி கூறல்
 வெள்வளை விறலி தோழிக்கு விளம்பல்
 பரத்தை வாயில் பாங்கிகண் டுரைத்தல்
 பிறர்மனைத் துயின்றமை விறலி கூறல்
 குற்றிசை யேனைக் குறுங்கலி யுளப்பட
 ஒத்த பண்பி னென்று தலையிட்ட
 ஈரெண் கிளவியும் பெருந்திணைப் பால.

என் - னின், இதுவும் பெருந்திணைப்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். செலவமுங்கல் முதலாகக் குறுங்கலியீருகச் சொல்லப் பட்ட பதினேழும் பெருந்திணைப்பாலவாம் எ - று.

அவற்றுள் :-

325. செலவமுங்கல்

நிலவுவே னெடுத்தகை நீள்கழை யாற்றிடைச்
 செலவுமுன் வலித்துச் செலவமுங் கின்று.

இ - ள். நிலவுபோல ஒளிவிடும் வேலினையும் பெரிய மேம்பாட்டினையுமுடையவன் உயர்ந்த மூங்கில் இயைந்த வழியிடைப் போவானாக முன்னே நிச்சயித்துப் போக்கு ஒழிந்தது எ - று.

வ - று. *நடுங்கி நறுநுதலா ணன்னலம்பீர் பூப்ப
 ஒடுங்கி யுயங்க லொழியக் - கடுங்கணை
 †வில்லே ருழவர் விடரோங்கு மாமலைச்
 செல்லே மொழிக செலவு.

இ - ள். நடுக்கமுற்று, மணங்கமழும் நுதலினையுடையாள் மிக்க அழகு பீர்க்கம்பூப்போலப் பசுப்ப மெலிந்து வருந்துதல் தவிர்க் கொடிய அம்பினையுடைய வில்லை ஏருழவாகவுடைய வேடர்தம் முழையையுடைய உயர்ந்த பெரிய மலையிடத்துப் போகாம்; நெஞ்சே, தவிர்வாயாக போக்கை எ - று. (1)

326. மடலூர்தல்

ஒன்றல்ல பலபாடி
 மன்றிடை மடலூர்ந்தன்று.

இ - ள். ஒன்றன்றியே பலவற்றையும் சொல்லி மன்றின்நடுவே மடன்மாவைச் செலுத்தியது எ - று.

வ - று. இன்றிப் படரோ டியானுழப்ப வைங்கணையான்
 வென்றிப் பதாகை யெடுத்தானாம் - மன்றில்
 தனிமடமா னோக்கி தகைநலம்பா ராட்டிக்
 குனிமடன்மாப் பண்ணிமேல் கொண்டு.

* தொல். அகத். சூ. 54, இளம். மேற்.; † பு. வெ. 5, கொளு, குறள், 872.

இ - ள். இற்றைநாள், இந்த நினைவுடனே யான் பழக ஐந்தம்பிணையுடைய காமன் வெற்றிக்கொடியை உயர்த்தானும்; அம்பலத்திலே ஒப்பில்லாத மடப்பத்திணையுடைய மானன்ன பார்வையாள்தன் மிக்க அழகைக் கொண்டாடி வளைந்த பனைமடலாலாகிய குதிரையைப் பண்ணி அதன்மேல் ஏறி எ - று.

ஏறி இன்று இப்படரோடு யானுழப்ப ஐங்கணையான் வென்றிப் பதாகை எடுத்தானும். (2)

327. தூதிடை யாடல்

ஊழி மாலை யுறுதுயர் நோக்கித்

தோழி நீங்கா டுதிடை ¹யாடின்று.

இ - ள். உகம்போன்ற மாலைக்காலத்துத் தலைவியுற்ற துன்பத்தைப் பார்த்துத் தோழி விட்டு நீங்காளாய்த் தலைவனிடத்தே தூதாகி நடந்தது எ - று.

வ - று. வள்வாய்ந்து பண்ணுக திண்டேர் வடிக்கண்ணாள்
ஒள்வாள்போன் மாலை யுயல்வேண்டும் - கள்வாய
தாதொடு வண்டிமிருந் தாம வரைமார்ப
தூதொடு வந்தேன் றெழு.

இ - ன். வாரை ஆராய்ந்து பண்ணுறுத்து, திண்ணியதேரினை; வடுப் பிளவன்ன விழியினையுடையாள் ஒள்ளியவாள்போலும் கொடிய மாலைக்காலத்துப் பிழைத்தல் வேண்டும்; தேனை இடத்திலேயுடைய பூவுடனே சுரும்பு ஆர்க்கும் மாலையினையுடைய மலைபோலுமார்பனே, நினை வணங்கத் தூதாகி வந்தேன் எ - று. (3)

328. துயரவற் குரைத்தல்

மான்ற மாலை மயிலியல் வருத்தல்

தோன்றக் கூறித் துயரவற் குரைத்தன்று.

இ - ள். மயங்கிய மாலைக்காலம் மயில்போன்ற இயலினையுடைய தலைவியை வருத்தலை அறியச் சொல்லி அவள் துன்பத்தைத் தோழி தலைவற்குச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. உள்ளத் தவலம் பெருக வொளிவேலோய்
எள்ளத் துணிந்த விருண்மாலை - வெள்ளத்துள்
தண்டா ரகலந் தழுஉப்புணையா நீநல்கின்
உண்டாமென் றோழிக் குயிர்.

இ - ள். நெஞ்சில் துயரமிகச் சோதிவேலோய் இகழ்தற்கு நிச்சயித்த இருளினையுடைய மாலையெள்ளத்திலே குளிரீந்த மாலை மார்பத்தைத் தழுவுதற்குத் தெப்பமாக நீ அளிப்பாயாகில் எனது தோழிக்கு உயிர் உண்டாம் எ - று. (4)

329. கண்டு கைசோர்தல்

போதார் கூந்தற் பொலந்தொடி யரிவை
காதல் கைம்மிகக் கண்டுகை சோர்ந்தன்று.

இ - ள். மலர் நிறைந்த குழலினையும் பொற்றொடியினையும் உடைய தலைவி தன் அன்பு கைகடப்பத் தோழி கண்டு தன்னுடைய ஒழுக்கம் தளர்ந்தது எ - று.

வ - று. †ஆம்ப னுடங்கு மணிவளையு மேகின
கூம்பன் மறந்த கொழுங்கயற்கண் - காம்பின்
எழில்வாய்ந்த தோளி யெவனாங்கொல் கானற்
பொழிலெல்லா மீயும் புலம்பு.

இ - ள். ஆம்பற்றண்டை வளைத்திட்ட அழகிய வளையும் வீழ்ந்தன ; துயில் இழந்தன, வளவிய கயல்போலும் விழிகள் ; மூங்கிலினும் அழகு மருவின தோளினையுடையாள் என்னாங்கொல்லோ ! கடற்கரைச் சோலை முழுதுந் தரும், தனிமையை எ - று.

ஆம்பற்றண்டுபோலும் திரண்ட வளையென்பாரும், இதழ்போலும் வெள்வளையென்பாருமுளர். (5)

330. பருவமயங்கல்

உருவ வால்வளை யுயங்கத் தோழி
பருவ மயங்கிப் படருழந் தன்று.

இ - ள். அழகிய வெள்வளையினையுடையாள் வருந்தப் பாங்கி காலத்தை அன்றாமென மருண்டு வருத்தமுற்றது எ - று.

வ - று. பெரும்பணை மென்றோள் பிரிந்தாரெம் முள்ளி
வரும்பருவ மன்றுகொ லாங்கொல்-சுரும்பிமிரும்
பூமலி கொன்றை புறவெல்லாம் பொன்மலரும்
மாமயிலு மாலு மலை.

இ - ள். பெரிய மூங்கில்போன்ற மெல்லிய தோளினை நீங்கிய தலைவர் எம்மை.நினைந்து வருங்காலம் அல்லகொல்லோ? ஆங்கொல்லோ? வண்டொலிக்கும் பூ மிக்க கொன்றை குறுங்காடெல்லாம் பொன்னைப் பூக்கும் ; அழகிய மஞ்ஞையும் மலையிடத்தே ஆலியா நிற்கும் எ - று.

இது தோழி ஆற்றாவிக்கும் வகை அன்றாதலிற் பெருந்திணை யாயிற்று. (6)

331. இதுவுமது

ஆங்கவர் கூறிய பருவ மன்றெனத்
தேங்கமழ் கோதை தெளிதலு மதுவே.

இ - ள். அவ்விடத்துத் தலைவர் சொன்ன காலம் இஃது அன்றென மணம் பொருந்தின மாலையினையுடைய தலைவி தேறுதலும் அத்துறையே யாம் எ - று.

வ - று. பொறிமயி லாலின பொங்க ரெழிலி
சிறுதுவலை சிந்தின சிந்த - நறிய
பவர்முல்லை தோன்றி பரியாம லீன்ற
அவர்வருங் காலம் தன்று.

இ - ள். புள்ளிகளையுடைய மஞ்ஞை ஆலித்தன, சோலையாகிய மேகம் பொறையாற்றுகையான் மதுச்சிறுதுளியைச் சிதறின; சிதற, நறிய கொடிநெருக்கத்தான் மலிந்த முல்லையும் மெல் தோன்றியும் காலம் அறியாமல் முகிழ்த்தன; நம்முடைய தலைவர் வருங்காலம் இஃதன்று எ - று. (7)

332. ஆண்பாற் கிளவி

காழுறு காமந் தலைபரிந் தேங்கி
ஏமுற் றிருந்த விறைவ னுரைத்தன்று.

இ - ள். வேட்கை மிகும் ஆசை எல்லாகடப்ப ஏக்கமுற்று மயங்கி யிருந்த தலைவன் சொல்லியது எ - று.

பரிந்தென்பதனைப் பரியவென்க.

வ - று. கயற்கூடு வாண்முகத்தாட் கண்ணிய நெஞ்சம்
முயற்கூடு முன்னதாக் காணின் - உயற்கூடும்
காணு மரபிற் கடும்பகலுங் கங்குலும்
நாணாளு மேயா நகை.

இ - ள். கண்ணாகிய இணைக்கயல் பொருந்திய ஒளியாற் சிறந்த முகத்தினையுடையானைக் கூடக்கருதிய மனம் முயலிற்கு உறைவிடமாகிய மதியை முன்னே காணிற் பிழைத்தல் கூடும்; காணாத முறைமையிற் கொடியபகலும் இரவும் நாடோறும் நாடோறும் இயையா, மகிழ்ச்சி எ - று.

நகை - பலநாளும் மகிழும் கூட்டங்கள்.

(8)

333. பெண்பாற் கிளவி

வெள்வளை நெகிழவு மெம்முள் ளாத
கள்வனைக் காணாதிவ் லுரெனக் கிளந்தன்று.

இ - ள். சங்கவளை சோரவும் எம்மை நினையாது வெள்வளையினைக் கொண்ட கள்வனைக் காணாது இப்பதியென்று சொல்லியது எ - று.

வ - று. வானத் தியலு மதியகத்துவைகலும்
கானத் தியலு முயல்காணும் - தானத்தின்
ஒள்வளை யோடவு முள்ளான் மறைந்துறையும்
கள்வனைக் காணாதிவ் லூர்.

இ - ள். விண்ணில் நடக்கு நிறைமதியிடத்து நாடோறும் காட்டிலே திரியும் முயலைக் காணுநிற்கும்; கையிடத்து ஒள்ளிய வளைகழலவும் உணரானுகி ஒளித்து வாழுங் கள்வனைக் காணுது, இந்தப்பதி எ - று

இவையிரண்டும் கைகடந்த காமத்த; இக்கூற்று இவர்க்கே உரிய; அல்லன யாவர்க்கும் உரிய. (9)

334. வெறியாட்டு

தேங்கமழ் கோதை செம்ம லளிநினைந்

தாங்கந் நிலைமை யாயறி யாமை

வேங்கையஞ் சிலம்பற்கு வெறியா டின்று.

இ - ள். மணநாறு மாலைபுடையாள், தலைவனது அருளைக் கருதி அவ்விடத்து அந்நிலைமையைத் தாயறியாதபடி வேங்கைமரத்தாற் பொலிந்த மலையையுடைய முருகற்கு வெறிக்கூத்து ஆடியது எ - று.

வ - று. *வெய்ய நெடிதுயிரா வெற்ப னளிநினையா

ஐய நனிநீங்க வாடினாள் - மையல்

அயன்மனைப் பெண்டிரொ டன்னைசொ லஞ்சி

வியன்மனையு ளாடும், வெறி.

இ - ள். வெவ்விதாகத் தீர்க்க ஈசுவாதம் விட்டுத் தலைவனது அருளைக் கருதித் தலைவன் வருவனோ வாரானோ வென்னும் ஐயப்பாடு மிகவும் நீங்க ஆடினாள், மயக்கத்தினையுடைய அயன்மனை மகளிருடனே அன்னை சொல்லையும் அஞ்சி, அகன்ற மனையிடத்தே ஆடும் வெறிக்கூத்தை எ - று.

ஆடினாள் யார்? தலைவி.

(10)

335. பாண்வரவுரைத்தல்

மாணிழைக்கு வயலூரன்

பாண்வரவு பாங்கிமொழிந் தன்று.

இ - ள். மாண்ட ஆபரணத்தினை உடையாருக்கு வயலூரன்றன் பாணன் வரவைத் தோழி சொல்லியது எ - று.

வ - று. அஞ்சொற் பெரும்பணைத்தோ ளாயிழையாய் தாநொடியும்

‡வஞ்சந் தெரியா மருண்மாலை - எஞ்சேரிப்

பண்ணியல் யாமொடு பாணனார் வந்தாரால்

எண்ணிய தென்கொலோ வீங்கு.

இ - ள். அழகிய சொல்லையும் பெரிய வேயன்ன தோளினையும் தெரிந்த ஆபரணத்தினையுமுடையாய், தாஞ்சொல்லும் பொய்ம்மையை ஆராயமாட்டாத மயக்கஞ்செய்யும் மாலைப்பொழுதின்கண் எமது சேரியிடத்து இசைக்கு ஒத்த யாழுடனே பாணனார் வந்தார்; இவர் கருதிய காரியம் என்னையோ? இவ்விடத்து எ - று.

(11)

* தொல். புறத். சூ. 5, இளம். மேற். † சுவாதம் : வி. பா. நிவாத கவச. 15. ‡ நன். சூ. 457, மயிலை. மேற்.; 458, வி.

336. பரத்தை கூறல்

தேங்கமழ் சிலம்பன் றுரெமக் கெளிதெனப்
பாங்கவர் கேட்பப் பரத்தை மொழிந்தன்று.

இ - ள். மணங்கமழும் மாலையையுடைய தலைவன் மாலை எமக்குப் பெறுதற்கு எளிதென்று சொல்லிப் பாங்காயினார் கேட்பப் பரத்தை மொழிந்தது எ - று.

வ - று. பலவுரைத்துக் கூத்தாடிப் பல்வய லூரன்
நிலவுரைக்கும் பூணவர் சேரிச் - செலவுரைத்து
வெங்கட் களியால் விறலி விழாக்கொள்ளல்
எங்கட் கவன்று ரெளிது.

இ - ள். பலபொய்யும் சொல்லி நடித்துப் பல செய்யிணையுடைய ஊரன் நிலவைக் காட்டும் முத்தணியிணையுடைய பரத்தையர் சேரியிடத் துப் போக்கைச் சொல்லி வெவ்விய மதுவையுண்ட மகிழ்ச்சியாற் பாணிச்சி விழாவினைக் கொண்டாடாதேகொள்; எமக்கு அவனுடைய மாலை எளிது எ - று.

ஆதலால், விழாக்கொள்ளல்.

(12)

337. விறலிகேட்பத் தோழி கூறல்

பேணிய பிறர்முயக் காரமு தவற்கெனப்
பாணன் விறலிக்குப் பாங்கி மொழிந்தன்று.

இ - ள். விரும்பிய பரத்தையருடைய புல்லுதலைப் பெறுதல் அரிய அமிழ்தத்தோடொக்கும் தலைவற்கெனச் சொல்லிப் பாணனுடைய பாணிச்சிக்குத் தோழி சொல்லியது எ - று.

வ - று. *அரும்பிற்கு முண்டோ வலரது நாற்றம்
பெருந்தோள் விறலி பிணங்கல் - சுரும்போ
டதிரும் புனலூரற் காரமிர்த மன்றோ
முதிரு முலையார் முயக்கு.

இ - ள். அரும்பிற்கும் உண்டோ பூவினது வாசம்? பெரிய தோளிணையுடைய பாணிச்சி, பிணங்காதேகொள்; வண்டுடனே ஆர்க்கும் புனலையுடைய ஊரற்கு நிறைந்த அமிர்தமல்லவோ முதிருமுலையிணையுடையார் தழுவுதல்? எ - று.

(13)

338. விறலி தோழிக்கு விளம்பல்

ஆங்கவன் மூப்பவர்க் கருங்களி தருமெனப்
பாங்கி கேட்ப விறலி பகர்ந்தன்று.

இ - ள். அவ்விடத்துத் தலைவன் மூப்புப் பரத்தையர்க்குப் பெறு தற்கரிய மகிழ்ச்சியைத் தருமெனச் சொல்லி இப்பரத்தை தோழிகேட் பப் பாணிச்சி சொல்லியது எ - று.

வ - று.* உளைத்தவர் கூறு முரையெல்லா நிற்க
முளைத்த முறுவலார்க் கெல்லாம் - விளைத்த
பழங்க ளனைத்தாய்ப் படுகளி செய்யும்
முழங்கும் புனலூரன் மூப்பு.

இ - ள். வெறுத்தவர் கூறும் வார்த்தையெல்லாம் அங்ஙனே நிற்க,
தோன்றின எயிற்றிணையுடைய பரத்தையர் பலர்க்கும் ஆக்கின பழந்
தேறலையொத்து மிக்க களிப்பினைப்பண்ணும், ஒலிக்கும் நீரிணையுடைய
ஊரனது முதுமை எ - று. (14)

339. பரத்தை வாயில் பாங்கி கண்டுரைத்தல்

உம்மி லரிவை யுரைமொழி யொழிய
எம்மில் வலவனுந் தேரும் வருமெனப்
பரத்தை வாயிற்குப் பாங்கி பகர்ந்தன்று.

இ - ள். உங்கள் வீட்டிட்டு மடவாள் சொன்ன வார்த்தை நீங்க,
எங்கள் அகத்திடத்துப் பாகனும் தேரும் வருமெனச் சொல்லி இந்
பரத்தை தோழிக்குச் சேரிப்பரத்தை தோழி சொல்லியது எ - று.

வ - று. மாணலங் கொள்ளு மகிழ்நன் றணக்குமேற்
பேணலம் பெண்மை யொழிகென்பார் - காணக்
கலவ மயிலன்ன காரிகையார் சேரி
வலவ னெடுந்தேர் வரும்.

இ - ள். 'மாட்சிமைப்பட்ட எமது அழகினைக் கைக்கொள்ளும்
தலைவன் எம்மை விட்டு நீங்குவானாயின், விரும்பேம்; பெண்மைத்
தன்மை எம்மிடத்து நீங்குக' என்று சொல்லும் இந் பரத்தையர்
காணத் தோகை மயிலினையொத்த பரத்தையர்தம் சேரிக்கண் பாகனை
யுடைய உயரிய தேர் வாராநிற்கும் எ - று.

பேணலம் பெண்மையொழிகென்பார் காண வரும். (15)

340. பிறர்மனைத் துயின்றமை விறலி கூறல்

மற்றவர் சேரியின் மைந்த னுறைந்தமை
இற்றென விறலி யெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். பரத்தையர் சேரியிடத்துத் தலைவன் தங்கினபடி இத்
தன்மைத்தெனப் பாணிச்சி எடுத்துச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. தண்டா ரணியவாந் தையலார் சேரியுள்
வண்டார் வயலூரன் வைகினமை - உண்டால்
அறியே னடியுறை யாயிழையாற் பெற்றேன்
சிறியேன் பெரிய சிறப்பு.

இ - ள். குளிர்ந்த மாலையினையுடைய அழகை ஆசைப்படும் பரத்
தையர் சேரியிடத்திலே சுரும்பு நிறைந்த கழனியையுடைய ஊரன் தங்கி
னமை நீ அருளினபடியால் உண்டு; யான் அறியேன்; அடி பொருந்
தும் ஆபரணத்தினையுடையாளாலே பெற்றேன், சிறிய யான் பெரிய
நன்மையை எ - று. (16)

341. குற்றிசை

பொற்று ரகலம் புல்லிய மகளிர்க்கு
கற்றங் கொழுகா தறங்கண்மா நின்று.

இ - ள். அழகிய மாலை மார்பைப் பொருந்திய அரிவையர்க்கு
அற்றறுதிப்பட்டு நடவாது அறத்தைக் கண்மறுத்தது எ - று.

வ - று. *கரிய பெருந்தடங்கண் வெள்வளைக்கை யானை
மரிய கழிகேண்மை மைந்த - தெரியின்
விளிந்தாங் கொழியினும் விட்டகலார் தம்மைத்
தெளிந்தாரிற் றீர்வது தீது.

இ - ள். கரியவாய் மிகவும் பெரிய விழியினையும் விளர்த்த தொடி
யணிந்த கரத்தினையுமுடையானைப் பொருந்திய மிக்க தொடர்ச்சியினை
யுடைய தலைவனே, ஆராயின், இறந்துபடினும் விட்டு நீங்காராய்த் தம்
மைத் துணையென்று தேறினாடித்து நின்றும் கழிவது பொல்லாது
எ - று. (17)

342. குறுங்கலி

நாறிருங் கூந்தன் மகளிரை நயப்ப
வேறுபடு வேட்கை வீயக் கூறின்று.

இ - ள். நறுநாற்றங் கமழும் பெரிய குழலினையுடைய மடவாரை
விரும்ப விகற்பித்த காதலைக் கெடச்சொல்லியது எ - று.

வ - று. பண்ணவாந் தீஞ்சொற் பவளத் துவர்ச்செவ்வாய்
பெண்ணவாம் பேரல்குற் பெய்வளை-கண்ணவாம்
நன்னலம் பீர்பூப்ப நல்கார் விடுவதோ
தொன்னல முண்டார் தொடர்பு.

இ - ள். பண் ஆசைப்பட்ட தித்தித்த சொல்லினையும் பவளம்போல
மிகச் சிவந்த வாயினையும் பெண்மைத்தன்மை அவாவும் பெரிய அல்கு
லினையும் இட்டவளையினையுமுடையவள் தன் கண்களாசைப்படும் நல்ல
அழகு பீர்க்கம்பூப்போலப் பசுப்ப அருளாராய்க் கைவிடுவதோ, பழைய
தாகிய நலத்தை அனுபவித்தவர் உறவு எ - று. (18)

இருபாற்பெருந்திணை முற்றிற்று.

பெருந்திணைப்பாட்டு முப்பத்தேழும் முடிந்தன.
பன்னிரண்டாவது பெருந்திணைப்படலம் முற்றிற்று.

¹ ஒழிபு

(சூத்திரம் 18.)

பாடாண் பகுதியுட் ² டொல்காப் பியமுதற்
கோடா மரபிற் குணனோடு நிலைஇக்

* தொல். அகத். சூ. 54, இளம். மேற்.

(பி - ம்.) ¹ 'பாடாண்பாட்டிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்தியல்',
'வென்றிப்பெருந்திணை' ² 'டொல்காப்பியன் முதற்'

- கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்
விடுத்த லறியா விறல்புரி வாகையுள்
5 வாணிக வென்றியு ¹மல்ல வென்றியும்
நீணெறி ²யுழவ னிலனுமு வென்றியும்
இகல்புரி யேறெடு கோழியு மெதிர்வன்
தகருடன் யானை தணப்பில்வெம் பூழொடு
சிவல்கிளி பூவை செழும்பரி தேர்யாழ்
10 இவர்தரு சூதிடை யாடல் பாடல்
பிடியென் கின்ற பெரும்பெயர் வென்றியொ
டுடையன பிறவு முளப்படத் தொகைஇ
மெய்யி னூர்தமிழ் வெண்பா மாலையுள்
ஐய னூரித னமர்ந்துரைத் தனவே.

என் - னின், பாடாண்பகுதியிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்திணையா மாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். பாடாண்பகுதியுட் கொடுப்போரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித் தலும், வாகைத்திணையுள் வாணிகவென்றி மல்வென்றி உழவன் வென்றி ஏறுகொள்வென்றி கோழிவென்றி தகர்வென்றி யானைவென்றி பூழ் வென்றி சிவல்வென்றி கிளிவென்றி பூவைவென்றி குதிரைவென்றி தேர் வென்றி யாழ்வென்றி சூதுவென்றி ஆடல்வென்றி பாடல்வென்றி பிடி வென்றி என இவை பதினெட்டுமாம் எ - று.

அவற்றுள் :—

343. கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்

வ - று. சீர்மிகு நல்லிசை பாடிச் செலவயர்தும்
கார்முகி லன்னூர் கடைநோக்கிப் - போர்மிகு
மண்கொண்ட வேன்மற மன்னரே யாயினும்
வெண்கொண்ட லன்னுரை விட்டு.

இ - ள். சீர்மிக்க நல்ல புகழைப் பாடிச் செல்ல விரும்புவேம், காலமழை யன்னூர் வாய்தலைக் கருதி; பூசன்மிக்க பூமியெல்லாம் கைக் கொண்ட வேலினையுடைய மறவேந்தரேயாயினும் பெய்யாழுகிலனை யாரை விட்டு எ - று.

விட்டு, கார்முகிலன்னூர் கடைநோக்கிச் செலவயர்தும். (1)

344. வாணிக வென்றி

வ - று. காடுங் கடுந்திரை நீர்ச்சுழியுங் கண்ணஞ்சான்
சாடுங் கலனும் பலவியக்கி - நீடும்
பலிசையாற் பண்டம் பகர்வான் பரியான்
கலிகையா னீக்கல் கடன்.

இ - ள். காட்டையும் கடிய திரையினையுடைய நீர்ச்சுழியையும் கண்ணஞ்சானாய்ச் சகடம் பலவும் மரக்கலம் பலவும் இடந்தோறும்

செலுத்தி நீடும் இலாபம் காரணமாகப் பலபண்டமும் விற்கும் வாணிகன் பொருளிற் பற்றிலனாய்ப் பிறர்மடியைத் தன் கையாலே நீக்குமது, செய்தி எ - று. (2)

345. மல்வென்றி

வ - று. கண்டான் மலைந்தான் கதிர்வானங் காட்டியே
கொண்டான் பதாகை மறமல்லன் - வண்டார்க்கும்
மாலை துயலு மருவிய மாமலை
போலுந் திரடோள் புடைத்து.

இ - ள். எதிரி மல்லனைக் கண்டான், மாறுபட்டான், ஒளியான் மிக்க ஆகாயத்திடத்தே அவனை எழ வீசிக் குறித்த தாயத்தைக் கொண்டான், வெற்றிக்கொடியினையுடைய மறமல்லன்; வண்டொலிக்கும் மாலை அசையும் அருவியினையுடைய பெரிய மலையையொக்கும் திரண்ட தோளினைத் தட்டி எ - று.

புடைத்துக் கொண்டான்.

தட்டுகை - உடக்கரிக்கை.

(3)

346. உழவன் வென்றி

வ - று. மண்பத நோக்கி மலிவயலும் புன்செய்யும்
கண்பட வேர்பூட்டிக் காலத்தால் - எண்பதனும்
தத்துநீ ரார்க்குங் கடல்வேலித் தாயர்போல்
வித்தித் தருவான் விளைவு.

இ - ள். நிலத்தின் செவ்வியைப் பார்த்து மிக்க வயலிடத்தும் கொல்லையிடத்தும் பரக்க ஏரைப்பூட்டி உழுது நற்காலத்தால் நெல்லு வரகு முதலாயின எட்டுணவினையும் தவழுந் திரையொலிக்கும் கடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்துத் தாயரைப்போல வித்திவிளைப்பான், பல்லுயிர்க்கும் ஆக்கம் எ - று.

எண்பதனாவன:—நெல் வரகு சாமை தினை இறுங்கு கேழ்வரகு கொள் உழுந்து என்பன; “நெல்வரகு சாமை தினையிறுங்கு கேழ்வரகு, கொள்ளுமுந்தோ டெண்விளைவா கும்.” (4)

347. ஏறுகொள் வென்றி

வ - று. குடைவரை யேந்தியநங் கோவலனே கொண்டான்
அடையவிழ் பூங்கோதை யஞ்சல் - விடையரவம்
மன்றங் கறங்க மயங்கப் பறைபடுத்தி
தின்று நமர்விட்ட வேறு.

இ - ள். மலையாகிய குடையையேந்திய நம் ஆயனே கொண்டான், இலை மலரும் பூமாலையினையுடையாய், அஞ்சாதேகொள்; மிக்க ஆரவாரம் மன்றிடத்தே ஒலிப்பக் கண்டார் மயங்கப் பறையறைந்து இன்று நம் உறவுமுறையார் விட்ட ஏற்றை எ - று. (5)

348. கோழி வென்றி

வ - நு. பாய்ந்து மெறிந்தும் படிந்தும் பலகாலும்
காய்ந்தும்வாய்க் கொண்டுங் ¹ கடுஞ்சேவல்-ஆய்ந்து
² நிறங்கண்டு வித்தகர் நேர்விட்ட கோழிப்
புறங்கண்டுந் தான்வருமே போர்க்கு.

இ - ள். எழப்பாய்ந்தும் காலின் முள்ளை யிட்டிடித்தும் தாழ்ந்தும்
பலகாலும் கோவித்தும் ³ கூவியும், கடிய சேவற்கோழி, ஆராய்ந்து
கோழிகளின் நிறமறிந்து கோழிநூல்வல்லவர் சொல்லுக்குச் சொல்
ஒப்பாகவிட்ட கோழியைப் புறங்கண்டும் தான் பின்பும் போர்க்கு வாரா
நின்றது எ - நு.

புறங்கண்டும் போர்க்கு வரும்.

சொல்லுக்குச் சொல் வெல்லும், ஆமைக்கு ஆமை வெல்லும்,
தெங்குக்கு தெங்கு வெல்லும் எனக் கோழிகளின் ⁴ நிறமறிந்துவிடுதல்.
வித்தகர் - கோழிநூல் வல்லவர். (6)

349. *தகர்வென்றி

வ - நு. அருகோடி நீங்கா தணைதலு மின்றித்
திரிகோட்ட மாவிரியச் சீறிப் - பொருகளம்
புக்கு மயங்கப் பொருது புறவாயை
நக்குமா நல்ல தகர்.

இ - ள். சேர ஓடி மீளாதே மிகக்கிட்டுதலும் இன்றிப் புரிந்த
கொம்பினையுடைய எதிர்த்த தகர்கெடக் கோபித்துப் போர்க்களத்தே
புக்குக் கலங்கப் பொருது புறவாயினை நக்கும், நல்ல தகர் எ - நு. (7)

350. யானை வென்றி

வ - நு. கஞ்சகம் வாய்த்த கவளந்தன் கைக்கொண்ட
குஞ்சரம் வென்ற கொலைவேழம் - துஞ்சா
துழலையும் பாய்ந்திறுத் தோடாது தான்றன்
நிழலையுந் தான்சுளிக்கு நின்று.

இ - ள். அட்டிமதுரமிட்டுத் திரட்டின கவளத்தைத் தன்கையிலே
கொண்ட யானையை வென்ற கொலைத்தொழிலையுடைய வேழம், உறங்
காதே கணையத்தையும் பாய்ந்து முறித்து ஓடாதே தான் தன்னுடைய
நிழலையும் வெகுண்டு நின்று துகைக்கும் எ - நு.

உம்மை : சிறப்பு.

(8)

351. பூழ் வென்றி

வ - நு. சொல்லுஞ் சுவட்டவர் சொல்லுக சொல்லுங்காற்
சொல்லும் பலவுள சொன்னபின் - வெல்லும்

* பட்டினப். 77, ந. (பி - ம்.) ¹ 'கடுஞ்சொல்லாராய்ந்து' ² 'நிறங்
கொண்டு' ³ 'கூடியங்கடிய சொற்கோழி' ⁴ 'திறமறிந்து'

நலம்வர நாடி நடுங்காது நூற்கட்
புலவரா லாய்ந்தமைத்த பூழ்.

இ - ள். நூற்பழக்கமின்றியே சொல்லும் குறும்புழாடிகள் வேண்டிற்றுச் சொல்லுக, சொல்லுமிடத்துச் சொல்லக்கடவ பல மந்திரமுள, அவற்றைச் சொன்னபின் வென்றிபெறும் ; நன்மையுண்டாக ஆராய்ந்து கலங்காது நூலிடத்து அறிவுடையாரால் இலக்கணம் ஆராய்ந்து மதித்த பூழ் எ - று.

சொல்லக்கடவ மந்திரம் பலவாவன : தீற்றும் அரிசி ஒதுமந்திரமும் பச்சிலை பிசைந்து தடவும்போது சொல்லுமந்திரமும், செவியுள்ளுறுத்து மந்திரமும். (9)

352. *சிவல்வென்றி

வ - று. ஒட்டியா ரெல்லா முணரார் புடைத்தபின்
விட்டோட வேண்டுமோ தண்ணுமை - விட்ட
சுவடேற்கு மாயிற் சுடரிழாய் சோர்ந்து
கவடேற்க வோடுங் களத்து.

இ - ள். சபதங் கூறும் சிவலினையுடையாரெல்லாம் அறியார் ; எதிர்ச்சிவலைத் தாக்கிய பின்பு தண்ணுமையைக் கைவிட்டோட வேண்டுமோ, இந்தச்சிவல் வந்தபொழுதே இதனுக்கு அஞ்சி ஓடவமையும் ; இவர் பொரவிட்டவற்றுள் ஏன்றென்று எதிர்க்குமாயின், விட்டுவிளங்கும் ஆபரணத்தினையுடையாய், வருந்தி இதன் கவட்டினுட் புகுந்து கண்டோர் நகைக்க ஓடுங் களத்திடத்து எ - று.

ஆதலால் விட்டோட வேண்டுமோ தண்ணுமை.

(10)

353. கிளிவென்றி

வ - று. இலநா முரைப்பதன்க ணைல்வளை நாணப்
பலநாள் பணிபதமுங் கூறிச் - சிலநாளுள்
பொங்கரி யுண்கணுள் பூவைக்கு மாருகப்
பைங்கிளியைக் கற்பித்தாள் பாட்டு.

இ - ள். நாம் அதனிடத்து இகழ்ந்து சொல்லுஞ் சொல் இல ; விளங்கும் வளையினையுடையாய், நீ நாணப் பலநாளும் தாழ்ந்த சொற்களையுங்கூறிச் சில நாளுள்ளே மிக்க செவ்வரியினையுடைய மையுண்ட கண்ணுள் நம் பூவைக்கு மாறுபடத் தன் பசுங்கிளியைப் பாட்டைக் கற்பித்தாள் எ - று.

நாமுரைப்பு இல.

(11)

354. பூவை வென்றி

வ - று. புரிவொடு நாவினாற் பூவை புணர்த்துப்
பெரிய வரியவை பேசும் - தெரிவளை
வெள்ளையிற்றுச் செவ்வாய் வரியுண்க ணுள்வளர்த்த
கிள்ளை கிளந்தவைகீண் டிட்டு.

160 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இ - ள். பிரியத்தோடு நாவினாலே பூவையானது வகுத்துப் பெரிய வான் சொல்லுதற்கரிய வார்த்தைகளைச் சொல்லும்; தெரிந்தவனையினையும் விளர்த்த எயிற்றினையும் சிவந்த வாயினையும் செவ்வரி கருவரியாற் சிறந்த மையுண்ட கண்ணினையு முடையாள் தான் வளர்த்தகிளி சொன்ன வார்த்தைகளைக் கிழித்துக் கீழ்ப்படுத்தி எ - று.

கீண்டிட்டுப் பேசும்.

(12)

355. குதிரை வென்றி

வ - று. *ஐந்து கதியும் பதினெட்டுச் சாரியையும்
கந்து மறமுங் கறங்குளைமா - முந்துற
மேல்கொண்டவைசெலீஇ வென்வேலான் மேம்பட்டான்
வேல்கொண்ட கண்ணுளை மீட்டு.

இ - ள். விக்கிதம் வற்கிதம் உபகண்டம் ஜவம் மாஜவம் என்னும் இப் பஞ்சதாரையையும் பதினெட்டு வகைப்பட்ட சுற்று வரவினையும் கழியப் பாய்தலையும் கறுவுதலையும் ஒலிக்குந் தலையாட்டத்தினையுமுடைய குதிரையை முந்துற மேல்கொண்டு முன்பு சொன்னவற்றைச் செலுத்தி வெற்றிவேலைக்கொண்டு மேம்பட்டான், பிறரை வென்று வெற்றிமகளைத் தன்னிடத்து மீட்டுக்கொண்டு எ - று.

(13)

356. தேர்வென்றி

வ - று. ஒலிமணித் திண்டே ருடையாரை வெல்லும்
கலிமணித் திண்டேராற் காளை - கலிமாப்
பலவுடன் பூட்டிப் படர்சிறந் தைந்து
செலவோடு மண்டிலஞ் சென்று.

இ - ள். ஒலிக்கும் மணியையுடைய திண்ணிய தேரினையுடைய பகைவரை வெல்லும், ஆரவாரிக்கும் மணிகளையுடைய திண்ணிய தேராலே காளையானவன்; மனவெழுச்சியையுடைய குதிரை பலவும் ஒக்கப் பூட்டிச் செல்லுதல் மிக்க பஞ்சதாரையுடனே பதினெட்டுச்சுற்று வரவும் அமர்ந்து எ - று.

சென்று வெல்லும்.

(14)

357. யாழ்வென்றி

வ - று. பாலை படுமலை பண்ணி யதன்கூட்டம்
கோலஞ்செய் சீறியாழ் கொண்டபின் - வேலைச்
சுவையெலாந் தோன்ற வெழீஇயினுள் சூழ்ந்த
அவையெலா மாக்கி யணங்கு.

இ - ள். படுமலைப்பாலையையும் அல்லாத பாலைகளையும் ஆக்கி அழகு செய்த சிறிய யாழைத் தன் கையிலே கொண்டபின்பு, முன்பு சொன்ன திரிபாலைத்திறமெல்லாம் அமுதச்சுவைதோன்ற வாசித்தாள், சுற்றிய அவையினுள்ளாரையெல்லாம் தன்வசத்தாராக்கி அணங்கு எ - று.

அணங்கு எழீஇயினுள்.

(15)

358. சூதுவென்றி

வ - ரு. *கழகத் தியலுங் கவற்றி னிலையும்
அழகத் திருநுதலா ளாய்ந்து - புழகத்து
பாய வகையாற் பணிதம் பலவென்றாள்
ஆய வகையு மறிந்து.

இ - ள். சூதின் இயல்பையும் கவற்றினுடைய நிலையையும் பணிச்
சையையுடைய திருநுதலினையுடையாள் ஆராய்ந்து புகழினையுடைய
மனையிடத்து உபாயவகையால் சூதுபொர ஒட்டின பலவும் வென்றாள்,
ஆதாயத்தின் கூறுபாட்டையுமறிந்து எ - ரு.

அறிந்து பல வென்றாள்.

புகழென்பதன்கண் ககரம் விகாரத்தாற்றெக்கது.

(16)

359. ஆடல் வென்றி

வ - ரு. *கைகால் புருவங்கண் பாணி நடைதூக்குக்
கொய்பூங்கொம் பன்னாள் குறிக்கொண்டு - பெய்பூப்
படுகளிவண் டார்ப்பப் பயில்வளைநின் ருடும்
தொடுகழன் மன்னன் றுடி.

இ - ள். கையாலும், காலாலும், புருவத்தாலும், கண்ணாலும்,
தாளத்தையும் செலவையும் இசையையும் கொய்யப்பட்ட பூங்கொம்பன்
னாள் கருதிக்கொண்டு சூடியபூவில் மிக்க களிப்பினையுடைய வண்டு
ஆரவாரிப்பச் செறிந்த வளையினையுடையாள் நின்று ஆடும், கட்டுங்கழல்
வேந்தனுக்குத் துடிக்கூத்தை எ - ரு. (17)

360. பாடல்வென்றி

வ - ரு. *வண்டுறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணாள் பாடினாள்
வெண்டுறையுஞ் செந்துறையும் வேற்றுமையாக்-கண்
[டறியக்
கின்னரம் போலக் கிளையமைந்த தீந்தொடையாழ்
அந்நரம்பு மச்சுவையு மாய்ந்து.

இ - ள். வண்டு தங்கும் கூந்தலினையும் மாவடுவகிர்போன்ற கண்
ணினையுமுடையாள் பாடினாள்; வெண்டுறைப்பாட்டும் செந்துறைப்
பாட்டும் வேறுபாடு தோன்ற, அறிவர் மனத்தாற் கண்டறியக் கின்னரத்
தின் ஓசைபோல, இணைகிளை பகை நட்பு இனமென்னும் வகையின்
ஐந்தாவதாகிய கிளைத்தொடர்ச்சியமைந்த தித்தித்த கோவையினை
யுடைய யாழிற் செய்யப்பட்ட அழகிய ¹நரம்பும் மந்திர மத்திம தாரமும்
ஆராய்ந்து எ - ரு.

ஆராய்ந்து பாடினாள்.

செந்துறையென்பது ஓசைகுறித்

* * * *

(18)

* தொல். புறத். சூ. 16, இளம்.; சூ. 20, ந. மேற்.

(பி - ம்) ¹ 'நரம்பு மந்தரசமு மத்திமாதாரகமு மாராய்ந்து'

361. பிடி வென்றி

வ - று. குவளை நெடுந்தடங்கட் கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்
அவளொடு மாமையொப் பான - இவளொடு
பாணியுந் தூக்கு நடையும் பெயராமைப்
பேணிப் பெயர்ந்தாள் பிடி.

இ - ள். செங்கழுநீர்மலரை யொத்த நெடிய பெரிய கண்ணினை
யும் கூரிய எயிற்றிணையும் சிவந்த வாயிணையுமுடைய சீதேவியுடன் நிற
மொத்த இவளொடு தாளமும் இசையும் செலவும் தப்பாதபடி பரிகரித்
துப் பிடிபோல அசைந்து பெயர்ந்து ஆடுங் கூத்தை ஆடினாள். எ - று.
இனிப் பெயர்த்தாளென்று பாடமோதிப் பிடியை நடத்தினாளென்
பாருளார். (19)

ஒழிபு முற்றும்.
ஆகப்பாட்டு 361.

(சூத்திரம் 19.)

வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி
உட்குடை யுழிஞை நொச்சி தும்பையென்
றித்திற மேழும் புறமென மொழிப
வாகை பாடாண் பொதுவியற் றிணையெனப்
5 போகிய மூன்றும் புறப்புற மாகும்.

ஐயனாறிதனார் பாடிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
மூலமும் உரையும் முற்றுப்பெற்றன.

சூத்திர முதற் குறிப்பகராதி

[எண் - பக்க எண்]

உழிஞையோங்கிய	46	சீர்சான்முல்லை	125	முதுபாலையே	113
கதமலிகரந்தை	12	சீர்செலவமுங்கல்	147	முதுரைபொருந்தி	123
காஞ்சிகாஞ்சி	30	துன்னருங்கடும்	60	வாடாவஞ்சி	19
காட்சியையந்	130	நுவலருங்காப்பின்	42	வெட்சிகரந்தை	162
காண்டனயத்தல்	134	பாடாண்பகுதியுட்	155	வெட்சிவெட்சியர	2
சீர்சால்போந்தை	111	பாடாண்பாட்டே	88	வேட்கைமுந்து	139
சீர்சால்வாகை	73	மன்னியசிறப்பின்	1		

* துறையகராதி

அகத்துழிஞை	55	உட்கோள்	131, 135	நயந்த பக்கம்	109
அடிப்படவிருத்தல்	59	உண்டாட்டு	9	ஷெ மானிடப்	
அதரிடைச்செலவு	14	உரைகேட்டுநயத்தல்	146	பெண்டிர் நயந்த	
அரசமுல்லை	80			பக்கம்	109
அரசவாகை	74	உவகைக்கலுழ்ச்சி	71	கடவுள்வாழ்த்து	90
அரசவுழிஞை	49	உழபுலவஞ்சி	25	கண்டுகண்சிவத்தல்	144
அருளொடுநீங்கல்	87	உழவன்வென்றி	157	கண்டுகைசோர்தல்	150
அவிப்பலி	86	உழிஞை	47	கண்படைநிலை	85, 92
அவையமுல்லை	81	உழுதுவித்திடுதல்	57	கணிவன்முல்லை	82
அழிபடைதாங்கல்	45	உன்னநிலை	112	கந்தழி (உழிஞை)	49
அறிவன்வாகை	79	ஊடலுணைகிழ்தல்	145	ஷெ (பாடாண்)	105
ஆகோள்	7	ஊர்கொலை	6	கபிலைகண்ணியபுண்	
ஆஞ்சிக்காஞ்சி	40	ஊர்ச்செரு	43	ணியநிலை	94
ஆடல்வென்றி	161	ஊரின்...பகுதி	110	கரந்தை	13
ஆண்பாற்கிளவி	151	எயிற்பாசி	54	கரந்தையரவம்	13
ஆர்	112	எயிற்போர்	44	கழனிலை	113
ஆரெயிலுழிஞை	51	எயிறனையழித்தல்	44	களவழிவாழ்த்து	96
ஆள்வினைவேள்வி	100	எருமைமறம்	66	களவேள்வி	76
ஆளொறிபிள்ளை	15	ஏணிநிலை	54	களிற்றுடனிலை	69
ஆனந்தப்பையுள்	122	ஏமவெருமை	66	கற்காண்டல்	114
ஆனந்தம்	121	ஏழகநிலை	113	கற்கோணிலை	114
இயன்மொழி		ஏருண்முல்லை	82	கற்புமுல்லை	128-9
வாழ்த்து	91-2	ஏறுகொள்வென்றி	157	கன்முறைபழிச்சல்	116
இரவுத்தலைச்சேறல்	142	ஐயம்	130	கன்னடுதல்	115
இரவுநீடுபருவரல்	137	ஒருதனிநிலை	72	கன்னீர்ப்படுத்த	
இருவருந்தபுநிலை	95	ஒள்வாளமலை	69	தல்	114-5
இல்லவைநகுதல்	142	ஓம்படை	104	கனவினரற்றல்	137-8
இல்லாண்முல்லை	127	கட்காஞ்சி	40	காஞ்சி	31
இற்கொண்டுபுகுதல்	116	கடவுண்மாட்டுக்		காஞ்சியதிர்வு	31
		கடவுட்பெண்டிர்		காட்சி	130

* இதில் திணைப்பெயர்களும் சிலவுண்டு.

164 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

காடுவாழ்த்து	125	சுரத்துய்த்தல்	7	நூழிலாட்டு	67
காண்டல்	134	சுரநடை	117	நெஞ்...மெலிதல்	138
காண்டல்வலித்தல்	136	சூதுவென்றி	161	நெடுமொழிகூறல்	17
காதலிற்களித்தல்	144	செருவிடைவீழ்தல்	43	நெடுமொழிவஞ்சி	24
காந்தள்	50	செல்கெனவிடுத்தல்	147	நொச்சி	42
கார்முல்லை	126	செலவழுங்கல்	148	பகட்டுமுல்லை	128
காவன்முல்லை	83-4	செலவு	5	பகன்முனிதல்	136
கிணைநிலை		செவியறிவுறாஉ	102	படைவழக்கு	32-3
(பாடாண்)	96	தகர்வென்றி	158	பயந்தோர்ப்பழிச்	
ஷெ (வாகை)	87	தந்துநிறை	8	சல்	132
கிளிவென்றி	159	தபுதாரநிலை	118	பரத்தைகூறல்	153
குடிநிலை	18	தலைக்காஞ்சி	35	பரத்தையையேசல்	143
குடுமிகளைந்த...		தலைத்தோற்றம்	8	பரத்தைவா...தல்	154
நிலை	97	தலைப்பெயனிலை	118	பரிசில்விடை	99
குடைச்செலவு	34	தலைமாராயம்	36	பரிசிற்றுறை	91
குடைநாட்கோள்	47	தலையொடுமுடிதல்	36	பரிசினிலை	99
குடைநிலை	20	தமிழஞ்சி (காஞ்சி)	32	பருவமயங்கல்	150
குடைமங்கலம்	102	ஷெ (வஞ்சி)	28	பழிச்சினர்ப்பணிதல்	107
குடைமுல்லை	85	தன்னைவேட்டல்	71-2	பள்ளிமிசை...தல்	146
குதிரைமறம் (தும்)	63	தாபதநிலை	118	பாசறைநிலை	28
ஷெ (நொச்சி)	44	தாபதவாகை	79	பாசிநிலை	53
குதிரைவென்றி	160	தார்நிலை	64	பாடக...இரங்கல்	146
குழவிக்கட்...பகுதி	110	தாணைநிலை	69	பாடல்வென்றி	161
குற்றிசை	155	தாணைமறம்	62	பாடாண்பாட்டு	89
குற்றுழிஞை	52	திரை...பெயர்தல்	59	பாண்பாட்டு	65
குறுங்கலி	155	துடிநிலை	11	பாண்வர...தல்	152
குறுவஞ்சி	27	துணிபு	131	பாணாற்றுப்படை	100
கூட்ட...குழைதல்	145	தும்பை	61	பாதீடு	9
கூத்தராற்றுப்படை	100	தும்பையரவம்	61	பார்ப்பனமுல்லை	81
		துயரவற்...தல்	149	பார்ப்பனவாகை	77
கூதிர்ப்பாசறை	79	துயிலெடைநிலை	92	பான்முல்லை	128
கைக்கிளை	107	தூதியடையாடல்	149	பிடிவென்றி	162
கையறு (கரந்தை)	17	தேர்மறம்	65	பிரிவிடையாற்றல்	140
ஷெ (பொதுவியல்)	122	தேர்முல்லை	126	பிள்ளைத்தெளிவு	16
கொடிநிலை	105	தேர்வென்றி	160	பிள்ளைப்பெயர்ச்சி	17
கொடு...பழித்தல்	156	தொகைநிலை (உழி)	60	பிள்ளையாட்டு	16
கொடை	10	ஷெ தும்பை	72	பிள்ளைவழக்கு	10
கொடைவஞ்சி	26	தொட்டகாஞ்சி	38	பிறர்மனைத்...றல்	154
கொண்டகம்புகுதல்	144	தொடாக்காஞ்சி	39	பின்றேர்க்குரவை	68, 76
கொற்றவஞ்சி	22	தோலுழிஞை	51		
கொற்றவள்ளை	23	நயத்தல்	134	பின்னிலைமுயறல்	140
கொற்றவுழிஞை	48	நயப்புற்றிரங்கல்	133	புகழ்ந்தனர் பரவல்	106
கொற்றவைநிலை		நல்லிசைவஞ்சி	29, 30	புண்ணொடுவருதல்	14
	11, 21-2	நலம்பாராட்டல்	132	புணராவிர்க்கம்	138
கோழிவென்றி	158	நாடுவாழ்த்து	96	புலவராற்றுப்படை	106
சால்புமுல்லை	86	நாண்மங்கலம்	98	புலவரேத்தும்...	
சிருங்காரநிலை	70	நாண்முல்லை	127	ணடு	124
சிவல்வென்றி	159	நூழில்	67	புலவி...பாட்டு	108

புலவி யுட்புலம்பல்	142	மண்ணு (உழிஞை)	58	வல்லாண்முல்லை	83
புலனறிசிறப்பு	10	ஷெ (பாடாண்)	103	வள்ளி	106
புறத்திறை (உழிஞை)	50	மணமங்கலம்	98	வாகை	73
ஷெ (வெட்சி)	6	மல்வென்றி	157	வாகையரவம்	74
புறத்துழிஞை	53	மழபுலவஞ்சி	26	வாடைப் பாசறை	80
புறநிலைவாழ்த்து	104	மறக்களவழி	75	வாண்மங்கலம்	103
பூக்கோணிலை	35	மறக்காஞ்சி	37	வாண்மண்ணுநிலை	57
பூசன்மயக்கு	119	மறமுல்லை	85	வாணுட்கோள்	47
பூசன்மாற்று	7	மறனுடைப்பாசி	42	வாணிகவாகை	77
பூவைநிலை	90	மன்னைக்காஞ்சி	39	வாணிகவென்றி	156
பூவைவென்றி	159	மாராயவஞ்சி	24	வாணிலை	21
பூழ்வென்றி	158	மாலைநிலை	120	வாயினிலை	89
பெண்பாற்கிளவி	151	முதுகாஞ்சி	125	வாயுறைவாழ்த்து	101
பெருங்காஞ்சி (காஞ்)	33	முதுபாலை	115	வாராமைக்கழிதல்	141
ஷெ (பொதுவியல்)	124	முதுமொ...காஞ்சி	123	வாள்செலவு	34
பெருஞ்சோற்றுநிலை	29	முதுமொழிவஞ்சி	27	விரிச்சி	4
பெருந்திணை	108	முதுவுழிஞை	55	விளக்குநிலை	94
பெருவஞ்சி	29	முரசவாகை	75	விறலிகே...கூறல்	153
பேய்க் காஞ்சி	38	முரசவுழிஞை	48	விறலி...விளம்பல்	153
பேய்க்குரவை	68	முல்லை	126	விறலியாற்றுப்படை	101
பேய்நிலை	38	முற்றுமுதிர்வு	56	வீற்றினிதிருந்த	
பேராண்முல்லை	84	முற்றுழிஞை	50	பெருமங்கலம்	97
பேராண்வஞ்சி	23	முன்றேர்...(தும்பை)	67	வெட்சி	3
பொருண்மொழிக்	124	ஷெ (வாகை)	76	வெட்சியரவம்	4
பொருநவாகை	78	முனைகடிமுன்		வெருவருநிலை	70
பொருநாற்றுப்படை	101	னிருப்பு	41	வெள்ளிநிலை	95
பொருளொடுபுகறல்	87	மூதானந்தம்	120	வெளிப்பட...தல்	133
பொலிவுமங்கலம்	98	மூதின் முல்லை	82	வெறியாட்டு	
பொழுது...கல்	143	மெலிதல்	135	(பெருந்திணை)	152
போந்தை	111	மெலிவொடு...கல்	136	ஷெ (வெட்சி)	12
போர்...தொழிதல்	51	யாழ்வென்றி	160	வேட்கைமுந்துறுத்	
போர்மலைதல்	14	யானைகைக்கோள்	56	தல்	139
மகட்பாலிகல்	58	யானை மறம்	63	வேத்தியன் மலிபு	18
மகட்பாற்காஞ்சி	41	யானைவென்றி	158	வேம்பு	111
மகண்...மொழிதல்	45	வஞ்சி	20	வேய்	5
மங்கலநிலை	93	வஞ்சியரவம்	20	வேள்விநிலை	95
மடலூர்தல்	148	வஞ்சினக் காஞ்சி	35	வேளாண்வாகை	78
		வரவெதிர்ந்...தல்	142	வேற்றுப்படைவரவு	57

D. Krishnan,
T. Meerathan,
T. Vadipatti Post,
Tilakottai Taluk,
Madurai (D.T.).

கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி

(கொளுவென்பது ஒவ்வொரு வெண்பாவின் முன்னும்
பெரும்பான்மை இரண்டடியாலும் சிறுபான்மை மூன்றடி
யாலும் ஆக்கப்பட்டு அதன்கருத்தைப் புலப்படுத்திநிற்பது ;
கொளு-கருத்து ; இதனைச் சூத்திரமென்றும் கூறுவர்.)

அகத்தோன்காலை	56	இமையாநாட்டத்	109	ஏமாண்ட	44
அஞ்சொல்வஞ்சி	138	இருங்கண்வானத்	106	ஏழகமூரினு	113
அடங்காதார்	53	இருபடையும்	69	ஒண்டொடி	137
அடரவிர் பைம்பூண்	94	இல்லவைசொல்லி	142	ஒருகுடைமன்னனை	64
அடல்வேலாடவர்	82	இல்லும்பதியும்	83	ஒலிகடல்வையத்து	87
அடலஞ்சா	39	இலைப்பொலிதார்	37	ஒலிகழலான	75
அடுதிறலணங்கார	76	இலைபுனைவாகை	73	ஒளியினீங்கா	11
அடுதிறலரணத்	59	இவட்பயந்தெடுத்	132	ஒளியுமாற்றலு	89
அடுதிறன்மன்னரை	92	இழிபுடன்றிகல்	45	ஒளிற்றெஃகம்	69
அடுமுரணகற்று	113	இளமைந்தர்	110	ஒன்றல்ல	148
அடையாதார்	48	இறுத்தபினழி	30	ஒன்றூர்கூறு	135
அண்ணனான்மறை	94	இறைவனை நெகிழ	140	ஒன்னுதார்படை	24
அணிவயலூர்	143	இன்கதிர் முறுவற்	118	ஒன்னுதார்முனை	29
அந்தமில்புகழான்	95	இன்னது செய்த	104	ஓங்கியகல்	155
அந்தமையல்குல்	133	இன்னதொன்றெய்	106	கங்குற்கனைதுயி	93
அயிற்படையின்	44	இன்னோரின்னவை	91	கட்டுரதுவகை	27
அரிபாயுண்கண்	128	ஈண்டியநிரை	10	கண்மகிழ்ந்து	16
அருஞ்சுரத்தும்	7	உடல்சினத்தார்	54	கணம்பிறங்க	7
அருந்திறற்	126	உணராவெவ்வம்	133	கதிர்வேற்கணவ	120
அருந்திறை	23	உம்மிலரிவை	154	கயக்கருங்கடற்	103
அருமியையோடு	43	உரவெய்யோனின்	8	கயலேர்கண்ணி	120
அருமுனையான்	34	உருத்தெழுமன்	126	கருங்கடலுண்	50
அவன்பெயர்	115	உருவவால்வனை	156	கருங்கழன்மற	68
அழிகுநர்	28	உளம்புகல	84	கருதாதார்மதிற்	52
அழிபடரெவ்வம்	132	உறுவரைமார்ப	144	கலந்தடையார்	47
அழிவின்றுபுகழ்	72	ஊழிமாலை	149	கலவாமன்னர்	111
அளப்பருங்கடற்	94	எண்ணருஞ்சீர்த்தி	103	கலவார்முனைமேற்	4
அறந்தருசெங்கோல்	98	எண்ணார்பல்லெயில்	57	கவர்கனைச்சுற்றங்	9
ஆங்கவர்கூறிய	150	எம்மதிலினிகல்	60	கழல்வேந்தர்படை	67
ஆங்கவன்மூப்	153	எரிந்திலங்கு	124	கழிந்தோன்றன்	122
ஆடமைத்தோளி	121	எழுமரவக்	63	கழுமியகாதற்	127
ஆடியலவிர்	50	எழுவுறழ்திணி	67	களங்கழுமியபடை	67
ஆழ்ந்துபடு...கோ	43	எறிபடையானிக	63	கறவைகாவல	90
ஆற்றூரொழிய	14	ஏத்திச்சென்ற	100	கன்னவிறிணி	134
ஆனுவென்றி	114	ஏந்திழையாட்டரு	41	கன்னவிருளான்	130
இகலடுதோள்	98	ஏந்துபுகழுலகி	113	காண்டல்வேட்கை	142
இணரார்கோதை	131	ஏப்புழைஞாயி	42	காதல்பெருகக்	144

காதற்கணவனெடு	40	திருந்தார்தெம்முனை	29	பிற்பயக்குமெஞ்	101
காம்புயர்கடத்தி	117	திருவளர் நன்னக	129	புகழ்நுவலமுக்கால	79
காமுறுகாமந்	151	திறல்வேந்தன்	101	புகழொடுபெருமை	68
காய்கதிர்நெடுவேற்	72	துணிபுணருந்	82	புண்ணியநீரிற்	57
காரெதிரியகடற்	35	துணிவுடைய	44	புரவலன்மகிழ்	99
காவல்கண்ணிய	90	துயர் தீர்ப்	95	புரவலனெடுங்கடை	89
கான்மலியுநறுந்	81	துயரொடுவையிய	146	புரிவளைநெகிழ்	136
குடைமயங்கிய	66	துன்னருஞ்சிறப்	112	புலம்பொடுவையும்	137
குருந்தலர்கண்ணி	118	தேங்கமழ்கோதை	152	புனையிழையிழந்த	118
கூடலர்கூடர்மலை	16	தேங்கமழ்சிலம்	153	பூண்முலையார்	106
கூடார்முனை	26	தேம்பாய்தெரிய	134	பூம்பொழிற்புறங்	62
கூற்றனையான்	79	தொட்டிமிழங்	9	பெய்கழலான்	76
கூற்றிருந்தகொலை	97	தொடுகழன்மறவர்து	54	பெய்கழற்பெருந்	108
கேள்வியாற்சிறப்	77	தொடுகழன்மறவர்		பெய்தாமஞ்சரும்பி	20
கேளல்லார்முனை	23	தொல்	11	பெய்தாரகலம்	145
கையொளிரவேல	139	தொழில்காவன்	49	பெய்வனையவ	138
கொடியான்கூர்ங்க	120	தொன்மரபி	25	பெருநல்லானுழை	101
கொடுத்தபின்னர்	33	தோள்வலிய	18	பேணுதார்மறங்	59
கொய்தழை	133	நலவளைமடந்தை	142	பேணியபிறர்	153
கோடுயர்வெற்பன்	146	நவைநீங்க	81	பொய்யாதுபுண்	10
சுரும்பிவர்பூம்	130	நள்ளிருண்மலை	145	பொருபடைகளத்	65
சூழுநேமியான்	105	நறமலியுநறுந்	40	பொருபடையுட்	27
செங்களத்துச்செழு	96	நாற்றிசையும்	102	பொற்றூரகலம்	155
செங்களத்துமறங்	61	நாற்றிருங்குந்தன்	155	பொன்புனைந்த	61
செய்கழன்மன்ன	122	நிறைகோள்கேட்டுச்	13	பொன்புனையுழிஞை	48
செருமதிலோர்	55	நிலவுவேனெடுந்	148	பொன்றிகழ்	128
செருமுனையுடற்றுஞ்	80	நிழலவிரெழின்	116	போதார்கூந்தற்	150
செருவேலோன்	38	நிற்றலாற்று	143	போர்தாங்கிய	17
செற்றடையார்	47	நீங்காக்காதன்	110	மடுத்தெழுந்த	27
செற்றூர்மேற்	21	நீடவுங்குறுகவு	26	மண்கெழுமறவன்	37
செறுதொழிலிற்	77	நீடோளான்	21	மண்கொண்டமற	85
செறுநர்நாண	127	நுழைபுலம்படர்ந்த	124	மண்டமருண்	36
சேனோங்கிய	100	நெடுந்தேர்த்தானை	92	மண்டிணிஞாலத்	18
தக்காங்குப்பிற	84	நெடுமதிலெறிந்து	97	மண்ணகங்காவன்	91
தடவரைமார்பன்	126	நெடுவேய்த்தோளி	141	மண்ணோடுபுகழ்	14
தண்டாக்காதற்	107	நேராதார்வள	25	மண்மருளத்	114
தண்பணைய	87	நோக்கருங்குறும்பி	6	மணிவளைநெகிழ்	136
தம்மிறைவன்விசும்	71	பகலன்னவாய்மொ	74	மதிக்குடைக்கீழ்	28
தலைகொடுவந்தா	36	பகைபுகழக்கிடந்	70	மயலறுசீர்த்தி	92
தலைவரும்பொருளை	125	பகைக்கோடாவிற்	15	மயிற்சாயன்	58
தவப்பெரிய	121	பரந்தெழுதரு	32	மலைத்தெழுந்தோர்	13
தவழ்திரைமுழங்கு	83	பல்லவர்க்கிரங்கும்	125	மலையோங்கிய	124
தன்னுறு	3	பல்லிதழ்மழைக்க	119	மற்றவர்சேரி	154
தாங்குதிறன்மற	33	பலர்புகழ்புலவர்	123	மறத்துறைமலிந்து	50
தாட்டாழ்தடக்கை	96	பற்றூர்தம்முனை	5	மறந்திரிவில்லா	102
தாபதமுனிவர்	79	பாடருந்தோற்ப	52	மறப்படைமற	42
தாம்படைத்தலைக்	62	பாயிருட்கணவனை	147	மறவேந்தனிற்	24
திருக்கிளருமகன்	96	பிணம்பிறங்கிய	38	மன்மேம்பட்ட	17

168 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

மன்னர்யாரையு	41	மைந்துயரமறங்கட	35	விழுமங்கூற	122
மன்னவன்புகழ்	23	மைவரை நாடன்	144	விறற்படைமறவர்	112
மன்னனூரு	68	மைவரை நாடனை	136	வினைமுற்றியகனை	100
மன்னியசிறப்பின்	93	மொய்தாங்கியமுழு	85	வெஞ்சினவேந்தன்	35
மன்னுயிர்நீத்த	40	மொய்திகழ்வேலோ	57	வெட்சியாரைக்கண்	14
மன்னுறு	3	வண்டமர்குஞ்சி	135	வெண்கண்ணியுங்	74
மாணிழைக்கு	152	வண்டுஞ்சுழ்தாமம்	114	வெண்கோட்ட	65
மாநிலத்தியலு	131	வணங்காதார்மதில்	58	வெந்திறலான்வியன்	80
மாயிருங்கங்குண்	146	வயங்கியபுகழ்	107	வெம்முரணுண்மகள்	45
மாவுடைத்தார்	49	வயன்மிகுசிறப்	128	வெம்முனைநிலை	10
மாறின்றி	82	வரிவளைநெகிழ்த்	138	வெயர்பொடிப்பச்	66
மாறுகொண்டார்	56	வருவாரையெதிர்	15	வெருவரும்வாளமர்	17
மான்றமாலை	149	வலிகெழுதோள்	69	வெள்வளைநெகிழ்	151
முக்கணுண்முயக்கம்	109	வழிபடுதெய்வ	104	வெள்வாளவேந்தன்	85
முகைபுரைமுறுவல்	141	வளவார்முரசுமொடு	20	வெள்வாளமருட்	86
முடிமிசையுழிஞை	47	வளைஞரலவயிரார்ப்	52	வென்றூர்த்துவிறன்	7
முத்தவிர்பூண்	32	வாஅண்மறவர்	51	வென்றியோடுபுகழ்	51
முதுகுடிமறவ	34	வாடாவஞ்சிதலை	20	வென்றிவேந்...பணி	3
முரணவியச்	55	வார்வலந்ததுடி	8	வென்றேந்தியவிறற்	76
முழவுறழ்திணிதோ	75	வாலிழையோர்வினை	12	வேஞ்சினமாற்றான்	31
முறிமலர்த்தார்	65	வாள்வாய்த்தவடு	71	வேண்டியபொருளின்	4
முன்னடையார்	29	வான்றேயுமலையன்	86	வேத்தமருள்விளிந்	116
முன்னிழந்த	140	விண்டோயுமினை	53	வேந்தன்மாயந்	119
முன்னெழுதரு	64	வியலிடமருள	39	வேந்தனுண்மகிழ்	39
மூதரினிவந்த	117	வியன்மனைவிடலை	38	வேய்பிணங்கிய	55
மூவர்கொடி	105	விரும்பாரமரிடை	111	வேல்வேந்தனுண்	98
மேல்வரும்படை	31	விரைபரிகடவி	6	வேற்றுனைமறங்	62
மேவருங்கணவன்	129	வில்லேர்நுதலி	108	வையகத்துவிழை	87
மேன்மூவரு	78	வில்லேருழவர்	5	வையகம்வணங்க	22
மைந்துடையாடவர்	22	விலங்கமருள்	70		

வெண்பா முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

அகத்தனவார்கழ	45	ஆனாவயவர்	68	எண்ணினிடர்	96
அங்கட்கிணையன்	10	இகலேதுணையா	6	எம்மனையாமகிழ	113
அங்கையுணைல்லி	18	இடம்படுஞால	119	எழுதெழின்மாடத்	57
அஞ்சுவருதானை	75	இணரார் நறுங்	133	எழுதெழின்மார்ப	140
அஞ்சொற்பெரும்	152	இம்மூவுலகி	79	எழுவணிசீ நூர்	5
அடக்கருந்தானை	63	இயவர்புகழ	29	ஏந்துவாட்டானை	84
அடும்புகழ்பாடி	116	இலநாமுரைப்ப	159	ஏவலிகழ்மறவ	56
அணக்கருந்தானை	98	இளமைநிலைதளர	125	ஐந்துகதியு	160
அணங்குடைநோலை	22	இளிகொண்டதீஞ்	9	ஐயங்களைந்திட்.	32
அணிவருபூஞ்சிலம்	146	இறுமுறையெண்	10	ஐயவிசிந்தி	39
அந்தணர்சான்றோ	102	இறுவரைவீழ	69	ஒட்டியாரெல்	159
அந்தரந்தோயு	52	இறையேயிறந்த	143	ஒல்லெனீர்ஞாலத்	81
அந்தழையல்கு	58	இன்றிப்படரோ	148	ஒலிமணித்திண்	160
அம்மென்கிளவி	132	இன்றுபகலோன்	35	ஒள்வாண்மலை	9
அயர்வொடு	137	இன்றெடைநல்	100	ஒள்வாண்மறவ	45
அயிலன்னகண்	25	இன்னரெனவெண்	25	ஒன்வாளமரு	92
அரிகொண்டகண்	109	இன்னொசொகினம்	121	ஒன்றியவர்	59
அருகோடிநீங்கா	158	ஈண்டரில்கூழ்	43	ஒன்றிலிரண்டாய்	104
அரும்பிற்குமுண்	153	ஈண்டியெருவை	97	ஒன்னமுனையோ	40
அருவரைபாய்ந்திறு	31	உணங்குபுலவ	34	ஒங்கியவேலான்	143
அலர்முலையஞ்சொ	119	உய்த்தல்பொறுத்	128	ஒடுககோல்வனை	140
அவிழ்மலர்க்கோதை	27	உய்ந்தொழிவா	6	ஒதங்கரைதவழ்	77
அழலடைந்த மன்றத்	22	உரவெறிவேய்	117	ஒருயிராக	120
அழலவிர்பைங்	97	உரவொலி	133	கஞ்சுகம்வாய்	158
அழுங்கனீர்	13	உரைப்பினது	15	கடிகமழ்வேரி	41
அளந்ததிறை	92	உலவாவளஞ்	76	கடுங்கண்மறவ	66
அளியகழல்வேந்த	41	உவன்றலையென்	36	கடைநின்று	134
அருஅநிலைச்சாடி	4	உவனின்றுறு	57	கண்டான்மலை	157
அறிந்தவராய்ந்த	21	உழிஞைமுடிபுனை	47	கண்டுகளித்து	115
அறியார்வயவ	55	உழுதுபயன்கொண்	78	கண்ணவனை	1
அன்றெறிந்தானு	49	உள்ளத்தவலம்	149	கண்ணாநீந்து	115
அனையவமரு	74	உள்ளமுருக	135	கதிரோடை	48
ஆடரவம்பூண்	42	உளைத்தவர்கூறு	154	கயக்கியநோய	88
ஆடலமர்ந்தானடி	107	உறுசுடர்வாளோ	64	கயற்கூடு	151
ஆடலமர்ந்தானமர்	67	உறையார்விசும்பி	86	கரியபெருந்தடங்	155
ஆம்பனுடங்கு	150	ஊக்கமுரண்	49	கருங்கழல்	98
ஆமினிமூப்பு	87	ஊடியலுட	110	கருந்தடங்கண்	130
ஆயபெருமை	124	ஊதையுளர	126	கருந்தலையும்	37
ஆயாதறிவய	124	ஊழிதோறாழி	129	கரும்பகடுஞ்	98
ஆயுமடுதிற	38	ஊறின்றுவகை	84	கரும்பொடுகாய்	28
ஆழவிடுமோ	146	எங்கண்மலர	58	கல்லருவி	132
ஆளமர்வெள்ளம்	17	எங்கணவனெங்	70	கல்லெனீர்வேலி	127
ஆளிமணிக்கொடி	11	எஞ்சொலெதீர்	102	கலந்தவனைக்	118
ஆற்றினுணரின்	123	எண்ணினிகல்	119	கவ்வைநீர்	41

170 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

கவ்வைபெருக	131	கோடும்வயிரு	56	நல்வளையேக	138
கவலைமறுகிற்	80	கோடுயர்வெற்பி	55	நாட்டியவாய்	90
கழகத்தியலுங்	161	கோள்வாய்முதலை	53	நாப்புலவர்சொன்	17
கழுதார்பாந்	62	சங்குங்கரு	14	நாவல்பெயரிய	60
களமர்கதிர்	26	சில்வளைக்கை	101	நாவாயுந்தோணி	53
கற்பின்விழுமிய	72	சிறந்ததிதுவென்	86	நிரைபொறிவாயி	53
கற்பொரியும்	54	சீர்மிகுநல்லிசை	156	நிலையுநிரையு	5
கன்னவினோளா	135	சுடும்ணெடுமதி	54	நின்றபுகழொடு	100
கன்னின்ற	83	சுற்றியசுற்ற	26	நின்றபுகழொழிய	51
காடுகனலக்	115	சூடியவான்பி	107	நின்றுநிலமிசை	123
காடுங்கடுந்திரை	156	சூடினான்வாகை	74	நீர்பலகான்மூழ்	79
காணிலரனு	12	சூழ்கதிர்வான்	95	நீர்மலிகண்ணெடு	117
காதல்பெருகி	144	சூழ்ந்தநிரை	7	நுடங்கருவி	141
காமநெடுங்க	141	செங்கண்மழவிடை	20	நெடிபடுகானத்	4
காய்ந்து கடுங்	66	செங்கண்மறவர்	56	நெய்கொணிண	129
கார்கருதி	61	செயிர்க்கணிகழாது	80	நெய்யணிகசெவ்	47
காலார்கழலார்	13	செருமலிவெங்	65	நேரார்படை	70
காலான்மயங்கி	64	சொல்லுஞ்சுவட்	158	நேராரம்பூண்ட	24
காலைமுரசு	56	சோலைமயிலன்னு	120	பகடுவாழ்கென்	87
காவலமைந்	74	தண்டாரணிய	154	படைநவின்ற	99
கான்படுதீயிற்	28	தண்டாவிருப்பி	8	பண்ணவாந்தீஞ்	155
கிளையாய்ந்து	68	தமருட்டலையா	22	பணையாவறை	142
குடையலர்காந்தட்	111	தளரியருய்	65	பரிசைபலகடந்து	45
குடைவரையேந்தி	157	தன்கணளிய	137	பருக்காழுஞ்செம்	94
குந்தங்கொடு	63	தன்னிழலோ	102	பருதிசெல்வானம்	35
குருகுபெயரிய	50	தாங்கன்மின்றங்	44	பலவுரைத்துக்	153
குரும்பைவரி	135	தாங்கியகேளொடு	40	பலிபெறுநன்னக	23
குரையழன்மண்டி	30	தாட்டாழ்தடக்	27	பாய்ந்துமெறிந்து	158
குலாவுஞ்சிலை	32	தாமரைமேல்	131	பானுயினார்மாயு	43
குவளைநெடுந்	162	தாயன்னுன்றூர்	122	பாலைபடுமலை	160
குளிறுமுரசங்	25	தாழாரமார்பினான்	23	பிடித்தாடியன்ன	76
குளிறுமுரசினான்	52	திங்கள் விளங்குங்	128	பிணங்கமருட்	18
கூடிமுரசிரங்க	24	திருநுதல்	131	பிள்ளைகடுப்ப	15
கூடியகொண்	144	தீண்டியுங்கண்டுங்	93	பிறைபுரை	136
கூற்றினத்தன்னார்	5	தீர்த்தநீர்பூவொடு	58	பீடுலாமன்னர்	29
கேள்விமறையோர்	95	தீர்ந்துவணங்கி.	127	புகழொழியவை	122
கைகால்புருவங்	151	துன்னருந்தானை	112	புரிவின்றியா	82
கொங்கலர்கோதை	103	துன்னருந்துப்பிற்	33	புரிவொடுநாவின	159
கொங்கலர்தார்	86	தெம்முனைதேய	34	புல்லார்நிரை	11
கொங்கவிழைம்	103	தெரிவின்றி	145	புல்லார்புகலொடு	51
கொட்குநிமிருங்	38	தெருவிலலமருந்	101	புலிக்கணமுஞ்	14
கொடிபடுமுத்	104	தொடியணிதோ	111	புன்மேய்ந்தசைஇ	7
கொடுவரிகூடி	7	தொடைவிடையு	81	புணையும்பொலம்	126
கொய்தாரமார்பி	127	தோடவிழ்தார்	138	பூங்கணெடுமுடி	105
கொல்களிறா	112	நகையமராய	37	பூந்தாமரையிற்	97
கொலையானாக்	36	நடுங்கிநறு	148	பூவைவிரியும்	90
கொலைவிற்புருவ	100	நடையுறு	1	பூவொடுநீர் தூவி	114
கொன்றுருத்த	39	நல்கெனிணுமிசை	109	பெண்மேனலிவு	137

பெரும்பணை	150	மிகையணங்குமெய்	114	வாணட்கொளலு	48
பெரும்பூட்சிறு	83	மின்னூர்சினஞ்	63	வாளமரின்	113
பெருமட	133	முந்தத்தான்மா	121	வாளேபிறமும்	69
பைந்தொடி	118	முந்தைமுதல்வர்	11	வானத்தியலு	151
பொய்யகலநாளும்	18	முல்லைக்குத்தேர்	91	வானமிறைவன்	71
பொய்யில்புலவர்	124	முற்றமுலையார்	142	விட்டிடினென்	36
பொறிமயிலாலி	151	முன்புறந்தான்	125	விண்வேண்டு	93
போர்க்குப்புணை	39	முன்னர்முரசிரங்க	21	வில்லார்குறும்	33
பௌவம்பணைமுழு	20	முன்னரும்பின்னரு	68	விலங்குநரீங்	147
மங்குன்மனங்	107	மூவருநெஞ்சமர	78	வின்முன்கணை	83
மடங்கலிற்சீறி	30	மேலாரிறை	92	வின்னவிருளா	85
மண்டமர்த்திண்	72	மேவாருயி	16	வீடுணர்ந்தோர்க்	28
மண்டுமெறியுண்	3	மொய்யகத்துமன்	67	வெங்கண்முரசு	70
மண்பதநோக்கி	157	மொய்யணலானிரை	8	வெங்குருதி	15
மதியேர்நெடுங்குடை	75	மௌவல்விரியு	129	வெந்தொழிற்கூற்	71
மயங்காததார்	50	யாமுயங்கு	143	வெய்யநெடிது	152
மயங்கிமகிழ்	145	யாணதொடரு	147	வெய்யோன்கதிர்	94
மயிற்கணத்தன்னார்	51	வஞ்சமில்லோ	77	வெல்புரவி	99
மருப்புத்தோளா	66	வண்டுறையுங்கு	161	வெல்பொறியு	61
மல்லாடுதோளா	138	வந்தபடைநோன	82	வெள்வாட்கரு	48
மலைபடுசாந்த	108	வயங்குணைமான்	108	வெள்ளம்போற்	78
மற்கொண்ட	140	வயிர்மேல்வளை	62	வெள்ளிமுனைத்த	96
மன்மேல்வரு	32	வரிசைகருதாது	91	வெறிகொளறைய	106
மன்னர்மடங்கன்	89	வரிப்பந்துகொண்	110	வேட்டவையெய்தி	136
மாட்டியபிள்ளை	16	வள்வாய்ந்து	149	வேண்டார்பெரியர்	113
மாணலங்கொள்ளு	154	வளிதுரந்த	94	வேண்டுதியானியு	106
மாயவன்மாய	105	வளையும்வயிரு	43	வேந்தார்ப்பவெஞ்	121
மாலைதுயல	115	வாட்புகா	116	வேயுள்விசும்பு	85
மிகத்தாயசெங்	44	வாடைநலிய	80	வையமகளை	90

இடம் விளங்கா மேற்கோள்கள்

பக்கம்.

- 9 “ஏவ லிளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப.”
(தமிழ்நெறிவிளக்கம், மேற்.)
- 26 “ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை
முச்சீர் கோயி னூற்சீர் துணிவே
ஐஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் தழாஅல்
எழுசீர் தானெடுந் தூக்கென மொழிப.”
- 46 “ஆயிரு திணையு மரசர்க் குரிய.”
- 82 “குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தூய்மை
நடுச்சொல்லு நல்லணி யாக்கம் - கெடுக்கும்
அழுக்கா றவாவின்மை யவ்விரண்டோ டெட்டும்
இழுக்கா வவையின்க ணெட்டு.”
- 96 “விட்டில் கிளிநால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு
நட்டம் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு.”
- 104 “நாடிய நட்டிப் பகைசெலவு நல்லிருக்கை
கூடி னரைப்பிரித்தல் கூட்டலா - றீடிலா
வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொருள்
ஈட்டங்கட் காமமிவை யேழு.”
- 109 “உருவி யாகிய வொருபெருங் கிழவனை
அருவி கூறுத லானந் தம்மே.”
- 157 “நெல்வரகு சாமை தினையிறுங்கு கேழ்வரகு
கொள்ளுமுந்தோ டெண்விளைவா கும்.”

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

[எண் - பக்க எண்]

அ - அழகு, 118, 131; ஒரு சாரியை, 127
அகடு - வயிறு, 87, 96
அகத்தியமுனிவர் தேவர்கள் வேண்டப் பொதியிலில் இருந்தது, 2
அகத்தியமுனிவர் மாணுக்கர் பன்னிருவர், 2
அகநாடு - உள்நாடு, 21
அகம் - அந்தணரில்லம், 23 [142
அகலம் - மார்பு, 44, 83, 117, 140,
அகலிடம் - அகன்றபூமி, 124, 131
அகவ - பாட, 25
அகழ்கடல் - அகழ்ந்த கடல், 119
அகற்றும் - பெருக்கும், 113
அகனகர், 75
அகையழல் - கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பு, 120
அங்கையுள் நெல்லி, 18
அச்சுறியியன்று - அச்சமுறுத்தியது, 38
அசேதனம், 122
அசை - தூக்குதல், 68
அசைஇ - இளைப்பாறி, 7
அசையிய - வைத்த, 7
அசைகள் (அரோ, ஆல், ஒடு), 7, 13, 24, 26, 108, 124, 146
அசைதல் - வருந்துதல், 107
அசைநிலை, 2, 5, 7, 14, 21, 26, 28, 65, 108, 124, 146
அசையா - வருந்தாத, 107
அஞ்சல் - அஞ்சாதே கொள் (அஞ்சற்க), 157
அஞர் - துன்பம், 5, 14, 18
அட்டிமதுரம் - அதிமதுரம், 158
அட்டு - கொன்று, 10, [சேனை, 63
அடக்கருந்தாணை - விலக்குதற்கரிய
அடகு - இலைக்கறி, 118, 129
அடர் - தகடு, பொற்றகடு, 94
அடர்ந்து - நெருங்கி, 5
அடல் - கொல்லல், 82; வெற்றி, 81
அடி - செருப்பு, 4
அடிப்பட - வழிப்பட, 59
அடிப்படுத்தல் - அடக்கல், 90

அடியிரட்டித்து - இட்ட அடியின் மேலே அடியிட்டு, 15
அடியுறை, 155
அடுகம் - அடுவேம், 56
அடுகளம் - கொல்லும் களரி, 91
அடுதல் - வருத்துதல், 143
அடும்புகழ்பாடல் - பிரதாபத்தைப் படை - இலை, 157 [பாடுதல், 116
அடைகுறுவார் - கிட்டுதலைப் பெறுவார், 25
அடையாதார் - பொருந்தாதார், 49
அடையார் - பகைவர், 3
அடையாளப்பூ, 111
அண்ணல் - தலைமை, 63, 94
அணக்கு - வருத்துதல், 98
அணங்க - ஆர்ப்ப, 114
அணங்காடல், 76
அணங்கிய - பட்ட, 72; வருத்திய, 34
அணங்கு - தெய்வம், 22, பேய், 76; வருத்துதல், 18
அணங்கும் - வருத்தும், 86, 114
அணல் - கபோலம், பசுவின் அலைதாடி, 8
அணி - அலங்காரம், அழகு, 8, 134
அணியிட்டு - கடைக்கணித்து, 31
அணியெழுநிரைத்த கணையம், 52
அதர் - வழி, 12
அதிர்தல் - முழங்குதல், 48
அந்தக்கரணம், 87
அந்தகாரம் - இருள், 79
அந்தணர்க்குக் கேள்வியும் வேள்வியும் இன்றியமையாதன, 77
அந்தணர்க்கு நெருப்பு, 77 [94 - 5
அந்தணர்க்குப் பசுக் கொடுத்தல், அந்தணர் தூதுசென்று அரசரை இணங்குவித்தல், 81
அந்தணரிருப்பிடம், 23
அந்தம் - முடிவு, 22
அந்தரம் - ஆகாயம், 52
அந்நரம்பு - அழகிய நரம்பு, 161
அப்பு - நீர், 143
அப்புவிழவு - நீர்விளையாட்டு, 143
அபியோகம் - முறையீடு, 81

174 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

அம் - சாரியை, 47
 அம்பலம் - மன்று, 22, 148
 அம்பற்பெண்டிர் - புறங்கூறும்
 அம்பு, 7 [பெண்டிர், 139
 அம்புக்கு மகளிர்க்கு, 41
 அம்புமழை, 34
 அம்மென்கிளவி, 132
 அமர்தல் - விரும்புதல், 20, 109
 அமர்ந்தன்று - விரும்பியது, 4
 அமர்ந்தான் - மேற்கொண்டான், 67
 அமரர் - கடவுளர், 109
 அமலை - கூத்து, திரட்சி, 69
 அமளி - அணை, ஆசனம், 97
 அமை - மூங்கில், 52
 அமைத்த - மதித்த, 159 [109
 அமையாக் காதல் - ஆராத அன்பு,
 அயர்தும் - விரும்புவேம், 15, 60
 அயர்ந்து - மறந்து, 124
 அயர்வு - மயக்கம், 137
 அயராநின்றார் - அழியாநின்றவர், 22
 அயில் - வேல், 25
 அயில்வாள் - கூரியகத்தி, 28
 அயில்வேல் - கூரியவேல், 10
 அரங்கம் - மண்டபம், 48
 அரசர் அந்தணர்க்குக் கோதானம்
 செய்தல், 95 [தல், 84
 அரசர் ஆறிலொரு கடமை வாங்கு
 அரசர் இறந்தபின் சுவர்க்கமடை
 தல், 84
 அரசர் இன்னாரின்னார்க்கு வழி
 நிற்க வேண்டுமென்றல், 102
 அரசர் உழைத்தவீரர்க்கு மருதநில
 மும் வரிசையுங் கொடுத்தல், 18
 அரசர்க்குரிய ஐந்தொழில், 57
 அரசர் தம் சேனைக்கு விருது,
 நாடு, சிறந்த பொருள்கள்,
 வினைநிலம், யானை, குதிரை முத
 வியன கொடுத்தல், 61
 அரசர் தம் பகைவருடைய அரண்
 களை இடித்துக் கழுதையேரா
 லுமுது கவடியையும் குடை
 வேலையும் விதைத்தல், 57
 அரசர் தாம் வென்றநாடு தம்வச
 மாவதற்கு நெடுநாள் அங்கிருத்
 தல், 59
 அரசர் திரையளந்து விட்டுச் சக்
 கரவர்த்தியைக் காணக் காத்தி
 ருத்தல், 93

அரசர் நாடுகாத்தற் ரெழிலிற்
 சோம்புதல் கூடாது, 84
 அரசர் நீக்குதற்குரிய எழுசெயல்
 கள், 104
 அரசர் பகைவர் நகரை ஒருவரும்
 வெளியே போகாதபடி வளைத்
 தல், 6
 அரசர் பகைவரை வென்று தம்
 ஆயுதத்தை உயர்த்தல், 23, 76,
 93
 அரசர் பாதுகாத்தற்குரிய ஆறு
 செயல்கள், 104
 அரசர்பாற் சென்ற கிணைவர் விடி
 யற் காலத்திற் கிணைகொட்டி
 யானை வாழ்கவென்று வாழ்த்
 தல், 96
 அரசர் புத்திரசனன காலத்திற்
 படையெடாமை, 99
 அரசர் புலவரை அனுப்புகையில்
 பின் நடந்து வருதல், 99
 அரசர் போர்க்களத்தில் தமது
 அடையாளப் பூவை அணிதல்,
 111
 அரசர் போர்க்களத்தில் பாணர்க்கு
 யானை கொடுத்தல், 97
 அரசர் மகப்பேறுற்றபொழுது
 யானை பொன் முதலியன அளித்
 தல், 98
 அரசர் மனம்வெற்றியையே நினை
 தல், 14
 அரசர் மனையிற் காலையில் முரசம்
 முழங்கல், 56, 95
 அரசர் விடியற்காலத்தில் மங்கலங்
 களை அனுபவித்தல், 93
 அரசர் வெண்கொற்றக் குடைக்கு
 நிறைமதி, 17
 அரசர் வெண்கொற்றக் குடைக்கு
 முத்தமாலையணிதல், 33
 அரசருக்கு உயிர்களைக் காத்தலே
 சிறந்த செல்வம், 62
 அரசருக்குச் சூரியன், 64
 அரசருக்கு நீதி நிலத்தைத் தரு
 மென்பது, 103
 அரசருக்குப் பகைவர் தேசம்
 நடுங்குதல், 99
 அரசருக்கு வீரமே மதில், 59
 அரணம் - எயில், 59
 அரதனம், 26

அரவும் உடும்பும்போல் வீரர் மதி
 லேணியில் எறுதல், 54
 அரற்றின்று - வாய்விட்டுப் புலம்பி
 யது, 137
 அரண் - இறைவன், 12 [109
 அரி-அழகு, 96; கருவரி செவ்வரி,
 அரிகொண்ட கண், 109
 அரிதல் - அறுத்தல், 43
 அரிமா - சிங்கம், 69, 71
 அரிமான் அமளி - சிங்காதனம், 97
 அரில் - பிணக்கம், 34, 117;
 பிணக்கு, 43
 அருஞ்சுரம் - அரியவழி, 7
 அரும்பிற்குமுண்டோ அலரது
 நாற்றம், 153
 அரும்புதல் - தோற்றுதல், 135
 அருவி - உருவமில்லாதது, 109;
 நீரின் ஒழுக்கம், 107; மலை
 யருவி, 132
 அருவி முரசுபோல முழங்கல், 142
 அருளிய - அருள, 92
 அருளுமது - அருளுவது, 129
 அரோ : அசை, 51, 65, 124
 அல் - இரவு, 138; கனவு, 109
 அல்லாந்து - அலம்வந்து, 124
 அல்லியந்தார், 98
 அலங்குதல் - விளங்குதல், 63
 அலந்து - நொந்து, 22, 118
 அலம் வந்து, 124
 அலம்வர - அசைந்துவர, 114;
 சுழல, 80
 அலமருதல் - சுழலுதல், 101
 அலமரும் - சுழலும், 143
 அலர் - பழி, 140
 அலர்தல் - பணைத்தல், 119
 அலர்தூற்றல் - பழிகூறல், 134
 அலற - கலங்க, 3
 அலைதாடி (பசுவின் உறுப்பு), 8
 அவ்வளை - அழகியவளை, 118
 அவ்வாய் - அழகியவாய், 131
 அவண் - அவ்விடம், 119.
 அவதரித்தல் - தங்குதல், 18, 26,
 84, 96, 118
 அவலம் - துயரம், 149
 அவாம் - ஆசைப்படும், 154
 அவாய் - ஆசைப்பட்டு, 137
 அவி - அவிசு, 95
 அவிதல் - இறத்தல், 120

அவிந்த - பட்ட, 69
 அவிந்தன்று - ஒழிந்தது, 88
 அவிந்தார் - கெட்டார், 60
 அவிப்பலி - உயிர்ப்பலி, 86
 அ வியா ள் - அணைக்கமாட்டாள்,
 ஆற்றாள், 132
 அவிர்தல் - விளங்குதல், 32
 அவிரந்து, 124
 அவிழ்தல் - ஒழுகல், 135; மலர்
 தல், 27
 அவைமாந்தர் - அவைக்களத்துச்
 சான்றோர், 81
 அவையத்தார்க்குரிய எண்குணம்,
 82, 84
 அவையத்தும்-அரசவையிடத்தும்,
 94
 அழகம் (அளகம்) - பணிச்சை (எது
 கை), 161
 அழகு பீர்க்கம் பூப்போலப் பசத்
 தல், 155
 அழல்விழியா - அழலாக நோக்கி,
 85
 அழலவிர்பைங்கண் அரிமான், 97
 அழனடப்ப - நெருப்புச் செல்ல, 6
 அழித்துச் சொல்லல் - மறுத்துச்
 சொல்லல், 30
 அழிபடரெவ்வம் - மிக்கு நடக்கும்
 விதனம், 132
 அழிபடை - கெட்டசேனை, 45
 அழிபு - அழிதல், 23, கேடு, 30,
 63; தோல்வி, 81; நொந்து, 39
 அழுங்கல் - ஆரவாரித்தல், சத்தித்
 தல், 13
 அழுங்கின்று - ஒழிந்தது, 148
 அழுவம் - காடு, 121; நடு, 74,
 112; யுத்தம், 83
 அள்ளகடு - செறிந்தவயிறு, 96
 அளகம்-கூந்தல் வகையுள் ஒன்று,
 பணிச்சை, 103, 160 - 61
 அளந்த திறையார் - இட்ட திறை
 யினையுடையார், 92
 அளறு - சேறு, 54
 அளி - அருள், 137; இரக்கம், 11;
 கருணை, 79; தண்ணளி, 89
 அளித்தல் - ஒத்தல், 18
 அளித்து - அளிக்கத்தக்கது, 99
 அற்று - அற்றறுதிப்பட்டு, 155
 அற - கெட, 43

176 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

அறந்தருஞ் செங்கோல் - தருமத் தினையுண்டாக்குஞ்செங்கோல், 98
 அறந்தெரிகோலான் - தருமத்தை ஆராயும் செங்கோலான், 102
 அறம்பொருளின்பமே உலகியற் பொருள், 123
 அறிவயர்ந்து - உணர்ச்சிமறந்து, 124
 அறிவன் - புலமை மிக்கவன், 104
 அறை - ஒலி, 106; கற்பாறை, 142
 அறை கூவுதல் - போர்செய்தற் கழைத்தல், 34
 அறைதல் - ஒலித்தல், 106
 அறைய - சொல்ல, 58
 அன்னப்பறவை, 89
 அன்ன - அன்னையே, 121
 அனுகரண ஓசை, 81
 அனுகரணசத்தம், 125, 127 [127
 அனுகரணத்தினையுடைய கீர்த்தி, அனுயோகம் - வினா, 81
 அனைய - அத்தன்மையவாகிய, 74
 ஆக்கம் - செல்வப்பெருக்கு, 49
 ஆக்கி - வசமாக்கி, 160
 ஆகம் - மார்பு, 103 [110
 ஆகவென்பது ஆகெனக்குறைதல், ஆகுதி, 71
 ஆகுபெயர், 52, 119
 ஆகோள் - பசுநிரையைக் கொள்ளுதல், 11
 ஆசைப்பாடு - ஆசை, 134, 136
 ஆட்கடிந்து, 116
 ஆட்டு - ஆடுங்கூத்து, 16
 ஆட்டுக்கிடாயை ஊர்தல், 113
 ஆடவர் - வீரர், 22, 29
 ஆடவர்க்குப் புலி, 140 [23
 ஆடவர் கண்ணுக்குத்தாமரைமலர், ஆடவர்மார்பிற்கு மலை, 143 - 6
 ஆடவர்மார்பிற் சந்தன குங்குமச் சேற்றால் வரித்தல், 139-40
 ஆடவன், 29, 31
 ஆடற்பாட்டு, 96
 ஆடிய - தோய்ந்த, 114
 ஆடு - அடுதல், 4; உலாவுதல், 1, 38; வென்றி, 71
 ஆடுப - ஆடாநின்றார், 77
 ஆண்டக - ஆண்மைத்தன்மை மிகுதி பெற, 116
 ஆண்மகன் - கணவன், 118

ஆத்தி, 112 [161
 ஆதல்-ஒத்தல், 23, 67; தோன்றல், ஆம் (எடுத்தானாம்), 149
 ஆம்பற்றண்டை வளைத்து வளை செய்தல், 150
 ஆமை (கோழிநூற் பரிபாஷை), ஆமைவயிறு, 87, 96 [158
 ஆய் - தாய், 152
 ஆய்கதிர் - அழகிய ஆதித்தன், 79
 ஆய்தல் - ஆராய்தல், 118
 ஆய்ந்தமைத்தல்-ஆராய்ந்துமதித்தல், 159
 ஆயம்-ஆதாயம் (வரவு), 161; பசுக் கூட்டம், 3; மகளிர்கூட்டம், 40; வீரர்கூட்டம், 37
 ஆயன் - இடையன், 105
 ஆயும் - பலருங்கொண்டாடும், 38
 ஆர் - ஆத்தி, 112; நிறைவு, 92
 ஆர்கழல் - கட்டுங்கழல், 45 [72
 ஆர்ந்தின்று-வயிறு நிறைந்தின்று. ஆர்ந்து - தின்று, 115; நிறைந்து ஆரதர்-கடத்தற்கரியவழி, 4 [125
 ஆரம் - முத்தாரம், 24
 ஆரமுதம்-நிறைந்த அமிர்தம், 89
 ஆரமுது-நிறைந்த அமிழ்தம், 153
 ஆராத - தெவிட்டாத, 109
 ஆருயிர் - பெறுதற்கரிய உயிர், 13
 ஆரெயில் - நிறைந்த அரண், 98
 ஆல் : அசை, 7, 13, 21, 28, 108, 146 [முழங்க, 32
 ஆலிப்ப - ஆர்த்துக்கொள்ள, ஆலியாநிற்கும் - கூவும், 150
 ஆவதுகொல் - ஆவதுபோலும், 35
 ஆவியென்பது அவியெனக்குறுகி ஆழி - தேர்க்கால், 65 [நிற்றல், 86
 ஆழித்தேர் - வட்டக்காலாற் சிறந்த தேர், 21
 ஆள் - வீரம், 69; வீரர், 15, 17-8
 ஆள்வினை - முயற்சி, 100
 ஆளமர்வெள்ளம், 17
 ஆளி - சிங்கம், 11
 ஆற்றல் - வலி, 89 [வர், 123
 ஆற்றார் - பொருதவர், 14; வறிய ஆற்றான் - பொருள், 143
 ஆற்றின் - நெறியாலே, 123
 ஆற்றுப்படுத்தல் - வழிப்படுத்தல் 100, 101
 ஆற்றேன் - பொறேன், 140

ஆறிய - தணிந்த, 24
 ஆறு - நட்புமுதலிய ஆறு; படை
 முதலிய ஆறு, 104; வழி, 148
 ஆறுதல் - ஒழிதல், 24
 ஆன் தொறுப்பொருளில் வருதல்,
 ஆனந்தக்குற்றம், 109 [11
 ஆனா - அமையாத, 36, 114
 ஆனாது - அமையாது, 84, 142
 இகல் - மாறுபாடு, 3, 56, 63, 73,
 95, 98, 112; வலி, 37
 இகலின் - மாறுபடின், 62
 இங்குலிகம் - சாதிலிங்கம், 15
 இசை - புகழ், 81
 இஞ்சி - மதில், 54
 இட்டற்று - இட்டதன்மைத்து, 3
 இட்டுக்கொடுத்தல் - ஏற்றிக்
 கொடுத்தல், 10
 இட்டு மூன்றும் வேற்றுமைப்
 பொருளில்வருதல், 35, 39, 57
 இட்டுரைத்தல் - சிறப்பித்துச்
 சொல்லல், 35
 இடங்கணிப்பொறி - மதிலின்
 மேலுள்ள ஒருவகைப்பொறி, 54
 இடங்கழிமால் - இராக வேகத்தை
 யுண்டாக்கும் மயக்கம், 141
 இடந்த - பிளந்த, 39
 இடந்து - பெயர்த்து, 52
 இடபம், 20
 இடம்படுதல் - அகலுதல், 124
 இடர் - மிடி, 87; வருத்தம், 137;
 இடர் எட்டு, 96 [வறுமை, 75
 இடவழுவமைதி, 64
 இடிமுரசம் - இடிபோல் முழங்கு
 முரசம், 94
 இடுதல் - பண்ணுதல், 54
 இடை - இடையீடு, 128
 இடைக்குறை, 52
 இடைமணி - செறிந்தமணி, 163
 இடையாடின்று - நடந்தது, 149
 இணர் - கொத்து, 112, 131;
 தொத்து, 144 [126
 இணைந்த - தம்மில் இணையொத்த,
 இணைவனாகையுடைய தெய்வமக
 இதழ் - இமை, 131 [எரி, 45
 இதழி - கொன்றை, 105
 இந்திரதனு - வானவில், 101
 இந்திரன், 97
 இமிழ்தல் - ஆர்த்தல், 9

இமைத்தல் - விளங்கல், 74; விழித்
 இமையோர் - தேவர், 106 [தல், 66
 இயக்கல் - நடத்தல், 88
 இயக்கி - செலுத்தி, 156
 இயக்கு - போக்கு (போதல்), 69
 இயங்கரணம் - திரிபுரம், 50
 இயங்காவிருள் - ஒருவரும் நடக்கத்
 தகாத இருள், 108
 இயம் - வாத்தியம், 14
 இயம்புதல் - ஒலித்தல், 27, 56
 இமயன் உயிர்களைக்கைக்கொள்ளு
 தல், 63 [யுடையவன், 36
 இமயன் கொலையில் ஆராமை
 இமயன் வாயிலே போன உயிரை
 மீட்டல், 73
 இயமனைப்போலக் கோபித்தல், 14
 இயல் - தன்மை, 50
 இயல்பு - பண்பு, 39
 இயலுதல் - நடத்தல், 131, 151
 இயவர் - வாச்சியக்காரர், 29
 இயன்மொழிவாழ்த்து, 91
 இயைந்து - கூடி, 116
 இர - இரா, 125
 இரக்கம் - விதனம், 133
 இரங்கல் - அதிர்தல், 24; நெகிழ்
 தல், முழங்கல், 21; வருந்துதல்,
 இரட்டி - கொட்டி, 16 [117
 இரட்டித்து, 16
 இரண்டாவதும் - மறுபடியும், 136
 இரண்டு - காரியாகாரியம், புண்
 னியபாவம், 104
 இரத்தவெள்ளம் தேர்க்காலைத்
 தொடர்ந்துசெல்லல், 65 [140
 இரப்பல் - வேண்டிக் கொள்வேன்,
 இரப்பாளன் - யாசகன், 99
 இரிந்தோட - கெட்டோட, 84
 இரிய-இருத்திய, 22; கெட, 16, 95
 இருங்கண் - பெரிய இடம், 106
 இருடிகளில் வரன், 2
 இருண்மாலை, 5 [28
 இரும்புலி - பெரிய புலியனையான்,
 இருவி - தினையரிதான், 34
 இருள் - மயக்கம், 106; மனமயக்
 கம், 124
 இருளில் மின்னொளியால் வழி
 கண்டு செல்லுதல், 142
 இல் - கோயில், 116 [ணம், 147
 இலங்கிழை-விட்டுவிளங்கும் ஆபர

178 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

இலாஞ்சனை - அடையாளம், 34
 இலாபம், 157
 இலைக்கறி, 129
 இலைத்தொழில்களாற்சிறந்த
 இலைப்பொலிதார், 37 [வேல், 3
 இலைபுனைகண்ணி, 5
 இலைமாலை, 37, 64
 இலைவேல் - இலைத்தொழில்களாற்
 சிறந்தவேல், 3 [டல், 108
 இவர்தல் - பரத்தல், 130; வேட்
 இழுக்கு - அவலம், 135
 இழுது - நெய், 62
 இழுமென்சீர்த்தி, 127
 இளமதி - பிறை, 107, 140
 இளியென்னும் இசை - பஞ்சம
 இளிவரவு - தாழ்வு, 124 [சுரம், 9
 இளை - காவற்காடு, 43, 48
 இளையர் - வீரர், 112
 இற்பரத்தை, 153 - 4
 இறகு உளரும் - சிறகடிக்கொள்
 இறந்து - நீங்கி, 72 [ளும், 97
 இறப்ப - மிகவும், 133
 இறுகப்பொதிதல், 224
 இறுங்கு - சோளம், 157
 இறுத்த - விட்ட, 29
 இறுத்தல் - கொடுத்தல், 118
 இறுவரை - பெரியமலை, 69
 இறை - அரசன், 129; தங்குதல்,
 92; முன்கை, 136, 140, 143
 இறைக்கொளீஇ - கையிலேகொள்
 ளச்செய்து, 82
 இறைஞ்சி - தாழ்ந்து, 125
 இறைவர் - உபகாரிகள், 91
 இறைவன் - சிவபெருமான், 109
 இறைவன் இருளில் நடனமாடியது,
 109 [யிலணிந்தது, 107
 இறைவன் இளம்பிறையைச் சடை
 இறைவன் உழிஞைமாலை சூடித்
 திரிபுரத்தை எரித்தது, 50
 இறைவன்காப்ப நீ வாழ்கவென்
 றல், 105
 இறைவன் சூலத்தையேந்தி ஆடி
 யது, 106
 இறைவன் திருமுடியிற் கங்கையை
 யணிந்தது, 109
 இறைவன் நாவிற்கலைமகளிருத்தல்,
 109 [அணிந்தது, 107
 இறைவன் பாம்பை மாலையாக

இறைவன் மயானத்திற் சாம்பல்
 அரங்கத்தில் நடித்தது, 107
 இன்பம், 123
 இன்று - இன்றி, 1, 2
 இன்றொடு நாளை - இன்றாதல் நாளை
 யாதல், 124
 இன்றொடை - இனியகோவை, 100
 இன்றொடை நல்லிசையாழ், 100
 இன்னம் - இத்தன்மையை யுடை
 யேம், 22
 இன்னன் - இத்தன்மையார், 25
 இன்னன் - இத்தன்மையன், 113
 இன்னுதிரங்கி - வெறுத்து வருந்தி,
 140
 இன்னும் - இன்னமும், 72 [111
 இனத்தான் - இனங்கள் தோறும்,
 இனவளையார் - தம்மிற்றொழைத்த
 வளையினையுடையார், 106
 இனி - இப்பொழுது, 110, மேல், 74
 இனைதல் - வருந்துதல், 118
 இனைய - இத்தன்மையவாயின, 74
 ஈட்டியசொல் - பாடியசொல், 90
 ஈடு - வலி, 112
 ஈண்டுதல் - செறிதல், 4; திரளுதல்,
 ஈமம் - ஈடுகாடு, 120 [10
 ஈர்ந்தார்-ஈரத்தாற் சிறந்தமாலை 95
 ஈரா - இழுத்துக்கொண்டு, 37
 ஈற்றை, 2
 உகம் - யுகம், 19
 உகளுதல் - பாய்தல், 83
 உகாது, 122
 உகாந்தநெருப்பு, 6, 20
 உகாந்தவெள்ளத்தினின்றும்
 உலகுதோன்றல், 19
 உகுதல் - இறத்தல், 113; வீழ்தல்,
 உகும் - படும், 113 [15
 உச்சநிலை, 26
 உச்சியான், 109
 உட்குவர - அஞ்ச, 14
 உட்கொண்டன்று - உள்ளத்திலே
 கைக்கொண்டது, 131
 உட்கோள் - உட்கொள்கை, 132
 உடக்கரிக்கை - (தோள்) தட்டுகை,
 உடல் - மாறுபாடு, 74 [157
 உடலவும் - வெகுளவும், 53
 உடற்றும் - வருத்தும், 80
 உடன் - ஒக்க, 120, 160
 உடன்கட்டையேறுதல், 72

உடன்று - கோபித்து, 45
 உடும்பு, 54 [மேல் ஏற்றல், 56
 உடையான்ருழிலை உடைமையின்
 உடையும் - மலரும், 140
 உண்கண் - மையுண்டகண், 128
 உண்டாட்டு - மதுவையுண்டுகளித்
 தாடுதல், 9
 உண்ணாவரகு - கவடி, 57
 உணங்குதல் - உலர்தல், 16, 34
 உணவு எட்டு, 157
 உணிய - உண்பான் வேண்டி, 44;
 தின்னவேண்டி 7
 உதிர்தல் - விழுதல், 48
 உதிரநதிக்கு அந்திவானம், 35
 உதைத்த (வில்லுதைத்த) - உமிழ்
 ந்த) 70 [ஒன்று, 160
 உபகண்டம் - குதிரை நடைகளுள்
 உம்பர் நாள்-மேனாள், முன்னாள், 45
 உம்மை சிறப்புப்பொருளில் வரு
 உம்மையைவிரித்தல், 3 [தல், 20
 உமை, 107
 உய்குவன் - பிழைப்பேன், 138
 உய்த்தன்று - கொடுத்தது, 23;
 செலுத்திற்று, 8 [னார், 115
 உய்த்திட்டார் - செலுத்தியழுத்தி
 உய்ந்தொழிவார் - பிழைத்திருப்
 பார், 6 [செலுத்தாமை, 45
 உய்யாமை - ஒழியாமை, 57;
 உயங்கல் - வருந்தல், 36, 148, 150
 உயப்போகல்-பிழைத்துப்போகை,
 125 [21
 உயரி - உயர்த்து, 80; எடுத்து,
 உயல் - பிழைத்தல், 135, 149, 151
 உரம் - வலி, 8
 உரவுநீர் - உலாவும்நீர், 107
 உரவெரி - உலாவும் எரி, 117
 உரவொலி - வலிய ஆரவாரம், 133
 உரவோர் - வலியோர், 6
 உரிஞ்சுதல் - தவழ்தல், 56
 உரித்தாக-சேமமாக வேண்டி, 140
 உரு - அச்சம், 137
 உருக - நெகிழ, 106; வருந்த 135
 உருகுதல் - கரைதல், 143
 உருகெழுகங்குல் - அஞ்சுதல்
 பொருந்திய இரவு, 137
 உருத்து - கோபித்து, 20
 உருப்பு - வெப்பம், 116
 உருமேறு, 58

உருவகவணி, 75 [90
 உருவம் - அழகு, 150; திருமேனி,
 உருவி, 109
 உரை - கீர்த்தி, 83
 உரைத்தன்று - சொல்லியது, 5
 உரைப்பு - சொல்லல், 159
 உரைமாலை - கீர்த்தித்தெரியல், 83
 உலக்கல், 134
 உலகியல்பொருள்-உலகத்தியலுள்
 முடிந்த பொருளாகிய அறம்
 பொருளின்பங்கள், 123
 உலகு - உயர்ந்தோர், 57
 உலத்தல் - இறத்தல், 118
 உலந்தன - கெட்டன, 21
 உலாம் - பரந்த, 27 [ந்து, 63
 உலாய் - இயங்கி, 80; நிலைபெயர்
 உலைவு - கேடு, 129
 உவலை - தழை, 80
 உவா - பெளர்ணிமை, 86
 உழக்குதல் - துக்கத்தல், 17, 25
 உழப்ப - பழக, 148
 உழப்பு - முயற்சி, 32
 உழலல் - சுழலல், 123
 உழலை - கணையமரம், 158
 உழிஞைமாலை, 48, 50
 உழிஞையார், 51
 உழை - பக்கம், 127
 உழையீர் - பக்கத்தீர் 101
 உள்ளி - நினைந்து, 150
 உள-உள்ள - கருத, 15
 உளப்பட, 2
 உளம் - மார்பு, 67
 உளமை - உண்மை, 125
 உளர்செரு - எடுப்பும் சாய்ப்புமான
 சண்டை, 14
 உளர்ந்தார் - அசைந்தார், 13
 உளர - அசைப்ப, 126
 உளரும் - அடிக்கொள்ளும், 97
 உளை - தலையாட்டம், 24, 108,
 126, 160
 உளைத்தவர் - வெறுத்தவர், 154
 உற - மிக, 10
 உறழ்தல் - மாறுபடுதல், 79
 உறழ்வு - ஒப்பு, 36
 உறுபழி - மிக்கபழி, 135
 உறுபுகழ் - மிகுபுகழ், 112
 உறும் - உறுதியுடைத்து, 18
 உறுவரை - பெரியமலை, 144

180 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

உறை - கூடு. 84; துளி, 143; மழை, 86; மழைத்துளி, 79 [தல், 112
உன்ன மரத்தில் நிமித்தம் பார்த்
உன்னமரம்: இதனை இலவமர
மென்பர் மலைநாட்டார், 112
ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, 49, 113
ஊடல் - வழுக்காடுதல் 110
ஊடு - நடு, 29
ஊதை - காற்று, 126
ஊர்தல் - செல்லுதல், 112; நடத்து
தல், 68; மேற்கொண்டுசெலுத்து
தல், 113
ஊழ் - முறைமை, 81
ஊழி - உகம், 149; நெடுங்காலம்,
76, 129; யுகாந்தகாலம், 6, 20
ஊழித்தீயைப்போற் பகைவரு
டைய அரணை வளைத்தல், 20
ஊழிதோறுழி, 129
ஊழும் - முறைமுறையாக, 135
ஊறு - குற்றம், 64
எஃகம் - வேல், 16, 32
எஃகு - வாள், 28; வேல், 22
எகரம் எஞ்சாமைப் பொருளில்
வருதல், 60
எஞ்சுதல் - ஒழிதல், 102
எட்டுக் குணங்கள், 82
எடுத்துரைத்தன்று - உயர்த்துச்
சொல்லியது, 17, 77, 91
எடுத்து விடுதல் - சேனையுடன் பகை
வர் நகரைச் சூழ்ந்து தங்கள்,
எண் - எள், 1 [21, 30
எண்ணல் - விசாரித்தல், 119
எண்ணுதே கொள், 105
எண்ணூர் - பகைவர், 17, 98
எதிர்கொண்டு - ஏற்றுக்கொண்டு,
எதிர்ச் சிவல், 159 [78, 102
எதிர்ந்தல் - ஏற்றுக்கொள்ளல், 60
எதிர்ந்தன்று - ஏற்றிருந்தது, 141
எதிராது - ஏற்றுக் கொள்ளாது, 60
எதிரிய - ஏற்றுக்கொள்ள, பொருந்
திய, 35
எந்தை - என்னுடைய சாமி, 118
எய் - முள்ளம்பன்றி, 83
எய்த்தல் - இளைத்தல், 128
எய்துதல் - பொருந்துதல், 133
எய்துப - அடைவார், 1
எய்ப்பன்றி, 83
எயிற்றி - மறத்தி, 8

எயிற்றியர் - வேட்டுவிச்சியர், 8
எயிற்றுப்படை - (யானை) மருப்
பாகிய ஆயுதம், 52
எயிறு - பல், 133, 142,
எரிந்திலங்கு சடை - அவிர்ந்து
விளங்கும் சடை, 124
எருத்து - கழுத்து, 140
எருவை - கழுகு, 37; பருந்து, 97
எல் - விளக்கம், 159
எல்லாக - விளக்கமுற, 141
எல்லாம் - இருதிணைப்பொது, 28,
எல்லை - அளவு, 141 [34, 94
எவ்வளை - இலங்குந்தொடி, 133
விளக்கத்தினையுடைய தொடி,
143 [132
எவ்வம் - மானம், 137; துன்பம்,
எவ்வையர் - எம்தங்கையர், 143
எவனென்பது என்னெனக்
குறைந்துநிற்றல், 19, 95
எழீஇனாள் - எழுப்பினாள், (யாழ்)
வாசித்தாள், 160
எழு - கணையம், யானையைத் தடுக்
கும் மரம், 5, 67
எழும் - மிகும், 63
எழுவணி - கணையம்கூழ்ந்த, 5
எள்ளுதல் - இகழுதல், 41
எற்றி - அடித்துக்கொண்டு, 26
எறிதல் - அழித்தல், 6, 97; வெட்டு
தல், 15, 18
எறிந்தன்று - அழித்தது, 6
எறிமுந்நீர் - அலையுங்கடல், 102
என்றி - என்று சொல்லாநின்றாய்,
[146
என்றும்-என்று சொல்லுவோம், 90
என்னோரும் - எத்தன்மையை
யுடையோரும், 91 [44
ஏ - ஈற்றசை, 2; எய்யுந்தொழில்,
ஏக - கழல், 138
ஏகின்று - சென்றது, 14
ஏசின்று - புல்லற்கூறியது (ஏசி
யது), 143
ஏணி, 54
ஏதம் - குற்றம், 77
ஏதிலாளன் - அயலான், 135
ஏந்தல் - எடுத்தல், 66
ஏந்திய - உயர்த்த, 103
ஏந்திழை - அழகியஆபரணம், 41
ஏந்துபுகழ் - உயர்ந்தபுகழ், 113

ஏந்துவாட்டாணை - உயர்ந்த வாளை
யுடைய சேனை, 84
ஏப்புழைஞாயில் - ஏ வ ற ய
யுடைய முடக்கு, 42
ஏமம் - காவல், 110
ஏழுற்று - ஏக்கமுற்று, மயங்கி, 151
ஏய்க்கும் - ஒக்கும், 15
ஏய - ஏவின, 43
ஏயா - இயையா, 151
ஏர் - எருது, 128; ஏர்த்தொழில், 5
ஒப்பு; 77; பொருந்தின, 5
ஏர்க - எழுக, 93
ஏவறை, 42, 53
ஏவுதல் - சொல்லல், 32 [டாய், 113
ஏழகம் = ஏழகத்தகர் - ஆட்டுக்கி
ஏற்றூர் - எதிர்த்தார், 6
ஏற்றினம் - ஏறுகனையுடைய பசு
ஏறிட்டவில், 32 [நிரை, 5
ஏறு - யானை, 56
ஏன்று - மேற்கொண்டு, 81
ஏனல் - தினை, 146
ஏனும் - ஆயினும், 62
ஐ - வியப்பு, 3; சுவாமி, 8
ஐங்கனை, 148 [யங்கள், 104
ஐந்து - ஐம்புலன்கள், பஞ்சேந்திரி
ஐந்துசெலவு - ஐந்துகதி, 160
ஐந்தொழினான்மறை முத்தீ இரு
பிறப்பு, 75
ஐம்பால் - சுருள், குரல், அளகம்,
துஞ்சு குழல், கொண்டையென்
னும் ஐந்து பகுதியான்
அமைந்த கூந்தல், 103
ஐயப்பாடு - சந்தேகம், 125, 131,
[152
ஐயர் - தமையன்மார், 83
ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு, 39
ஐயனாரிதனார் வெண்பா மாலையை
இயற்றினாரென்பது, 1, 156
ஐயிலவேல் - வியக்கத்தக்க இலைத்
தொழிலையுடைய வேல், 3
ஓசிந்து - வணங்கி, 126
ஓட்டியார் - சபதங்குறினவர், 159
ஓட்டினவை - பந்தயமாக வைத்
ஓடு - அசைநிலை, 124 [தவை, 161
ஓண்மை - அழகு, 20, 21
ஓத்தயாமம் - நடு இரா, 142.
ஓப்பனை - அழகு, 37
ஒருதனி மா, 44

ஒருதானகி - தானொருவனுமே
யாகி, 15
ஒருபாற்கிளவி ஏனைப்பாற் கண்
னும் வருதல், 79 [33
ஒருபொருளிரு சொற்பிரிவின்மை,
ஒருமரத்தோணி, 54 [தல், 9
ஒருமைச்சொல் பன்மையுணர்த்து
ஒருவரை அவர் தூங்குகையில்
வணங்கலாகாது, 93
ஒல்கல் - வணங்கல், 109
ஒல்கு - வணங்குவேன், 109
ஒல்லார் - பகைவர், 51 [127
ஒல்லும்வகை - செயற்படும் வகை,
ஒல்லெனல் - அனுகரண ஓசை, 81
ஒலிகூந்தல் - தழைத்தமயிர், 132
ஒழிதல் - இறத்தல், 15; மடிதல்,
71, விட்டுநீங்கல், 72
ஒழியாமே - தப்பாமே, 92
ஒழுக்கினார் - நிரைத்தார், 115
ஒழுக்கு - நடை, 79
ஒளி - சீர்த்தி, 98 [வேல், 69
ஒளிற்றெஃகம் - ஒளிறுதலையுடைய
ஒளிறுதல் - விட்டுவிளங்குதல், 20
ஒற்றர் இருளில் ஒற்றல், 5
ஒற்றர் தம்முயிரையும் வெறுத்துப்
பகைப்புலத்துச்சென்று அல்லும்
பகலும் ஆராய்தல், 10
ஒற்றருக்கு ஒன்று கிரண்டு அதிக
ஒற்றல், 5 [மாகக்கொடுத்தல், 10
ஒற்றி - ஆராய்ந்து, 6
ஒற்று - வேய்த்தல் (உளவு) 5, 9
ஒற்று கிரட்டாமை, 30
ஒன்றூர் - பொருந்தாதார், 135
ஒன்றூன் - பொருந்தான், 85
ஒன்றின முடித்தல் தன்னின
முடித்தலென்னும் உத்தி, 91
ஒன்று - ஆன்மா, ஞானம், 104
ஒன்னு - பொருத, 40
ஒன்னுதார் - பகைவர், 29 [47
ஒன்னுப்போர்-பொருந்தாத போர்,
ஒன்னுமுனையோர் - பொருத மன்
[னர், 40
ஒன்னார் - பகைவர், 15, 126 [31
ஓ எதிர்மறைப்பொருளில் வருதல்,
ஓங்கிற்று - மேலேபறிந்தது, 36
ஓட்டி - கெடுத்து, 91
ஓடம், 54.
ஓடெரி - பரந்த நெருப்பு, 58

ஒடை - பட்டம், 80; யானையின்
நெற்றிப்பட்டம், 48
ஒதம் - அலை, குளிர்ச்சி, 21, 77
ஒம்படுத்தல் - உறுதிசூறல், 62
ஒம்பல் - போற்றல், 79
ஒம்பாவிகை - சீர்தூக்காத
கொடை, 78, 89
ஒம்பான் - பரிகரியான், 93; பாது
காவான், 92
ஒம்பின்று - பரிகரித்தது, 38
ஒம்பும் - காக்கும் 92
ஒர்த்தன்று - கேட்டது, 4
ஒர்த்து - விசாரித்து, 62
ஒரான் - விசாரியான், 70
ஒவல் - ஒழிதல், 74, 79
ஒவான் - ஒழியான், 16
ககரம் விகாரத்தாற் றெகுதல் (புக
ழகம் - புழகம்), 161
கங்காதேவி, 109
கங்கையாள், 103, 109
கச்சி - காஞ்சி, 110
கசிதல் - நெகிழ்தல் 137
கஞ்சகம் - அதிமதுரம், 158
கட்குடம்வருதல் நன்னிமித்தம், 5
கட்சி - காடு, 4
கட்டு - சுற்றுதல், 65
கட்டுர் - பாசறை, 27, 29, 126
கடகம், 112
கடம்-காடு, 117; பெறுமுறைமை,
கடல், 119-20 [11
கடல் அகழப்பட்டதென்பது, 120
கடலில் மரக்கலம் ஓட்டல், 86
கடவ - செலுத்த, 139
கடவி - முடுக்கி, 6
கடன் - உரிமை, 65; கொடுக்கக்
கடவது, 118-9; செய்தி, 156,
கடன் கழித்தல் - கொடுக்கக் கடவ
தனைக் கொடுத்தல் 119
கடிகமழ்வேரி-மிகநாறும் மது, 41
கடிகுரங்கு, 54
கடிந்தன்று - போக்கியது, 41
கடிமனை - காவலிடம், 31
கடுமுரசம் - காவன் முரசம், 95
கடு - நஞ்சு, 114
கடுங்கண் - தறுகண், 80
கடுஞ்சரையான் - மிக்க மடியினை
யுடைய பசு, 11
கடுத்தல் - ஒத்தல், 15

கடுத்து - முடுக்கி, 8
கடும்பு - சுற்றம், 99
கடுவரை - செந்துாக்கானமலை, 8
கடை - புல்லியது, 143; வாயி
லிடம், 41 [120
கடைஇ - கடாவி, 66, 72; முடுக்கி,
கடைஇயன்று - செலுத்தியது, 37
கடைக்கணித்து - அணியிட்டு, 31
கடைக்கூடின்று - ஒருப்பட்டது, 99
கடைக்கொண்டு - கூட்டி, 15
கண் - இடம், 106; வாத்தியத்தில்
அடிக்கப்படும் பக்கம், 10, 16;
வேற்படைக் காம் பிலுள்ள
ஒருறுப்பு, 72
கண்களன்று - கண்சிவந்து, 56
கண்கூம்பல் - துயிலல், 150
கண்சிவத்தல் - கோபித்தல், 144
கண்ட - தெளிந்த, 124 [114
கண்டுகொள்ளல் - கைக்கொள்ளல்,
கண்டுவைத்து - கண்டு, 122
கண்ணன் மலையைக் குடையாக
ஏந்தியது, 157
கண்ணாடி நிறைத்த கிடுகுபடை, 52
கண்ணார் கொடிமதில் - கண்
னுக்கு நிறைந்த பதாகையாற்
பொலிந்தமதில், 90
கண்ணி - ஒருவகைமலை, 5, 23;
கருதி, 82
கண்ணிய - கருதிய, 90, 94, 151
கண்ணிவாழ்கவென்றல், 8
கண்ணீர்த்துளிக்கு முத்து, 135
கண்ணுதல் - கருதுதல், 65
கண்ணுற்று - கண்டு, கிட்டி, 14
கண்பட - இடம்பரக்க, 157
கண்படுத்தன்று - இறந்தது, 69
கண்படை - துயிலல், 72, 92
கண்படைநிலை - உறக்கம், 85
கண்மாரின்று-கண்மறுத்தது, 155
கண்நிரை - திரண்டபசு, 7
கணம் - கூட்டம், பூதகணம், 22
கணவனிறக்க மனைவி வருந்தல்,
கணன் - திரள், 115 [122
கணி - சோதிடன், 82
கணிச்சி - குந்தாலி, 104
கணிச்சிப்படைக்கு யமன், 104
கணிவன் - சோதிடநூல் வல்லவன்
கனை - அம்பு 7, 9 [82
கனைமாரி - அம்புமழை, 33

கணையம், 52, 68 [மரம், 5, 52
கணையமரம்-யானைகளைத் தடுக்கும்
கத்தரிகை, 21
கதம் - கோபம், 12, 57
கதழ்தல் - விரைதல், 38
கதி - செலவு, 160
கதுப்பு - கன்னம், 3
கந்து - கழியப்பாய்தல், 160
கந்துகம் - பந்து, 110
கபிலை - பசு, 94
கம்பம் - தூண், நடுக்கம், 70
கயக்கருங்கடல், 103
கயக்கல் - கலக்கல், 88, 103
கயம் - மடு, 69; வாவி, 100
கயமலராத்தாமரை-பொற்றாமரை,
கயவன் - கீழ்மகன், 137 [100
கயற்கூடு - இணைக்கயல், 151
கயிற்கழல் - மூட்டுவாயாற் சிறந்த
கரந்தை, 12-3 [வீரக்கழல், 58
கரந்தைசூடி நிரைமீட்டல், 13
கரந்தையார் - நிரைமீட்பவர், 14
கரந்தையார் செந்தூக்கான மலை
யினின்று விழும் நீர்போல முடுகி
வருதல், 8
கரந்தையார் பறை முதலிய வாத்தி
யங்களொலிக்கச்செல்லல், 14
கரவு - களவு, 116; மறைவு, 89
கரிய - பெரிய, 68
கருங்கழல் - வலிய வீரக்கழல், 69
கருங்களிறு - வலியயானை, 132
கருடக்கொடி, 105
கருடன் பாம்பை உண்ணுதல், 105
கருதல் - ஒத்தல், 50
கருதாதார் - பகைவர், 51
கருமை - வலிமை, 69, 83, 129
கருவரை - வலியமலை, 129
கருவிமாக்கள் - யாழையுடைய
பாணர், 17 [114; மலை, 18
கல்-உலக்கல், 134; நடுகல், 82-3,
கல்லணை, 27
கல்லருவி - மலையருவி, 132
கல்லாமறவர்-இயற்கையான மறத்
தினையுடையார், 33
கல்லென - அனுகரண சத்தமுண்
டாக, 125
கல்வியை உடம்பைப்போலப் பாது
காக்கவேண்டும், 82

கலங்குதல் - குலைதல், 48; துளங்
குதல், 99
கலந்தவன்-கூடினகொழுநன், 118
கலம் - மரக்கலம், 156
கலவம் - தோகை, 154
கலவா - பொருந்தாத, 111
கலவார் - பகைவர், 4
கலவேம் - மணவேம், 142
கலன் - மரக்கலம், 156
கலாவும் - கலக்கும், 32
கலி - ஆரவாரிப்பு, மனவெழுச்சி,
கலுழ்ந்து, 71 [160; மிடி, 156
கலுழும் - அழாநிற்கும், 4
கலை - கலைமான், 11
கலைமகள், 109
கலைமான், 11, 127
கவ்வை - ஆரவாரம், 131, 143
கவடி - பலகறை, 57
கவடு, 159
கவந்தம் - தலையில்லா உடம்பு, 16
கவர்த்த தலையையுடைய அம்பு, 9
கவர்தல் - கொள்ளை கொள்ளல், 9,
கவலைமறுகு-கவர்த்ததெரு, 80 [15
கவலையாற் கையைக் கன்னத்தில்
கதற்ற - வருத்த, 9 [வைத்தல், 8
கவறு - சூதாடுங்கருவி, 160-61
கவிகை - தியாகம், 101
கவைஇ - தழுவிக்கொண்டு, 126
கழகம் - சூது, 160-61
கழல் - கால், 22; வீரக்கழல், 4
கழி - மிக்க, 28
கழிகாதல், 122
கழிதல் - இறத்தல், 118, 122
கழியப்பாய்தல், 160
கழியாமே - (வானை) உறையினின்
றும் வாங்காமே, 92
கழுது - பேய், 62, 125
கழுதையேர், 57
கழுமிய - பொருந்திய, 67, 127
கழுமினார் - கெழுமினார், 72
கழை - மூங்கில், 5
கள் - தேறல், 154; தேன், 5 [20
கள் மகிழ்ந்து - மதுவை அருந்தி,
கள் விற்பாள், 97
களளவிழ்தார் - தேனொழுதுமலை,
களங்கொள்ளுதல், 35, 84 [135
களபம் - யானைக்கன்று, 100

184 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

களம் - இடம், 92
 களமர் - அடியார், 26
 களரி - யுத்தகளம், 15, 65, 83, 91
 களவழி, 75
 களவேள்வி, 58, 76
 களி - மதம், 91, 140
 கற்சிறை-கல்லாற்கட்டின கரை, 27
 கற்புடைமை-ஒருமையுடைமை, 41
 கற்பொறி, 54
 கறங்கல் - ஒலித்தல், 23, 114
 கறவை - பசுநிரை, 90
 கறுவு - முனிவு, 144
 கன்மேந்திரியங்கள், 87
 கன்னவிறிண்டோள், 85
 கன்னவிறிணிதோள், 134
 கன்னவினோள், 130, 135
 கன்னிப்பெண், 103
 கனலுதல் - எரிதல், 10
 கனலோன் - சூரியன், 115
 கனன்று - சிவந்து, 56
 கனை - செறிவு, 93, 100
 கனைதுயில் - மிக்க உறக்கம், 93
 கனையிருள் - செறிந்த இருட்டு, 142
 கா - (கற்பகச்) சோலை, 131
 காசினி - பூமி, 106
 காஞ்சிமரம், 142
 காட்சி - தரிசனம், 124 [139
 காட்டிய-காட்டுவான்வேண்டி, 89,
 காட்டிற் சிள்வீடு ஒலித்தல், 4
 காடு - சுடுகாடு, 135; வனம்; 4, 5
 காதல் - அன்பு, 144
 காதல்செய்காமம்-ஆசைபண்ணும்
 விழைவு, 135
 காந்தள் - காந்தப்பூ, 50, 80, 111
 காந்தள் குடைபோல் மலர்தல், 111
 காந்தள் முருகவேட்கு உரித்து, 50
 காம்பு - மூங்கில், 117, 134
 காம ஒள்ளெரி, 136
 காமநெடுங்கடல், 141
 காமம் - ஆசை, 133
 காமர் - அழகு, 65
 காமருசாயலாள் - அழகுமருவின
 மென்மையினையுடையாள், 100
 காமவல்லி, 98
 காமுறுதல்-வேட்கைமிகுதல், 151
 காய்தல் - சீத்தல், 72; வெகுளல்,
 63, 105, 158
 காயல் - செறுதற்றெழில், 90

காயாம்பூ, 90
 கார் - கருமை, 64; மழை, 101;
 மேகம், 20, 61
 கார்க்குவளை - கருங்குவளை, 135;
 செவ்விக்குவளை, 144
 காரிப்புள் - கரிக்குருவி, 4, 17 -8
 காரிப்புள்ளின் நிமித்தம், 4, 18
 காரியகாரணமாகிய இரண்டு, 104
 கால் - காற்று, 64
 காலேகம் - முத்து, 26
 காலேமுரசு, 95 [காப்போன், 89
 காவலன் - அரசன், 22; வாயில்
 காவற்காடு, 43
 காவன் முரசம், 95
 காவிரிநாடன் - சோழன், 112
 காழ் - மணி (இரத்தினம்), 95
 காளை-இளமைப்பருவமுடையான்,
 60; காளைப்பருவமுடையான்,
 90; தலைவன், 134
 காற்றி - காலப்பண்ணி, 41, 114
 காற்றும் - கால்விக்கும், 92
 காண்மலியு நறுந்தெரியல் - செவ்வி
 மிக்க நறுநாற்றஞ்செறிந்தமலை,
 கான்று - உமிழ்ந்து, 39 [81
 கானல் - கடற்கரை, 150
 கிடங்கு - அகழ், -43
 கிடாய் - ஆட்டுக்கிடாய், 113
 கிடுகு - ஒருவகைக்கேடகம், 52-3
 கிடுகுக்குக் கண்ணாடி நிரைத்தல்,
 கிண்கிணி - சதங்கை, 113 [52
 கிணை - தடாரிப்பறை, 13, 87, 96
 கிணைகொட்டுவோன், 87, 96
 கிணையன் - கிணைப்பறையைக்
 கொட்டுவோன், 10, 96
 கிணையன், துடியன், பாணன்,
 விறலி, இவர்கள் கள்ளுக்கு விலை
 கொடுத்தல், 10 [வன், 87, 96
 கிணைவன்-கிணைப்பறை கொட்டும
 கிரமாலங்காரம், 75
 கிரௌஞ்சகிரி, 50
 கிள்ளை - கிளி, 159
 கிளத்தல் - சொல்லுதல், 23
 கிளந்தேத்தல் - மிகப்புகழ்தல், 36
 கிளர்தல் - கோபித்தல், 13; பெருகு
 கிளவி - சொல், 41, 79 [தல், 96
 கிளை, 161
 கின்னரப்பறவையின் ஓசை மக
 னிர் பாட்டுக்கு, 161

கீண்டிட்டு-கிழித்துக் கீழ்ப்படுத்தி, கீரை, 129 [159]
 கீழ்ப்பட்டது, 69
 குஞ்சரம் - யானை, 102
 குஞ்சி - ஆடவர் தலைமயிர், 20
 குடக்கள், 5
 குடிப்பிறப்பு முதலிய எட்டு, 81
 குடியொடு கோடாமரபு, 11
 குடுமிகளைந்தான் - மயிர்ச்சிகையைக் கூட்டி முடித்தான், 97
 குடை, 111 [102]
 குடைக்குச் சந்திரனும் சூரியனும், குடைக்கு நிறைமதி, 17, 75 [33]
 குடைக்கு முத்தமாலை யணிதல், குடைவேல்மரம் - உடைமரம், 57
 குண்டகழி - ஆழ்ந்த கிடங்கு, 48
 குணம் எட்டு, 82
 குணில்பாய - கடிப்புத் தாக்க, 25
 குதிரை, 44, 47, 64, 124 [தல், 47]
 குதிரைக்குத் தலையாட்டம் அணி குதிரைக்குப் பொற்சேணம் அணி தல், 126
 குதிரை தாளத்திற்கொப்பச் சதி பாய்தல், 54
 குதிரை தாளவொத்துக் கிசைய நடத்தல், 24, 99 [64]
 குதிரை நடைக்கு அம்பின்வேகம், குதிரையின் ஐந்துகதிகள், 160
 குதிரையின் பதினெட்டுச் சாரியைகள், 160
 குதிரைவரவிற்கு மேகவரவு, 44
 குந்தம் - கைச்சவளப்படை, 121; சவளப்படை, 63; வேல், 34
 குந்தாலி - ஓராயுதம், 105
 குமரவேள், 97
 குமரி - அழிவில்லாதது, 52; கன்னிப்பெண், குமரியாறு, 103
 குய் - நறை, பொரிக்கறி, 129
 குயம் - அரிவாள், 29
 குயவரிவேங்கை - அரிவாள் போன்ற வரியினையுடைய புலி, குயிலனையமொழி, 128 [29]
 குரம்பை-கூரை, 129; கைநிலை, 34
 குரல் - தானியக்கதிர், 146; மகளிரின் ஐம்பால் வகையுள் ஒன்று, குரவை, 76 [103]
 குரிசில் - உபகாரி, 45, 91
 குரு - நிறம், 94

குருசில் - உபகாரி, தலைவன், 87, 116, 118, 121
 குருந்தப்பூமாலையை அணி தல், குரும்பை, 135 [118]
 குருளை - குட்டி, 113
 குரைத்தல் - ஒலித்தல், 30
 குலமகளிர்க்குக் கணவனடியை வணங்கலும் விருந்தோம்பலும் இன்றியமையாதன, 128
 குலமகளிர் போர்க்களத்துப் புண்பட்ட கணவரது மார்பைத்தழுவல், 71
 குலமகளிர் போர்க்களத்து மாண்டதம் கணவரைக் காணவருதல், 72
 குலமகளிர் மன்றிற்செல்லாமை, 25
 குலமுதல் - குலத்திற்கு மூலமாகிய பிள்ளை, 110
 குலவுதல் - வளைதல், 7
 குலாம் - வளையும், 64, 100
 குலாவுஞ்சிலை - ஏறிட்டவில், 32
 குவலயம் - பூமி, 124
 குவளை - செங்கழுநீர், 111, 162
 குவைஇ-திரண்டு, 126 [தார், 110]
 குழவிப்பதத்தர்-இளமைப் பருவத் குழுமணி - திரண்டமணி, 68
 குழுஉம் - கூடும், திரளும், 13
 குழை - தளிர், 20
 குழைதல் - தளர்தல், 145, தளிர் தல், 112; நெகிழ்தல், 145; வாடுதல், 142
 குளித்தல்-அழுந்துதல், 120; தைத் குளிப்ப - தைப்ப, 70 [தல், 41]
 குளிறுதல் - முழங்குதல், 25
 குற்றெழுத்தின் பின்னின்ற ஆகாரம் குறுக ஆண்டுவரும் உகரம் புலப்படாது நின்றல், 125 [161]
 குறிக்கொண்டு - கருதிக்கொண்டு, குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண், 39
 குறித்தல் - கருதல், 20
 குறிப்ப - ஊத, 52
 குறுகல் - அணுகல், 144
 குறுகுதல் - பொருந்துதல், 121
 குறுஞ்சுனை மலர்ந்தன-சிறுசுனைக் குவளைகள் பூத்தன, 132
 குறும்பு - அரண், 6
 குறும்புமுக்கு அரிசி தீற்ற மந்திரமோதல், 159

186 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

குறும்புமுக்குப்பச்சிலை பிசைந்து
தடவும்போது மந்திரமோதல்,
குன்றெறிந்தான், 50 [159
குனிவில் - வளைந்தவில், 5
கூக்கேட்ப - ஏவல்கேட்ப, 59
கூகை, 21
கூகை (கோட்டான்) பகலிற்குழ
றல் தீநிமித்தம், 21
கூட்டணங்கும் - பகைவர்திரளை
வருத்தும், 111
கூட்டளப்ப - திறைகொடுப்ப, 86
கூட்டிய - தெரிந்துபறித்த, 16
கூட்டு - திரள், 111 ; திறை, 86 ;
பொருள், 226
கூட்டுண்டான் - சிறிதும் ஒழியா
மல் நுகர்ந்தான், 109
கூட்டுண்ணும் - திரண்டு அனுப
விக்கும், 109; புணர்ந்துநுகரும்,
கூடரணம் - திரிபுரம், 42 [108
கூடலர் - பகைவர், 16
கூடார் - பகைவர், 19
கூத்தர், 100
கூந்தற்பிடி, 77
கூம்பல் - துயிலல், 150
கூர்ங்கணை - கூரிய அம்பு, 120
கூர்தல் - மிகுதல், 143
கூர - சிறக்க, 132
கூரிருள் - மிக்க இருள், 39
கூரை, 80, 129
கூளி - பேய், 111
கூற்றம் - யமன், 119
கூற்றினத்தன்னார் - கூற்றின்
குழுவினை ஒப்பார், 5
கூற்று - யமன், 5, 7, 119, 124
கூறு - பங்கு, 9
கூறுபாடு - வகை, 5
கெழுமி - கிட்டி, 24
கேட்குமது - கேட்பது, 102
கேள் - உறவு, 23; கணவன், 71
கேள்வி - சுருதி, 68
கேளலார் - உறவல்லாதார், 113 ;
பகைவர், 144
கை - இடம், 7; ஒழுக்கம், 122,
150 ; செயல், 122
கைக்கத்தரிகை, 24
கைகூடி - கண்ணுற்று, 66
கைச்சவளப்படை, 121

கைசெய்தல், 86, 141
கைசோர்ந்து - செயலற்று, 122
கைதொழுதல் - கைகூப்புதல், 90,
140
கைதொழுஉ - கைதொழுது, 116
கைநிலை - வீரர்கள் தங்குதற்குப்
பாசறைக்கண்ணே தனித்தனி
கட்டப்பட்டிருக்கும் சிறு குடிசை
கள் (மலைநாட்டு வழக்கு), 34
கைம்மிக - கைகடப்ப, 150
கைம்மை - வைதவியம், 118
கைம்மை விரதம், 118
கைமுதலியவற்றால் தாளத்தைக்
குறிக்கொள்ள, 161 [கார், 7
கையகலார் - இடத்து நின்றும் நீங்
கையறவு - இறப்பு, 17, 122
கைவண் குருசில் - கைவளப்பத்
தினையுடைய உபகாரி, 116
கைவளர்தல் - பரத்தல், 32, 48,
55 ; பெருகுதல், 17
கைவிடல் - நீங்கல், 144 [86, 103
கொங்கு - தாது, 103 ; தேன், 18,
கொட்கும் - சுழலும், 38
கொடாதவர்க்கு கவண்மேகம், 156
கொடி-ஒழுங்கு, 104; கொடிபோன்
றவன், 104; துவசம், 58
கொடிஒங்குகவென்று வாழ்த்தல், 105
கொடிகளையுடைய யானை, 41
கொடிப்படை - தூசிப்படை (முன்
படை), 122
கொடிமலி கொல்களிறு - வெற்றிக்
கொடியால்மிக்க யானை, 41
கொடியாடுதற்கு மின்மின்னுதல், 68
கொடியான்-கடுவினையாளன், 120
கொடுஞ்சிலை - கொடியவில், 3
கொடுப்போர்க்குக்கருமேகம், 156
கொடுமை - வளைவு, 5
கொடுவரி - புலி, 7
கொடுவில் - வளைந்தவில், 5
கொண்கன் - கணவன், 144
கொண்டல் - கொள்ளுதல், 84
கொண்டாடாதே கொள், 153
கொண்டாடுதல் - பாராட்டுதல், 22
கொண்டான் - கைப்பிடித்தான்
(கணவன்), 36
கொண்டை - மகளிர் ஐம்பால்
வகையுளொன்று, 103
கொண்மார் - கொள்ள, 45

கொண்மூ - மேகம், 85
 கொத்தான்வாகை, 74
 கொதிப்பு - கனற்சி, 85
 கொம்மை - குவிவு, 132
 கொய்தல் - பறித்தல், 39, 145
 கொய்தார் - கத்தரிகையால் மட்
 டஞ் செய்த மாலை, 20; மட்டஞ்
 செய்த மாலை, 47, 85, 127
 கொய்பூங்கொம்பு, 161
 கொய்யாக்குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்
 பண்; இது வெளிப்படை, 39
 கொல்லிமலைச்சுனை, 111
 கொல்லிமலை சேரனுடையது, 111
 கொழுங்கயல் - வளவியகயல், 150
 கொழுந்துவிட்டெரிதல், 120
 கொழுநன் - கணவன், 118, 144
 கொள் - குடைவேல், 57
 கொள்கென்றான், 3
 கொள்ளல் - கொண்டாடாதே
 கொள், 153 [48
 கொள்ளிய - கொள்வான் வேண்டி,
 கொள்ளுமது - கொள்ளுவது, 117
 கொள்ளைசாற்றி - கொள்ளையூட்டி,
 26
 கொளீஇயன்று-கொளுத்தியது, 29
 கொளை - இசை, 68
 கொற்றம் - வெற்றி, 22
 கொற்றவை-துர்க்காதேவி, 11, 22
 கொன்றை, 104
 கொன்றைமலருக்குப்பொன், 150
 கோ - அரசன், 20
 கோட்டம் - வளைவு, 127
 கோட்டான், 125
 கோட்டிலி, 116 [தல், 13, 117
 கோடல் - காந்தள், 80; கொள்ளு
 கோடா - கோணுதலில்லாத, 11
 கோடு - குவடு, 55; சங்கு, 59,
 140; மரக்கொம்பு, 112; மலை,
 30; வீரக்கொம்பு, 14
 கோதானம், 95
 கோதை - மார்பின்மாலை, 147;
 மாலை, 103, 126
 கோயில் - அரண்மனை, 48; தேவா
 லயம், 23; மாளிகை, 103
 கோல் தெரிய - அம்பை ஆராய, 3
 கோல்வளை - திரண்ட தொடி, 140;
 திரண்டவளையினையுடையாள்,
 கோலம் - அழகு, 160 [36

கோழி நூல்வல்லர், 158
 கோள் - கொள்கை, 113; கொள்ளு
 தல், 53
 கோள்வாய்முதலை - ஆளைப்பற்று
 தல் தப்பாதமுதலை, 53
 கௌவை - ஆரவாரம், 41
 சக்கரப்படை, 90
 சக்கரவர்த்தியினொளிக்குச் சூரிய
 னொளியும், மற்றை அரசர்களின்
 ஒளிக்கு மற்றக் கிரகங்களி
 னொளியும், 94 [ஏத்துதல், 97
 சக்கரவர்த்தியை அரசர்கள் நின்று
 சகுனம் பார்த்துச்சொன்ன நிமித்
 திகர்க்குப் பசுக்கொடுத்தல், 10
 சங்கம்போல் வான்மையார்-சங்கம்
 போலத் தூய்மையார், 86
 சங்கவளை, 151
 சடைமுடிமுனிவர், 79, 124
 சதங்கை, 114
 சதி - குதிரைநடை, 99
 சதிபாய்தல், 54
 சந்தனகுங்குமங்களாற் காமனது
 கரும்பெழுதுதல், 135
 சந்தனம், 108
 சந்திரன்முயற்கூடென்பது, 151-2
 சந்திராதித்தர், 85
 சந்து, 81
 சபையோர் வழக்கற நியாயஞ்
 சொல்லல், 81
 சம்பத்து - செல்வம், 108
 சமநிலை, 26
 சமம் - போர், 84
 சமர் - போர், 77
 சமைந்தான் - அமைந்தான், 75
 சயபத்திரம் - தீர்ப்பெழுதும் ஓலை,
 சரவணப்பொய்கை, 97 [81
 சருச்சரை, 140
 சவளப்படை, 64, 121
 சாகம் - இலை, 79
 சாகமூலபலங்கள், 79
 சாடி - தாழி, 4
 சாடு - சகடம், 156
 சாதிப்பெயர், 68
 சாதிலிங்கத்தைச் சொரியுமலை, 15
 சாந்து - சந்தனம், 144
 சாம்பலரங்கம், 107
 சாய - கெட, 13 [யாள், 142
 சாயல் - மென்மை, 58; மென்மை

188 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

சாயலாள், 100
சாயை - நிழல், 69
சாரல் - மலைப்பக்கம், 132, 141
சாரியை (அ, அம்), 47, 127; சுற்று
வரவு, 160
சால்பு - அமைதி, 86
சான்றோர் - அமைந்தோர், 102
சான்றோர்க்கு மலை, 86
சிக்கென - உலோபத்தன்மையாக,
சிங்கக்கொடி, 12 [124
சிங்கம், 12, 14, 30, 68, 97
சிங்கம் தன்மேல் மலைவிழுங்காலத்
தும் அஞ்சி ஓடாமல் அங்கே
யிருந்து இறத்தல், 69
சிங்கம்போற் கோபித்தல், 30
சிங்காதனம், 97
சித்திரமெழுதல், 57
சிந்தியாய் - நினையாய், 141
சில்வனைக்கைச்செவ்வாய்விறலி,
சிலம்பன் - தலைவன், 141 [101
சிலை - மலை 18; வில், 7, 10; விற
படை, 5
சிலைத்து - கோபித்து, 22 [10
சிலையா - இடையாத, பின்னிடாத,
சிவபெருமான், 50, 106-7, 109
சிவல் - ஒருபறவை, 159
சிவற்போரில் தோற்றவர் தண்ணு
மையைக் கைவிட்டோடல், 159
சிள்வீடு - ஒருவகை வண்டு, 4
சிற்றார், 5
சிறந்தது - தலைமை மிக்கது, 86
சிறந்து - மிகுந்து, 160
சிறப்பு - செல்வம், 36; தலைமை,
77; தன்மை, 98; நன்மை, 1,
65; மதிப்பு, 35, 43; மிகுதி,
55; முறைமை, 93; மேம்பாடு,
1, 18
சிறப்பும்மை, 20, 35, 158
சிறிய வேந்தன் தானோபாயத்
தைக் கைக்கொள்ளல், 27
சிறு சிறு - சிறுபிள்ளைகள், 83
சிறுதகை - தலைவணக்கம், 83
சிறுபிள்ளைகள் சிறுதேருருட்டல்,
23
சிறுபிள்ளை பின்வருவதை அறியா
னென்பது, 16
சிறுவரை - சிறியகாலை, 146
சிறை - கரை, 121

சினம் - கோபம், 9
சினைஇ - கோபித்து, 14
சீமதியான வேட்டுவிச்சி, 9
சீயம் - சிங்கம், 14
சீர் - அழகு, 1; நன்மை, 22;
புகழ், 61; மதிப்பு, 98; மிக்க
புகழ், 1 [புகழ், 11
சீர்த்தி - பெரும்புகழ், 47; மிகு
சீர்தூக்காக்கொடை, 89
சீலிக்கப்பட்ட-பரிசோதிக்கப்பட்ட,
சீற்றம் - கோபம், 14 [131
சீறல் - வெஞ்ஞல், 62
சீறியாழ் - சிறிய யாழ், 160
சீறார், 5
சுக்கிரன் மழைக்கோளென்பது,
சுட்ட - கருத, 11 [95
சுடர் - சூரியன், 94
சுடலை - சுடுகாடு, 107
சுடுகாட்டிற் கோட்டானும் பேயும்
இரவில் உலாவல், 125
சுடுமண் - செங்கல், 54
சுணங்குக்குப்பொன், 129
சுரம் - காடு, 14, 117; வழி, 7
சுரும்பினெலிக்கு யாழொலி, 145
சுரும்பு - வண்டு, 130
சுருவம் - நெய்த்துடுப்பு, 72
சுருள் - மகளிர் ஐம்பால் வகையுள்
ஒன்று, 103
சுரை - பசுவின்மடி, 71
சுவட்டர் - குறும்புழாடிகள், 158
சுவடு - அடிப்பாடு, 159
சுவர்க்கம், 65, 84, 128
சுவாதம் - சுவாஸம், 152
சுவை, 161 [158
சுளக்கும் - வெஞ்ஞன் துகைக்கும்,
சுற்று - பக்கம், 50
சுற்றுவரவு - குதிரையின் பதி
னெட்டு வகைச் சாரியை, 160
சுனை, 111, 132
சூட்டு - ஏவறை, மாலை, 54
சூரியன்முன் மற்றையொளி மறை
தல், 94
சூரியன் மூன்றுலகத்துமுள்ள இரு
ளைப்போக்கல், 79
சூலம், 105-6 [ரம், 79
சூழ்ச்சி - எண்ணம், 102; விசா
சூழ்தல் - சுற்றுதல், 107; தெரிதல்,
சூழ்ந்து - விசாரித்து, 6 [95

சூழி - நெற்றி, 53, 56
 செங்கலாற்செய்த மதில், 54
 செங்கழுநீர்மாலை, 29, 144
 செங்களம், 96
 செங்கோல் - மனுநீதி, 80, 112
 செங்கோலறுகு, 127
 செஞ்சோற்றுக்கடன் கொடுத்த
 தலையே வீரர் நினைத்தல், 86
 செந்தீவேட்டல், 95
 செந்துறைப்பாட்டு, 161
 செந்தூக்கான மலை, 8
 செப்பமுறை - நடுவுநிலை, 81
 செம்பியன் - சோழன், 102, 112
 செம்மல் - தலைமை, 25; தலைவன்,
 செய் - தொழில், 122 [138
 செய்கழல் - தொழிலழகு பெற்ற
 வீரக்கழல், 122
 செய்தி - தொழில், 17
 செய்யுமது - செய்வது, 103
 செய - முழங்க, 95
 செயிர் - குற்றம், 18; போர், 62
 செருக்கு - களிப்பு, 94
 செருப்படை - பூசலிற் சிறந்த
 சேனை, 101 [14
 செருமலைந்தார்-பூசலைச் செய்தார்,
 செருமுனை-பூசல்முகம், 10; பொரு
 படை, 34; போர்ப்புலம், 5
 செல்கணை - வரும் அம்பு, 121
 செல்கேன் - போவேன், 142
 செல்லாம்-செல்லக்கடவேமல்லேம்,
 செல்லுதல் - படுதல், 35 [138
 செல்வான் வேண்டி - செல்ல
 வேண்டி, 4
 செலவயர்தும் - செல்ல விரும்பு
 வேம், 156
 செலவமுங்கின்று - போக்கொழிந்
 தது, 148
 செலவாமரசு - நேராமரசு, 113
 செலவு - குதிரையின் நடை, 160;
 போதல், 4, 138, 148
 செலீஇ - செலுத்தி, 160
 செலீஇய - செல்வான் வேண்டி,
 செவ்வன் - செவ்விதாக, 129 [138
 செவ்விப்பு - புதுமலர், 90
 செவிடு, 118
 செவியறிவுறாஉ, 102 [வம், 98
 செழுஞ் செல்வம் - வளவியசெல்
 செற்றம் - கோபம், 9, 18, 22

செற்றூர் - பகைவர், 21
 செற்று - கோபித்து, 17
 செறீஇ - சேர்த்தி, 124
 செறு - வயல், 75
 செறுதொழில் - பொல்லாதவினை,
 செறுநர் - பகைவர், 127 [77
 சென்ற - மீண்ட, 100
 சென்றன்று - போனது, 5
 சென்றீ - செல்வாயாக, 147
 சேர்க்கை - சயனம், 141
 சேதனம், 122
 சேயிழை-சிவந்த ஆபரணம், 127
 சேரபாண்டிய சோழர், 111-2
 சேரமான்கள் - சேரர், 2
 சேரர்களின் பெருமை, 2, 111
 சேரர்கொடி வில்லென்பது, 2
 சேரர்மாலை பனம்பூவென்பது, 111
 சேரன், 111
 சேரார் - பகைவர், 24
 சேரிப்பரத்தை, 154
 சேனைக்குக் கடல், 21, 35, 78, 94,
 சேனைமுகம், 1 [99, 103
 சொகினம் - நிமித்தம், 121, 141
 சொல்-கோழிநூற் சங்கேதச்சொல்,
 158; புகழ், 89
 சொல்லோர்த்தன்று - சொல்லைக்
 சொல்விழுக்காடு, 28 [கேட்டது, 4
 சொன்மகள் - சரசுவதி, 109
 சொன்மடந்தை - நாமகள், 1
 சோகி, 121 [புறவீடு விடுதல், 21
 சோதிடர் குறித்தவேளையில் வாளைப்
 சோதிடர் பூமியிலும் வானத்திலும்
 நிகழ்வன கூறல், 82
 சோர்சடை - நெகிழ்ந்தசடை, 79
 சோர்தல்-சொரிதல், 15; விழுதல்,
 17
 சோலையாகிய மேகம் மதுத்துளி
 சிந்தல், 151
 சோவென்னும் அரண், 102
 சோழசேரபாண்டியர், 111-2
 சோழன், 103, 108 112 [112
 சோழன் ஆத்திமாலையெனப்பது,
 ஞால - முழங்க, 52
 ஞாங்கர் - பக்கம், 44
 ஞாட்பு - பூசல், 111, 125
 ஞாயில்-ஏவறை, 48; முடக்கறை,
 56; முடக்குகள், 42
 ஞாலம் - உலகம், 18

190 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

ஞானேந்திரியங்கள், 87
தக்காங்கு-தக்கபடி, 115 ; பொருந்
தினபடி, 84
தகும் - பொருந்தும், 84
தகை - அழகு, 74, 117, 140 ;
மிகுதி, 113, 148 ; மேம்பாடு, 69
தகைநலம் - மிக்க அழகு, 148
தசை செந்நிறமுடையது, 37
தட்டி - கொட்டி, 96
தட்டுகை - உடக்கரிகை, 157
தட - பெருமை, 5
தடம்பெருங்கட்பாலகன், 119
தடம்பெருங்கண் - மிகப்பெரிய
விழி, 132
தடாதேகொண்மின், 44
தடாரி - கிணைப்பறை, 101
தடாரிப்பறைக்கு ஆமை வயிறு,
தடி - தசை, 37 [87, 96
தடிதல் - வெட்டுதல், 3, 45
தடிந்திட்டற்று - வெட்டியிட்ட தன்
தண்டமிழ், 1 [மைத்து, 3
தண்டாத - கெடாத, 107, 133 ;
தணியாத, 8
தண்டி - மிகைத்தெழுந்து, 20
தண்ணடை - மருதநிலம், 18, 25
தண்ணுமை, 159
தண்பனை - மருதநிலம், 86
தணத்தல் - நீங்கல், 154
தணந்தபின் - பிரிந்தபின்பு, 127
தணப்ப - நீங்க, 129
தணியா - தீரா, 121
தத்துநீர் - தவமும் அலை, 157
தந்த - கைக்கொண்ட, 91
தந்தன்று - கைக்கொண்டது, 3
தந்து - கொடுத்து, 18
தப்பு - பிழை, 137 [118
தபுதாரம் - மனைவியையிழுத்தல்,
தபுநிலை - இறந்தமுறைமை, 118
தபோதன வேடத்தர் - வானப்ரஸ்
தர், 79
தம்மைப் பிறர்போற் கூறல், 32
தமப்பன் - தகப்பன், 11, 25, 102
தமர் - தம்முடைய சுற்றத்தார், 22
தமியள் - தனியொருத்தி, 129
தமியேன் - தனியேன், 141
தமிழ், 1
தமையன்மார், 102 [குதல், 50
தயங்குதல்-அசைதல், 145 ; விளங்

தரிய - கைக்கொள்ளுதற்கு, 103
தரியா - பொரு, 144
தரியாது - நில்லாது, 133
தருதல் - கொள்ளுதல், 47
தருப்பணம் - உணவு விசேடம்
(அவல்), 22
தலை - ஒப்பு, 36
தலைக்கு விலை கொடுத்தல், 86
தலைக்கொண்ட - எறியப்பட்ட, 40 ;
கைப்பற்றின, 13
தலைக்கொண்டார் - கிட்டினார், 15
தலைக்கொண்டான் - பட்டான், 17
தலைக்கொள்ளாமை-மடியாமை, 62
தலைப்படுதல் - புகுதல், 119, 122
தலைமணந்த - பின்னிய, 55 [18
தலையளித்தல்-வரிசை கொடுத்தல்,
தலையளித்தன்று - தண்ணளி செய்
தது, 17
தலையாட்டத்தைக் கைக்கத்தரிகை
யிட்டு நறுக்கல், 24
தலையாட்டம் குதிரைக்கு அணி
மயிர், 24, 47, 108, 126, 160
தலையாதல் - மேலாதல், 22
தலைவர் மகளிர்க்கு அற்றறுதிப்
படாமை, 155
தலைவருதல் - கைகூடுதல், 135
தலைவரும் - மேலாய்வரும், 125 ;
வரும், 87
தலைவி தலைவனருள் பெறுதற்கு
மகளிரொடு வெறியாடுதல், 152
தவ்வல் - அழிதல், 129
தவப்பெரிய - மிகப்பெரிய, 121
தவம் - புண்ணியம், 69
தவழ்தல் - தத்துதல், 77
தவழ்திரை - ஊருந்திரை, 83
தவளசத்திரம், 84, 98
தழுஉ - தழுவுதல், 149
தழை, 58, 133, 145
தழைக்கற்றை, 40
தழையாற் பண்ணின கூரை, 80
தழையுடை, 59
தளர - மெலிய, 141
தளரியல் - நுடங்குந் தன்மையினை
யுடையவள், 107
தளிர்விரவின பூமாலை, 65
தளை - எல்லை, 151
தளைபரிதல் - எல்லை கடத்தல், 151
தறுகண் - கொடுமை, 69

தறுகண்மை - மறப்பண்பு, 28
 தன்மாத்திரைகள், 87
 தன்னமரொள்வாள் - தனக்கு
 மேவும் ஒள்ளியவாள், 33
 தன்னை (தன் + ஐ) - தன்னுடைய
 சுவாமி, 8
 தனிசு - கடன், 4
 தா - வருத்தம், 1 ; வலி, 17
 தாங்குதல் - தடுத்தல் 33, 36, 83,
 85, 112, 143
 தாட்டாழ்த்தல்கை - காலிலேயுறத்
 தாழ்ந்த பெரிய கை, 26, 96
 தாணு, 39
 தாது - பூ (ஆகுபெயர்), 149
 தாப்புலி - வலியுலி, 17
 தாபதர், 77
 தாமம் - மாலை, 20, 149
 தாமரை, 97
 தாய - பரந்த, 44, 85
 தார்-ஒருவகைமாலை, 144, கொடிப்
 படை, 122; கொத்து, 13; கோவை
 மாலை, 58, 63; தூசிப்படை, 22,
 36; படை, 95; மாலை, 36
 தாரம் - உச்ச இசை, 161
 தாராரமார்பன் - மாலையாற் சிறந்த
 ஆரமார்பன், 141
 தாழ் - தாழக்கோல், 113
 தாழ்குரலேனல் - குனிந்த கதிரை
 யுடைய தினை, 146
 தாழ்புயல்-கால்விழுந்த மேகம், 95
 தாழ்வடுப்புண் - ஆழ்ந்த வாயினை
 யுடைய புண், 121
 தாழ்வு - குற்றம், 113
 தாழை சங்குபோல மலர்தல், 140
 தாள் - தாழ், 99
 தாளவொத்து, 24
 தானை-சேனை, 76 ; புடைவை, 147
 திகழ்தல் - மிகுதல், 56-7
 திகழ்ந்திலங்கல் - மிக்கு விளங்கல்,
 95, 128
 திங்கள், 128
 திணிதல் - செறிதல், 18
 திரட்சி - கூட்டம், 22
 திரிகோட்டமான் - வளைந்த கொம்
 பினையுடைய மான், 127
 திரிகோடு - புரிந்தகொம்பு, 158 ;
 வளைந்தகொம்பு, 127
 திரித்து - திருப்பி, 16

திரிதல் - சுழலல், 94
 திரிபாலைத்திறம், 160
 திரிபுரத்தசுரர் நொச்சிமாலை சூடி
 யது, 42
 திரிபுர தகனக்கதை, 42
 திரிபுரம் இயங்குநிலையினது, 50
 திரிய - திருப்ப, 16
 திரிவு - கெடுதல் 102 ; தப்பு, 82 ;
 வேறுபாடு, 29
 திரு - செல்வம், 129
 திருக்கூத்து - தாண்டவம், 109
 திருத்திய - உறவாக்கிய, 126
 திருந்தார் - பகைவர், 29
 திருந்துபுகழ் - நல்ல கீர்த்தி, 87
 திருமகள் தாமரைப்பூவில் தங்கல்,
 திருமால், 49, 90, 105 [131
 திருமால் அவதரித்தது, 90
 திருமால் சக்கரத்தையுடையரென்
 பது, 90
 திருமால் 'சோ' என்னும் அரணை
 அழித்தது, 105
 திருமால் பாம்பினையையுடையா
 ரென்பது, 90
 திருமால் பூமியைப் பாகத்தில்
 அடக்கியது, 90
 திருமால் மேனிக்குக்காயாம்பூ, 105
 திருவேங்கடம், 106
 திளைப்ப - அசைய, 12
 திறப்பாடு - திறமை, 38
 திறம் - கூறுபாடு, 35
 திறல் - வலி, 33 ; வெற்றி, 34, 37
 திறைகொண்டு பெயர்தல், 23
 திறையளத்தல்-திறைகொடுத்தல்,
 23, 26, 127
 தினை, 146
 தீஞ்சொல் - இனியசொல், 9
 தீண்டல் - தீண்டாதேகொள், 110
 தீது - பொல்லாது, 155
 தீந்தேறல் - தித்தித்த மது, 11
 தீந்தொடையாழ் - தி தி தி த
 கோவையிணையுடைய யாழ், 161
 தீய நிமித்தம், 4, 21, 141
 தீர்க்க சுவாதம் - பெருமூச்சு, 152
 தீர்த்த நீர், 58
 துகள் - குற்றம், 61, 87
 துஞ்சினன் - இறந்தான், 122
 துஞ்சுகுழல் - மகளிர் ஐம்பால்
 வகையுளொன்று, 103

192 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

துடி - ஒருபறை, 4, 8, 14, 114
 துடிக்கூத்து, 160 - 61
 துடிகிழ - துடிகொட்ட, 41
 துடியன், 10 [14
 துடியின்கண் மகிழ்ந்தொலித்தல்,
 துடுப்பு-சட்டுவம், 56; சுருவம், 71
 துணிவு - தெளிவு, 44
 துப்பு - வலி, 21, 23, 112
 தும்பை - போர்ப்பூ, 111
 தமிழ்த்தல் - துணிசெய்யல், 71
 துயர் - இடர், 95
 துயரவலம் - வருத்தத்தைச் செய்
 யும் இழுக்கு, 135
 துயலல்-அசைதல், 115; நாலுதல்,
 துயில் - நித்திரை, 39, 92 [38
 துயிலேற்க - துயிலாவாக, 93
 துர்க்காதேவி, 12.
 துர்க்கை பகைவர் கெட உணவுப்
 பொருள் நிரப்பிய மண்டையை
 யேந்தி முன்னே செல்லல், 22
 துர்க்கை யாளிக்கொடி பச்சைக்
 கிளி கலைமான் பேய்ப்படைகளே
 யுடையவள், 11
 துர்க்கை வெற்றியைத் தருதற்கு
 முன்செல்லல், 11
 துரத்தல் - எறிதல், 94
 துவலை - சிறுதுளி, 80
 துவற்றுதல் - தூவுதல், 108
 துவன்றி - செறிந்து, 116
 துவைப்ப - ஆர்ப்ப, 58
 துற்று - உணவு, 124
 துறவிகள் இருப்பிடம், 23
 துறை - வழி, 50, 96
 துன்னருங் கடும்போர், 60
 துன்னருஞ் சிறப்பு-கிட்டுதற்கரிய
 நன்மை, 112
 துன்னருந்தானை - கிட்டுதற்கரிய
 சேனை, 112
 துன்னருந்துப்பு - கிட்டுதற்கரிய
 தூ - தசை, 129 [வலி, 33
 தூக்கின்வகை ஏழு, 26
 தூக்கு - இசை, 161-2
 தூங்குதல் - தங்குதல், 145
 தூசிப்படை - முன்படை, 122
 தூதிடையாடின்று - தூதாகி நடந்
 தது, 149
 தூதொடுவந்தேன் - தூதாகிவந்
 தேன், 149

தூமமணி, 114, 116
 தூய்மைக்குச் சங்கு, 86 [52
 தூவார்-தூவுவார் (இடைக்குறை),
 தெங்கு - கோழிநூற் பரிபாஷை
 களுள் ஒன்று, 158
 தென்கிணைவன்-தெளிந்த கிணைப்
 பறைகொட்டுபவன், 85
 தெண்மை, 78
 தெம்முனை - பகைப்புலம், 113 ;
 வேற்றுப்புலம், 29
 தெய்வமகளிர், 45, 109
 தெய்வலோகம், 96
 தெய்வாவேசம், 114
 தெரிதல் - ஆராய்தல், 83, 94
 தெரிந்து - விசாரித்து, 145
 தெரியல் - மாலை, 24
 தெரிவு - ஆராய்தல், 145
 தெவ் - பகை, 113
 தெளி - தெளிவு, 9
 தெளிதல் - தேறல், 150
 தெறுகுவர் - அழிப்பர், 29
 தென்மலை - பொதியின்மலை, 1
 தென்னன் - பாண்டியன், 108
 தேங்கோதை - தேனையுடைய
 தேசு - பெருமை, 14 [மாலை, 153
 தேம் - தேன், 134; மணம், 34, 150
 தேர், 112, 160
 தேர்த்தானை - தேராற் சிறந்த
 தேர்நிற்கும்கூடம், 47 [சேனை, 34
 தேர்ப்படை, 111
 தேர்முன் தலைவனை வாழ்த்திப்
 பேயாடல், 76
 தேர்முன் வீரர் ஆடுதல், 68
 தேறிற் கொடிகட்டல், 58
 தேரின்பின் வீரரும் பாணிச்சிய
 ரும் ஆடுதல், 68, 77
 தேருக்கு மணியணிதல், 68, 160
 தேவர்களுக்கு அக்கினி முகமென்
 பது, 95
 தேவருக்கின்றி மானிடருக்குள்ள
 அடையாளங்கள், 131
 தேற்று - அறியாத, 122 [4, 11
 தேறல்-தெளிவு, 51; மதுத்தெளிவு,
 தேன் - வண்டு, 23
 தையல் - மாது, 131
 தொகுத்தல் விகாரம், 161
 தொகை - கூட்டம், 55
 தொகைஇ - சேர்ந்து, 3

தொட்டு - கட்டி, 9
 தொடர்தல் - பற்றுதல், 146
 தொடர்ந்து - மேவி, 144
 தொடர்பு - உறவு, 155
 தொடர - வினவ, 138
 தொடியணிதோளாடவர் - கடகம்
 பொலிவுபெற்ற தோளையுடைய
 வீரர், 111 [106, 112, 161
 தொடுகழல் - கட்டுங்கழல், 11, 92,
 தொடுதல் - கொட்டுதல், 32
 தொடை - ஆகோபம், 81; கட்டு,
 111; கோவை, 100; சயபத்
 திரம், வினா, 81
 தொத்து, 130
 தொல்காப்பியர் முதலிய பன்னிரு
 வர் அகத்தியர் மாணுக்கரென்
 பது, 1, 2
 தொலைவு - அழிவு, 138; தோல்வி, 6
 தொழில், 71
 தொழு - கள்ளின் சாடியிருக்கும்
 ஏணி, 5
 தொழுதல் - பணிதல், 56
 தொழுவம் - பசுக்கட்டுமிடம், 5
 தோட்டி - காவல், 56
 தோடு - இதழ், 138; தொகுதி, 55
 தோணி - ஒருமரத்தோணி, 53
 தோணிப்போர், 53
 தோய்தல் - கிட்டுதல், 52-3
 தோயம் - நீர்த்தாரை, 85 [51
 தோல்-கிடுகு, பரிசை (ஆகுபெயர்),
 தோலா - தப்பாத, 64, 81
 தோள்புடைப்ப - தோளிலே அலைப்ப,
 38
 தோன்ற - அறிய, 149
 தோன்றி, 151
 நகர் - தேவாலயம், 23; மாளிகை,
 நகுதல் - இகழ்தல், 49 [38
 நகும் - சிரிக்கும், 129; பாடாநிற்
 கும், 21
 நகை - நகைக்குறிப்பு, 146;
 மகிழ்ச்சி, 37
 நகைத்தார் - மலர்ந்தமாலை, 96
 நசை - நச்சுதல், விரும்புதல், 80
 நசைஇ - நச்சி, 140
 நட்பம், 96 [மூன்று, 104
 நட்பு, பகை, உதாசீனமாகிய
 நட்பு முதலிய ஆறு, 104
 நடப்ப - பரப்ப, 6

நடம் - கூத்து, 69
 நடுகல், 82
 நடுகல் நடுகையிற்செய்வன, 116
 நடுகல்லில் வீரன் பெயரையும்
 அவன் செய்தவைகளையும் எழு
 தித் தெரிவித்தல், 115 [116
 நடுகல்லுக்குக்கோயிலெடுப்பித்தல்,
 நடுகல்லைத் தெய்வமாகப் பாணர்
 தொழுதல், 116 [116
 நடுகல் வீரருடைய உருவென்பது,
 நடுநாள் - ஒத்தயாமம், 142
 நடுவுகூறல், 81
 நடுவூர் - ஊரின் நடு, மன்றம், 7
 நடை - செலவு, 161
 நடைத்தேர் - சிறுதேர், 23
 நண்ணூர் - பகைவர், 24
 நமர் - நம் உறவுமுறையார், 157
 நயத்தக - நன்மையுண்டாக, 115
 நயந்தன்று - விரும்பியது, 87
 நயப்ப - விரும்ப, 155 [87
 நயப்பு - ஆசைப்பாடு, 134; பற்று,
 நயம்வரும்-நன்மையுண்டாம், 137
 நயவார் - பகைவர், 61
 நரலும் - ஒலிக்கும், 7
 நல்கல்-அருள்செய்தல், 109, 137
 நல்லிசைகொண்டு - நல்லபுகழைச்
 சொல்லி, 30
 நல்வளை - அழகியதொடி, 139
 நலந்தெரிகோல் - நன்றியை ஆரா
 யுஞ்செங்கோல், 94
 நலம் - நன்மை, 11
 நலிய - நெருக்க, 134, 145
 நலிவு - துயரம், 87; நெருக்குதல்,
 நவில் : உவமவுருபு, 135 [23
 நவிலுதல் - பழகுதல், 85, 134;
 பொருந்துதல், 85
 நவை - குற்றம், 81
 நள்ளாதார்-பொருந்தாதார்; பகை
 வர், 48
 நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள், 145;
 நடுவிருள், 5
 நளிமனை - பெரியமனை, 127
 நற்சொற்கேட்டல், 4
 நற - மது, 40
 நறவு - தேன், 24
 நறுக்கல், 24
 நறுந்தார் - கமழும் மாலை, 144
 நறும்புகை, 114

194 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

நறை - நறுநாற்றமுடையவை, 39;
 நன்கு - அழகு, 4 [மணம், 129
 நன்பகல் - உச்சிப்பொழுது, 21
 நன்மை - அழகு, 17, 83
 நன்னிமித்தம், 5, 8, 94
 நனவு, 137
 நனிநீடல் - விடைதாழ்த்தல், 99
 நாட்காலை, 56, 95 [டது, 21
 நாட்கொண்டன்று - புறவீடுவிட்
 நாட்கோள், 20, 21
 நாட்டம் - கண், 109
 நாட்டிய - நிறுத்திய, 89
 நாட்டியப்பெண்கள் கை கால் உரு
 வம் கண்களால் தாளம், செலவு,
 இசைகளைக் குறிக்கொண்டு துடிக்
 கூத்தாடல், 161
 நாட்டின் இடரெட்டு, 96
 நாட்டுதல் - நிறுத்துதல், 89
 நாடிய - விரும்பிய, 104
 நாணின்து, 71
 நாந்தகம் - வான், 85
 நாமம் - புகழ், 123
 நாமிசையாள், 109
 நாலல் - தொங்குதல், 38 [60
 நாவல் பெயரியஞாலம்-சம்புத்தீவு,
 நாவலந்தீவு, 81; பூமியின் ஒரு
 கூறென்பது, 105
 நாவற்பொழில் - சம்புத்தீவு, நாவ
 லந் தீவு, 97 104-5
 நாவாய் - ஓடம், 53
 நாவுடை நன்மணி - நாவாற்பொலிந்த
 அழகியமணி, 114
 நாள் - வாழ்நாள், 21 [றும், 115
 நாள்நாளும் - நாடோறும் நாடோ
 நான்கு - சதுர்விதஉபாயம், சது
 ரங்கம், 104
 நான்மறையோன், 81
 நிகழ்பு - நிகழ்ச்சி, 79
 நிணத்தில் நெய்யுண்டென்பது, 129
 நிணம், 22, 129
 நிணம்வெள்ளிது, 37
 நிணமும் தசையுங் கூட்டிச்சோருக்
 குதல், 129 [பொருள், 76
 நிதியம் - பெரும்பொருள், 124;
 நிமித்தங்கூறல், 11
 நிமித்தஞ்சொல்லுவோர், 9, 11
 நிமித்தம், 4
 நிமிரின் - நடப்பின், 63

நிமிரும் - நீளும், 87
 நிருத்தம் - கூத்து, 12, 101
 நிருத்தமண்டபம், 48
 நிரை - பசு, 7
 நிரைகோள்கேட்டுச் செய்தொழிலை
 விட்டுவிரைதல், 13-4
 நிரைத்தல் - கோத்தல், 7
 நிலத்தின்மேல் வெளிதூரப் படை
 யெடுத்தல், 30 [யென்பது, 86
 நிலமகளுக்குக் கடல் புடைவை
 நிலவுதல் - நிலைத்தல், மன்னுதல்,
 86 [விடும் வேல், 148
 நிலவுவேல் - நிலவுபோலொளி
 நிலை - தேர்நிற்குமிடம், 47; நிற்
 றல், 140; பசு நின்ற இடம், 5;
 முறைமை, 24, 58, 117; வரவு,
 நிலைச்சாடி - நிலைத்தாழி, 4 [89
 நிலைத்தாழி, 4
 நிலைநிலையாமை - நிலைநில்லாமை,
 நிலைமூன்று (இசை), 26 [125
 நிலைமை - உரம், 70
 நிவந்த - ஒங்கிய, 117
 நிழல் - சாயை, 68
 நிற்கு - நிற்பேன், 146
 நிறம் - மார்பு, 16; மேனி, 90
 நிறீஇ - நிறுத்தி, 2
 நிறை - காப்பனகாத்துக் கடிவன
 கடிந்தொழுகு மொழுக்கம், 128,
 132
 நினைத்ததைப் பெறும்பொருட்டு முரு
 கனுக்கு வள்ளிக் கூத்தாடல், 12
 நினையினும் நினைதியோ - உள்ளு
 வையோ உள்ளாயோ, 138
 நீக்குதற்குரிய ஏழு, 104
 நீட்டின்று - கொடுத்தது, 26
 நீந்தின - மிதந்தன, 143
 நீர்வினையாட்டு, 143
 நீலகண்டன் - இறைவன், 12
 நீலோற்பலம் கண்போலப்பூத்தல்,
 நீவி - ஒழிந்து, 146 [96
 நிறுபூத்தநெருப்பு, 78
 நுகத்திலுள்ள பகலாணி, 74
 நுகம், 128
 நுகர்தல் - அருந்துதல், 129
 நுகங்குதல் - கொள்ளுதல், 37
 நுடங்குவாள் - ஆடுமவள், 16
 நுணங்குதல் - செறிதல், 34
 நுதலிற்று - கருதிற்று, 3

நுதிவேல் - வேலின் நுனி, 37
 நுழைபுலம்-நுண்ணிதான அறிவு,
 நுனை, 42 [124]
 நூல் - பூணூல், 109
 நூழிற்கொடி மணமுடையது, 146
 நூழை - சிறுவாயில், 6; நுழைவா
 சல், 32
 நூறி - இடித்து, 57; வெட்டி, 76
 நெடி - சிள்வீடு, 4
 நெடிதுவாழியர் - பெரிதும் வாழ்வா
 ராக, 142
 நெடுங்கடை, 89
 நெடுங்கை - யானை, 66
 நெடுந்தகை - அளத்தற்கரிய தன்
 மையையுடையான், 90; பெரிய
 நிலையை யுடையவன், 39;
 பெரிய மேம்பாட்டாளன், 15,
 140, 148; பெரியமேம்பாடு, 24
 நெடுந்தேர் - உயரியதேர், 92
 நெடுநல்வாடை, 130
 நெடுமொழி - உயர்ந்த புகழ், 123
 நெடுமொழிவஞ்சி, 24
 நெடுவழுதி - அளவிடுதற்கரிய
 பாண்டியன், 112
 நெய்த்தோர் - இரத்தம், 22
 நெய்தல் - சாப்பறை, 125
 நெருக்கு - நலிதல், 137
 நெருப்பு, 3, 95
 நெருப்புநடப்பக் கோபித்தல், 6
 நெல்லிப்பழம், 18
 நெற்போருக்கு மலை, 87 [147]
 நெறி - முடங்குதல், 55; வழி, 14,
 நேர்ந்தும் - நிச்சயித்தும், 142
 நேராதார் - பகைவர், 25
 நேரார் - பகைவர், 13, 24 [24]
 நேராரம் - இனமொத்த முத்தாரம்,
 நொச்சி சூடல், 42
 நொச்சியார், 43, 53
 நொடியும்வஞ்சம் - சொல்லும்
 பொய்ம்மை, 152
 நோக்கம் - பார்வை, 9
 நோய் - குற்றம், 124
 நோலை - எட்கசிவு, 22 [109]
 நோவுபடும் - வருத்தப்படுவாள்,
 நொன்மை-பாரம்பொறுத்தல், 128;
 பொறுமை, 128; வலி, 101
 நொன்றாள் - வலிய தாள், 101
 நோனா - பொருத, 68

நோனாது - பொருமல், 116
 நோனான் - பொருன், 37
 பகடு - ஏர், 128; யானை, 175
 பகர்தல் - விற்றல், 78, 97
 பகல் - நுகத்திற் பகலாணி, 74
 பகலன்ன வாய்மொழி, 74
 பகலாணி, 74
 பகழி, 57
 பகைவர்கள் கோட்டைவாயிலையும்
 நுழை வாயிலையும் முற்றுதல், 6
 பகைவர் நாட்டில் நெருப்பு வைத்
 தல், 23, 28
 பகைவர்நாட்டு நீர்நிலையின் கரை
 களை உடைத்தல், 28
 பகைவர்நாட்டு வீடுகள் பாழாகும்
 படி கொள்ளையிடல், 26
 பகைவர்நாட்டுள்ள நெற்பயிர்களை
 யும் கரும்புகளையும் எரியூட்டல்,
 29
 பகைவர் பசுக்களைத் தன்கிணையன்
 முதலோர் கள்ளுக்குக் கொடுக்
 கச் செய்தல், 10
 பச்சிலைமாலை, 37
 பச்சிலையுடனே விரவித்தொடுத்த
 மாலை, 6, 64, 74
 பச்சைக்கிளி, 11
 பசப்பிற்குப் பீர்க்கு உவமை, 136
 பசு, 95
 பசுந்தும்பையாகிய போர்ப்பூ, 61
 பசுவின் பூசற்கு ஓடி ஆரவாரத்
 தாற் கடுகுதல், 14
 பசுவுக்குமணியணிதல், 4, 5, 105
 பஞ்சதாரை, 160
 பஞ்சவிருத்தி, 87
 பஞ்சேந்திரியங்கள், 87
 பட்டாங்கு - உண்மை, 82
 பப்பு - பண்பு (விகாரம்), 88
 படர் - செல்லுதல், 160; நினைவு,
 133, 137; வருத்தம், 118, 143,
 150 [செல்லலென்றல் மரபு, 46
 படர்க்கையில் வருதலென்னாது
 படர்ச்சி - செல்லுதல், 147
 படர்தல் - செல்லல், 114
 படர்தி - போவாய், 101
 படர்ந்து - நினைந்து, 114
 படர்ந்தென - சென்றனாக, 71
 படர்நோய் - நினைவினால் வந்த
 படர - செல்ல, 63 [நோய், 137]

196 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

புடருழத்தல் - வருத்தமுறல், 150
 படலைக்குரம்பை - தழைக்கற்றை
 யால் வேய்ந்த குடில், 40
 படிதல் - தோய்தல், 108
 படிவம் - வேடம், 106
 படுகளி - மிக்க களிப்பு, 161
 படுத்து - கொட்டப்பண்ணி, 4
 படுதல் - அகப்படுதல், 88; ஒளித்
 தல், 5; தோன்றுதல், 67; மிகு
 தல், 161
 படுதிறை - முறைமையான திறை,
 படுநுகம் - மிக்கநுகம், 128 [59
 படுமணி ஆயம், 5
 படுமலைப்பாலை, 160
 படை - ஆயுதம், 11; சேனை, 70;
 (யானைப்) பல்லணம், 99, 126
 படைஞர் - போர்வீரர், 44
 படை முதலிய ஆறு, 104
 படை வீரர்க்கு அரசன்கொடுக்கும்
 பொருள்கள், 61
 பண் - யானைமேற்றவிசு, 47
 பண் இயல்பாழ் - இசைக்கு ஒத்த
 யாழ், 152
 பண்டம் - கூலம் (அவரை துவரை
 முதலியன), 78
 பண்ணை, 70
 பண்ணமைந்த தேர்-பூட்டமைந்த
 பண்ணி - ஆக்கி, 160 [தேர், 99
 பண்பு - தன்மை, 75; நன்மை,
 2, 76
 பணிதம் - சூதுபொருதற்கு ஒட்டி
 யவை, 161
 பணிப்ப - ஏவ, 3; தாழ்ப்பண்ணை,
 பணிப்பு - ஏவல், 3 [35
 பணிபதம் - தாழ்ந்தசொல், 159
 பணிமொழி - மெல்லிய சொல், 143
 பணை - மரக்கொம்பு, 112; முரசு,
 20, 142; மூங்கில், 130; வீர
 முரசு; 61
 பணைத்தல் - பருத்தல், 75, 119
 பதம் - செவ்வி, 157; சொல், 159
 பருவம், 110
 பதவு - செங்கோலறுகு, 127
 பதன் - உணவு, 157
 பதாகை - துவசம், 58; வெற்றிக்
 கொடி, 157
 பதி - இடம், 28 [59
 பதிப்பெயர்தல் - எடுத்துவிடுதல்,

பதினெட்டுச்சாரியை - (கு தி ரை
 யின்) பதினெட்டுச்சுற்றுவரவு,
 பயக்கும் - பலிக்கும், 101 [160
 பயத்தல் - பலித்தல், 101
 பயந்தெடுத்தல் - பெற்றெடுத்தல்,
 பயம் - தன்மை, 18 [132
 பயில்வளை - செறிந்தவளையினை
 யுடையாள், 128, 161
 பயிற்றி - சொல்லி, 91, 93
 பரத்தை, 71, 153
 பராய் - பரவி, 123
 பரி - செலவு, 127
 பரிகரித்தல் - காத்தல், 127
 பரிசில் - பெரும்பேறு, 99; பேறு,
 பரிசிலர் - இரவலர், 89 [91
 பரிசை - கிடுகுபடை, 45
 பரித்தானை - குதிரையாற் சிறந்த
 சேனை, 40
 பரிதல் - அறுத்தல், 43; கடத்தல்,
 பரிந்த - அறுத்த, 37, 43 [151
 பரிந்திட்டான் - அறுத்திட்டான்,
 பரிந்து - அறுத்து, 142 [37
 பரிய - இரங்க, 23
 பரியாமல் - அறியாமல், 151
 பரியான் - பொருளிற்பற்றுச் செய்
 யான், 156
 பரிவு - துன்பம், 82; வருத்தம்,
 பருகா - உண்டு, 143 [128
 பருங்கழல் - பெரிய கழல், 68
 பருந்து, 25
 பருவரல் - துயரம், 136
 பல்லணம், 99
 பல்லவர் - பலர், 125
 பல்லிதழ் - பூ (ஆகுபெயர்), 119
 பல்லியம் - சிலவிசேடவாச்சியங்
 கள், 14
 பலகறை, 76
 பலர் - எல்லாரும், 123
 பலி, 23, 48, 75
 பலிசை - இலாபம், 156
 பலியிடுதல், 23
 பலியூட்டுமுரசு, 48
 பலு, 76
 பவர் - கொடி, 151
 பவளம், 155
 பழங்கண் - துன்பம், 40
 பழனம் - வயல், 128, 142
 பழி - அலர், 135

பழிச்சுதல் - ஏத்துதல், 69, 127
 பழிச்சுதும் - பரவுவாம், 107
 பழிப்பு - குற்றம், 1
 பழையகள் மிக்க களிப்பை பச்சைய்யுமென்பது, 154
 பழையர் - கள்விற்போர், 97
 பழையர் மகளிர் கள்விறநல், 4, 97
 பள்ளி - சயனம், 137, 146; துறந்தோர் இருக்குமிடம், 23
 பற்றார் - பகைவர், 5, 20
 பற்று - நாடு, 61; பாசம், 124
 பறந்தலை - போர்க்களம், 62, 65
 பறவைகள், 7
 பறை - ஒருவாத்தியம், 14
 பறைபடுத்து-பறையறைந்து, 157
 பன்னிரு படலமென்னும் நூல் அகத்தியர் மாணக்கர்களாகிய தொல்காப்பியர் முதலிய பன்னிருவராலும் இயற்றப் பெற்ற தென்பது, 1
 பன்னிருபுலவர், 1 [யாராயும், 123
 பன்னினர் தெரியும் - குற்றம்நீக்கி பனந்தோடு, 111
 பனிச்சை - அளகம், 161
 பனித்தல், 61
 பனிமலர் - குளிர்ந்தமலர், 105
 பாங்கி - தோழி, 152 [பகுதி, 1, 2
 பாங்கு - அழகு, 110; உறவு, 64; பாசறை - பாடிவீடு, 27, 59
 பாசறையில் ஆடலும் பாடலும் யானை முழக்கமும் உண்டென்பாகூர், 109 [பது, 2
 பாட்டுடைத் தலைமகனைக் கிளவித் தலைமகனாகக் கூறுதல், 109
 பாட - சொல்ல, 20; பாடுக, 1
 பாடகம், 138, 146
 பாடி - பாசறை, 24, 56; பேசி, 148
 பாடு - பெருமை, 125
 பாடுதல் - சொல்லுதல், 52, 101; துதித்தல், 107
 பாண் - பாணன், 152
 பாண் என்பது சாதிப்பெயர், 68
 பாண்டியன், 108, 111
 பாண்டியன் வேப்பமாலையானென்பது, 103, 111
 பாண்டில் - கண்ணாடி, 51
 பாணர், 10, 97, 116 [தல், 65
 பாணர் இறந்தவர்க்கு விளரிபாடு

பாணர் கள்விலைக்குப்பரிசில்பெற்ற யானையைக் கொடுத்தல், 97
 பாணர் பரிசில் விரும்பிப் பெருங்காடுகடந்து செல்லல், 100
 பாணர் பொற்றாமரைப் பூவைச் சூடுதல், 17, 100
 பாணி - தாளம், 54, 161-2
 பாணிச்சி, 161
 பாணிச்சியர் - விறலியர், 68. 77
 பாதுகாத்தற்குரியவை, 6, 104
 பாம்பு, 54, 107 [யிருத்தல், 107
 பாம்பு இறைவன் மார்பில்மாலையா பாம்புண்பறவை - கருடன், 105
 பாய் - பரந்து, 71
 பாய்மா - கதிபாயங்குதிரை, 27
 பாய - (யானைக்கொம்பாற்) குத்த, 47; பரந்த 124
 பாயருவி - பரந்த அருவி, 142
 பாயல் - உறக்கம், 146
 பாயினார் - பரந்தார், 43
 பாரகம், 129
 பாராட்டி - கொண்டாடி, 148
 பாராட்டின்று - கொண்டாடியது, பாரியென்னும் வள்ளல், 91 [132
 பால் - விதி, 117
 பாலேப்பண், 160
 பாவியான பகல், 137
 பாழ் - வறுமை, 26
 பாழி - வலி, 63; வெற்றி, 66
 பாற்றினம் - கமுகும் பருந்தும், 5
 பாறல் - கெடல், 55
 பான்மை - முறைமை, 2
 பிடி - பெண்யானை, 77
 பிடித்தாடி - பலகறை, 76
 பிடிபோல அசைந்து பெயர்ந்து ஆடுங்கூத்து, 162
 பிண்டம் - சோற்றுத்திரை, 29
 பிண்டி - ஒருவகை உணவுப் பொருள், தருப்பணம், 22
 பிணக்கு - அரில், துவக்கு, 44, 117
 பிணர் - சருச்சரை, 140
 பிணன் - பிணம், 115
 பிணைய - தழுவ, 142 [ஆரம், 142
 பிணையாரம்-மூட்டுவாயிணையுடைய பிரளயம் - வெள்ளம், 17
 பிழி மகிழ் - பிழியுமது, 17 [118
 பிள்ளை - காரிப்புள்; 18; மகள், 16, பிள்ளையார் - முருகவேள், 12

198 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

பிறங்க - பெருக்க, 7, 15
 பிறங்கிய - மிகுந்த, 38
 பிறை, 107
 பின்பகல் - உச்சிக்குப்பின், 21
 பின்விளைவதையறிதற்கு விரிச்சியும் சொகினமும் பார்த்தல், 121
 பின்னரும் - இரண்டாவதும் (மறுபடியும்), 136
 பின்னை - பின்பு, 102
 பீர் - பீர்க்கு, 136, 148, 155 [155]
 பீர்ப்பு - பீர்க்கம்பூப்போலப் பசுப்ப, பீலி - மயிற்றோகை, 14, 115
 பீலியணிந்த வாத்தியம், 14
 புகல் - புகுமிடம், 51; வெற்றி, 97
 புகல - விரும்ப, 8, 22, 38, 78, 84
 புகழ், 14, 51
 புகழ்ந்தோருக்குக் கொடுப்பதும் உழைத்தோருக்குக்கொடுப்பது இன்றியமையாதது, 36
 புகழ்நிற்கும் உயிர்நில்லா, 51
 புகழ் பூமியில் நிலைக்குமென்பது, புகழ்மாலைகுடுதல், 83 [122]
 புகழகம் புகழகமெனநின்றல், 161
 புகன்ற - விரும்பிய, 138
 புகன்று - விரும்பி, 16
 புகா - உணவு, 116
 புகை - தூமமணி, 114
 புகையழல் - மூளும் தழல், 120
 புடை - பக்கம், 114
 புடைப்ப - அலைப்ப, 39
 புடைவை - ஆடவர் உடுக்கும் ஆடை, 79, 147
 புண்ணியதீர்த்தம், 58 [தல், 10]
 புண்மொழிதல் - நிமித்தஞ்சொல்லு
 புண்வெய்துயிர்த்தல், 32
 புணர்ப்பு - துணை, 120
 புணராமல் - கூடாமையாலே, 133
 புணை - தெப்பம், 39, 136, 141, புதவு - கதவு, 53 [149]
 புயல் - மழை, 95 [99]
 புரவலன் - அரசன், 89; உபகாரி, புரி - முறுக்கு, 109
 புரிசை - மதில் 45 [124]
 புரிந்துகண்ட-விரும்பித் தெளிந்த, புரிந்தோர் - விரும்பியவர், 119
 புரிவளை - முறுக்குவளை, 123, 136
 புரிவு - தப்புதல், 82; பிரியம், 159
 புரைப்பு - ஒப்பு, 15

புரையோர் - உயர்ந்தோர், 57
 புல்லற்கூறியது - ஏசியது, 143
 புல்லார் - பகைவர், 11
 புல்லென்ற நா, 122
 புலங்கடந்தோர் - இந்திரிய சயம் பண்ணினோர், 124
 புலத்தல் - முனிதல், 144 [108]
 புலந்துரைத்தல் - ஊடிச் சொல்லல், புலம்பு - தனிமை, 117, 136, 140, 142, 155
 புலர்தல் - அகலப்போதல், 40
 புலர்விடியல் - பொழுது புலரும் விடியற்காலம், 108
 புலரியம்போது-விடியற்காலம், 144
 புலவர் - அறிஞர், 2
 புலவேல் - புலால்நாறும்வேல், 111
 புலாழி - புலால் நாற்றத்தினையுடைய சக்கரம் ('புல' என்பதனுள் அகரம் தொக்கது), 40
 புலி, 7, 14, 29
 புலி வீரர்க்கு உவமை, 7
 புழகம் (=புகழகம்) - புகழிணையுடைய மனையிடம், 160-61
 புழை - சிறுவாயில், 42; துவாரம் 32
 புள்-நிமித்தம், 9, 11; பறவை, 7
 புற்கென்ற - புல்லென்ற, 122
 புற்கென்ற மாலை, 135
 புற்கென்று, 94
 புற்செல்வம்-புல்லியசம்பத்து, 127
 புறங்காப்ப, 104
 புறங்கூற்று, 139
 புறத்திருத்தல், 53
 புறத்திறை-பக்கத்தே தங்குதல், 6
 புறப்புறம், 130
 புறப்பொருள், 1
 புறம் - முதுகு, 21, 125
 புறவீடு - புறத்தேவிடுதல், 21, 34
 புறவு - காடு, 90; குறுங்காடு, 150
 புன்கண் - துன்பம், 40
 புன்செய் - கொல்லை, 157
 புன்மாலை - புற்கென்றமாலை, 135
 புனலாடையாள் - கடலாகிய புடைவையையுடைய நிலமகள், 86
 புனையிழை - அணிந்த ஆபரணத்தினையுடையாள், 118
 பூ - பொலிவு, 90
 பூங்கண் - பொலிந்தகண், 128

பூசல் - ஆரவாரம், பெரும்போர், 14, 119, 138
 பூசற்களரி - யுத்தபூமி, 15, 41, 97
 பூண்டான்-மேற்கொண்டான், 113
 பூத்தகொடி, 101
 பூந்தோடு - பூவின் இதழ், 142
 பூமாரிபெய்தல், 114
 பூவை - காயாமரம், 90; நாகண வாய்ப்புள், 159
 பூவைப்புள் பெரிய வார்த்தை களைச் சொல்லுதல், 159
 பெண் - பெண்மைத்தன்மை, 93
 பெண்பேய்களின் செயல், 38-9, 63
 பெய்கழல் - இட்டவீரக்கழல், 76
 பெய்தார் - இட்டமலை, 145
 பெய்பூ - சூடிய பூ, 161
 பெய்வளை-இட்டவளை, 117, 155
 பெயர்த்திட்டன்று - கெடுத்தது, 7
 பெயர்படை, 66
 பெயர - மீள், 7
 பெயராமை - தப்பாதபடி, 62
 பெயரிய, 50, 60
 பெரியோர் வாய்ச்சொல் என்றும் பிறழாதென்பது, 79
 பெரியோரமைதி பெரும் பொரு ளாலும் மாருதென்பது, 86
 பெருங்கண், 98
 பெருஞ்சேனையைத் தடுத்துநின்ற வீரனுக்குக் கற்சிறை, 27
 பெருஞ்சோறு, 29
 பெருந்தகை-பெரிய மேம்பாட்டினை யுடையான், 68; மிக்க அழகு, 59
 பெருந்திணை - 139, 150
 பெரும்பூண் - பேரணிகலம், 23
 பெருமை - மிகுதி, 78; பூ, 26
 பேகனென்னும் வள்ளல் மயிலுக் குப் போர்வையளித்தது, 91
 பேணலம் - விரும்பேம், 154
 பேணை - விரும்பாத, 108
 பேணை - விரும்பாய், 145
 பேணார் - பகைவர், 21
 பேணி - பரிகரித்து, 162
 பேணிய - விரும்பிய, 138
 பேதுறீஇ - அறிவின்மையுற்று, 48
 பேம் - அச்சம், 48 [137]
 பேய், 38, 68, 76, 115, 125
 பேய்கள் குடர்குடல், 67

பேய்கள் பிணத்தைத்தின்று போர்க்களத்தில் உலாவல், 115
 பேய்ச்சுரை, 30
 பேய்ப்படை, 11
 பேய்ப்பீர்க்கு, 30
 பேயின்பல்லுக்குப் பலகறை, 76
 பேயின் விழி சுழலல், 67
 பேயை விலக்கும் செயல்கள், 39
 பேழ்வாய் - பெரியவாய், 38
 பைந்தார் - செவ்விமலை, 89, 143
 பைம்பூண் - பசும்பொன்னுற் செய் யப்பட்ட ஆபரணம், 74
 பையுள் - நோய், 143
 பொங்க - எழும்படி, 114
 பொங்கர் - சோலை, 151
 பொங்கி - கோபித்து, 37, 44
 பொங்குதல் - எழும்புதல், 44; கோபித்தல், 44; மிகுதல், 108; மீதெழுதல், 86
 பொடித்து, 97
 பொடிமூடியதழல் - நீறுபூத்த நெருப்பு, 78
 பொத்தி - கலந்து, 132
 பொதியின்மலை, 1, 2
 பொய்யில்புலவர் - மெய்ஞ்ஞானி கள், 124 [128]
 பொரீஇயன்று - உவமித்தது, 90,
 பொருநன் - கிணைகொட்டுமவன், பொருள், 123 [101]
 பொலங்கழல் - பொன்னுற்செய்த வீரக்கழல், 114
 பொலந்தொடி - பொற்றொடி, 150
 பொலம்படை - பொற்படையாகிய மேலீடு, 126
 பொலிவு - சிறப்பு, 69; மிகுதி, 56
 பொழில் - சோலை, 130; பூமி, 49
 பொற்படை, 126
 பொற்றாமரை, 100
 பொற்றாமரைப்பூ, 17, 100
 பொற்றூர் - அழகியமலை, 155
 பொறி - அடையாளம், 61; இந்திரி யம், 106; இயந்திரம், 53; இலாஞ் சனை, 34; புள்ளி, 153; விதி, 133
 பொறித்தல் - எழுதல், 115
 பொறிமயில் - புள்ளிகளையுடைய மயில், 151
 பொறுத்தல் - ஆற்றுதல், 142

200 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

பொன் - அழகு, 61, 155
 பொன்னாற்செய்த உழிஞைமாலே,
 போக்கு - போதல் 6 [48
 போகிதழ் - நீண்டஇமை, 131
 போகுதல் - நீளல், 131
 போதந்து - போந்து, 44
 போது - காலம், மலர் 150
 போந்து, 84
 போந்தை - பனந்தோடு, 111
 போமவன் - போபவன், 108
 போர்க்களத்துக்குக் குளம், 69
 போர்க்களம் வென்றவர்க்குரித்து,
 35, 84
 போர்க்களரி - யுத்தபூமி, 15
 போர் செய்தவர்க்கும் ஒற்றர்க்கும்
 நிமித்திகர்க்கும் பசுக்களைப்
 பகுத்துக்கொடுத்தல், 9
 போர்செய்யச் செல்லும் தேரின்
 முன்னும் பின்னும் பேயாடுதல்,
 68
 போர்செய்யப் புறப்படுமுன் கழல்
 கட்டப்படுதல், 4, 6, 97, 105;
 107, 112 [யித்தல், 34
 போர்தொடங்குதற்கு நாள் நிச்ச
 போர்ப்பூ - தும்பை, 50, 61, 112
 போர்வில், 87
 போரில் இறந்தவர் தசையைத்
 தின்னுதற்குப் பறவைகள்
 மொய்த்தல், 7
 போரில் இறந்தவரைத் தெய்வமக
 னிர் கொண்டாடல், 45
 போருக்குப் பூச்சூடல், 50
 போற்றல் - பலகாலுங் கற்று அடிப்
 படுத்தல், 82 [யார், 123
 போற்றார் - பகைவர், 14; பரிகரி
 பௌவம் - கடல், 20
 மகரக்குழை, 40
 மகளிர் ஆடவரை மாலையாற் கட்டு
 தல், 144-5 [126
 மகளிர் இடைக்கு முல்லைக்கொடி,
 மகளிர் உடன்கட்டையேறுதல்
 மாலேக்காலத்திலென்பது, 120
 மகளிர் உதட்டிற்குப்பவளம், 155
 மகளிர்க்கு இடக்கண் துடித்தல்
 நன்னிமித்த மென்பது, 8
 மகளிர்க்குக்கடன் மகனைப்பெறுத
 லென்பது, 118
 மகளிர்க்குக் கணவரை வணங்குத

லும் இயன்ற அளவு விருந்தோம்
 பலும் இன்றியமையாதன வென்
 பது, 127
 மகளிர்க்குக் காமவல்லி, 98
 மகளிர்க்குத் திருமகள், 41
 மகளிர்க்குப் பூங்கொடி, 145
 மகளிர்க்கு மயில், 120, 154
 மகளிர்க்கு மயிற்பெடை, 132
 மகளிர்க்கு வஞ்சிக்கொம்பு, 41,
 101, 138
 மகளிர்க்கு வலக்கண் துடித்தல் தீய
 நிமித்தமென்பது, 141 [145
 மகளிர் கண்ணுக்குக் கயல், 55, 120,
 மகளிர் கண்ணுக்குக் கருங்குவளை,
 132, 135-6, 162
 மகளிர்கண்ணுக்குச் செங்கழுநீர்
 மலர், 162
 மகளிர்கண்ணுக்கு மாவடுப்பிளவு,
 80, 149, 161
 மகளிர்கண்ணுக்கு வாள், 8
 மகளிர் கவலையுள்ளபோது கன்னத்
 திற் கைவைத்தல், 8 [தல், 159
 மகளிர்கிளிக்குப் பாட்டுக் கற்பித்
 மகளிர்சபையோரெல்லாம் தம் வச
 மாகும்படி யாழ்வாசித்தல், 160
 மகளிர் சூதாடுதல், 161
 மகளிர் சொல்லுக்குக் கிளிமொழி,
 55, 132
 மகளிர் சொல்லுக்குப் பண், 41,
 155
 மகளிர் சொல்லுக்கு யாழ் இசை,
 130
 மகளிர் தலைவர் மாலையை விரும்பு
 தல், 108
 மகளிர் தலைவரோடு நீர் விளையாடு
 தல், 143
 மகளிர் தோளிற் சந்தன குங்குமங்
 களாற் காமனது கரும்பெழுதல்,
 135
 மகளிர் தோளுக்கு மூங்கில், 59,
 134, 141, 143, 150, 152
 மகளிர் நடைக்கு அன்ன நடை, 89
 மகளிர் நானே துணையாக இருத்
 தல், 127
 மகளிர் நெற்றிக்குப் பிறை, 136
 மகளிர் நெற்றிக்கு வில், 108
 மகளிர் நெற்றி பீர்க்கம்பூப்போலப்
 பசுத்தல், 136

மகளிர் பல்லுக்கு முல்லை அரும்பு,
மகளிர் பல்லுக்கு முள், 23 [141
மகளிர் புருவத்திற்கு வில், 100
மகளிர்மேனி பொன்போலப் பசுத்
தல், 136
மகளிர் வேலனோடு வள்ளிக்கூத்
தாடுதல், 12
மகன் - வீரன், 15
மகாபூதங்கள், 87
மகிழ் - மது, 17
மகிழ்ச்சி நிலை - மிகுதி, 126
மகிழ்துடி - மகிழ்ந்து கொட்டுந்
துடி (வினைத்தொகை) 8, 14
மகிழ்தூங்கல் - இன்பத்திலே தங்
கல், 98; மதுவையுண்டு களித்
தாடுதல், 40
மகிழ்தேறல் - களிக்கும் மதுத்
தெளிவு, 51
மகிழ் - மகிழ்ந்துகொட்ட, 41
மங்கலம் - ஆக்கம், 93; நன்மை,
பொலிவு, 98
மங்குல் - சிறு துவலைதுவற்றுங்
மஞ்சனமாட்டி, 115 [கார், 107
மஞ்சு - மேகம், 48
மஞ்ஞை - மயில், 151
மட்டஞ்செய்தல் - சுத்தரித்தல், 21,
மட்டு - மது, 9 [47, 85, 127
மடங்கல் - சிங்கம், 30, 43
மடநோக்கு - மடப்பத்தாற் சிறந்த
பார்வை, 133
மடவரல் - மடப்பத்தினையுடை
யான், 126
மடவரல்மகளிர் - மடப்பத்தினை
யுடைய அரிவைமார், 82
மடவாள் - பேதை, 81; மனைக்
கிழத்தி, 80
மடன்மா - பனைமடலாலாகிய குதி
மடி - வயிறு. 28 [ரை, 148
மடிபிடித்திழுத்தல், 147
மடியின் - உள்ளமடியின் (சோம்ப
மடை - மூட்டு, 49 [லுறின], 84
மண் - ஒப்பனை, 37
மண்டமர் - மிக்கபோர், 72
மண்டி - மேற்கொண்டு, 50
மண்டிலம் - குதிரையின் சுற்று
வரவு, 160
மண்டும் எரி - மிகக்கொளுந்தி
எரியா நின்ற நெருப்பு, 3

மண்டை - ஒருவகை மண்பாத்
திரம், வாணம், 21-2
மண்ணகம் - பூமியிடம், 91
மண்ணி - சுத்திபண்ணி, 115; மஞ்
சனமாட்டி, 58, 103
மண்ணோடு புகழ்நிறுத்தல், 14
மணக்கோலமங்கலம் பாடல், 98
மணவாத - கலவாத, 133
மணி - தேரின்மணி, 68, 160;
நீலமணி, 49; பசுவின் கழுத்தி
லணியுமணி 4, 5, 105; யானை
மணி, 27
மணிநா - மணியின் நாக்கு, 114
மணிப்படாம் - நல்ல ஆடை, 91
மத்திமம் - யாழ் நரம்பின் நிலையு
ளொன்று, 161
மதர்விடை - மதர்த்த எருமை
மதி - பிறை, 120 [யேறு, 66
மதில் பல முடக்குகளையுடைய
தென்பது, 55
மதிலில் மேகம் உறங்கல், 57
மதிலில் வெற்றிக்கொடியணிதல்,
50
மதிலின் முடக்கறையில் அம்புகளை
வைத்திருத்தல், 57
மதிலின்மேல் நிற்கும் வீரர், 45
மதிலுக்கு மலை, 44
மதிற்குமரி - அரணுகியகன்னி, 58;
அழிவில்லாத அரண், 52
மதிற்சூழி - மதில்நெற்றி, 53
மதிற்பொறிகள், 53-4
மதுத்தெளிவு, 4 [26
மந்தம் - பாட்டின் ஒருவகைநிலை,
மந்தரம் - ஒருவகையிசை, 161
மயங்கல் - கலங்கல், 144; குளித்
தல், 77; மாறுபடுதல், 79
மயங்காதே கொண்மின், 113
மயங்கின - கலங்கியிருந்தன, 121
மயல் - மயக்கம், 92
மயிர் - கவரி, 44
மயிர்க்கண்முரசம், 80
மயில், 91, 120, 150-51
மயிலியல், 149
மயிலுக்குப்பேகன் பேர்வை
கொடுத்தது, 91
மரக்கலம், 86 [25
மரபு - முறைமை, 11; வரலாறு,
மரம், 3

202 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

மருமம் - உயிர்நிலை, 80; மார்பு, 40
 மருமான் - பரம்பரையிலுள்ளான்,
 மருள் - மயக்கம், 152 [1
 மருளல் - மயங்கல், 114
 மருளன்மின் - மயங்காதே கொண்
 மல்குதல் - மிகுதல், 8 [மின், 113
 மல்லர், 90
 மல்லல் - அழகு, வளப்பம், 132
 மல்லாடுதோளான் - மல்லின்
 செய்தியுலாவும் புயத்தினையுடை
 யான், 138
 மலர்மார்பு - அகன்ற மார்பு, 32
 மலர்வல்லியனையாள் - பூங்கொடி
 போன்றவள், 130
 மலிதல் - பரத்தல், 135; மிகுதல்,
 49; விரைதல், 141
 மலிந்த - மேற்கொண்டன, 67
 மலிந்தன்று - சொல்லியது, 112
 மலிந்து - விரைந்து, 140
 மலிபு - கூறுபாடு, 109; நிறைவு,
 100; மிகுதி, 80, 127
 மலிய - மகிழ், 37; மிக, 132
 மலிவு - மிகுதி, 93
 மலைத்து - மாறுபட்டு, 13, 30
 மலைதல் - செய்தல், 14; மேற்
 கொள்ளல், 9, 73, 140
 மலைப்பு - மாறுபாடு, 37
 மலைய - சூட, 4
 மலையா - எதிர்க்கமாட்டாத, 27
 மழவிடை - இளமைப்பருவத்து
 மழை - மேகம், 57 [ஆனேறு, 20
 மழைக்கண் - மழைபாலக்
 குளிர்ந்த கண், 133
 மழைத்தடங்கண்ணி - குளிர்ந்த
 பெரிய கண்ணினையுடையாய், 4
 மற்கொண்ட திண்டோள் - மற்றொ
 ழிலை மேற்கொண்ட திண்ணிய
 புயம், 140
 மற்று வினைமாற்றுப் பொருளில்
 வருதல், 131
 மறக்குடி கற்றோன்றி மண்டோன்
 றுக்காலத்தே உண்டானது, 18
 மறக்குடிப்பெண்களுக்கு வீரமும்
 கோபமுமுண்டென்பது, 82
 மறக்குடிமாதர் தம் சிறுவர்கையில்
 ஆயுதத்தைக் கொடுத்து வீரா
 வேசமுண்டாக நடுகற்காட்டிப்
 போருக்கு விடுத்தல், 82

மறத்தி வள்ளிக்கூத்தாடுதல், 12
 மறம் - கறுவுதல், 160; கொடுமை,
 68; கொடுவினை, 112; சினம்,
 82, 86, 90, 103; மாற்சரியம்
 13, 24, 93, 102; மாறுபாடு,
 61; வீரம், 49 [த்து, 113
 மறலுங்கால் - போர் செய்யுங்கால
 மறவர் - கொடுவினையாளர், 33
 மறவர் கள்ளுண்டு களித்தாடல், 9
 மறவர் கொடுத்த நிரையைக் கிணை
 யன் துடியன் பாணன் விறலி
 கள்ளுக்குக் கொடுத்தல், 10
 மறவன் - வீரன், 4
 மறவினையாளன், 12
 மறவேல் - சினவேல், 140 [68
 மறன்-தறுகண்மை, 18; மாறுபாடு,
 மருஅல் - மருதே, 4
 மறிந்து - கீழ்மேலாய், 64
 மறிய - முதுகிட, 52
 மன் - தலைவன் (கணவன்), 10;
 நிலைபெற்ற, 102; மன்னர், 17
 மன்றத்தில் சிறந்த குலமகளிர்
 செல்லாரென்பது, 25
 மன்றம் - அம்பலம், 22, 157
 மன்றின் நடுவே மடன்மாவைச்
 செலுத்தல், 148
 மன்று - அம்பலம், 9, 25, 148
 மன்னா - பொருந்தாத, 121
 மன்னிய - தெரிந்த, 2
 மனம்போல வருதல், 15
 மனை - இல்லிடம், 113
 மனைவேள்வி - இல்லறம், 100
 மா - அழகு, 150; குதிரை, 56, 61,
 121, 160; பெருமை. 8; வண்டு,
 49 [விச்சி, 9
 மா எயிற்றி - சீமதியான வேட்டு
 மாட்டிய - மாளப்பண்ணின், 16
 மாட்டேறில்லா உருவகம், 76
 மாடத்திற்சித்திரமெழுதுவித்தல்,
 மாடமறுகு (மதுரை), 108 [57
 மாணலம் - பெரிய அழகு, 135
 மாணிக்கத்தால் தொடி செய்தல்,
 136
 மாதர்-காதல், 40; காதலினையுடை
 யார், 131; காதலினையுடையாள்
 144
 மாமயில் - அழகியமயில், 150
 மாமேரு, 105

மாமேருவைச் சந்திராதித்தர் சூழ்
கின்றூரென்பது, 85
மாமை - நிறம், 136, 140, 162
மாயப்போர் - வஞ்சச்செரு, 51
மாயம் - வஞ்சம், 105
மாயவன் - கரியவன், 105
மார்வு - மார்பு (எதுகை), 95 [138
மாலிருள் - மயக்கமுடைய இருள்,
மாலைக்காலத்தில் மல்லிகை மலர்
தல், 129 [149
மாலைக்காலத்துக்கு வாளாயுதம்,
மாலையைக் கத்தரிகையால் மட்டஞ்
செய்தல், 21, 85
மாலையை மட்டஞ்செய்தல், 47
மாவடு, 80
மாவலான் - குதிரைத்தொழில்
மாற்றி - மாறி, 123 [வல்லவன், 56
மாறு - பகை, 49
மான் - குதிரை, 113
மான்மாலை - மயக்கத்தைச் செய்
யும் மாலைக்காலம், 107, 145;
மயக்கமுடைத்தான மாலைக்
காலம், 140-41
மான்ற - மயங்கிய, 149
மான்றோல், 79
மானம் - அபிமானம், 14, 44, 71
மானித்தது - நாணியது, 71
மாஜவம், 160 [129
மிசைதல் - உண்ணுதல், 63, 118,
மிடல் - வலி, 53
மிடா, 76
மிடைதல் - செறிதல், 136
மிளை - காவற்காடு, 43, 53, குறுங்
காடு, 48, 59 [82
மிறைக்கொளிஇ - வளைவுதவிர்ந்து,
மின் - ஒளி, 63
மின்ன - ஒளிவிட, 14
மின்னாகி - மின்போன்று, 68
மின்றார் - ஒளிநிறைந்து, 92
மீதூர்தல் - அடர்தல், 87
மீதூர்ந்துவருதல், 28, 32 [11
மீளி - தலைமை, 23, 114; தலைவன்,
மூக்காலவுணர்ச்சி, 79
முகத்தினும் மார்பினும் இரத்த
மொழுகநின்ற வீரனுக்குச் சாதி
லிங்கம் சொரியும் மலை, 15
முகந்த - ஏற்றுக்கொண்ட, 24, 126
முகில் - மேகம், 56

முகிழ்நகை - மூரன்முறுவல், 133
முகை - மொட்டு, 70, 80
முடக்கறை, 57
முடக்கு, 42, 55, 57
முடித்தலை, 76 [நெருப்பு, 22
முடுகழல் - விரைந்து செல்லும்
முத்திமார்க்க விசாரமே உறுதி
யுடைத்தென்பது, 125
முத்தீ, 78, 81
முதல்வர், 11
முதியம் - பழையோம், 24
முந்துற - முன்னே, 139
முந்துறுதல் - முன்செல்லல், 11
முந்தை - (பாட்டனுடைய) பாட்
டன், 11 [நெறி, 120
முந்தைவழி - முன்னோர் செய்த
முந்நீர் - கடல், 86
முயக்கு, 108
முயல், 151
முயற்கூடு - முயலுக்கு உறைவிட
மானமதி, 151-2
முரசொலிக்கு இடிஒலி, 58
முரண் - மாறுபாடு, 55, 65, 112
முரன்று - ஒலித்து, 23
முருகபூசை பண்ணுவோன், 12
முருகவேள் கிரௌஞ்சமலையைப்
பிளந்தது, 50
முருகவேள் சரவணப்பொய்கை
யில் தாமரையிற்றோன்றி இந்தி
ரனை வென்றது, 97
முருகவேள் மாத்தடிந்தது, 50
முருகவேளுக்கு மகளிர் வெறி
யாட்டாளனொடு வள்ளிக்கூத்
தாடல், 106
முருகு - நறுநாற்றம், 12
முருங்க - கெட, 6, 112; முறிய, 11
முல்லை-இயல்புமிகுதி, 81, 91, 126
முல்லைக்குத் தேர்கொடுத்தது, 91
முல்லைத்தார் - வெற்றிமாலை, 102
முல்லைத்தார் வேந்தன், 22
முழவு, 75
முழுவலி - நிறைந்த வன்மை, 67;
முள், 119, 134 [மிக்கஉரம், 85
முள்ளம்பன்றி, 83
முள்ளெயிறு - கூரியபல், 141;
முட்போன்றபல், 133
முற்படர்ந்த - மேம்பட்ட, 101
முற்றி - வளைத்து, 26

முற்று - சூழ்தல், வளைவு (முற்று
முறி - தளிர், 65 [கை), 57
முறுவல் - நகை, 118
முறை - வகை, 29
முன்பு - வலி, 5
முன்றில் - முற்றம், 5
முன்னுதல் - கருதுதல், 6
முன்னோர் - தமையன்மார், 102
முன்னோன் - அப்பன், 25
முனிவர், 124
முனிவர் மான்னோலுடுத்தல், 79
முனிவரன், 1
முனிவு - வெறுப்பு, 136
முனை - சண்டை, 23, 34; தேசம்;
99; பகை, 34; பகைப்புலம், 5,
படை, 34; புலம், 34; பூசல்,
34; போர், 3, 92; முகம், 10;
வேற்றுப்புலம், 3, 10
முனையமர் - முற்பட்ட பூசல், 121
மூங்கில், 7, 117
மூத்த - பட்ட, 19
மூதின்மடவாள், 82
மூரன்முறுவல் - புன்சிரிப்பு, 134
மூரிக்கடல் - பெரியகடல், 21, 68
மூலம் - வேர் (கிழங்கு), 79
மூவர்-அரி அயன் அரன், 90, 105
மூவா, 102
மூவுலகம், 79
மூழ்க - அழுந்த, 83
மூழை - அகப்பை, 56
மூன்று - உலகமூன்று, 79; உச்
சாக சத்தி முதலிய மூன்று;
காம முதலிய மூன்று, 104;
காலம் மூன்று, 79; நட்பு
முதலிய மூன்று, 104
மூன்று நிலையிலும் இசையை
அளந்துபாடல், 26
மெத்தென்றதோள், 135
மெய் - தேகபலம், 66
மெய்ஞ்ஞானிகள், 125
மெலிவு - தளர்ச்சி, 136
மென்றோன்றி, 151
மேகம், 108, 132 [108
மேகம் வாள்போல மின்னுதல்,
மேருமலைபோல் நின்று நிலைக்க
வென்றல், 105
மேல் - தலை, 16
மேலார் - வீரர், 92

மேலீடு (=மேலே இடப்படுவது)
- குதிரைக்கலணை, 126
மேலுலகத்துப் பகலிரவுமுதலியன
இல்லையென்பது, 125
மேவரும் - பொருந்துதல் வரும்,
44, 105, 129
மேவார் - பகைவர், 16, 90
மேனி - நிறம், 90
மை - மேகம், 136, 144
மைந்தன் - தலைவன், 135
மைந்து - வலி, 22, 35
மையணற்காளை - மயிராற் கறுத்த
கபோலத்தையுடைய காளை, 8
மையாக்கும் - புற்கென்னும், 94
மையாந்து - புற்கென்று, 94 [67
மொய் - பகை, 22; போர், 32, 57,
மொய்யிணர் - செறிந்த பூங்
கொத்து, 39
மொய்வளை - செறிந்ததொடி, 139
மொழி தொடர்தல் - அடுத்ததுச்
சொல்லுதல், 104
மோடி - துர்க்காதேவி, 22
மௌவல் மாலையில் மலர்தல், 129
யமன், 104
யாக்கை நிலையாதாதலால் தானஞ்
செய்யவேண்டுமென்பது, 124
யாகத்தால் தேவர்களும் மகிழ்வ
ரென்பது, 95
யாணர் - புதுவளப்பம், 143
யாமநெடுங்கடல், 136
யாமம் - இரவு, 110
யாளிக்குட்டி யானைக்கொம்பைக்
கொள்ள நினைத்தல், 113
யாளிக்கொடி, 11
யானை, 14, 27, 68, 91, 132
யானை அருவியாடி முழங்குதல்,
யானைக்கு ஊழித்தீ, 20 [132
யானைக்குப் பட்டமணிதல், 48
யானைக்கு மணியணிதல், 27
யானைக்கு மலை, 27
யானைக்கு மலையும் மேகமும், 64
யானை கணையமரத்தை மருப்பாற்
பெயர்த்தல், 52
யானை நிரை, 101
யானைப்போருக்கு வேல் உரியது,
66 - 7
யானை மதஞ்சொரிதல், 140

யானை மதில்வாயிற் கதவொடியப்
பாய்தல், 52
யானை மேகம்போல முழங்கல், 20,
132
யானையால் பகைவர் மதிலைக் குத்
திக்குலைத்தல், 48
யானையின் கழுத்துச் சருச்சரை
யையுடையதென்பது, 140
யானையை எறிந்து பட்டவர்க்குச்
சுவர்க்கத்தவர்விருந்திடுதல், 65
யானையைப்பற்றும் வல்லி, 147
வகை - முறை, 43
வகைபுனை வளமனை-பலகூறுபடக்
கைசெய்த செல்வமனை, 141
வங்கம் - மரக்கலம், 86
வஞ்சப்போர், 51 [செங்கோல், 77
வஞ்சமிலாக் கோல் - பொய்யாத
வஞ்சி - வஞ்சிக்கொம்பு, 101, 138
வஞ்சிப்பு, 20
வஞ்சினங்கூறுதல் - இவ்வாறு
செய்வேனென்றுசொல்லுதல், 35
வடி-மாவடு, 80; வடித்தல், 11, 161
வடி மணி - தெளிந்தமணி, 116
வடு - புண்வாய், 121
வடுவாழ் யாக்கை-விழுப்புண்மிக்க
உடம்பு, 71
வண்டிஞெலிக்கு யாழொலி, 145
வணக்கரும் - தாழப்பண்ணுதற்
கரிய, 98
வணக்கிய - பணிவிப்பான்வேண்டி
(வணக்க), 2
வணிகர்க்குரிய ஆறுதொழில்கள்,
77 - 8
வம்பபுரை - புதுவார்த்தை, 139
வம்பு - கச்சு, 56
வயங்குதல் - தெளிதல், 19
வயம் - வலி, 20; வெற்றி, 140
வயவர் - வீரர், 68
வயவேந்தன் - மறமன்னன், 18
வயிர்-ஊதுகொம்பு, 43, 52, 62, 97
வயிறு - மடி, 28
வயின் - வகை, 9
வர - உண்டாக, 159
வரல் - மேலிடுதல், 31
வரவு - வரலாறு, 18 [மை, 135
வரி - அழகு, 110, 132, 138; நன்
வரிச்சிலை - வரிதலையுடையவில், 10
வரிசை - தரம், 91

வரிப்பந்து - அழகிய பந்து, 110
வருத்தம் - இளைப்பு, 128
வருதல் - மிகுதல், 146
வருமாறு - வருமுறைமை, 4
வருவிருந்தோம்பல், 129
வரை - காலம், 146; மலை, 7, 100,
144; மூங்கில், 8
வரைபாய்தல், 31
வல்லி - கொடி, 145
வல்லியம் - புலி, 140
வலந்த - கட்டின, 8
வலம் - வெற்றி, 20
வலவன் - பாகன், 154
வலன் - வெற்றி, 21, 103
வலித்தன்று - நிச்சயித்தது, 136
வலித்து - வலிதென்று தேறி, 49
வலித்தேன் - உடன்பட்டேன்,
துணிந்தேன், 138
வழக்காட்டு - ஊடல், 109 - 10, 145
வழக்காடுதல், 110
வழக்கு - இயங்குதல், 127; பெறு
முறைமை, 10 [75
வழங்குதல்-பலர்க்கும் கொடுத்தல்,
வழாஅல் - வழவுதல், 2 [102
வழி - ஏவல், 78; முறை, 68, 78,
வழிமொழிந்து - தாழ்வு சொல்லி,
28, 48 [செல்லுதல், 78
வழியொழுகல் - ஏவலின் வழியே
வழுத்தினர் - ஏத்தினார், 116
வழுதி - பாண்டியன், 111
வள் - வலி, 20; வளப்பம், 119
வள்வு - வார் (எதுகை), 149
வள்ளிக் கூத்து, 11, 106
வளநாடு - நல்லதேசம், 25
வளம் - அழகு, 27; நன்மை, 76,
96; பொருள், 86; வென்றி, 92
வளம்பாட - செல்வத்தை வாழ்த்த,
வளமை - செல்வம், 125 [87
வளி - காற்று, 94
வளிமறை - கதவு, 127
வளை - சங்கு, 43; தொடி, 138
வளைஇ - சூழ்ந்து, 14
வளையல், 118
வளையா - தோலாத, 68
வளைவு, 57
வற்கிதம், 160
வற்கென்ற - வலிமையுற்ற, 146
வன்கண்ணன்-தறுகண்ணன், 137

206 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

வன்கணவர் - தறுகணவர், 33
வனம் - அழகு, 108
வாகைப்பூமாலை, 74
வாட்குடி - மறக்குடி, 33
வாட்சேனை, 84
வாட்டுதல் - கெடுத்தல், 15
வாட - கெட, 70
வாடாவஞ்சி - தோலாதவஞ்சி, 20
வாடைக்காலத்துக் கோடல் அரும்
வாமான் - குதிரை, 44 [புதல், 80
வாய் - இடம், 15, 149; உண்மை,
வாய்க்கொண்டு, 157 [104
வாய்ச்சொல் - மெய்ம்மொழி, 79
வாய்த்த - திரட்டின, 158
வாய்திறந்த - உடைத்த, 28
வாய்ப்ப - தப்பாதபடி, 9, 87
வாய்ப்புள் - நற்சொல், 121
வாய்மை - மெய்ம்மை, 78
வாய்மொழி - நடுநிலைச்சொல், 74;
மெய்ம்மொழி, 90 [தல், 104
வாய்மொழிதல்-உண்மை சொல்லு
வாய்விட்டுப் புலம்பல், 137
வாயில் - தோழி, 154; பெருவா
யில், 6; வரலாறு, 90
வாரணம் - யானை, 46, 97
வாரான்கொல் - வாரான்போலும்,
வாருதல் - தொகுத்தல், 101, [141
வாலிழை - அழகிய ஆபரணம், 12
வாழ்கவென்றல், 8, 87, 96, 101,
வாழ்த்தி - துதித்து, 77 [105
வாழ்வு - செல்வம், 36
வாழி-வாழ்வாயாக, 129, 138
வாழியர் - வாழ்வாயாக, 137, 146
வாழியரென்பது நகைப்பொருளில்
வருதல், 146
வாள் - ஒளி, 8; வாளாயுதம், 69
வாள், நடுகற்றெய்வத்தின் பரிவார
தெய்வம், 116
வாள் நாட்கொள்ளல் - வாளைப்புற
வீடுவிடல், 21, 48
வாள் மின்னிற்று - வாள்போல
மின்னிற்று, 108 [தல், 69
வாளசைவுக்கு வாளைமீன் பிறழ்
வாளமுவம் - வாட்போர், 83
வாளாது - சும்மா, 85
வாளுக்கு உணவு கொடுத்தல், 116
வாளுக்குப் புண்ணிய தீர்த்தத்
தால் அபிஷேகம் செய்தல், 58

வாளைமீன், 69
வாளோச்சுதல் - வாளால் வெட்டு
வான் - மேகம், 68, 142 [தல், 22
வான்மை - அழகு, 12; தாய்மை,
86 [கள், 79
வானப்பிரஸ்தருடைய தொழில்
வானம் - மழை, 89
வானவர் - சேரர், 1
வானவன் - இறைவன், 107
வானவன்பூ - சேரன்குடும்பு, 111
விக்கிதம், 160 [95, 161
விகாரம், 19, 40, 52, 69, 86, 88,
விட்டிருத்தல் - சேனையோடு தங்கி
யிருத்தல், 27
விட்டு விளங்குதல், 20
விடக்கு - தசை, 7
விடர் - முழை, 148
விடலை - தலைவன், 134, 137; வீர
விடன் - விஷம், 120 [ன், 40
விடியற்காலம், 96
விடுத்தல் - சொல்லுதல், 147
விடுதர - வந்துவிட, 51
விடுதல்-சேனையுடன் பகைவர் நக
ரத்தைச் சூழ்ந்து தங்குதல், 27,
29, 30; பரத்தல், 76-7; மிகுதல்,
67
விடை - ஆனேறு, 3, 20; எருமை
யேறு, 66; மறுமொழி, 81;
மிகுதி, 157
விடைஆயம் - ஏற்றையுடைய
நிரை, 3
விண்ணுலகம், 125
வித்தகர் - வல்லவர், 158
விதனம், 132
விதிர்த்தல் - அசைத்தல், 69
விதிர்ப்பு - நடுக்கம், 80
விதுப்பு - நடுக்கம், 121
விம்முதல்-ஒலித்தல், 16; கறங்கு
தல், 8; பருத்தல், 135
வியலிடம் - அகன்றபூமி, 98
வியன்மனை - அகன்றவீடு, 38
விரவார் - பகைவர், 78
விரிச்சி - நற்சொல், 4, 121
விரிச்சி மாலைப்பொழுதிற் கேட்
விருந்து - புதுமை, 25 [டல், 4
விரும்பார் - பகைவர், 111
விரை - நறுநாற்றமுடையவை,
114; மணம், 146

விரைபு - கடுகி, 53
 விரைவனர் - கடுகினர், 13
 வில் அம்பை உமிழ்தல், 70
 வில் நவில்தோள் - சிலைகெழுமிய
 புயம், 85
 வில்லேருழவர் - வில்லாகிய ஏரினை
 யுடைய உழவர், 5; வில்லை
 ஏருழவாகவுடைய வேடர், 148
 வில்விழா, 20
 விலங்கி, 53
 விலங்குதல் - கொல்லுதல், 67;
 தடுத்தல், 64, 70, 122
 விலங்குநர் - விலக்குவார், 147
 விலாழி - குதிரைவாய்நுரை, 40
 விழவு - வினையாட்டு, 143
 விழுக்காடு, 28
 விழுக்கு - நெஞ்சிற்றசை, 115
 விழுப்படர் - சீர்மையிணையுடைய
 நினைவு, 133
 விழுப்புண் - சீரியப்புண், 74; முகத்
 திலும் மார்பிலும் பட்டப்புண், 15
 விழுமதில் - சீரிய புரிசை, 47, 59
 விழுமம் - துன்பம், 122
 விழுமியது - சிறந்தது, 72, 90
 விழைவு - விருப்பம், 87, 105, 136
 விள்வார் - வேறுபடுவார், 9
 விளக்கு, 88, 94
 விளக்கு வலமாகச் சுழலல் வெற்
 றிக்கு அறிகுறியென்பது, 94
 விளங்குதல் - மிகுதல், 34
 விளம்பின்று - சொல்லியது, 94
 விளர்த்த - வெளுத்த, 69
 விளரி - சாப்பண், 65
 விளாமரம், 117
 விளித்தல்-இறத்தல், 17; கெடுதல்,
 விளைகள் - முதிர்ந்த நறவு, 97 [9
 விளைத்தல்-உண்டாக்குதல், 18, 59
 விளைவு-ஆக்கம், 4, 157; பழம், 117
 விற்கொடி, 2
 விற்கொண்ட வென்றி - சிலையாற்
 பெற்ற வெற்றி, 116
 விற்படை-வில், 64; விற்சேனை, 95
 விற்பெழுநிலை ஏர்த்தொழிலாகக்
 விறல்-வெற்றி, 7, 146 [கூறல், 5
 விறல்முனை - வலியபூசல், 92
 விறலி - பாணிச்சி, 10, 101, 153-4
 விறலி தலைவன் கீர்த்தியைச்
 சொல்லி வாழ்த்தல், 101

விறலி பூத்தகொடிபோல ஆபரண
 மணிதல், 101
 விறலி மதுவுண்ணல், 153
 விறலியர், 10
 விறலியர்க்குப் பிடி உவமை, 77
 விறலோன் - வீரன், 108
 வினை - தொழில், 12
 வினைத்தொகை, 8, 98
 வினைமாற்று, 131
 வீ - மலர், 97
 வீக்கம் - பெருமை, 49
 வீங்குதல் - மிகுதல், 33
 வீடாரம் - பாசறை, 80
 வீடு - சுவர்க்கம், 86; முத்தி, 28
 வீடு கொள்ளுதல் - மீட்டல், 13
 வீதல் - இறத்தல், 22, 51
 வீந்தவிய - பட்டுத்தம் பெயர்கெட,
 விய - இறக்க, 51 [22
 வீரக்கழல் பொன்னாற்செய்யப்படு
 தல், 114
 வீரக்கொடி-வெற்றித்துவசம், 105
 வீரக்கொம்பு-ஒருவகை வாத்தியம்,
 14
 வீரசுவர்க்கம், 25, 39, 43, 45, 86,
 114
 வீரசோவென்னும் அரணத்தைத்
 திருமால் அழித்தது, 49
 வீரமுரசத்தினொலிக்கு உருமேற்றி
 னொலி, 58
 வீரமுரசத்தினொலிக்குக்கடலொலி,
 20, 48, 50, 61
 வீரமுரசத்தினொலிக்கு மழை
 யொலி, 48, 50, 61
 வீரமுரசத்துக்கு ஆடுவெட்டிப்பலி
 யிடுதல், 48
 வீரமுரசம், 61, 142
 வீரர், 4, 86
 வீரர் அம்பு தைப்புண்டு எய்ப்
 பன்றி போற் கிடத்தல், 83
 வீரர் இடபத்தைப்போல மிகைத்
 தெழுதல், 20
 வீரர் கிடுகையெடுத்து ஆடுதல், 53
 வீரர் செஞ்சோற்றுக்கடன் கழித்
 தல், 86
 வீரர் பசுநிரையைக் கன்றோடு
 கொண்டோபோதல், 7
 வீரர் பாம்பும் உடும்பும்போல ஏணி
 மேலேறுதல், 54

208 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்

வீரர் போர்க்குப் புறப்படுகையில்
 அவர் மனைவியர் விரிச்சியும்
 சொகினமும் பார்த்தல், 121
 வீரர் போரின்மையின் மலையேறி விழு
 நினைத்தல், (வரைபாய்தல்), 31
 வீரர் வேகமாக வருவதற்குச் செந்
 தூக்கான மலையில் விழுமருவி, 8
 வீரரிடத்து யாரும் அன்பு செய்வ
 ரென்பது, 38
 வீரரின் தோளுக்கு மலை, 135
 வீரரின் தோளுக்கு முழவு, 55, 75
 வீரரின் மார்க்குக்கு மலை, 52, 83, 93,
 129, 135, 143-6, 149
 வீரருக்கு இடியேறு, 59
 வீரருக்குக் கூற்றுவன், 5, 7
 வீரருக்குச் சிங்கம், 69
 வீரருக்குப் புலி, 7
 வீரருக்குப் புலியும் சிங்கமும் யானை
 யும் சினம் மானம் பெருமையா
 வீரருக்கு யானை, 77 [லுவமை, 14
 வீரன் கழல்புனைதற்கு நெருப்பின்
 வாயில் நஞ்சுதீற்றுதல், 114
 வீரன் தன் புண்ணைக் கிழித்துக்
 கொண்டு இறத்தல், 37
 வீரன் தன் மார்பிற் றைத்த வேலைப்
 பறித்தெறிதல், 67
 வீரன் தன் மார்பைத் திறந்து
 வேலைப் பறித்தெடுத்தல், 16
 வீரன் தன்னுயிரை ஆகுதி பண்
 ணல், 71, 81
 வீரனுக்குக் கரை, 121 [யும், 69
 வீரனுக்குச் சிங்கமும் யானைக்குமலை
 வீரனுக்கு விளக்கும் பகைவர்க்கு
 வீரியர் - வீரர், 86 [இருளும், 64
 வீழ்த்திருக்கும், 113
 வீழ்ந்த - பட்ட, 43; விரும்பிய, 77
 வீழா - கெடாத, 105
 வீளை - சத்தம், 114
 வீற்றிருத்தல் - செம்மாந்திருத்தல்,
 வெஃகி - விரும்பி, 32 [97
 வெட்சிப் பூவைச்சூடல், 4
 வெண்கண்ணி-கொத்தான் வாகை
 மலை, 74
 வெண்டுறை - ஆடற்பாட்டு, 161
 வெண்பாமாலை, 2
 வெம்முனை - வெவ்விய வேற்றுப்
 புலம், 10
 வெய்ய - வெவ்விதாக, 152

வெய்யோய் - விரும்பியோய், 5
 வெய்யோன் - ஆதித்தன், 94;
 விரும்பியோன், 34, 67, 98, 101,
 வெயர் - வேர், 66 [122
 வெருவந்த - அஞ்சத்தக்க, 13
 வெருவரும் - அஞ்சத்தகும், 17
 வெல்புகழ் - பிரதாபம், 74, 99
 வெள்வளை - சங்கவளை, 99, 133
 வெள்வாள் - தெளிந்தவாள், 85-6,
 92
 வெள்ளணிநாள் - பிறந்தநாள், 98
 வெள்ளி - சுக்கிரன், 88, 94, 96
 வெள்ளில் - விளாமரம், 117
 வெளிப்படுத்தல்-தோற்றுவித்தல்,
 33 [39
 வெளிப்படை-வெளிப்படைச்சொல்,
 வெற்றிக்கொடி, 50
 வெற்றிமகள், 160
 வெறி - நறுநாற்றம், 106; வள்ளிக்
 கூத்து, 12, 106; வெறிக் கூத்து,
 152
 வெறியாட்டாளான், 106.
 வென் - வென்றி, 29, 96, 160
 வென்ற பின்பு ஆர்த்தல், 7
 வென்றுகளங்கொள்ளுதல், 104
 வென்றோர் விளக்கங்கூறுதல், 30
 வேங்கடத்தின் அருவி, 106
 வேங்கடமலை திருமால்பதி யென்
 பது, 106 [வேங்கைமரம், 152
 வேங்கை - வேங்கைப்புலி, 29;
 வேங்கையஞ்சிலம்பன், 152
 வேட்கை - ஆசை, 142
 வேட்டம் முதலிய ஏழு, 104
 வேட்டல் - விரும்பல், 136
 வேட்டன்று - ஆகுதி பண்ணியது, 71
 வேட்டையாடுஞ் சிறுபிள்ளைகள்,
 வேட்ப - விரும்ப, 95 [83
 வேடர் நிரைகொண்டு வருதலை
 யறிந்து உறவுமுறையார் மகிழ்
 தல், 8
 வேண்டார் - பகைவர், 113
 வேண்டுதி - விரும்புதி, 106
 வேணி - சடை, 50
 வேந்து - இராச்சியம், 33
 வேப்பமாலை, 103
 வேம்பின் பூங்கொத்து, 112
 வேம்பு, 103, 112 [7
 வேய் - குறளைச்சொல், 5; மூங்கில்,

வேய்தல்-ஓடுதல், 29, 59, 115, 117
 வேயுள் - போர்வை, 85
 வேர்வையுண்டாகக் கோபித்தல், 66
 வேரி - மது, 41 [66-7
 வேல் - வேலாயுதம், 3, 4, 16, 23,
 வேல்நிலவுபோல ஒளிவிடுதல், 148
 வேலமுவம் - வேற்காடு, 121
 வேலன் - முருகபூசை பண்ணு
 வோன், 12
 வேலுக்கு நஞ்சு பூசுதல், 120
 வேலுக்கு நெய் பூசுதல், 62
 வேலுயர்த்தல், 93
 வேலைச்சுவை - அமுதச்சுவை, 160
 வேலோன் - வேலையுடைய வீரன்,
 வேழம், 97 [120
 வேள்வி-புண்ணியம், 100; யாகம்,
 95 [வார், 78
 வேளாளர் உலகுக்கு உயிர்போல்
 வேளாளர்பாற் சென்ற கிணையர்

ஏர் வாழ்கவென்று வாழ்த்தல், 87
 வேளாளர் மூவருக்கு ஏவல் செய்
 தல், 78
 வேற்படை, 64
 வேற்றவர் - பகைவர், 35
 வேற்றூர் - பகைவர், 99
 வேற்றுப்புலம் - பகைவரிடம், 5
 வேற்றுமையா - வேறுபாடு
 தோன்ற, 161
 வேறுதல் - வேறுபடுதல், 86
 வை - கூர்மை, 117
 வைகலும் - நாடோறும், 129
 வைகின்று - தங்காநின்றது, 33
 105; வைகுதலில்லை, 33
 வைத்து, 122
 வையகம் - உலகம், 22
 வையமகள் - நிலமகள், 90
 வையாது - வஞ்சியாமல், 10
 வெளவுதல் - கைப்பற்றுதல், 20

- ① புறப்பொருளின் குணங்களின் வீரம் எவ்வளவு
 துணைகளின் கருப்படுகிறது?
- ② பு. பொ. அரண், மருவன் அருஞ்சுறுப்படினை
 புகர்த்த நினைவு உடைய துணைகளையவன்?
- ③ மருவன்கள் அருண் பன்மையற்றவர்களை
 அறியுதற்கு கவனத்தைவை?

293917
 UA03056